

Onsdag den 14. december 2011 (D)

1

26. møde

Onsdag den 14. december 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til statsministeren og europaministeren om det danske EU-formandskab.

Af Jens Joel (S), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Sofie Carsten Nielsen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Vilumsen (EL), Merete Riisager (LA) og Lene Espersen (KF).
(Anmeldelse 13.12.2011).

2) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til statsministeren om regeringens anvendelse af særlige rådgivere (hasteforespørgsel).

Af Pia Kjærsgaard (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Peter Skaarup (DF), Søren Espersen (DF) og Martin Henriksen (DF).
(Anmeldelse 13.12.2011. Fremme 13.12.2011).

3) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Er statsministeren enig med børne- og undervisningsministeren i, at det er regeringens opfattelse, at det ikke udgør et problem, at en lærer bærer det muslimske tørklæde i forbindelse med undervisning i folkeskolen?

(Spm. nr. S 1211).

2) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Mener statsministeren, at det er upassende at stille statsministeren spørgsmål i Folketingssalen om fattigdomsbegrebet, om ret og pligt i forhold til modtagelse af kontanthjælp og starthjælp og om, at det skal kunne betale sig at arbejde?

(Spm. nr. S 1252, skr. begr.).

3) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Mener statsministeren, at det er rimeligt over for Folketinget at nægte at møde i spørgetiden og besvare spørgsmål, der vedrører statsministerens egne udtalelser, og vil hun herunder redegøre for, om det er en praksis, som hun agter at følge i fremtiden?

(Spm. nr. S 1265).

4) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er statsministeren enig i, at det er rimeligt, at Folketinget har mulighed for at spørge uddybende til de udtalelser, som statsministeren fremsætter i Folketinget og ved pressemøder?

(Spm. nr. S 1266).

5) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil danskerne blive spurgt ved en folkeafstemning om kommende ændringer af EU-traktaten?

(Spm. nr. S 1283).

6) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvilken linje mener statsministeren Danmark skal følge i forhold til at skabe enighed blandt EU-27-landene, og hvordan mener statsministeren, at det kan ske i respekt for, at Danmark står uden for euroen?

(Spm. nr. S 1284).

7) Til skatteministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at det er et udtryk for service over for erhvervslivet, når SKAT beder erhvervsdrivende om at sende e-mails i stedet for at ringe, hvorefter SKAT's autosvar fortæller, at SKAT vil forsøge at svare på mailen inden for 65 hverdage?

(Spm. nr. S 1271).

8) Til skatteministeren af:

Hans Andersen (V):

Vil ministeren kommentere udtalelserne i Børsen den 9. december 2011 fra NLMK DanSteel i Frederiksværk, der frygter en kraftig reduktion i antallet af medarbejdere som konsekvens af de forhøjede NO_x-afgifter?

(Spm. nr. S 1276).

9) Til skatteministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Hvor mange danske arbejdspladser er ministeren villig til at nedlægge, for at regeringen kan opkræve ekstra afgifter på nydelsesmidler og fødevarer?

(Spm. nr. S 1278).

10) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Vil ministeren uddybe, hvad ministeren mener med et »uacceptabelt« tab af arbejdspladser som følge af afgiftsforhøjelser, jf. Børsen den 9. december 2011?

(Spm. nr. S 1279).

11) Til skatteministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Skal ministerens udtalelser om Lecaproduktion i Børsen den 9. december 2011 forstås sådan, at ministeren opfatter det som en fordel

for Danmark, hvis virksomheden Saint-Gobain Weber lukker produktionen i Danmark?
(Spm. nr. S 1281).

12) Til skatteministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at når en medarbejder har 10-års-jubilæum, er gaven skattepligtig, men hvis medarbejderen fylder 50 år, er gaven skattefri?
(Spm. nr. S 1275).

13) Til skatteministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Hvad er ministerens holdning til, at regeringens afgiftsforhøjelser på nydelsesmidler og fødevarer vil medføre massive tab af danske arbejdspladser, ikke mindst i Syd- og Sønderjylland, på grund af øget grænsehandel?
(Spm. nr. S 1282).

14) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Vil ministeren beklage sine tidligere udtalelser om, at de øvrige nordiske lande har positive erfaringer med åbne skattelister for multinationale selskaber?
(Spm. nr. S 1280).

15) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Er ministeren enig med SF's trafikordfører, Anne Baastrup, i, at de stigende priser i den kollektive trafik er at betragte som et brud på de løfter, som blev givet i valgkampen af SF og Socialdemokraterne?
(Spm. nr. S 1181).

16) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Giver det ikke ministeren anledning til bekymring – set i lyset af de stigende priser i den kollektive trafik – når Per Clausen fra Enhedslisten, regeringens parlamentariske grundlag, udtaler, at priserne i den kollektive trafik skal sættes ned, hvis Enhedslisten skal lokkes til at stemme for en betalingsring omkring København?
(Spm. nr. S 1182).

17) Til transportministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Når alle husstande har fået et brev fra Post Danmark om placeringen af postkassen, finder ministeren det så praktisk for posten, at der for folk, der bor i landzoner, er særlige regler, der betyder, at postkassen skal sættes i naturligt skel, men at man dog ikke er forpligtet til at sætte postkassen mere end 50 m fra ejendommen?
(Spm. nr. S 1200).

18) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det efter ministerens mening hensigtsmæssigt, at det er børnefamilier, som pendler til arbejde fra Sjælland til København, der ifølge en rapport fra DTU er den gruppe, der bliver hårdest ramt af den upopulære betalingsring, som regeringen med vold og magt vil presse ned over befolkningen?
(Spm. nr. S 1253).

19) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren ikke, at det vil være en fordel at fritage taxaer for betaling, når de skal krydse betalingsringen for at køre ind og ud af

København, nu, hvor ministeren har udtalt, at den kollektive transport ikke vil blive udbygget, inden betalingsringen etableres?
(Spm. nr. S 1268).

20) Til justitsministeren af:

Mette Hjermand Dencker (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at det i dag er muligt for virksomheder at brænde kunder af i forbindelse med kundefaletter, uden det har konsekvenser for dem, set i lyset af at kunderne til gengæld skal betale kompensation, hvis de udebliver fra en aftale med en virksomhed?
(Spm. nr. S 1234).

21) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Erling Bonnesen (V):

Hvad er ministerens holdning til indsatspuljen, den såkaldte nedrivningspulje, som støtter nedrivning og renovering i landdistrikterne af faldefærdige huse, og hvorfor fortsættes puljen ikke?
(Spm. nr. S 1267).

22) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Erling Bonnesen (V):

Hvad er ministerens holdning til tab af danske arbejdspladser i landdistrikterne og nogle byer som følge af regeringens politik, herunder de bebudede forhøjelser af bl.a. sukker-, fedt-, NOx- og energiafgifter?
(Spm. nr. S 1269).

23) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Mener ministeren, at familier, der modtager kontanthjælp i henhold til reglerne om kontanthjælpsloft, er fattige?
(Spm. nr. S 1150).

24) Til beskæftigelsesministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Mener ministeren, i lyset af at Beskæftigelsesministeriet som svar på spørgsmål 19 af 26. oktober 2011 vurderer, at 2.000-3.000 færre vil komme i beskæftigelse, når de såkaldte fattigdomsydelser fjernes, at dette initiativ modvirker det normskred i befolkningen, som det er regeringens selverklærede mål at bekæmpe?
(Spm. nr. S 1152).

25) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Mener ministeren i lyset af svaret på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål 24 af 1. november 2011, at det er rimeligt, at antallet af mennesker, der ikke har økonomisk incitament til at arbejde, bliver større, når bl.a. kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen fjernes?
(Spm. nr. S 1154).

26) Til beskæftigelsesministeren af:

Søren Pind (V):

Mener ministeren, at det er et passende niveau for en kontanthjælpsmodtager at modtage omkring 16.000 kr. pr. måned efter skat, når alle offentlige ydelser medregnes, eller hvad påtænker ministeren konkret at foretage sig?
(Spm. nr. S 1207).

27) Til beskæftigelsesministeren af:

Søren Pind (V):

Kan ministeren oplyse, hvordan ministeren konkret vil sikre, at regeringens kontanthjælpsreform vil gøre det mere attraktivt at arbejde, sådan som bl.a. socialministeren oplyste det på TV 2 den 30. november 2011, og vil det dermed indebære, at regeringen vil skære ned i

kontanthjælpsydelse eller begrænse adgangen til at modtage kontanthjælp?
(Spm. nr. S 1208).

28) Til beskæftigelsesministeren af:

Finn Sørensen (EL):

Mener ministeren, at der i en reform af førtidspensionen skal indgå, at nuværende førtidspensionister skal have revurderet deres sag med mulighed for, at de fratages førtidspensionen?
(Spm. nr. S 1210).

29) Til beskæftigelsesministeren af:

Finn Sørensen (EL):

Har ministeren tænkt sig at følge BAT-kartellets opfordring til med alle midler at gå imod Kommissionens forslag om »mindskelse af de reguleringsmæssige byrder for små og mellemstore virksomheder«, jf. Kommissionens rapport herom af 23. november 2011, der ifølge BAT-kartellet vil virke stik imod regeringens egne intentioner om en bedring af arbejdsmiljøet og bekæmpelse af social dumping?
(Spm. nr. S 1285, skr. begr.).

30) Til børne- og undervisningsministeren af:

Esbén Lunde Larsen (V):

Hvad mener ministeren, at folkeskolen kan gøre for at sikre dannelse og oplysning i folkeskolen, så unge senere i deres liv kan modstå religiøse parallelsamfund og social kontrol?
(Spm. nr. S 1259).

31) Til børne- og undervisningsministeren af:

Esbén Lunde Larsen (V):

Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at sikre, at folkeskolen gennem oplysning og dannelse gør eleverne i stand til at modstå religiøse parallelsamfund og social kontrol?
(Spm. nr. S 1260).

32) Til børne- og undervisningsministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at der bør være lige konkurrencevilkår mellem de almene gymnasier og erhvervs gymnasierne?
(Spm. nr. S 1261).

33) Til børne- og undervisningsministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at der ydes A-niveau-takster pr. elev på de almene gymnasier, men at der ikke opereres med særlige A-niveau-takster på erhvervs gymnasier?
(Spm. nr. S 1262).

34) Til social- og integrationsministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvad er ministerens holdning til imam Abdul Wahid Pedersens forslag om en voldgiftsret, jf. Jyllands-Posten og Århus Stiftstidende den 8. december 2011, der skal vurdere ægteskaber i forhold til islamisk lov?
(Spm. nr. S 1247).

35) Til social- og integrationsministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvordan vil ministeren sikre, at alle kvinder i Danmark er sikret den samme lovbestemte ret til skilsmisse uanset religion?
(Spm. nr. S 1248).

36) Til social- og integrationsministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Er det ministerens opfattelse, at landets kommuner fører det fornødne økonomiske og pædagogiske tilsyn med opholdssteder, hvortil borgere er visiteret?
(Spm. nr. S 1249).

37) Til social- og integrationsministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Finder ministeren, at kommuner, der ofte klager over dårlig økonomi, udnytter skatteborgernes penge optimalt, når der ikke følges op på, om penge til opholdssteder bruges bedst muligt, og om pengene dækker de faktiske udgifter, der er forbundet med en anbringelse?
(Spm. nr. S 1250).

38) Til social- og integrationsministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mener ministeren, at der i Danmark er behov for såkaldte islamiske råd til på baggrund af sharialov at mægle i bl.a. skilsmissesager?
(Spm. nr. S 1263).

39) Til social- og integrationsministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mener ministeren, at det vil gavne integrationen i Danmark, at der oprettes såkaldte islamiske råd, der skal mægle efter sharialov i bl.a. skilsmissesager?
(Spm. nr. S 1264).

40) Til klima-, energi- og bygningsministeren af:

Lars Christian Lilleholt (V):

Hvor mange arbejdspladser er regeringen villig til at tabe de kommende år som konsekvens af en forhøjelse af energifgifterne?
(Spm. nr. S 1274).

41) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at børn og unge med en psykisk lidelse skal vente rundt regnet dobbelt så længe i Region Midtjylland og Region Nordjylland sammenlignet med Region Syddanmark, jf. den seneste ventetidsopgørelse fra Sundhedsstyrelsen?
(Spm. nr. S 1255).

42) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, at udrednings- og behandlingsgarantien til de psykiatriske patienter fungerer optimalt, og hvilke initiativer vil ministeren tage, hvis ministeren ikke mener, at det er tilfældet?
(Spm. nr. S 1257).

43) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Er ministeren enig med Kommunernes Landsforening i, at svangreomsorgen i ukomplicerede tilfælde skal overgå til den kommunale sundhedspleje, fra det øjeblik mor og barn er udskrevet fra hospitalet, eller er ministeren enig med Danske Regioner i, at forslaget er »helt hen i vejret« og »aldeles risikabelt både for de nyfødte og deres mødre«?
(Spm. nr. S 1270).

44) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at kommuner og regioner i dag leverer en god og sammenhængende svangreomsorg, og hvilke initiativer vil ministeren eventuelt tage for at forbedre den?
(Spm. nr. S 1272).

45) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Er ministeren enig med sin radikale kollega fra Aarhus, viceborgmester Rabih Azad-Ahmad, i, at der er et »konkret behov« for såkaldte islamiske råd til bl.a. på baggrund af sharialov at mægle i skilsmis-sesager?

(Spm. nr. S 1256).

46) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Mener ministeren, at det gavner ligestillingen i Danmark, at der oprettes islamiske råd, der skal mægle efter sharialov i skilsmis-sesager?

(Spm. nr. S 1258).

47) Til kulturministeren af:

Morten Marinus (DF):

Er ministeren enig i, at DR's julekalender er en yderst folkelig institution, som mange børn og voksne følger med i jul efter jul, og som skaber en fælles kulturel referenceramme, og at det har en betydning, om den har en folkelig appel og harmonerer med danske nationale og kristne værdier?

(Spm. nr. S 1239).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 50 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Afskaffelse af elektronisk overvågning af børn og unge og skærpelse af kriteriet for anbringelse på sikrede afdelinger)).

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. L 51 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Tilskud til tandbehandling til personer med medfødte sjældne sygdomme)) og

Lovforslag nr. L 52 (Forslag til lov om kvalitets- og sikkerhedskrav ved håndtering af menneskelige organer til transplantation).

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 53 (Forslag til lov om ændring af lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige. (Ændring af revisionsbestemmelse)),

Lovforslag nr. L 54 (Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Gennemførelse af revideret bilag til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme)),

Lovforslag nr. L 55 (Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og færdselsloven. (Forhøjelse af den kriminelle lavalder),

Lovforslag nr. L 56 (Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Udvidet anvendelse af betingede domme med vilkår om samfundstjeneste m.v.)),

Lovforslag nr. L 57 (Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Udvidet definition af menneskehandel m.v.)) og

Lovforslag nr. L 58 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, lov om retsafgifter og lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen. (Adgang til at en dommer m.v. kan færdigbehandle sager, der er påbegyndt, før den pågældende skal fratræde på grund af alder, visse ændringer af reglerne om behandling af sager om mindre krav, udelukkelse af sigtedes adgang til at være til stede under indenretlige videoafhøringer af børn m.v.)).

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Lovforslag nr. L 59 (Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love samt ophævelse af lov om pengesedler i Grønland. (Bevilling af engagementer, obligatorisk anvendelse af danske regnskabsregler, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO₂-kvoter og fælles datacentraler m.v.)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Retsudvalget har afgivet

Betænkning og indstilling vedrørende valg af Folketingets ombudsmand.

(Beslutningsforslag nr. B 23).

Beslutningsforslaget vil ligeledes fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11: Forespørgsel til statsministeren og europaministeren om det danske EU-formandskab.

Af Jens Joel (S), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Sofie Carsten Nielsen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Vil-lumsen (EL), Merete Riisager (LA) og Lene Espersen (KF). (Anmeldelse 13.12.2011).

Kl. 13:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til statsministeren (hasteforespørgsel):

Hvad kan statsministeren oplyse om regeringens anvendelse af særlige rådgivere (spindoktorer), herunder regeringens kraftige

udvidelse af ordningen, og hvad er regeringens holdning til ændringer i ordningen, så ministre i højere grad pressemæssigt serviceres af fastansatte i ministerierne?

Af Pia Kjærsgaard (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Peter Skaarup (DF), Søren Espersen (DF) og Martin Henriksen (DF).
(Anmeldelse 13.12.2011. Fremme 13.12.2011).

Kl. 13:01

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 15. december 2011.

Jeg giver ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:04

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Det er jo ikke altid, at man kan være så heldig, at en forespørgselsdebat har så stor aktualitet, som det er tilfældet i dag, men lige netop i forhold til spindoktorer har der jo igennem den seneste tid været meget omfattende offentlig debat om forskellige forhold tilbage i tiden, men også omfattende debat om det faktum, at den nye regering har valgt at udvide staben af spindoktorer ganske betragteligt. Det er nu muligt for en række ministre at have to spindoktorer under den nye regering; det var tidligere kun muligt at have en spindoktor.

Reglerne for de her særlige rådgivere, spindoktorerne, har jo baggrund i betænkning nr. 1443 fra juni 2004. De har så været i kraft i omkring 7 år, og i den mellemliggende periode har der været rigtig meget debat om spindoktorer. I Dansk Folkeparti er vi ikke i tvivl om, at vi trænger til den debat, fordi der jo som nævnt har været en række sager, der vækker stor diskussion, og hvor rigtig mange borgere ikke rigtig forstår, hvad det egentlig handler om, og hvad der egentlig foregår.

Sagen er den, at vi er på vej til at få en amerikanisering med et amerikansk system, hvor man stille og roligt udskifter embedsmænd, dvs. spindoktorer, efterhånden som man udskifter ministre. Det er for os at se i Dansk Folkeparti en udvikling, der er meget farlig, fordi det skaber baggrund for en meget usund kultur, hvor man kan forestille sig at spindoktorerne nu og i fremtiden i høj grad bliver en slags reservepolitikere, der ikke er underlagt de kutymer, de uskrevne regler, der jo er for embedsmænd i øvrigt i statsadministrationen. Så vores idé i Dansk Folkeparti er, at den pressehjælp, som ministre selvfølgelig skal have adgang til, skal skabes i de ministerier, hvor der i øvrigt i dag er mange journalister ansat.

Men vi glæder os til debatten og glæder os til at høre, hvad statsministeren på regeringens vegne har tænkt sig at sige.

Kl. 13:04

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det statsministeren til besvarelse af hasteforespørgslen.

Kl. 13:04

Besvarelse

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Det, jeg vil gøre indledningsvis, er at ridsse den gældende ordning om de særlige rådgivere op, sådan at der er klarhed om fundamentet for de særlige rådgivere. Jeg vurderer egentlig, at det formentlig er en af de bedst beskrevne og bedst regulerede an-

sættelsesområder inden for staten, også fordi der jo fra tid til anden har været fokus på de særlige rådgivere.

På baggrund af en forespørgselsdebat helt tilbage i januar 2003 om brugen af de særlige rådgivere blev der nedsat et udvalg, som skulle analysere og vurdere behovet for en yderligere præcisering af reglerne for bl.a. de særlige rådgivere, alt i forlængelse af den oprindelige betænkning nr. 1354 om forholdet mellem ministre og embedsmænd fra 1998 samt den redegørelse, der hed R 2, fra den 4. oktober 2001 om visse spørgsmål i forbindelse med embedsmænds rådgivning og bistand til regeringen og deres ministre.

Forslaget blev enstemmigt vedtaget i Folketinget, og der blev derefter udarbejdet en betænkning i juli 2004, det er betænkning nr. 1443, som man efterhånden også har hørt en del om, som indeholder netop de retningslinjer, som vi følger i dag. Jeg tror naturligvis, at det går for vidt at redegøre for hele betænkningens godt 300 sider, men jeg vil godt fremhæve følgende hovedpointer i den redegørelse:

Antallet af særlige rådgivere bør ikke overstige 2-3, står der.

Særlige rådgivere ansættes i ministersekretariatene eller dertil knyttede stabsfunktioner og uden instruktionsbeføjelser over for almindelige embedsmænd i linjen.

De særlige rådgivere – og det her er vigtigt – er underlagt præcis samme krav som embedsmænd, for så vidt angår lovlighed, sandhed og faglighed.

De særlige rådgivere skal via et særligt introduktionskursus hurtigt opnå et vist kendskab til centraladministrationens organisering og den politiske placering samt de grundlæggende regler for dens virke.

De særlige rådgiveres ansættelse skal ophøre ved udskrivelsen af folketingsvalget. Der udarbejdes en standardkontrakt for de særlige rådgivere, hvorefter ansættelsen knyttes til ministrenes funktionsperiode, og opsigelsesvarslet er på 6 måneder.

Endelig offentliggøres en opdateret liste over embedsmænd samt særlige rådgivere i ministeriet på statsministerens hjemmeside for at sikre åbenhed omkring de særlige rådgivere.

Den daværende regering tog udvalgets betænkning til efterretning i sin helhed og gennemførte så i løbet af 2004 den nødvendige opfølgning på de ovenstående punkter, som jeg netop har nævnt. Der blev udsendt en ny standardkontrakt, der indeholdt oplysninger om tavshedspligt, introduktionskurser, ophør af ansættelse ved udskrivelse af folketingsvalg og andre ting.

Men hvordan virker ordningen for de særlige rådgivere så? Det er jo også et godt spørgsmål. Det er også blevet undersøgt.

Faktisk har Rigsrevisionen undersøgt spørgsmålet tilbage i december 2009, altså for ikke så lang tid siden. Rigsrevisionens generelle konklusion var, at ministres brug af særlige rådgivere følger anbefalingerne i betænkning nr. 1443. Rigsrevisionen anbefalede dog, at der blev udsendt en ny vejledning, som præciserede forskellige forhold omkring de gældende retningslinjer, og at der blev udformet en ny standardkontrakt.

Som opfølgning på Rigsrevisionens beretning har Finansministeriet derfor udsendt en ny vejledning og en ny standardkontrakt. Dermed er de gældende retningslinjer blevet yderligere tydeliggjort.

På den baggrund vurderede Rigsrevisionen heller ikke, at der umiddelbart var behov for nye initiativer vedrørende ministrenes særlige rådgivere og for ministrenes anvendelse af særlige rådgivere.

Man må altså sige, at de gældende regler og retningslinjer er både velfungerende og egentlig ret velbeskrevne.

Den nuværende regering har ligesom den forrige regering taget reglerne og retningslinjerne i betænkning nr. 1443 til efterretning, og det vil så også sige, at der er et bredt udsnit af Folketingets partier, der støtter op om de nuværende regler og de nuværende retningslinjer for de særlige rådgivere. Når vi gør det, når vi støtter op om de her regler og de her retningslinjer, er det jo, fordi vi synes, at de både er velfungerende og meget hensigtsmæssige, og man må jo så og-

så sige, at Rigsrevisionen synes at bekræfte det billede med sin undersøgelse tilbage i 2009.

Kl. 13:09

Så har jeg på regeringens første ministermøde udmeldt nogle nye retningslinjer for ansættelsen af særlige rådgivere. Det er tre retningslinjer:

For det første er der fastlagt nogle maksimumgrænser for aflønningen af de særlige rådgivere, således at lønniveauet for de særlige rådgivere ikke løber løbsk.

For det andet kan medlemmer af regeringens koordinationsudvalg og regeringens økonomiudvalg ansætte to særlige rådgivere. De øvrige ministre kan kun ansætte én særlig rådgiver. Baggrunden for beslutningen om, at det for de koordinerende ministre er muligt at ansætte to, er, at når der er tale om en trepartisregering, stilles der simpelt hen større krav til koordineringsopgaverne – derfor to særlige rådgivere. Som jeg har nævnt, er retningslinjerne allerede sådan, at man kan ansætte 2-3 særlige rådgivere, som der står, så vi ligger helt bestemt inden for de retningslinjer, som mange i Folketinget er enige om.

Det tredje er, at jeg har gentaget de gældende regler om opslag af stillinger og anvendelse af den særlige standardkontrakt, som betyder, at en særlig rådgiver går af sammen med sin minister. Og den udmelding, jeg gav mine ministre på det første ministermøde, gav jeg simpelt hen for at sikre, at ansættelsen af de særlige rådgivere ligger fuldstændig klart og med en, hvad skal man sige, god sikkerhedsmargin i forhold til de gældende regler, som de er formuleret i betænkning nr. 1443.

Hertil kommer så, at Finansministeriet og Justitsministeriet den 14. november 2011 har afholdt et kursus for de særlige rådgivere, som er ansat nu. På det kursus blev centraladministrationens opbygning og virkemåde samt de forvaltningsretlige principper og regler gennemgået. Her er det igen vigtigt at understrege, at de særlige rådgivere er underlagt præcis de samme krav, som almindelige embedsmænd er underlagt, for så vidt angår lovlighed, sandhed og faglighed. De særlige rådgivere må således ikke – og det siger næsten sig selv – yde bistand og rådgivning, der indebærer, at der handles i strid med loven. Tilsvarende er de særlige rådgivere underlagt det helt almindelige princip om sandhedspflicht. Det vil sige, at de ikke må videregive oplysninger, der bryder med tavshedspligten, og de må ikke give oplysninger, der er urigtige eller vildledende – og også det mener jeg siger sig selv, det er inden for loven. Endelig skal der for de særlige rådgivere gælde de samme høje standarder for faglighed, som gælder for de almindelige embedsmænd. Det vil sige, at de skal følge almindeligt gældende normer for faglighed i rådgivning og bistand. Alt det har jeg så senest gentaget over for mine ministerkolleger på ministermødet tirsdag den 6. december.

Så hvis jeg skal forsøge at opsummere, må jeg sige, at jeg synes, at ordningen med de særlige rådgivere er meget velbeskrevet, og at reglerne og retningslinjerne er både klare og præcise. Dertil kommer, at de bakkes op – og det har været sådan længe – af et meget stort flertal af Folketingets partier. Rigsrevisionen har tidligere konkluderet, at reglerne og retningslinjerne følges af ministrene, og efter udsendelsen af en ny vejledning og en ny standardkontrakt ser Rigsrevisionen ikke noget umiddelbart behov for nye initiativer vedrørende anvendelsen af de særlige rådgivere i ministerierne.

Ordningen med de særlige rådgivere er derfor en orden, som synes at have vundet indpas i centraladministrationen side om side med den mere traditionelle embedsmandsrolle. Det er jo så også allerede konklusionen i den betænkning, jeg har omtalt, altså betænkning nr. 1443. Det sker jo nok, netop fordi den særlige rådgiver opfylder et helt særligt behov, som de mere traditionelle embedsmænd ikke er i stand til at opfylde. Derfor tror jeg også, man må erkende, at ordningen med de særlige rådgivere er kommet for at blive, og

den proces har man så forsøgt at understøtte ved at lave, synes jeg, et ganske robust regelsæt for de særlige rådgivere.

Jeg må sige, at jeg derfor også er ret uenig, når de særlige rådgivere omtales som mørkets fyrster og som nogle, der arbejder i det skjulte, uden at der er kontrol med og lovlighed i deres arbejde. Som min gennemgang af retningslinjerne jo egentlig også viser, er reglerne for, hvordan de særlige rådgivere skal virke, både omfattende og meget klare. De lever netop ikke i et ingenmandsland, men er undergivet præcis de samme retningslinjer som embedsmand og er hele tiden oven i det udsat for mediernes konstante opmærksomhed, og det må være godt.

På den baggrund må jeg sige, at jeg er tryk ved ordningen og det regelsæt, der gælder for de særlige rådgivere i dag.

Jeg kan se, jeg skal til at slutte, og jeg vil bare til sidst sige, at der jo også har været en diskussion om det her på baggrund af nogle af de diskussioner, der har været i medierne om hele det her forhold. Der må jeg igen sige, som jeg også sagde på mit pressemøde, at vi faktisk har nogle rigtig gode regler for de særlige rådgivere. Og det er vel også ligesom i færdselsloven, at bare fordi der er mistanke om, at en enkelt bilist har kørt over for rødt, ændrer man ikke hele færdselsloven. Vi har gode regler og rammer. Det, det selvfølgelig handler om, når man har regler og rammer, er, at de også bliver fulgt i dagligdagen.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak til statsministeren. Hr. Peter Skaarup som ordfører for forespørgerne og for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:15

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak til statsministeren for besvarelsen af forespørgslen. Man kunne jo næsten få det indtryk, når man hører statsministeren tale om de her ting, at alt er godt, og at vi sådan set ikke engang behøver debattere det her i dag, fordi et bredt flertal har besluttet sig for, at det er fint med spindoktorer og det er fint med de regler, der er nu. Men det er jo bare sådan, vil jeg sige, at tingene udvikler sig. Der sker ting og sager i samfundet, som får betydning for varetagelsen af spindoktoropgaven, og der sker ting og sager fra regeringens side, som får betydning for, hvordan Folketinget bør vurdere de her ting. Vi kan ikke lukke øjnene for udviklingen, og derfor synes jeg, der er to ting, som er afgørende for, hvorfor vi skal kigge på det her en gang til.

Det ene er, at der jo har været nogle sager – der har været meget omtalt i medierne – og at det ser ud, som om der er en kultur, der bør kigges på. Alle kender sagerne; de har været meget omtalt. Det andet er, at der er sket det med antallet af spindoktorer i forhold til det tidspunkt, hvor reglerne under nuværende højesteretsdommer Jens Peter Christensen er blevet udformet, at det er langt højere end nogen sinde før, bl.a. fordi mange ministre under den nye regering under statsministerens ledelse nu har ret til at ansætte hele to spindoktorer. Det er foreløbig blevet til 27 spindoktorer i den nye regering, og det er sikkert kun begyndelsen, for ni af ministrene kan vælge at ansætte to spindoktorer, i øvrigt til en løn, der ligger på mellem de her ca. 735.000 kr. og over 1 mio. kr., plus pension.

Altså, op imod 30 millioner danske skatte kroner bruges der her på at hjælpe ministeren, sikkert med mange relevante opgaver, men også med at udsprede partitaktiske synspunkter, som jo mange gange er det, en spindoktor står for, og tilsyneladende også at lægge fordelagtige historier for ministeren. Da statsministerens forgænger, daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen, i 1996 indførte den her ordening med særlige rådgivere, var det kun statsministeren, der fik

en sådan særlig rådgiver, men siden da er antallet altså bare steget og steget. Spørgsmålet er så: Er der virkelig behov for så mange spindoktorer i ministerierne, som der nu er tale om under den nye regering? I USA har man den ordning, at man udskifter hele embedsapparatet sammen med regeringen, og det gælder i øvrigt også mange ambassadører. Kommer der en ny administration til, gælder det også embedsapparatet.

I Dansk Folkeparti ønsker vi ikke den form for amerikanisering af dansk politik, som hermed er på vej. Vi har stor tillid til, at professionelle embedsmænd i ministerierne kan løfte de mange opgaver, som man har, og det er svært at forstå, hvad det lige præcis er, der gør, at man på presseområdet har brug for, at der kommer nogle politisk udpegede embedsmænd ind. Skulle man så også have det på det juridiske område eller inden for anden administration i ministerierne? Skulle man f.eks. på det personalemæssige område have nogle udefra, der skulle tage sig af det? Nej, det mener vi ikke, og vi synes altså, den siddende regering her skal være i førertrøjen, som den i øvrigt har bebudet, da den var i opposition, i forhold til at være opmærksom på de her tendenser, som vi har set.

I Dansk Folkeparti ønsker vi altså, at man får kigget på det her en gang til, og derfor vil vi her i dag i Folketinget fremsætte et forslag til vedtagelse, som lyder:

Forslag til vedtagelse

På baggrund af den seneste tids debat om de særlige rådgiveres funktion og antal konstaterer Folketinget, at der er behov for, at et sagkyndigt udvalg ser på de eksisterende regler, herunder på muligheden for, at regeringens ministre i fremtiden i højere grad service-res af fastansatte i ministerierne.

(Forslag til vedtagelse nr. V 11).

Kl. 13:19

Formanden:

Tak. Det af hr. Peter Skaarup på vegne af Dansk Folkeparti fremsat- te forslag til vedtagelse vil indgå i den fortsatte debat.

Der er en kort bemærkning fra hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:20

Magnus Heunicke (S):

Tak. Jeg kan høre, at Dansk Folkepartis ordfører bl.a. er fortørnet over lønniveauet hos den enkelte særlige rådgiver. Det overrasker mig faktisk lidt, at vi hører det nu her fra Dansk Folkeparti, for sagen er jo den, at gennemsnitslønniveauet for den enkelte særlige rådgiver netop nu er underlagt et loft, hvilket betyder, at det gennemsnitlige lønniveau er lavere i dag under denne regering, end det var under den tidligere regering, som Dansk Folkeparti jo var parlamentarisk støtteparti for. Så hvordan kan være, at man nu pludselig synes, at det er et problem, når der faktisk er taget hånd om problemet, men ikke syntes, det var et problem tidligere, da man havde al mulig magt og al mulig indflydelse til at kunne gøre noget ved det?

Kl. 13:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:20

Peter Skaarup (DF):

Det er rigtigt, at man har meldt ud, at der skal være et loft over lønningerne, men jeg tror faktisk, at der er mange ude i kongeriget, der tænker – når man hører om det her lønniveau – at der vist ikke er meget loft over det. Et niveau, der for nogle af spindoktorerne ligger på over 1 mio. kr. plus pension om året, er jo ikke noget særligt lønloft, som man kan bruge til ret meget. Det er et højt niveau, og det er et niveau, der jo altså er betalt af skatteborgerne.

Dertil kommer så, at den nye regering, som hr. Magnus Heunicke godt ved, jo anskaffer sig langt flere spindoktorer end den gamle regering, og derfor bliver den samlede udgift for statskassen langt større. Det synes jeg er meget, meget svært at forsvare, ligesom det er meget, meget svært at forsvare, at de ansøgningsfrister, man har ved ansættelse af medarbejdere, ikke er i overensstemmelse med de normale regler. De ansøgningsfrister bliver ikke overholdt, forstået på den måde, at man jo har ansat folk lang tid, før at mange af ansøgerne har haft lejlighed til at aflevere deres ansøgninger. Der er jo et meget stort antal ansøgere, der er gået forgæves, fordi man allerede har ansat dem, man af partitaktiske grunde gerne ville have.

Kl. 13:22

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:22

Magnus Heunicke (S):

Tak for det svar, som kom lidt vidt omkring. Lad os gå tilbage til det, som var ordførerens hovedpointe, nemlig at der er kommet flere spindoktorer, flere særlige rådgivere. Det er fuldstændig rigtigt, og det har vi lagt fuldstændig åbent frem. De få ministre – det var også det, statsministeren sagde – som har opgaver i de økonomiske og ko- ordinerende udvalg, kan man have op til to særlige rådgivere. Det bruger ordføreren fra Dansk Folkeparti til at sige, at vi skal nye regler, for det er en stigning siden sidst.

Så er der bare det enkle spørgsmål vedrørende de regler, altså den betænkning, som vi arbejder under her nu og har gjort siden 2004, da den kom – jeg står med reglerne her i hånden: Er det ikke rigtigt forstået, at den lægger op til, at man kan have op til to til tre særlige rådgivere i hvert ministerium, og derfor er det, at man i enkelte ministerier har op til to særlige rådgivere, fuldt ud inden for rammerne af den her betænkning? Hvordan kan det være et argument for, at man vil have en ny betænkning? Man kan være uenig i det, det er helt fair, men man kan da ikke bruge det som argument for, at vi skal nogle nye regler, for det her er fuldt ud inden for de her regler.

Kl. 13:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Peter Skaarup (DF):

Jeg mener i allerhøjeste grad, at man kan bruge en ny udvikling som udtryk for, at der er brug for at diskutere de her regler en gang til. Den nye udvikling består i, at der ikke er nogle få ministre, der har adgang til at få to spindoktorer, nej, der er jo tale om en lang række ministre, der har adgang til det plus det, at den nye regering også udpeger langt flere ministre end den gamle.

Samlet set bliver der altså en meget, meget voldsom udgift for skatteborgerne, og hvad får man for det, som ikke kan klares i de eksisterende ministerier? Det er jo også en diskussion værd synes jeg, og jeg er egentlig sikker på, at Socialdemokraterne meget gerne ville diskutere det her, da de sad i opposition, men det er, lige som om at tonen har ændret sig rigtig meget på det her område, efter at man nu er kommet i regering.

Der må vi sige, at vi er nødt til at være nogen, der er vagthunde på det her område og kigger på, om det er rimeligt, at skatteborgerne skal betale så mange penge for noget, der tilsyneladende ikke fungerer tilstrækkeligt effektivt, og noget, der ikke overholder de regler, som statsministeren lige har sagt man gør. Men det gør man ikke, f.eks. når det gælder ansættelsesprocedurer.

Formanden:

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Det andet spørgsmål nåede hr. Peter Skaarup ikke at svare på, og så er det godt, at jeg har muligheden for at spørge en gang til. For at få proportionerne helt på plads vil jeg spørge: Er hr. Peter Skaarup enig i, at der er tale om, at en eller måske to er ansat som særlige rådgivere i ministerierne, og at det skal sættes op imod, at der derudover er departementer, hvor folk er ansat efter en god dansk embedsmandstradition og altså bliver der, også selv om regeringen skifter, og at de departementer jo kan tælle over hundrede ansatte? Det er bare for lige at være sikker på, hvor langt vi egentlig er i forhold til at have fået amerikanske tilstande. Er det egentlig ikke o.k., at der bare er en eller måske to, der udfylder en helt bestemt funktion og altså går af med ministeren?

Kl. 13:28

Jesper Petersen (SF):

Det sidste må jo så blive genstand for en efterprøvning. Jeg mener ikke, det er rigtigt, at man ikke har overholdt de ansættelsesprocedurer, der er. Det er jo lige præcis regeringens holdning, at reglerne skal efterleves, og det skal de også, når det kommer til ansættelser. Jeg mener ikke, der er noget kød på påstanden om, at man ikke har efterlevet de regler, der er, for, hvordan man ansætter folk, for det har man faktisk. Men det må hr. Peter Skaarup jo så dokumentere. Det er måske lidt groft uden egentlig at kunne dokumentere det at komme og sige, at man har brudt reglerne.

Jeg vil gerne forsøge at få nogle proportioner i diskussionen om, hvorvidt man amerikaniserer det danske embedsapparat og den danske forvaltning, fordi der findes en eller måske to særlige rådgivere. Derfor vil jeg gerne bede hr. Peter Skaarup bekræfte, at der er tale om, at der er en eller måske to særlige rådgivere i ministerierne, og at det skal ses i forhold til, at der er et kæmpestort embedsapparat, og at der er så mange ansat i departementerne, at der skal bruges rigtig mange hænder for at kunne tælle dem, og at de er ansat på præcis de vilkår, som hr. Peter Skaarup nævner.

Kl. 13:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:25

Peter Skaarup (DF):

Jeg har to ting at sige som svar. Der har jo været mange eksperter inde over og vurdere den måde, tingene er foregået på i forbindelse med ansættelsen af spindoktorer. Professor Tim Knudsen, som kommer fra Institut for Statskundskab på Københavns Universitet, er netop meget negativ over for, at man har slået stillinger op, og at man så, allerede inden fristerne er udløbet og der kan foretages ansættelsessamtaler, har bestemt, hvem det skal være, så de såkaldt midlertidige spindoktorer jo bare fortsætter efterfølgende, uden at man tager hensyn til, hvad der har været af ansøgninger.

Også Christian Kurt Nielsen fra Mercuri Urval siger, at det ikke ser ud, som det er en reel jobannonce, og tidligere har Folketingets ombudsmand kritiseret Københavns overborgmester for de samme ting, nemlig at man, uden at overholde de frister, der er sat, altså har besluttet sig for egentlig bare at overføre nogle partiansatte til at blive betalt af skatteborgerne. Så jeg synes, man i det mindste bør lægge sig det på sinde.

Kl. 13:27

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:27

Jesper Petersen (SF):

Det er jo godt, at man må spørge to gange. For det første er det, hr. Peter Skaarup står og siger, notorisk forkert. Det er meget muligt, at man kan referere noget, nogen har sagt, men når man stiller sig op på talerstolen her, som hr. Peter Skaarup jo gør, har man altså det ansvar at sikre, at der er bund i, hvad man siger. Ansættelsesprocedurerne er fulgt til punkt og prikke, og man må komme med en bedre dokumentation end at gengive, at man har hørt i pressen eller ude i byen, at nogle mener, at det ikke er tilfældet. Den alvor skylder vi vel at behandle det med.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:28

Peter Skaarup (DF):

Altså, jeg ved ikke, hvordan det er for hr. Jesper Petersen, men for mig er det logik, at man jo ikke kan begynde at ansætte mennesker, før den frist, der er for at søge jobbene, er overskredet. Så kan man jo ikke nå alle de ting – samtaler osv. – som skal foregå i forbindelse med en ansættelse. Det kan jo ikke lade sig gøre. Så kan vi diskutere, om man formelt kan argumentere for og finde et eller andet musehul, der gør, at det er muligt alligevel at sige, at man har holdt sig inden for reglerne, men for mig at se er der med hensyn til en lang række af ministerierne ikke reel ansættelsesprocedure i det, der er foregået; der er måske nogle ganske få, der har overholdt de ting, som jeg tror at hr. Jesper Petersen og jeg selv vil mene er rimeligt i forbindelse med ansættelse af medarbejdere. Det er det ene.

Det er andet er, at vi selvfølgelig er enige om de facts, at det er en eller to – og for mange ministre er det altså to – spindoktorer, der kan anskaffes pr. minister. Jeg synes egentlig, at man fra hr. Jesper Petersens side burde kunne være enig i, at det principielle spørgsmål er, om det er fornuftigt, at den person i for høj grad bliver ét med og agerer politisk sammen med ministeren, eller om det er fornuftigt, at man benytter sig af de embedsmænd, og eventuelt flere, hvis der er behov for det, der er neutrale og i øvrigt følger apparatet, også efter at ministeren har forladt jobbet.

Kl. 13:29

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:29

Per Clausen (EL):

Nu støtter Enhedslisten jo det forslag til vedtagelse, som hr. Peter Skaarup har fremsat i dag. Så vi er jo grundlæggende enige om, at der er grund til at kigge på det her spørgsmål om spindoktorer igen.

Men er hr. Peter Skaarup ikke enig med mig i, at grunden til, at det er nødvendigt at kigge på det igen, måske mere drejer sig om det, der er sket, siden man kom med den redegørelse tilbage i 2004, dvs. det, der er sket i de sidste 8-9 år, end det, der er sket umiddelbart efter valget? Det er altså mere den udvikling, der har været i kulturen i ministerier mellem ministre og spindoktorer de sidste 10 år, som er dybt problematisk, end det er det, at der nu kommer et par spindoktorer mere, end der var tidligere.

Kl. 13:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:30

Kl. 13:33

Peter Skaarup (DF):

Nu er det måske ikke kun et par spindoktorer mere, der kommer. Der sker jo en voldsom, eksplosiv udvikling, uanset om man kan lide det eller ej.

Men når det så er sagt, vil jeg sige, at det da også spiller en rolle, og det siger hr. Per Clausen også – og jeg er glad for støtten til forslaget til vedtagelse – at der har været nogle sager, hvor vi har kunnet se, at tingene er løbet af sporet i forskellige ministerier. Det spiller bestemt en rolle, ligesom det også spiller en rolle, at man har haft den der eksplosive udvikling under den nye regering.

Så jeg synes, at der er brug for, at vi i fællesskab i Folketinget sætter fokus på det her og ikke bare lukker øjnene for, at verden udvikler sig omkring os.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:31

Per Clausen (EL):

Når jeg synes, at det er lidt vigtigt at holde fast i, hvad der er den udløsende faktor her, er det jo, fordi den nuværende regering med en vis ret kan sige, at antallet af spindoktorer jo ikke har udviklet sig ud over, hvad reglerne gav mulighed for tilbage i 2004, altså de muligheder, der var der, hvorimod man næppe – det går jeg i hvert fald ikke ud fra – var i stand til i 2004 at forudse den udvikling i de arbejdsmetoder, der er blevet taget i anvendelse. Derfor er det vel arbejdsmetoderne og de sager, der er blevet afsløret i den forbindelse, som er den virkelige begrundelse for, at der er brug for at kigge på spindoktorernes rolle igen.

Jeg er sådan set enig med hr. Peter Skaarup i, at man også godt kan diskutere, om de rammer, man har sat tidligere for, hvor mange der kunne være, også kan være problematiske. Men grundlæggende må vi vel sige, at når den her debat er relevant, er det, fordi vi har haft en række sager, der viser, at spindoktorer og deres måde at arbejde på, er et demokratisk problem.

Kl. 13:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:32

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti er meget enige om det her. Det kan være, vi vægter tingene en lille smule forskelligt, men grundlæggende drejer det sig om begge ting. Det drejer sig om den eksplosive udvikling, for det er jo rigtigt, som hr. Per Clausen siger, at de oprindelige regler gav den mulighed. Men der er mange regler, der giver mange muligheder, uden at man nødvendigvis udnytter de muligheder fuldstændig krakilsk.

Så har det altså også den betydning for os, at den nye regering udpeger langt flere ministre procentvis, end den gamle gjorde, og at man altså nu udnytter muligheden for at kunne ansætte to spindoktorer pr. minister i forbindelse med en lang række ministre. Så vi er altså i den situation, at der er kommet nogle ting til os udefra. Det er også derfor, at jeg ikke forstår, at statsministeren ikke bare tager bestik af det og siger sammen med os andre: Lad os da kigge på reglerne en gang til, lad os da give dem et servicetjek, så de passer til nutiden.

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det hr. Martin Geertsen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:33

(Ordfører)

Martin Geertsen (V):

Tak for det. Se, i denne søde juletid vil jeg gerne invitere Tingets medlemmer til at deltage i en lille quiz og forsøge at gætte på, hvem der har sagt følgende:

»Der er nogle faretruende tendenser i de metoder, som Fogh bruger til at sætte sig på dagsordenen. Samtidig har regeringen ansat en hærske af spindoktorer, som den bruger meget aggressivt til at fremme sin egen dagsordenen. Det er farlige tendenser.«

Hvem har mon sagt det? Det har såmænd formanden, hr. Mogens Lykketoft. Det er formanden, der har stået fadder til dette citat i Berlingske Tidende den 16. august 2007. Og der findes usigeligt mange andre udsagn af den karakter.

Hvorfor er det interessant? Det er det, fordi det står i så skærende kontrast til, hvad regeringen rent faktisk gør. Sandheden er nemlig den, at regeringen med de ansættelser, man til dato har foretaget, budgetterer med i 2012 at bruge 24,7 mio. kr. på spindoktorers løn plus noget pension, som vi egentlig dybest set ikke rigtig kender til. Til sammenligning brugte VK-regeringen i 2011 i alt 17,2 mio. kr., altså en stigning på op mod 50 pct. på udgifter til spindoktorer. Men regeringen har faktisk givet sig selv rum til mere. Man har givet sig selv lov til at bruge helt op til 30,8 mio. kr., altså en stigning på godt 80 pct. i forhold til VK-regeringens såkaldte hærske af spindoktorer. For den prisstigning kunne regeringen, for nu bare at give et enkelt eksempel, ifølge S og SF's eget oplæg, »Tryghed om sundhed«, have finansieret en eller måske to lægeambulancer til gavn og til glæde for yderområderne i Danmark.

Men det røde klagekor sang jo ikke kun om størrelsen af det samlede rådgiverbudget. I 2008 krævede SF's nuværende politiske ordfører, hr. Jesper Petersen, at hver enkelt rådgiver maks. måtte tjene 1 mio. kr. om året. I den nuværende regering er det dog sådan, at flere særlige rådgiveres løn overstiger dette loft, herunder statsministerens særlige rådgiver, som tjener 6 kr. – ja, Tingets medlemmer hørte rigtigt – under den udstukne grænse på 1.040.000 kr. Det er jo for de regnekundige et stykke over SF's krav om et loft på 1 mio. kr.

Nu er det jo ikke sådan, at vi ikke under regeringen al den hjælp, den kan få. De seneste små 3 måneder har for Danmarks nye regerings vedkommende været en eklatant opvisning i, hvorfor der er behov for særlige rådgivere i dansk politik. Men tillad mig ikke desto mindre at spørge sådan helt retorisk: Hvad er det, man kalder den slags? Hvad er det, man kalder det, når man skælder og smælder og sætter sig op på en høj moralsk hest for derefter i egne handlinger at falde tungt, dybt og moralsk blødende til jorden? Skal vi ikke lade det svar blæse i vinden?

Råddenskab og sygt, sådan karakteriserede ledende socialdemokrater og SF'ere i går kulturen i Venstre. Nu er jeg ikke sart, jeg er ikke knibsk, og jeg er bestemt ikke puritansk, og jeg skal bestemt ikke stille mig til dommer over den politiske debat eller tonen i den. Folk må efter min opfattelse sige lige nøjagtig, hvad de vil. Men hvor må man være sikker på at være ren og pur som nyfalden sne, når man nedkalder den slags politiske fatwaer over landets største parti med mere end 100 års historie, 45.000 medlemmer, omkring 1 million vælgere og i hundredvis af medlemmer af byråd, regionsråd og Folketing.

Socialdemokraterne og SF har ikke sat navne og ansigter på den kulturkarakteristik. Er det Venstres formand, man taler om? Er det Venstres politiske ordfører? Er det Venstres gruppeformand? Eller er det bare alle, der har noget med Venstre at gøre, som er smittebærere

af denne råddenskab og sygdom? Jeg vil tillade mig i stedet at rette et direkte spørgsmål til statsministeren som regeringsleder og til S og SF's ordførere: Hvad er det, man tror det rammer i tidsånden ude i vælgerhavet, som jeg går ud fra har været formålet med den karakteristik, når man kalder kulturen i et andet parti for syg og rådden?

Kl. 13:38

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Det er først hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:38

Jesper Petersen (SF):

Velkommen i Tinget til hr. Martin Geertsen. Sikke en debut! Man skruede sig virkelig op på de høje nagler. Jeg vil bare lige igen sige noget om proportionerne i den her diskussion af det, der handler om lønningerne: Hvis det i virkeligheden er det, der er problemet i forbindelse med de særlige rådgivere, så vil jeg godt have hr. Martin Geertsen til at bekræfte, at den her regering faktisk har sat et lønloft, og at det var det, den gamle regering afviste at gøre, dengang hr. Martin Geertsens parti jo sad for bordenden. Er det korrekt? Er det korrekt, at gennemsnitslønnen for særlige rådgivere bliver lavere under den her regering, end den var under den forrige borgerlige regering?

Jeg kender jo godt svarene, men jeg spørger, fordi jeg synes, at den her debat jo ikke handler om, hvorvidt der er lidt flere særlige rådgivere, lidt flere millioner. Det handler om, at vi har nogle dybt, dybt alvorlige regler, som man skal overholde, uanset hvordan man er ansat i ministerierne, ikke? At der er foregået noget med lækager, ved vi, vi ved bare ikke, hvordan det er foregået, men det er uomtvisteligt, og det er derfor, den her debat er rigtig vigtig. Og jeg vil egentlig bare høre om hr. Martin Geertsens syn på de sager, der har været i de sidste par uger, hvor det i hvert fald i ét tilfælde er helt sikkert, at der er kommet nogle fortrolige oplysninger frem, som ikke skulle være kommet frem.

Kl. 13:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:39

Martin Geertsen (V):

Det er jo klassisk spin, og jeg synes faktisk, at det er godt spin. Jeg synes, at hr. Jesper Petersen skal have en cadeau for det spin, som både han og andre medlemmer af regeringspartierne jo har formået at sætte som dagsorden under hele den her debat om spindoktorer. For uanset hvad gennemsnitslønnen måtte være for de særlige rådgivere i den her trekløverregering, er sandheden jo den, at de samlede omkostninger er steget. De samlede omkostninger er allerede for nærværende steget med 50 pct., og regeringen har jo rent faktisk givet sig selv et loft med hensyn til at udvide, således at man i forhold til det, som VK-regeringen havde, kan udvide med op til 80 pct., ja, endda med mere, og det var for de 80 pct., jeg før nævnte, man kunne have fået en eller måske to lægeambulancer til et af yderdistrikterne i Danmark.

Det er jo helt op til regeringen selv at foretage den type prioritering, det skal jeg slet ikke blande mig i, men sandheden er bare, at de samlede omkostninger er steget.

Kl. 13:41

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:41

Jesper Petersen (SF):

Vi kan jo godt give hinanden karakterer i spin. Jeg synes egentlig, at det var nogle relevante spørgsmål, jeg stillede. Skal vi gøre det, synes jeg egentlig, at hr. Martin Geertsen er fortrinlig. Det er meget godt forsøgt, ligesom hr. Martin Geertsens parti jo har gjort, altså forsøgt at gøre en diskussion om dybt alvorlige lækager af personlige oplysninger, et påstået magtmisbrug, til en sag om statsministerens personlige skatteforhold. Det var det, der skete hele sidste uge. Det er vel det, der egentlig er spin, hvis definitionen er, at man prøver på at få bolden til at skruer på den måde, som man selv gerne vil have den til – eller hvad? Det synes jeg var et tegn på manglede alvor i den her diskussion. Og det jo det, den er. Det er jo dybt alvorligt, hvis ikke vi kan regne med, at de folk, der er ansat til at forvalte og også skal kunne forvalte det, de har fået af fortrolige oplysninger, ikke kan det. Derfor skal reglerne overholdes, og er hr. Martin Geertsen ikke enig i, at hvis bare reglerne er overholdt, har vi egentlig ikke det store problem med, at der findes særlige rådgivere under den nuværende regering, ligesom der gjorde under den forrige, altså selve det, at vi har dem, er ikke så tosset – eller hvad?

Kl. 13:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:42

Martin Geertsen (V):

Jeg tror, at det selv hos hr. Jesper Petersen må være sivet ind, hvad Venstres holdning er, hvis det er sådan, at der er særlige rådgivere, som på den ene eller den måde har eller har haft tilknytning til Venstre, som bryder enhver form for lovgivning, enhver form for regel, for så er det simpelt hen ud af vagten på bagdel og albuur.

Men det, som jeg synes regeringspartierne ordførere og statsministeren skylder at svare på, er jo det forhold, at man tager to enkelt-sager, og så smører man dem ud over et helt parti og definerer et helt partis kultur – et 100 år gammelt partis kultur – som indbegrebet af råddenskab og som værende syg. Jeg synes, at Socialdemokraterne og SF skylder den omkring 1 million mennesker, som har stemt på landets største parti ved det folketingsvalg, som vi lige har overstået, en forklaring på, hvem det er, der er smittebærere af den råddenskab, som man mener der er i partiet Venstre.

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo hvert fald ikke i går sagt noget om nogen, så derfor kan det være, jeg kan få en debat med hr. Martin Geertsen om det, der er forespørgslens indhold. Og der vil jeg bare stille hr. Martin Geertsen to meget enkle spørgsmål. Det første er: Er det sådan, at det er Venstres position, at der skal lægges yderligere begrænsninger på antallet af spindoktorer i en regering? For ellers er der jo ingen grund til at være forarget over, at den nuværende regering har øget antallet.

Det andet, jeg gerne vil spørge hr. Martin Geertsen om, er: Er det ikke rigtigt, at spindoktorerne i de sager, vi kender til, og som har givet anledning til diskussion om spindoktorernes rolle, alle sammen – begge to, for nu at nævne de to, der har været i den aktuelle situation – jo har været ansat af en Venstreminister?

Kl. 13:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:44

Kl. 13:47

Martin Geertsen (V):

For så vidt angår spørgsmålet om ansatte, har min hensigt med den ordførertale, som jeg lige har holdt, i og for sig været at udstille det grænseløse hykleri, der har været i regeringspartierne S og SF. I 10 år – 10 år – har man banket løs på VK-regeringen, på VK-regeringens ministre og særlige rådgivere, og hvad er så det første, man gør, efter man overtager regeringstaburetterne? Det er at øge sine udgifter herfor med 50 pct., potentielt 80 pct. Det er da hykleri.

Så til diskussionen om sagerne: Jeg har det sådan – og der har Venstres formand jo også meget klart givet udtryk for, hvad Venstres position er i den sag – at hvis der er nogen, der har gjort noget som helst, som man ikke må lovgivningsmæssigt i forhold til reglerne, så er det ganske enkelt ud af vagten. Men det, der også har været min pointe, er, at de sager, som har omgærdet Socialdemokraterne med hr. Henrik Sass Larsen-sagen, SF ved erhvervs- og vækstministeren og Kaas & Mulvad i valgkampen, jo ikke har fået mig til at nedkalde en politisk fatwa over to store danske politiske bevægelser.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:45

Per Clausen (EL):

Nu ligger det mig uendelig fjernt at nedkalde fatwaer over nogen, men det kan ramme en selv, og når man kommer fra et mindre parti, er risikoen for at blive ramt for alvor måske meget større. Så det kunne jeg aldrig drømme om.

Men jeg forstår på hr. Martin Geertsen, at han ikke vil give et løfte om, at en kommende Venstreledet regering ikke også øger antallet af spindoktorer og ikke også kommer til at bruge flere penge, sådan at det, vi synes vi har kunnet se med hensyn til udviklingen, nemlig at det bare fortsætter med at stige, sådan set er rigtigt. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg bare vil spørge hr. Martin Geertsen om, er, om det så ikke er rigtigt, at de eksempler, vi har haft på noget, der ligner magtmisbrug, noget, der ligner, at der er lækket oplysninger, alle sammen er bundet til ministre med tilknytning til Venstre. Det kan man vel ikke komme uden om.

Kl. 13:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:46

Martin Geertsen (V):

Den garanti, som jeg vil give hr. Per Clausen, er, at for så vidt angår spørgsmålet om antallet af særlige rådgivere i den snart kommende VK-regering, vil jeg naturligvis ikke stå her og hykle om det. Altså, jeg vil ikke anvende de samme metoder, som hr. Magnus Heunicke og hans partifæller har anvendt 10 år i træk, hvor man har banket løs på særlig rådgiver-institutionen i VK-regeringen. Det kunne aldrig falde mig ind. Det, der er mit ærinde her, er at udstille Socialdemokraternes og SF's hykleri, for det har der sandt at sige været meget af.

Så vil jeg for tredje gang under debatten her blot gentage, at hvis der er nogen i Venstre, der har forbrudt sig mod nogen regler, og det gælder sådan set både særlige rådgivere og alle mulige andre, så ryger de ganske enkelt ud af vagten, og det er på bagdel og albu.

Formanden:

Der er allerede nu sådan lidt for meget pres på de korte bemærkninger i forhold til den tidsramme, vi har, men vi prøver at arbejde os lidt fremad.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:47

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Først og fremmest vil jeg sige tillykke med premieren. Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg kunne forstå, at ordføreren er i quiz-hjørnet, og der vil jeg godt fortsætte med bare et enkelt spørgsmål, som jeg synes at man burde tænke lidt over.

For det er jo meget interessant at høre en debat mellem den tidligere og den nuværende regering, men spurgt med al respekt: Hvordan tror ordføreren så at det efterlader skatteyderne? Det er jo dem, der skal betale både for den tidligere og for den nuværende regerings propagandaapparat. Hvordan tror ordføreren egentlig at skatteyderne har det med det?

Kl. 13:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:48

Martin Geertsen (V):

Jeg takker for premiereulyknskningen og vil også sige, at min parti-ledelse har været så barmhjertig at kaste mig ud i lige præcis den her debat som debut; det er jeg selvfølgelig taknemlig for.

For så vidt angår svaret på hr. Simon Emil Ammitzbølls spørgsmål, tror jeg, at det, der i virkeligheden er spørgsmålet her, er, om man vil have embedsmænd i den klassiske forstand til at rådgive ministre om det samme, som de særlige rådgivere rådgiver dem om i dag. Jeg er med på at diskutere alt muligt mellem himmel og jord, med hensyn til hvordan vi skal indrette systemet omkring de særlige rådgivere. Det eneste, jeg bare stiltfærdigt vil gøre opmærksom på, er, at man med særlig rådgiver-funktionen jo rent faktisk har fået gjort det tydeligt, hvem det er, der agerer som ministrenes særlige oppassere, om jeg så må sige. Og jeg vil egentlig være lidt ked af sådan bare fra hoften at skyde den der synlighed ad Pommern til.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:49

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo, men spørgsmålet er, om skatteyderne både skal betale for ministeren og for Rip, Rap og Rup fra partiapparatet, der bliver flyttet over i statsadministrationen for at lave propaganda mod de vælgere, der betaler for gildet. Det er jo sådan set det, vi diskuterer, og det er det, der er det tredje spørgsmål i forespørgslen.

Der synes jeg bare, det kunne være rart at få det her løftet ud fra en diskussion om, om det er VK eller SSFR, for det er jeg sådan set bedøvende ligeglad med. Jeg synes, at man gør skatteyderne til grin for deres egne penge ved at finansiere et partimæssigt propagandaapparat ovre i statsadministrationen. Det kunne jeg godt tænke mig at man forholdt sig til.

Kl. 13:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Martin Geertsen (V):

Det vil jeg vælge at betragte som et synspunkt og et indlæg i debatten. Altså, jeg tror, at der med de meningsmålinger, som regeringen p.t. har, nok er et stykke tid til, at vi skal til valg.

Vi er fuldt ud interesseret i at få diskuteret alle aspekter af særlig rådgiver-funktionen igennem med både hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Peter Skaarup, også spørgsmål om antal. Men man får ikke mig til at stå her og lægge mig fast på, om der skal være en, to, tre eller fem særlige rådgivere pr. minister, når VK kommer til igen, eller hvordan partikonstellationen til den tid nu engang måtte være.

Kl. 13:50

Formanden:

Der er ikke plads til mere end tre korte bemærkninger pr. ordfører, så jeg vil sige tak til Venstres ordfører. Så giver jeg ordet til hr. Magnus Heunicke som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Da Danmark den 3. oktober fik ny regering, var noget af det første, man gjorde på det første ministermøde, at stramme op på ordningen med særlige rådgivere. Ansættelsen foretages nu af regeringens ansættelsesudvalg, og – som vi har hørt i debatten – der er lavet et lønloft, så man forhindrer, at der kan ske en eksplosion i rådgivernes løn. Desuden kom der nye retningslinjer, som åbnede op for – og det har vi også talt om i dag – at der i de centrale ministerier kan ansættes op til to særlige rådgivere. Det er fuldt ud inden for rammen af betænkning nr. 1443 – jeg har den med her – som anbefaler maksimalt to til tre rådgivere pr. minister.

Det her har været kendt i over 2 måneder, så lad os nu være ærlige og nå ind til sagens kerne: Hvorfor er det, vi er her til en hastespørgsmål i dag? Ja, det handler jo om de meget aktuelle og meget alvorlige spørgsmål, der er blevet rejst de sidste uger. Det er spørgsmål om de særlige rådgiveres gøremål og lade; spørgsmål om lækage af personlige oplysninger og oplysninger, der kunne bringe danske soldaters liv i fare, og spørgsmål om regulært magtmisbrug. Det har ikke noget at gøre med den nuværende regerings særlige rådgivere; det her har noget at gøre med et tidligere regeringsparti. Og nu er der altså også både politiuundersøgelser og en undersøgelseskommission i gang.

Jeg hverken kan eller vil stå her og komme deres konklusioner i forkøbet. Men lad os forholde os til de objektive fakta, vi kender på nuværende tidspunkt. De er følgende: I den ene sag er der sket en læk af en privatpersons skatteoplysninger; i den anden sag er der sket en læk, der kunne bringe danske soldaters liv i fare. Så enkelt er det. Regler og love er blevet brudt. Og det bliver nu undersøgt af hvem og hvordan.

Kerneproblemet er altså ikke, at der findes en stillingskategori, der hedder særlig rådgiver; problemet er, at oplysninger, der skulle være fortrolige, er blevet lækket til pressen. Om det er sket af ministre, om det er sket af særlige rådgivere, partiets presseafdeling eller andre embedsmænd i ministerierne, er ikke afgjort endnu. Der er sket regelbrud et sted i systemet, det er hævet over enhver tvivl. Og det er jo desværre ikke kun særlige rådgivere, der er i stand til at bryde reglerne. Vi kan jo huske den største politiske skandale i nyere tid, tamilsagen. Den handlede jo også i den grad om regler, der blev brudt; sager, der blev syltet i klar strid med loven. Og da Folketinget her begyndte at spørge, gav man falske oplysninger. Dengang var der ikke nogen særlige rådgivere i miles omkreds til at bryde reglerne. Det klarede ministeren og de daværende embedsmænd helt af sig selv.

Min pointe med at drage det frem er, at problemet jo ikke kan være de særlige rådgivere. Men problemet må være, at der – har vi jo set – i en regering kan udvikle sig en kultur, hvor der bliver brugt tvivlsomme metoder i kampen om magten. Jeg elsker de politiske debatter; kampene, hvor vi er uenige. Men man må aldrig bryde regler; man må aldrig nærme sig magtmisbrug; man må aldrig lække fortrolige oplysninger i den politiske kamp for at udstille modstanderen. Hvad gør man så? Jo, kuren mod det her er at have nagelfaste regler, som man efterlever. Vi har klare regler; jeg har betænkningen her. Det står skrevet sort på hvidt – også i de særlige rådgiveres kontrakter – at de, i øvrigt som alle andre embedsmænd, skal overholde loven, ikke må lyve og skal holde fortrolige oplysninger for sig selv. Og vi har en omfangsrig og god betænkning at støtte os til. Regler er ikke meget værd, hvis ikke de efterleves, og derfor er det sådan, også fremover, at naturligvis skal disse regler efterleves, både af embedsstanden generelt og i særlig grad af de særlige rådgivere.

Kl. 13:55

Formanden:

Der vil herefter være mulighed for tre korte bemærkninger. Først det hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:55

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge sådan rent principielt, om ikke hr. Magnus Heunicke synes, at der er et problem, måske endda et demokratisk problem med, at man har ansat så mange spindoktorer rundt omkring den enkelte minister, rundt omkring den enkelte politiker, fordi det så at sige skal igennem flere lag, før politikernes budskab kommer ud.

Det, som man måske kan vurdere ud fra et medieperspektiv er problematisk for – hvad ved jeg? – den undrende befolkning at høre, bliver simpelt hen sorteret fra. Deri ligger der så et demokratisk problem, kunne man måske godt hævde; det er måske at slå det lidt stort op, men der ligger i hvert fald et problem dér for debatten og i forbindelse med den måde, man fører debatten på. Kan hr. Magnus Heunicke følge mig et stykke ad vejen?

Kl. 13:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:56

Magnus Heunicke (S):

Jamen det kan jeg da sagtens. Jeg kan altid følge det, hvis man føler omsorg for den demokratiske debat; der vil jeg altid gerne følge det et stykke ad vejen. Jamen den demokratiske debat er jo selve kernen i et demokrati, så selvfølgelig skal vi give den bedst mulige vilkår.

Hvordan gør man så det? Ja, det gør man jo bl.a. ved, at man har et embedsapparatet, som har at gøre med det rent sagsspecifikke, det rent faglige – det kan man se i alle demokratier, også i det danske.

Så må man sige, at i det nuværende medielandskab, som politikere og ikke mindst ministre skal færdes i, er det nok rimelig åbenlyst, at for netop at sikre, at der er plads til den demokratiske debat, for at ministeren kan komme ud og debattere med politiske med- og modspillere og journalister og befolkning, er der er nogle særlige rådgivere, som kan rådgive ministeren til netop at komme ud og debattere frem for at blive sovset ind i alt for meget mediehåndtering. Det bliver klart af embedsmænd, så ministeren kan komme ud og være med i debatten.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:57

Martin Henriksen (DF):

Så det, at hr. Magnus Heunicke kan følge mig et stykke ad vejen, gør så, at hr. Magnus Heunicke ender med at konkludere, at mange spindoktorer er godt. Det er jeg ikke helt sikker på at jeg så kan følge hr. Magnus Heunicke i. Så jeg må nok indrømme, at så er jeg ikke sikker på, at vi følger hinanden. For hvis det er sådan, at hr. Magnus Heunicke godt kan se, at Dansk Folkeparti har en pointe i, at hvis man har for mange spindoktorer, og den her regering lægger jo op til, at der er nogle ministre, der skal have mere end én, kan det være et problem i forbindelse med at få et budskab ud, fordi det simpelt hen skal passere gennem flere filtre – hvis han godt kan følge det – er svaret jo ikke, at man skal have flere spindoktorer, så må svaret jo være, at man skal have færre.

Kl. 13:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:57

Magnus Heunicke (S):

Jeg tror, at det må skyldes, at definitionen på, hvad en særlig rådgiver laver, måske er den, vi skal blive enige om. For jeg ser ikke en særlig rådgiver som nogen som helst form for filter. Nej, det er en særlig rådgiver, som er ansat på særlige vilkår: på fuldstændig samme vilkår som normale embedsmænd, men med det særlige vilkår, at vedkommende altså forlader ministeriet, i det øjeblik ministeren forlader ministeriet. Det er det, som gør sig gældende. Og så er der også det her lønloft, som jeg nævnte tidligere. Og det er jo det, som er det vigtige.

Man kan se på store ledere i verdenshistorien, også på store politiske ledere, og spørge, hvad de har været omgivet af. Rådgivere. De rigtig gode ledere er omgivet af rådgivere, som ikke kun siger: Ja, hr. minister. De siger også nej eller stiller kritiske spørgsmål. Og det er præcis derfor, det er en god idé at have særlige rådgivere. For der har du en særlig rådgiver, som altså lidt nemmere end folk i det normale embedsapparat også kan sige: Nej, hr. minister, prøv at tænke på det en gang til, før det her kommer ud. Det tror jeg kun er en sund og en gavnlig ting og definerende for, hvordan store personligheder agerer.

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg synes, hr. Magnus Heunicke i sin spindoktoropgave, som jeg synes han forsøger at varetage fint her som ordfører, forsøger at sige til os, at regeringen har lavet en totalt heltmodig indsats, fordi man nu har lagt et loft over lønniveauet for spindoktorer. Og dermed har man jo løst alle problemer. Det er sådan hovedessensen af det, som hr. Magnus Heunicke siger.

Der vil jeg så godt spørge hr. Magnus Heunicke: Kan hr. Magnus Heunicke ikke bekræfte, at den gamle regering havde 18 ministre og 17 spindoktorer, mens den nye regering, som jeg har læst det til, nu har ansat 27 spindoktorer, og den har jo så også langt flere ministre. Hvordan hænger det sammen? Hvordan hænger det sammen med, at man siger, at man gør en kæmpe indsats for at begrænse det her, mens realiteten altså er – og det er det, jeg gerne vil have hr. Magnus Heunicke til at bekræfte – at man faktisk ansætter langt flere spindoktorer med pension og forholdsvis høje lønninger for skatteborgernes penge i den nye regering?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Kl. 14:00

Magnus Heunicke (S):

Det, regeringen har gjort, og som jeg prøvede at redegøre for, er jo, at regeringen har lavet et lønloft. Det var noget, som den daværende regering, som Dansk Folkeparti jo støttede, ikke ville lave. Hvad betyder det lønloft, som den nuværende regering har lavet, for de særlige rådgivere? Det betyder, at det gennemsnitlige lønniveau for den særlige rådgiver ansat i regeringens ministerier er faldet, i forhold til hvordan det var under den tidligere regering, som Dansk Folkeparti støttede. Det er helt i orden og det er helt fair at have en politisk holdning til det og mene, at der kan være nogle lønninger, der kan være for høje, og det kan da være, vi også kan have en debat om mange andre lønninger her i Folketingssalen. Men sagen er jo den, at Dansk Folkeparti tidligere støttede en regering, som havde et lønniveau for de særlige rådgivere, som var højere end det lønniveau, vi har nu, fordi vi nu har en regering, som har indført lønloftet.

Derfor synes jeg, det måske er lidt hult, at man er voldsomt optaget af det her spørgsmål nu, mens man i 10 år i træk, da man støttede VK-regeringen i VKO-samarbejdet, ikke havde lyst til at se på sagen.

Kl. 14:01

Formanden:

Peter Skaarup.

Kl. 14:01

Peter Skaarup (DF):

Men jeg forstår, at hr. Magnus Heunicke forsøger at fortælle, at man nærmest har gjort den her heltmodige indsats mod spindoktorer, når man har lagt et lønloft over det. Men er realiteten ikke, at man i forsøget på at pakke de her ret svage ministre – som jeg synes man har fået udpeget i den nye regering – ind i vat, fordi de åbenbart ikke selv kan fremkomme med deres synspunkter på den rigtige måde, ansætter løs på et niveau, der betyder, at udgiften til spindoktorer bliver øget voldsomt?

Jeg tror altså, at hvis man spørger ude i fædrelandet, om det er vigtigst, at man begrænser lønniveauet med 50.000-100.000 kr. for hver enkelt spindoktor, eller om det er vigtigst, at den samlede udgift ikke er så voldsom, som det er tilfældet nu med den nye regering – altså 30 mio. kr. med de her 27 eller måske 32 spindoktorer, som man jo har mulighed for at have – så tror jeg altså, at den almindelige dansker siger, at det er en udgift, vi godt kunne være foruden. Denne regering har ikke gjort noget som helst for at begrænse det, tværtimod. Er hr. Magnus Heunicke ikke enig i, at der er kommet langt flere spindoktorer under den nye regering?

Kl. 14:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:02

Magnus Heunicke (S):

Jeg er da glad for, at Dansk Folkeparti synes, at regeringen på sin vis fremstår heltmodig. Men det er slet ikke det, mit budskab er. Det er, at det drejer sig om den sunde fornøft. Vi synes, det er sund fornøft at indføre et lønloft, og det har vi så gjort. Lønloftet betyder, at gennemsnitslønnen for den enkelte særlige rådgiver er lavere under den her regering, end den var under den foregående, som Dansk Folkeparti støttede. Sådan er det.

Så til antallet, som jo også er det, som Dansk Folkeparti spørger om, og det er jo matematik, som ikke er så voldsomt avanceret, det er rigtigt. Selv om vi sænker lønnen i gennemsnit pr. særlig rådgiver, vil den samlede lønudgift rigtig nok stige, i og med at der bliver ansat lidt flere – og der tror jeg nok, at DF's ordfører kaldte det en eksplosion, der tror jeg godt nok at vi skal ind i fysiktimerne, for hvis det skal være en eksplosion, er det ret voldsomt. Men der er ansat lidt flere særlige rådgivere. Ministre, der er medlemmer af koordinationsudvalget og økonomiudvalget, har lov til at have to på grund af deres koordinerende funktion. Det betyder så, at den samlede lønudgift, det er rigtigt, er steget. Men alt sammen er fuldt ud inden for de regler, som er givet i betænkningen, som vi retter os efter, og som giver mulighed for op til tre særlige rådgivere. Vi har altså som hovedregel en, måske to.

Kl. 14:04

Formanden:

Sidste korte bemærkning i den her omgang fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:04

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Flere offentligt ansatte, flere offentlige udgifter – en socialdemokratisk mærkesag også på det her område. Det gider jeg sådan set ikke at diskutere. Det er ikke det, der er det interessante.

Det interessante er, at hr. Magnus Heunicke taler om sund fornuft. Og sund fornuft er så at sætte et eller andet propagandafilter ind imellem borgerne, vælgerne, skatteyderne og magthaverne – i øvrigt for de samme menneskers, altså borgernes, vælgerne, skatteyderne penge. Man ansætter folk, der skal få en til at fremstå bedre, end man er, på en anden måde, end man er – det kan der også være god grund til med den regering og alle de løftebrud. Men det er da ikke rimeligt, at skatteyderne skal betale for SRSF-regeringens eller for den sags skyld den tidligere regerings propagandaapparat til brug over for vælgerne. De udgifter må man selv afholde.

Kl. 14:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:05

Magnus Heunicke (S):

Man kan sagtens have den holdning, og det er åbenbart det, man har hos Liberal Alliance, at rådgivning ikke bør være noget, som regeringer og ministre bør benytte sig af. Tanken er udbredt hos Liberal Alliance. Vi hører tit, at politikere fra Liberal Alliance ikke sætter deres lys under en skæppe. Vi hører ofte Liberal Alliance fremlægge sager, og der må man bare sige, at det lyder, som om oraklerne kommer ned og siger, at de nu ved alt, der skal gøres.

Jeg tror, det er meget sundt – specielt når man bærer det tunge ansvar, som det er at lede et land – at lytte til rådgivere. Vi står jo i øjeblikket i en økonomisk krise, som har store konsekvenser for både Danmark og hele Europa. Det ville da være tåbeligt og uansvarligt, hvis man ikke i den situation lyttede til rådgivning. Det gælder både ren faglig og naturligvis også kommunikationsmæssig rådgivning. Hvorfor? Fordi det letter arbejdsprocessen ganske gevaldigt, hvis man bliver rådgivet som leder. Så er kunsten at finde de rigtige rådgivere, og det kan vi måske komme tilbage til.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:06

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo, men når man hører på Socialdemokraternes ordfører, er det næsten som at være med i et dårligt kapitel af George Orwells roman 1984. Hvad er det for et nysprog at indføre? Der er brug for rådgivere. Er der nogle, der har sagt, at der ikke er brug for rådgivning? Er der nogle, der ikke har rådgivere? Det er en falsk diskussion, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke. Det er ikke det, vi diskuterer.

Det, vi diskuterer, er, om der skal ansættes folk for skatteydernes penge til at få ministrene til at fremstå i et bedre lys, til at prøve at manipulere med velvillige journalister. Det er det, der er problemet, ikke rådgivning, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke. Jeg vil sige til hr. Magnus Heunicke, at han skal diskutere emnet i stedet for at lave falske diskussioner, som Socialdemokraterne kan vinde, når man åbenbart ikke kan argumentere for det, vi taler om.

Kl. 14:07

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører.

Kl. 14:07

Magnus Heunicke (S):

Må jeg ikke svare på spørgsmålet? Ja, ja, apropos George Orwell. Først vil jeg lige sige, at der faktisk ikke er nogen dårlige kapitler i 1984, bare lige til referatet. Det er en fremragende bog, og man kan lære meget om, hvad man ikke skal gøre. Dernæst vil jeg sige, at når det drejer sig om rådgivning, så forsøgte jeg at formulere – jeg håber også, at det gik ind hos nogle – at den rådgivning, man får hos ministeriets embedsmænd, naturligvis er guld værd, og jeg kan forstå, at selv Liberal Alliance synes, den er nødvendig. Det er fra den faste embedsmandsstab.

I den nuværende mediesituation er det sådan, at journalister ringer fra tidlig morgen til sen aften med krav om at få politikere i studiet, i radio, tv og aviser og få dem til at deltage i debatter, og så er man nødt til at have en særlig rådgiverfunktion, som også handler om, at politikerne får tid til at deltage i den politiske debat og kommer til at kende de spilleregler, der gælder i mediernes politiske dækning. Det er præcis der, at den særlige rådgiver har en funktion, og det er derfor, at den tidligere VK-regering havde det, og det er derfor, vi også har det, og det er derfor, at vi opfylder kravene i betænkningen, som udgør regelsættet om de særlige rådgivere.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Sofie Carsten Nielsen som radikal ordfører.

Kl. 14:08

(Ordfører)**Sofie Carsten Nielsen (RV):**

Tak for det. Som det vel efterhånden er blevet klart, i hvert fald for mig, er de eksisterende regler om de særlige rådgivere og deres tavshedspligt, deres pligt til at følge almindelige principper om både lovlighed, sandhedspligt og faglighed meget klare. Det er helt utvetydigt, at særlige rådgivere ikke har instruktionsbeføjelser over for almindelige embedsmænd, og derfor er der ikke noget behov for nye regler, men det er naturligvis ekstremt vigtigt, at de eksisterende regler bliver fulgt, ligesom det helt generelt er vigtigt, at lovene overholdes af alle borgere. Både straffelovens og forvaltningslovens bestemmelser om tavshedspligt for personer, som virker inden for offentlig forvaltning, gælder også for særlige rådgivere. Det står soleklart i reglerne. Det er altså ikke reglerne, der er noget galt med, og derfor kan jeg godt blive fristet til at gentage Berlingskes bloggere og hedengangne pressechef for De Konservative, Niels Krause-

Kjærs, ord om, at nu må denne vanvittige fokusering på spindoktorer høre op. Det er, som om vi er gået i selvsving og tror, at landet styres og manipuleres af en håndfuld yngre, højtlønnede fyrster med krøllet skjorte og mobiltelefon. Sådan er det jo ikke.

Vi har brug for særlige rådgivere. De yder generelt formidabel hjælp til håndtering af medier og presse, og det mener jeg er både legitimt og rimeligt. Niels Krause-Kjær skrev også i går, at spindoktorer opfører sig som deres herrer, på samme måde som en hund er som sin ejer, og det er måske en mindre flatterende sammenligning. Men hans pointe er jo god nok. Det er os politikere og den til enhver tid siddende regering, der har ansvaret for, hvordan landet ledes. Til gengæld skal vi være skarpe på, hvad god regeringsførelse betyder. Det har den her regering forsøgt at være ved at indskrive det i regeringsgrundlaget. Det er jeg rigtig glad for, og det håber jeg da meget at oppositionen bakker op om. Tak.

Kl. 14:10

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Fra nu af vil der højst være to til hver ordfører. Den første er hr. Martin Geertsen, værsgo.

Kl. 14:10

Martin Geertsen (V):

Nu har der jo i de seneste dage været sådan et forsøg på en karakteristik af partiet Venstre. Jeg skal bare spørge den radikale ordfører, om den radikale ordfører er enig med de fremtrædende medlemmer af Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, som mener, at der generelt set er en syg kultur i Venstre, og at der er råddenskab i Venstre.

Kl. 14:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:11

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Hr. Martin Geertsen spørger om Venstres interne kultur, og det tror jeg at hr. Martin Geertsen langt bedre er i stand til at svare på, end jeg er. Jeg håber, at hr. Martin Geertsen er enig i, at reglerne er klare. Det gælder bare om at overholde dem.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 14:11

Martin Geertsen (V):

Så jeg kan forstå på den radikale ordfører, at Det Radikale Venstre ikke er enig med S og SF i deres karakteristik af Venstre, al den stund at jeg kan forstå på den radikale ordfører, at heller ikke S og SF har den fornødne indsigt i, hvilken kultur der er i Venstre.

Kl. 14:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:11

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Sådan skal du ikke nødvendigvis, undskyld, hr. Martin Geertsen – jeg er også ny på denne talerstol – tolke mig, men jeg er ikke så interesseret i at karakterisere intern kultur i Venstre. Det, jeg er interesseret i, er, at reglerne bliver overholdt, og det håber jeg også at ordføreren er.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan jo ikke lade være med at more sig lidt over, at fru Sofie Carsten Nielsen bruger en tidligere spindoktor som sandhedsvidne for, hvor fantastisk det er med spindoktorer. Man kunne vel næsten ikke have fundet noget morsommere eksempel eller mærkeligere eksempel, for nu at sige det sådan. Har De andre anbefalinger end Deres mors? kan man nærmest spørge.

Altså, synes Det Radikale Venstre virkelig, det er godt, at der findes et udvidet skatteyderbetalt filter imellem magthaverne og borgerne?

Kl. 14:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg anser bestemt ikke særlige rådgivere som et filter mellem magthavere og borgere, jeg anser særlige rådgivere som det, som titlen indikerer, nemlig rådgivere, og det tror jeg er helt nødvendigt og helt legitimt. Det har vi brug for, men det er selvfølgelig politikerne, der formidler deres holdninger.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:13

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre lidt om Det Radikale Venstres position i forbindelse med det her spørgsmål, om ordføreren vil redegøre lidt for den historiske udvikling, med hensyn til hvad Det Radikale Venstre egentlig har ment om netop det her med spindoktorer. Jeg kan huske, at den nuværende radikale gruppeformand og tidligere radikale leder, fru Marianne Jelved, mente, at det var helt ude af proportioner, da denne berømte betænkning kom, altså at man nu kunne få flere spindoktorer, end man havde haft hidtil. Det var De Radikales standpunkt på det tidspunkt.

Hvornår ændrede Det Radikale Venstre standpunkt fra at mene, at man maks. måtte have en rådgiver pr. minister, og fra at synes, at denne eksplosion – som man ikke synes er en eksplosion – i hvert fald i radikal optik var ude af proportion? Og hvad har gjort det, ud over at det er rart, at man selv får den assistance?

Kl. 14:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:14

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg kan ikke sådan i detaljer, men det kan hr. Simon Emil Ammitzbøll måske selv hjælpe med, udtale mig om tidligere radikale gruppers sådan diskussioner og holdninger på det her punkt. Det, jeg kan gøre klart for hr. Simon Emil Ammitzbøll, er, at den nuværende radikale gruppe er helt på linje med regeringen her, giver fuld opbakning til det antal særlige rådgivere, der nu er ansat, og i øvrigt føler og mener, at reglerne er klare. De bliver overholdt, der er mulighed for op til tre særlige rådgivere, og det har vi det fint med. Vi følger med tiden, og det gør vores gruppeformand søreme også.

Formanden:

Tak til ordføreren, der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Jesper Petersen som ordfører for SF.

Kl. 14:14

som ordfører for Venstre på den her sag, når nogen beskriver det parti, som jeg er medlem af, som havende en syg kultur. Så jeg vil bare bede ordføreren give en vurdering af, hvorvidt SF på det plan, som hr. Jesper Petersen nu befinder sig på, er enig i, at der er en syg og rådden kultur i Venstre.

Kl. 14:15

Kl. 14:18

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Tak til Dansk Folkeparti for initiativet, så vi kan have den her fore-spørgselsdebat. Jeg kan ikke lade være med at undre mig over, hvorfor fru Pia Kjærsgaard og hr. Peter Skaarup syntes, at der skulle gå 2 måneder, efter at den nye regering kom til – dens antal af særlige rådgivere blev jo kendt dengang – og at det først er nu, det er væsentligt at tage en debat om dem, at det lige pludselig nu haster. Men jeg synes ikke desto mindre, at det er relevant, ikke mindst i lyset af den seneste tids afsløringer i pressen af, hvad der muligvis er foregået med særlige rådgivere. Det er meget alvorlige ting, der er fremme, om rådgivere, der muligvis har misbrugt embedet. Derfor er det jo altid relevant at tage en diskussion om regeringsførelse og om de regler, vi har for vores embedsfolk og for vores særlige rådgivere. Og det er måske i virkeligheden på grund af det sidste par ugers meget alvorlige sager, at vi skal have en hasteforespørgsel. På den måde synes jeg den er relevant.

Men jeg synes, at de særlige rådgivere udfylder en vigtig rolle i embedsværket. De er nødvendige på grund af det massive mediepres, der er i vore dage, de kan give ministeren direkte sparring om politikudvikling, de kan bidrage til koordinering, som der jo foregår meget af i en regering, ikke mindst når man er blevet tre partier, og til betjening af pressen. De har ingen instruktionsmyndighed over for andre embedsmænd, og det er jo en af de klare regler, der er for de særlige rådgivere. Der gælder de samme krav om aktindsigt som for øvrige embedsmænd, så man kan se i deres kalender, hvad de laver. Der er samme krav om overholdelse af fortrolighed, og det er den, der så muligvis er blevet brudt. De er underlagt det samme krav om tavshedspligt.

Så på den måde synes jeg egentlig ikke at problemet er manglen på regler. Der er lavet indtil flere meget tykke betænkninger, jo senest den her fra 2004, der på indtil flere hundrede sider beskriver forholdene omkring de særlige rådgivere og giver de anbefalinger, som regeringen altså følger, i forhold til hvor mange rådgivere der kan være. Vi har stadig væsentlig færre end det, der er lagt op til at være rammen i det arbejde, der blev gjort dengang.

Så problemet er, når reglerne bliver brudt, og der er det jo fuldstændig klart, som også Rigsrevisionen indskærpede i sin rapport fra 2010, nemlig at reglerne for de særlige rådgivere skal være meget klare. Det er de blevet for dem, de særlige rådgivere har tilmed været på seminar i dem, hvor reglerne bliver tydeliggjort, inden de særlige rådgivere starter deres arbejde, så de ved, hvad der er lovligt og ulovligt. Vi lægger stor vægt på god regeringsførelse, og at reglerne bliver overholdt. Det står i betænkningen, reglerne er gode, så længe de bliver overholdt, og det vil vi se til at de bliver. Vi skal ikke have reservepolitikere, vi skal ikke have instruktionsret til de særlige rådgivere, men efterleve de regler, der er. Så vi ser ingen grund til at ændre på reglerne, men vil sørge for håndhævelse af dem.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Martin Geertsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:18

Martin Geertsen (V):

Jeg beklager over for ordføreren, at jeg bliver nødt til at stille det samme spørgsmål til SF's ordfører, som jeg gjorde til den radikale ordfører før. Ordføreren må jo tilgive, at det selvfølgelig optager mig

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:18

Jesper Petersen (SF):

Nej, de ord vil jeg ikke bruge. Jeg kan i hvert fald ikke nu vurdere, om det er det, der har været tilfældet. Det er jo noget, som forskellige journalister og kommentatorer og andre har angivet som en mulig årsag til nogle af de sager, der har været fremme de sidste uger. Jeg vil ikke selv sige, at det er det, der er tale om. Der er jo politiuundersøgelser i gang af de her meget alvorlige sager. Jeg synes, det er dybt alvorligt, og det håber jeg også at man anerkender fra Venstres side, når der bliver lækket personlige og fortrolige informationer fra et apparat, hvor der burde være total diskretion og hemmeligholdelse af de informationer.

I andre tilfælde er det jo en antagelse om, at der kan være foregået politisk magtmisbrug, som er årsagen til, at det er nødvendigt, at vi får en undersøgelseskommission om en dybt alvorlig sag. Det håber jeg man anerkender fra Venstres side. Jeg vil ikke selv gøre mig til dommer over, om der er en syg magtkultur. Det er noget, jeg har set andre refereret for at sige. Det er ikke min holdning, det kan jeg ikke vurdere. Politiet og undersøgelseskommissionen tager sig af de sager, der er tale om.

Kl. 14:19

Formanden:

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 14:19

Martin Geertsen (V):

Det er jeg af gode grunde meget, meget tilfreds med at hr. Jesper Petersen siger. Mener hr. Jesper Petersen så, at det ville være på sin plads, at dem, som har fundet på at karakterisere Venstres kultur som sådan i den her debat, at dem, som har sagt sådan om kulturen i Venstre, gav de 45.000 medlemmer af Venstre og de omkring 1 million vælgere, som har afgivet deres stemme på Venstre, en undskyldning?

Kl. 14:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:20

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil ikke stå og udstede dekretter om, hvem der skal undskyldes til hvem. Jeg har givet udtryk for mit synspunkt. Så synes jeg, at man fra hr. Martin Geertsens og andres side skulle tage meget alvorligt, hvad der er fremme nu. Jeg synes i virkeligheden, at den her debat sådan set er for alvorlig til, at man giver sig til at gå ned i, om det præcis er 20 eller 30, eller om det er et lille antal millioner kroner fra eller til. Jeg vil ikke begynde at sige noget om kulturer, der skulle være syge, i andre partier, men jeg synes, at vi i de sidste par uger har oplevet nogle ting omkring lækage og muligt magtmisbrug, som er så alvorlige, at de her emner også af Venstres politikere burde tilskrives en meget stor alvor og seriøsitet. Det kunne jeg ønske mig skete i højere grad nogle gange.

Kl. 14:21

Kl. 14:24

Formanden:

Sidste korte bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:21

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg synes, ordføreren er ekstremt meget i forsvarsposition og har piggene oppe som et andet pindsvin, i forhold til at vi altså nu har en regering, der er meget svag og åbenbart har brug for et meget stort antal spindoktorer til at forklare den undrende befolkning, hvad det egentlig er, man går og foretager sig. Det er vel sagens kerne, og det er vel derfor, man har valgt at ansætte langt flere spindoktorer end den gamle regering. Er det ikke korrekt?

Kl. 14:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:21

Jesper Petersen (SF):

Vi kunne godt tage en meget lang diskussion om regeringens politik og om, hvad der faktisk bliver gennemført. Jeg har ingen grund til at være i forsvarsposition. Jeg er lykkelig over, at vi har fået en regering til magten, der f.eks. laver en finanslov, der indebærer en kickstart af vores økonomi næste år, der betyder, at 9.000 flere danskere kommer i arbejde – det synes jeg er fremragende – at vi har skaffet finansiering til at fjerne nogle af de massive forringelser, som Dansk Folkeparti var med til at gennemføre under den forrige regering, f.eks. at børnefamilier fik mindre i børnecheck, at der blev pålagt folk, der var så uheldige at have brug for fertilitetsbehandling, brugerbetaling. Jeg synes, at striben af ting, som jeg meget gerne vil stå og remse op, er lang, og det er den absolutte grund til at være i angrebsposition og være stolt af, at vi har fået en anden regering med en ny politisk kurs.

Diskussionen her handler om særlige rådgivere, og jeg synes, det er en bemærkelsesværdig interesse, Dansk Folkeparti har for det nu, hvor regeringsmagten er skiftet. Jeg kunne godt frygte, at de sager, der har været fremme i de sidste par uger, ikke havde påkaldt sig nær den samme interesse, som den har gjort, hvis ikke der havde været et regeringsskifte, for Dansk Folkeparti havde jo den tendens, at de ikke gik så meget op i det med regeringsførelse før valget. Det går de lidt mere op i nu, hvor magten er skiftet.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:23

Peter Skaarup (DF):

Hvis nu de her ting, som hr. Jesper Petersen bryster sig af at Socialistisk Folkeparti har været med til, er så fuldstændig fantastiske – det er det, jeg forstår hr. Jesper Petersen mener at finansloven og alle mulige andre ting er – og hvis ministrene selv kan forklare, hvor fantastiske de er, hvorfor er det så nødvendigt, at vi overhovedet skal se, at regeringen ansætter et rekordstort antal spindoktorer?

Kunne svaret på mit spørgsmål før være, at de ikke er så fantastiske – at man ikke lige nåede at sænke priserne på den kollektive trafik, at man ikke lige nåede at overholde alle de løfter, som man gav i valgkampen? Man sagde f.eks., at taksterne i den kollektive trafik skulle være 40 pct. lavere. De er så steget. Er det til at forklare alle løftebruddene, at man skal have de mange spindoktorer? Eller hvorfor skal man have så mange? Jeg forstår det ikke rigtig.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:24

Jesper Petersen (SF):

Den forrige regering havde særlige rådgivere. Det har den nye også. Der er et meget stort pres fra mediernes. Der er behov for, at ministrene har nogle, de kan sparre direkte med, og som også kan hjælpe dem med koordinering i forhold til deres parti og de andre partier, de er i regering med. Der er nu tre partier i regeringen, hvor der før kun var to. Det øger behovet for den koordinering, og man holder sig fra den nye regerings side sig så rigeligt inden for de muligheder, der er for to-tre særlige rådgivere. Så på den måde synes jeg, vi er langt fra den amerikanisering, som hr. Peter Skaarup har forsøgt at antyde.

Jeg er glad for, at der er blevet sat et lønloft, så lønningerne ikke eksploderer. F.eks. betalte man den forhenværende skatteministers rådgiver Peter Arnfeldt omkring 1,1 mio. kr. i løn. Jeg tror faktisk, det var 1.136.000 kr. Så høj en løn vil man simpelt hen ikke kunne oppebære, hvis man er særlig rådgiver i den nye regering. Så det handler simpelt hen om, at den nye regering har et behov for at få den betjening, der skal til, ligesom den gamle regering havde. Vi har lagt et lønloft ind, og vi vil sørge for, at rådgiverne overholder reglerne, og håber, at de politiundersøgelser, der er nu, vil afsløre, at man også under den forrige regering overholdt reglerne, og at vi ikke har været vidne til magtmisbrug og dybt alvorlige lækager af fortrolige informationer.

Kl. 14:25

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:25

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt starte med at takke Dansk Folkeparti for at have rejst den her forespørgsel. Jeg synes jo sådan set, det er ret flot, at et tidligere støtteparti til en regering tager en forespørgselsdebat op om de særlige rådgiveres rolle i en situation, hvor der er kommet den ene afsløring efter den anden af, at man under den tidligere regering tilsyneladende ikke har brugt disse rådgivere i overensstemmelse med reglerne. Det synes jeg er rigtig godt. Det er udtryk for, at man rejser kritik, uanset om det er den ene eller den anden side, der begår uregelmæssigheder og fejl. Og jeg går ud fra, at det er hævet over enhver tvivl, at det er de sager, som har været anledning til, at der er kommet en hasteforespørgselsdebat i dag. For hvis det var antallet af rådgivere i den nye regering eller disses lønforhold, eller hvad det nu kunne være, så ville hasteforespørgslen vel være kommet noget tidligere.

Så selv om hr. Peter Skaarup måske har brugt lidt mere tid på at tale om den nuværende regerings eventuelle fejl end om de helt åbenlyse fejl, den tidligere regering har begået, er det vel bare udtryk for, at hr. Peter Skaarup i lighed med Enhedslisten – bare med omvendt fortegn – altid sørger for at minde om, at dem, man ikke støtter, også begår fejl, altså når man skal kritisere sine egne. Det har jeg meget forståelse for, og jeg synes, at det alligevel er ganske flot, at man har taget den her debat i den her situation.

Det er selvfølgelig sådan, at den her debat godt kunne ende med at være en diskussion, som primært fokuserede på nogle af de sager, som har været meget omtalt i mediernes i de seneste uger. Men om det kan man jo sige for det første, at der formentlig er tale om nogle klare overtrædelser af reglerne, og for det andet, at der ikke er tale om – tror jeg – nogle særlige rådgivere, der fuldstændig selvstændigt og i modsætning til ministrenes ønsker og interesser har handlet i

strid med reglerne. Der er tale om nogle situationer, hvor tidligere ministre har givet mulighed for eller direkte sanktioneret, at særlige rådgivere har handlet i strid med reglerne. Derfor vil de sager jo blive afklaret; hvad enten det nu er politiet, kommissionsundersøgelser, eller hvad det er, man sætter i værk, vil de sager blive undersøgt til bunds. Og så vil man jo også få et klart svar på, i hvor stor udstrækning den dårlige kultur, som har bredt sig, kan begrænses til nogle forholdsvis få personer, eller om det er en dårlig kultur, som har spredt sig yderligere. Men det er i forhold til de konkrete sager.

Det, man jo godt kunne have en diskussion af, er, om det under alle omstændigheder er sådan, at det her er symptomer på noget, som har nogle svagheder i sig, nemlig at når man har særlige rådgivere med en hundrede procents binding til en minister, og man kan sige en hundrede procents karrieremæssig afhængighed af, at ministeren bliver siddende og klarer sig godt, så kan det måske godt føre til den tolkning, man har, af, hvad lovlighed, sandhedspflicht og faglighed betyder.

Jeg mener, uden at jeg vil afsløre dybe hemmeligheder fra fortrolige samtaler, nok at kunne sige med en vis sikkerhed, at den kommunikation, der undertiden er mellem de særlige rådgivere og journalister her på Christiansborg, ikke altid handler om, at man f.eks. overholder forpligtelsen til at orientere alle journalister om de initiativer, der kommer fra regeringen, nogenlunde samtidig, men at man tværtimod synes, at det er rigtig godt at lave lidt selektiv story selling, så der kan etableres et gensidigt afhængighedsforhold mellem de særlige rådgivere for ministrene og udvalgte journalister. Og det er jo også en af grundene til, at man nu blandt journalister har en diskussion af og blandt mediefolk har en diskussion af, om der ikke er grund til at genoverveje, hvordan holdningen skal være til kildebeskyttelse.

Jeg synes, at når man kan komme så langt inden for medieverdenen, at man kan diskutere det ud fra de erfaringer, man har gjort på det her område, synes jeg sådan set også, at vi i Folketinget skulle være i stand til at sige: Der er kommet nogle ting frem, der er noget, der tyder på, at der er en udvikling i gang, som vi faktisk ikke synes så godt om. Jeg synes også, at begejstringen hos regeringspartierne ordførere er til at overskue, altså med hensyn til hvor begejstrede de er for den her udvikling. Det vil vi faktisk gerne have undersøgt, og da det jo sådan set er kernen i det forslag til vedtagelse, Dansk Folkeparti har fremsat, kan vi godt støtte det.

Kl. 14:29

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger, og så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal selvfølgelig starte med at takke Dansk Folkeparti for at have rejst denne debat og også for at fremsætte det forslag til vedtagelse, som foreligger, og som Liberal Alliance kan bakke op om.

Vi synes, det er meget væsentligt at få diskuteret hele dette spindoktori, som desværre er kommet ind som en eller anden form for lag mellem det politiske, medieerne og befolkningen. Vi synes, det er vigtigt at have som udgangspunkt, at når man får magten, regeringsmagten, i det her land, har man fået den til låns af danskerne, af skatteyderne. Det er dem, der stemmer en ind, og det er dem, der betaler for gildet, og derfor mener vi, at det er forkert at få et partiloyalitetspropagandaapparat betalt af de selv samme skatteydere til at prøve at sætte en selv i et bedre lys over for de mennesker, der vælger at finansiere en.

Vi tror på, at man må se på de her ting. Det er jo ikke, fordi vi er imod, at man har rådgivere, som nogle prøver at antyde, men vi har noget imod, at man har ansat rådgivere på den måde, som man har,

hvor man er ansat, fra ministeren begynder, til ministeren skal gå af, og dermed får en loyalitet, der mest af alt minder om en lænkehunds. Lænkehundens loyalitet skyldes, at lænkehunden ved, at den dør, hvis ejeren ikke kommer med kødet hver dag, og det samme er det med spindoktoren: Hvis ministeren ikke er der, er spindoktoren der ikke længere.

Vi synes, at disse rådgivere skulle ansættes i det traditionelle embedsmandssystem, sådan som der vel også bliver lagt op til med det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har fremsat.

Jeg synes også, at der måske er grund til at se på andet end bare spindoktorene, for et eller andet sted bør vi vel alle sammen se på os selv – journalister, politikere, spindoktorer. Hvad er det egentlig for et system, som vi alle sammen har medvirket til at bygge op? Måske er det sket efter devisen, som den radikale ordfører, fru Sofie Carsten Nielsen, sagde: Vi følger da også med tiden. Ja, desværre, vi følger alle sammen med tiden og er dermed blevet mere og mere fedtet ind i spindoktoriets negative sider, lige meget hvor i systemet det er.

Ekstra Bladet har jo så ligesom fået den her debat til at rulle lidt ekstra ved at påpege nogle forskellige sager. Det er da fint, at kildebeskyttelse ikke kun skal være en eller anden ting, man kan bruge til også at dække over eventuel magtmisbrug, men der er ikke nogen, der skal tro, at Ekstra Bladet er særlig fine af den grund – det tror jeg er vigtigt at holde fast i. Jeg tror, at det var tidligere statsminister Poul Schlüter, der sagde, at det var en beroligende tanke, at der hver morgen vågner 5 millioner danskere op uden at læse Ekstra Bladet. Det er sådan set stadig en beroligende tanke, ud over at tallet er steget.

Men det, der er kommet ud af den selvgothed, som Ekstra Bladet har prøvet at promovere sig på, og som er falsk og hul og hyklerisk, er, at vi kommer ind og får afsløret noget om de negative sider ved spindoktoriet. Vi bliver nødt til at tage det her længere, og det er også en direkte opfordring til statsministeren.

Når vi f.eks. skal diskutere offentlighedslov, som der står i regeringsprogrammet, så lad være med at følge det oplæg, der vil lægge endnu flere filtre ind mellem borgerne og det politiske magtapparat. Det her er kernen i demokratiet, vi diskuterer. Det er utrolig vigtigt, og derfor håber jeg også, at vi får et egentlig flertal bag det forslag til vedtagelse, så det ikke bare bliver sådan, at vi følger med tiden, for det ville dog være det værste, der kunne ske i den her sag, nemlig at vi om 10 år står og siger, at nu skal vi have ti særlige rådgivere hver, og de skal ikke stå til ansvar på nogen måde, for vi har søreme fulgt med tiden.

Vi støtter forslaget til vedtagelse.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Benedikte Kiær som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Ligesom en række andre partier undrer det også Det Konservative Folkeparti, at regeringen mener, at det er nødvendigt at øge antallet af særlige rådgivere markant, fordi en lang række ministre har brug for mere end en rådgiver. Vi har ikke noget imod, at man som minister har brug for en særlig rådgiver; en, som man kan rådføre sig med politisk; en, som man kan tænke politik sammen med; en, som kan læse og analysere papirerne for derefter at give gode råd til ministeren, og som kan hjælpe med taler osv., og som i det hele taget også kan hjælpe med at holde kontakten til ministerens parti og folketingsgruppen.

Men en personlig rådgiver pr. minister burde generelt set være nok. Så derfor vi finder egentlig, at det er forkert i denne krisetid at

øge antallet af særlige rådgivere så markant, som det sker hos den her regering.

Den anden del af forespørgselsdebatten drejer sig om reglerne for særlige rådgivere. De særlige rådgivere skal som alle andre embedsmænd i ministerierne holde sig til loven, når de rådgiver ministeren og i øvrigt i deres virke generelt set. Reglerne for de særlige rådgivere er meget klare – det må man jo nok sige – og reglerne skal jo selvfølgelig også overholdes.

Det Konservative Folkeparti mener således, at der på det her område med hensyn til reglerne ikke er brug for at skulle gå ind at se på, hvorvidt de skal ændres, og i det hele taget, om man burde have nogle særlige regler i forhold til de særlige rådgiveres virke.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 14:36

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg frafalder. Der er blevet svaret på det.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Jamen det var da dejligt. Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:36

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg vil godt spørge fru Benedikte Kiær, om fru Benedikte Kiær, da fru Benedikte Kiær var socialminister og, forstår jeg, vist havde én spindoktor til rådighed, på samme måde som afløseren på posten, der nu har to spindoktorer til rådighed, havde behov for det. Jeg forstår det jo sådan, at fru Benedikte Kiær sad i den daværende regerings økonomiudvalg og dermed har haft den samme position som afløseren.

Var der dengang virkelig behov for, at skatteborgerne skulle stille to mennesker til rådighed, da fru Benedikte Kiær var minister?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Benedikte Kiær (KF):

Det er korrekt, at jeg ud over at være socialminister også sad med i regeringens økonomiudvalg. Og jeg må nok sige, at i det arbejde, jeg havde som socialminister og som medlem af økonomiudvalget, synes jeg det var udmærket at have én særlig rådgiver, og det var fuldt tilstrækkeligt.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup. Hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning? Vi skal have noget lyd til hr. Simon Kollerup. Sådan.

Kl. 14:37

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Nu var Det Konservative Folkeparti jo en vældig tæt samarbejdspartner i det Venstreledede regeringssamarbejde frem til valget for et par måneder siden. Og frem til efter valget har jeg da også ladet mig fortælle at man endda fik hilsner fra Venstres landsmøde. Når ens nærmeste samarbejdspartner bliver mistænkeliggjort for lækage og nu også skal undersøges for muligt magtmisbrug i den grad, som tilfældet er, så kan man jo godt blive mundlam, og jeg har da også noteret mig, at Det Konservative Folkeparti har været bemærkelsesværdig tavse i den her debat.

Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvorfor De Konservative har været så tavse, som tilfældet har været, så derfor vil jeg egentlig bare spørge ordføreren, om Det Konservative Folkepartis tavshed i den her sag er et udtryk for, at det er kommet bag på ordføreren og Det Konservative Folkeparti, at den tidligere regering og den tætte samarbejdspartner nu står mistænkt for lækage og muligt magtmisbrug.

Er det kommet bag på ordføreren?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:38

Benedikte Kiær (KF):

Jeg synes egentlig, at de undertoner, der ligger i spørgerens spørgsmål, er noget utilstedelige. Det, vi egentlig har sagt i forbindelse med de ting, der har været fremme, og grunden til, at vi ikke farer frem hele tiden, er, at vi mener, at nu er der blevet truffet beslutning om, at man gerne vil nedsætte en undersøgelseskommission. Vi venter på, at der kommer et kommissorium, og vi mener egentlig, at det arbejde bør ligge i undersøgelseskommissionen, og vi politikere skal ikke blande os i, hvordan undersøgelseskommissionen vil arbejde i forhold til den pågældende sag.

Derfor udtaler vi os ikke yderligere eller hver dag om den pågældende sag.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 14:39

Simon Kollerup (S):

Nu var det sådan set ikke i denne sag, jeg undrede mig over ordføreren tavshed, det var sådan set i den sag, der handler om spindoktorer og spindoktori, som vi tidligere har hørt det bliver kaldt. Jeg skal bare høre, om det, når man har været så tavs i hele den her sag om spindoktorer som sådan, så er et udtryk for, at det er kommet bag på ordføreren og hendes parti, som har været en meget tæt samarbejdspartner med det parti, som nu står mistænkt for lækage og skal undersøges for muligt magtmisbrug. Er det altså derfor, man har forholdt sig så tavse i den her debat om spindoktorer?

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Benedikte Kiær (KF):

Jeg synes, at spørgeren skal holde sig fra at komme med alle mulige gætterier om, hvad vi mener fra Det Konservative Folkepartis side, og hvad årsagen er til, at vi siger de ting, vi siger, i forhold til undersøgelseskommissioner, og i det hele taget, hvad vi siger i andre spørgsmål, og lade være med at begynde at gætte, hvad vores holdning er til vores tidligere regeringssamarbejdspartner, som vi egentlig har et ganske glimrende forhold til.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fru Benedikte Kiær. Statsministeren.

Kl. 14:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har nu haft en god debat, synes jeg, om de særlige rådgivere, og det er godt at tage den her debat i ny og næ. Men jeg tror, at en af årsagerne til, at det her emne nu er blevet et særlig varmt eller interessant emne, også er, at der er en del misforståelser i forbindelse

med særlige rådgivere og deres funktion rundtomkring i ministerierne. De bliver beskrevet som mørkets fyrster, men sandheden er jo, at de er underlagt præcis de samme krav som almindelige embedsmænd, for så vidt angår faglighed og sandhed, og at rammerne for deres ageren egentlig er ganske, ganske velbeskrevne.

Der har også været en anden misforståelse, som er kommet til udtryk heroppe fra Folketingets talerstol i dag, nemlig at nogle har påstået, at der med denne regering er blevet begået procedurefejl i forbindelse med ansættelsen af særlige rådgivere. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Jeg er lidt ærgerlig over, at det er muligt at stå på Folketingets talerstol og sige noget, som simpelt hen ikke er i overensstemmelse med sandheden, og derfor vil jeg godt gøre lidt ud af at beskrive, hvordan forholdene er i forhold til det. Der gælder følgende retningslinjer omkring ansættelsen af særlige rådgivere:

For det første er det sådan, at alle stillinger i henhold til opslagsreglerne skal opslås før besættelsen, og det gælder også særlige rådgivere, og det bliver også understreget i den betænkning, som hele debatten drejer sig om, altså betænkning nr. 1443. I henhold til denne betænkning skal opslag ske for at sikre åbenhed omkring ansættelserne og deres indhold.

For det andet er det efter de ansættelsesretlige regler muligt at etablere midlertidig ansættelse af en særlig rådgiver uden opslag, mens ansættelsesproceduren afsluttes. Det sker i praksis i en række tilfælde, hvor man af hensyn til opgavevaretagelsen har behov for, at der ansættes, konstitueres, en medarbejder i stillingen. Det sker også på andre områder inden for staten, så det er egentlig en ganske almindelig procedure. Det skete allerede under den tidligere regering i 2001, hvor den daværende statsminister meldte ud, at hvis en minister ønskede at ansætte en særlig rådgiver meget hurtigt, så kunne det ske ved en midlertidig ansættelse af f.eks. 2 måneders varighed uden opslag. Dansk Folkeparti har ikke tidligere kritiseret, at der var sådanne regler, og jeg forstår egentlig ikke, hvorfor man kritiserer det nu, og det vil jeg bare få opklaret, når jeg nu har lejlighed til det.

Jeg synes egentlig, det efter dagens debat er klart, at vi på det her område har meget klare regler for de særlige rådgivere, og det, der er så godt, er, at der også er bred opbakning fra mange partier til netop de regler, vi nu engang har. Det, der selvfølgelig altid er, når man har regler, er, at de så også skal følges, og det kan jeg også mærke på debatten i dag at alle er enige om. Jeg håber derfor, at debatten i dag kan give anledning til, at vi også bekræfter den brede opbakning, der er til betænkning nr. 1443 fra 2004. Det er en god betænkning, fordi den netop giver ret tydelige retningslinjer for de særlige rådgivere.

Så jeg takker igen for debatten og håber, at vi kan blive enige om, at de regler, vi har, er fornuftige, at de er gode, at de er klare, og at vi selvfølgelig i øvrigt siger til hinanden, som det er med alle regler, at de regler også skal overholdes. Tak for ordet.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til statsministeren. Der er lige et par korte bemærkninger.

Vi skal være færdig til kl. 15.00, og hr. Peter Skaarup har ønsket at få en tale til sidst, så vi tager så mange, som der bliver mulighed for.

Først er det fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:44

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Tak til statsministeren for at de kommentarer her til sidst. Jeg vil egentlig gerne spørge statsministeren med hensyn til, at når vi nu allerede har set, at statsministerens regering har udvidet økonomien omkring spindoktorernes ansættelse med 50 pct. og har lagt et loft, så man kan nå op på en udvidelse på 80 pct., hvordan kan det så være, at det her lønloft ikke omfatter spindoktorernes pensionsforhold. Altså, hvad er begrundelsen for, at det her lønloft kun omfatter lønnen og ikke pensionen, og kan statsministeren garantere, at der ikke

er sket en forøgelse af pensionerne til spindoktorerne i centraladministrationen?

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:45

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Så vidt jeg er orienteret, har vi overtaget den tidligere regerings rammer på det her område for de særlige rådgivere, og det er jo så også det, som er kendetegnende for hele det her område, nemlig at det er et område, som ikke er ubekendt. Det er et område, som den tidligere regering også har anvendt, og på visse områder har vi overtaget den tidligere praksis, og på visse områder har vi strammet lidt op, og det har vi bl.a. gjort ved de her lønlofter.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:45

Ellen Trane Nørby (V):

Så det er korrekt forstået, at den 50-procents-stigning i offentlige kroner, der bliver brugt på spindoktorer, ikke inkluderer pensionen, og at vi derfor taler om en væsentlig større stigning, og at loftet jo så ikke vil nå op på en stigning på 80 pct., men vil være en væsentlig større stigning. Det forstod jeg i hvert fald af statsministerens første svar, og derfor vil jeg egentlig gerne spørge statsministeren om en anden ting, nemlig hvad det helt præcis er, der har ændret sig fra den 14. september til den 16. september, som gør, at ministrene i statsministerens regering, har behov for mere hjælp? Hvad er det helt konkret, der har ændret sig på de 2 dage?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har jo betænkning 1443, hvor det egentlig ganske klart er beskrevet, at ministrene kan ansætte 2-3 særlige rådgivere, og det er en betænkning, som jeg ikke har været med til at skrive. Det var den tidligere regering, som stod inde for den. Vi er så enige i det, og det er så de rammer, der gælder. Det, vi har valgt, er at lægge en god sikkerhedsmargin til den betænkning, og vi har også valgt at stramme lidt op, fordi vi har lagt det her lønloft, som jeg taler om, og fordi vi også har gennemført det her kursus, som der også tales om. Så vi har egentlig overtaget den praksis, der var fra den tidligere regering via den betænkning, som den tidligere regering også fulgte. Nogle ting har vi overtaget direkte, f.eks. den praksis, der er anvendt, nogle ting har vi strammet lidt op på.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:47

Peter Skaarup (DF):

Jeg stiller mig undrende over for, hvorfor regeringen står bag den her eksplosive vækst i antallet af spindoktorer. Jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren, om grunden til det er, at man har udpeget en række forholdsvis svage ministre, der har meget svært ved at trænge igennem med de synspunkter, man nu har i regeringen, siden det skal være nødvendigt at have to spindoktorer pr. minister.

Jeg vil også gerne spørge statsministeren, om det egentlig ikke er en uskik i et land som Danmark, hvor vi jo modsat det amerikanske system netop har neutrale embedsmænd ansat, at ministre bliver pakket ind i vat på alle mulige måder og altså ikke selv er i stand til at træde frem og forklare og forsvare f.eks. alle de løftebrud, som regeringen har stået for fra sin start.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:48

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg må sige, at jeg ikke føler mig pakket ind i vat på alle mulige områder. Jeg synes, vi har et godt system i Danmark. Vi har utrolig dygtige embedsfolk ansat i ministerierne. De er så dygtige, at vi faktisk fortsætter med at have dem, uanset at ministrene skifter partifarve og vi får nogle nye ministre. Jeg har også selv som statsminister oplevet, at der er rigtig dygtige embedsfolk. De suppleres så for mit vedkommende med i øjeblikket en enkelt særlig rådgiver, som bistår med pressearbejdet, taleskrivning og andet, og det er et rigtig godt system.

Det andet gode er, at vi også har retningslinjer for det her. De blev udarbejdet i 2004 af den tidligere regering. Vi har sådan set overtaget de retningslinjer, og det er en god skik for et demokrati og et folkestyre som det danske, at vi for de særlige rådgivere har nogle retningslinjer, at vi selvfølgelig følger de retningslinjer, og at de ikke skifter markant fra den ene regering til den anden. Den tradition har vi så også fulgt.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:49

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil alligevel godt stille et spørgsmål til statsministeren. Jeg kan godt se, at man har et behov for at sige, at den gamle regering også havde nogle spindoktorer, så derfor skal vi også have det. Men kunne man alligevel ikke også vende det om og sige, at nu er der en ny regering, der er trådt til – jeg husker også i valgkampen, at statsministeren sagde, at nu er det nye tider, nu skal vi have en statsminister for hele Danmark.

Kunne det ikke være et godt argument for at lade være med at udvide staben af spindoktorer eksplosivt, men sige, at nu må ministrene klare sig med netop de gode medarbejdere, man har rundt omkring i ministerierne, for det er jo fuldstændig rigtigt, som statsministeren siger, at vi i Danmark netop har et system, der bygger på, at vi har velfungerende medarbejdere i ministerierne, også på presseområdet, og de kan hjælpe ministre på tværs af regeringer. Altså, når en minister stopper, fortsætter der et apparat, der kan bære tingene videre på den rigtige måde.

Men er det ikke et problem, at vi får en amerikanisering, der gør, at vi i stigende grad udskifter folk i ministerierne, på baggrund af at ministeren ryger? Hvordan ser statsministeren det? Det er for mig at se et problem, et demokratisk problem.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Statsministeren.

Kl. 14:50

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes måske nok, at det er at fremmane et skræmmebillede, når man taler om at udskifte embedsapparatet. Vi udskifter ingen i em-

bedsapparatet overhovedet. Det har man ikke gjort i mit eget ministerium, vi har ikke udskiftet nogen. Vi har en særlig rådgiver, som er kommet til, og som bistår ministeren i pressearbejdet.

Vi har vel efterhånden en situation, hvor pressearbejdet er så omfattende en del af en politikers dagligdag, også en ministers dagligdag, at det er meget fornuftigt at have en person, som påtager sig den opgave. Så jeg tror også, man skal passe på, at man ikke beskriver det her som et mørkt område, mørkets fyrster.

Det er en helt almindelig ting, som man har brug for i moderne embedsførelse, og det, vi har gjort i Danmark, skal vi være stolte af. Vi har beskrevet reglerne for det her ret præcist, og det er selvfølgelig de regler, der skal følges. Det skulle de både af den foregående regering, og det skal de også af den nuværende regering.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:51

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis det her er en helt almindelig del af det arbejde, der skal foretages, burde man jo egentlig sige, at Socialdemokraterne m.fl. kunne stemme for Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, for med det vil man gøre det til at være en almindelig del af arbejdet fra at have været en særlig del. Så hvis vi skal gøre, som statsministeren siger, og ikke, som hun gør, skal vi altså stemme for Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse.

Er problemet i virkeligheden ikke det, at der idémæssigt og politisk er en fallit i øjeblikket, altså at forskellen på den nye og den gamle regering er fem milliarder i udgifter og fem milliarder i afgifter, og så er det nærmest overstået, ikke? Problemet er jo, at man simpelt hen ikke ved, hvad det er, man skal gøre for at bringe Danmark ud af krisen. F.eks. laver man ikke de reformer, som er nødvendige, og derfor er man nødt til at have en hær af spindoktorer, der er et filter imellem regeringen og befolkningen, til at sælge en eller anden historie om, hvad det egentlig er, man får tiden til at gå med.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:52

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes ikke, det er det helt korrekte, nej, jeg synes faktisk, det er meget langt fra at være det korrekte billede, som hr. Simon Emil Ammitzbøll tegner, nemlig at der er tale om et filter. Der er tale om, at der bistås i forbindelse med den kommunikation, som enhver minister er forpligtet til, det være sig kommunikation ud i landet, kommunikation i forhold til taler, kommunikation i forhold til den daglige pressehåndtering. Jeg tror, det er rigtig vigtigt, at vi ikke kører os selv op i den her diskussion, men forstår, at en helt almindelig del af det danske demokrati er, at man har en enkelt eller to særlige rådgivere, som kan bistå med det almindelige pressearbejde i dagligdagen.

Vi er meget heldige i Danmark, og vi har også været forstandige, idet vi fik nogle klare regler på det her område helt tilbage i 2004. Regeringen fortsætter med de regler, det synes jeg er en rigtig god ting, og vi har faktisk også lagt en vis sikkerhedsafstand til reglerne, så vi ikke kommer tæt på dem, f.eks. ansætter vi ikke tre rådgivere, vi ansætter to rådgivere i visse ministerier.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:53

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo, men det bliver jo sådan en slags sproglig kolbøtte med sidespring – eller hvad man nu skal kalde det. »Det er en helt almindelig pressehåndtering, og derfor skal vi have særlige rådgivere«. Altså man behøver ikke være særlig sprogligt interesseret for at kunne høre, at den sætning ikke hænger sammen. Hvis det er helt almindeligt, så brug helt almindelige medarbejdere til helt almindelige lønninger under helt almindelige ansættelsesforhold. Hvis der er tale om særlige ting, har man særlige medarbejdere under helt specielle ansættelsesforhold og helt specielle lønninger. Nu vælger man at sige, at det er noget ganske almindeligt, men at man betaler noget særligt for det. Det er da egentlig ikke særlig smart. Det er dårligt købmandskab, hvis vi endelig skulle tage den derud.

Man kunne også begynde at overveje: Hvis det bare er helt almindeligt arbejde, hvorfor er der så så mange, der har en baggrund i enten Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre eller LO? Altså, prøv nu lige at høre her: Vi har en befolkning, som har vist regeringen en tillid, som det ser ud til, at regeringen er ved at miste. Man beder befolkningen om at betale for, at man kan sætte et filter ind mellem befolkningen og regeringen selv, magthaverne, for at skabe et bedre billede af sig selv. Kan man prøve at komme med nogle saglige argumenter herfor?

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 14:54

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan godt høre, at hr. Simon Emil Ammitzbøll er meget ophidset over den her diskussion. Det, jeg har lidt svært ved at forstå, er, at ophidselsen først er opstået nu. Den kunne jo også have været opstået de sidste 10 år, for det er meget kendt, at der har været anvendt særlige rådgivere i de sidste mange år. Vi fik bekendtgørelsen i 2004, og jeg undrer mig egentlig lidt over, hvorfor det først er nu, hr. Simon Emil Ammitzbøll bliver så ked af, at den her måde at ansætte på eksisterer.

Jeg tror, vi er nødt til at være enige om at være uenige på det her punkt. Jeg synes, det er nogle gode regler, vi har på området. Jeg synes, de er klare og tydelige. Det siger sig selv, at de så også skal følges. Og det gode er jo sådan set, at det ikke er nogle regler, som denne regering har opfundet; vi har overtaget den tidligere regerings rammer for det her. Så inden vi hidser os for meget op, synes jeg, vi skal spørge os selv, om vi egentlig ikke er glade for, at vi i Danmark netop har nogle klare og ordentlige regler for det, vi kalder de særlige rådgivere.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke plads til flere korte bemærkninger. Tak til statsministeren. Hr. Peter Skaarup for de afsluttende bemærkninger.

Kl. 14:56

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil gerne sige tak til Folketinget og ordførerne for en meget fin debat og også kvittere for, at det ser ud, som om Dansk Folkeparti ikke står alene med ønsket om, at der bliver kigget på hele spindoktorområdet og det problem, som det efterhånden er kommet til at udgøre, ikke bare for politikerne her i Folketinget, men også for omverdenen uden for de tykke mure på Christiansborg.

Jeg hæftede mig ved, at flere ordførere var positive. Fra Enhedslisten vil jeg gerne takke hr. Per Clausen, der jo hele tiden har været

skeptisk over for spindoktori – det har vi sådan set også været i Dansk Folkeparti – og Liberal Alliance, der via ordføreren, hr. Simon Emil Ammitzbøll, også vil støtte forslaget til vedtagelse, når det kommer til afstemning. Jeg kunne også fornemme, at der var flere medlemmer af Folketinget, der i hvert fald ikke var afvisende over for, at der bliver kigget på det her område. Vi glæder os til at se, om det kan lykkes at skabe et flertal for forslaget til vedtagelse.

Det ærgrer mig selvfølgelig en smule, at regeringspartierne ikke har vist den samme vilje til at kigge kritisk på ordningen, når den nu er så omdiskuteret, og når der nu er opstået så mange nye ting omkring den. Det burde sådan set være i regeringens egen interesse, at man kiggede på ting, der konstruktivt kunne gøres bedre. Det er lidt, som om regeringen har et problem og føler sig ramt og går i forsvarsposition – jeg synes nærmest, at ordførerne gik i pindsvineposition, når man spurgte til nogle af de eksplosive stigninger i antallet af spindoktorer og sådan set også udgiften for skatteborgerne, vi ser. Men jeg synes ikke, jeg vil græde over, at der er nogle, der ikke er med. Jeg håber på, vi så kan få andre end regeringen med på det.

Fra Dansk Folkepartis side har vi jo som bekendt svært ved at forstå, hvorfor der er behov for den politisering af embedsmandstanden, vi ser via den her stigning i antallet af spindoktorer. Når vi i Danmark netop har tradition for, at embedsmænd er professionelle, som statsministeren også var inde på, er apolitiske og er neutrale i deres tilgang til tingene, er der ingen grund til, at de lige pludselig skal blive politiske.

Det bør også kunne lade sig gøre at lave en model, som alle kan blive enige om, og som indebærer, at man også på presseområdet, som statsministeren i øvrigt også var inde på, kan få god bistand fra medarbejdere i de nuværende ministersekretariater, hvor man har mange gode, dygtige medarbejdere, uden at vi skal have spindoktorer ind over.

Jeg glæder mig altså således over debatten, men jeg er ærgerlig over, at vi har en svag regering, der går i pindsvineposition og ikke vil diskutere det her på den rigtige måde. Måske er det, fordi man virkelig har brug for de her mange spindoktorer til at forklare de her mange løftebrud, vi har set fra regeringens side. Det er i hvert fald ikke indtil nu lykkedes ministrene at forklare, hvorfor man gør, som man gør, når det gælder vigtige spørgsmål.

Når vi i Dansk Folkeparti så vil arbejde videre ud fra det her, for det er jo ikke gjort med én debat i Folketinget om det her spørgsmål, vil vi selvfølgelig også se på det spørgsmål, som statsministeren var inde på, nemlig om det er rimeligt, at man slår et stort antal job op – altså indtil nu er der blevet ansat 27 som spindoktorer i regeringen til en udgift af formentlig ca. 30 mio. kr., en eksplosiv stigning – uden at ulejlige sig med at høre potentielle ansøgere. Det er også grundlæggende forkert. Så der er sådan set rigtig mange ting i det her spørgsmål, som vi trænger til at diskutere, ikke bare i dag, men også videre i processen.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Peter Skaarup.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemning om det fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

Kl. 15:03

3) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det første spørgsmål er stillet til statsministeren af hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 1211

1) Til statsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Er statsministeren enig med børne- og undervisningsministeren i, at det er regeringens opfattelse, at det ikke udgør et problem, at en lærer bærer det muslimske tørklæde i forbindelse med undervisning i folkeskolen?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:00

Martin Henriksen (DF):

Er statsministeren enig med børne- og undervisningsministeren i, at det er regeringens opfattelse, at det ikke udgør et problem, at en lærer bærer det muslimske tørklæde i forbindelse med undervisning i folkeskolen?

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil godt starte med at sige nogle få ord om de retlige rammer på det her område. Jeg kan oplyse, at hvis man i visse sammenhænge ønsker at forbyde offentligt ansatte, herunder lærere, at bære religionsbetinget hovedtørklæde, skal man lige kigge lidt på grundlovens § 70, for den grundlovsbestemmelse indeholder et forbud mod diskrimination på baggrund af religion. Den er ikke til hinder for, at man kan indføre et forbud mod at bære religionsbetinget hovedtørklæde i visse sammenhænge, hvis f.eks. det forbud varetager et objektivt og sagligt hensyn. F.eks. kan man sige, at det ikke er i strid med § 42 i grundloven at forbyde undervisere at bruge burka eller niqab eller lignende påklædning, der sådan ligesom skjuler hele vedkommendes ansigt, hvis man synes, det strider mod uddannelsesinstitutionens varetagelse af de nødvendige pædagogiske og ordensmæssige og fagspecifikke hensyn.

Når det så er sagt, bliver jeg også spurgt om min holdning til det her med tørklædet, og der vil jeg sige, at ud fra mit personlige værdimæssige synspunkt, mener jeg, at tørklædet sætter skel imellem mennesker og signalerer, at der er forskel på mænd og kvinder. Og derfor er det mit personlige synspunkt, at jeg ikke synes, at et hovedtørklæde hører hjemme i folkeskolen. Men betyder det så nødvendigvis, at vi skal lovgive om det fra centralt hold? Næh, det mener jeg egentlig ikke. Det må være et lokalt anliggende, at man i det konkrete tilfælde vurderer, om en religiøst betinget hovedpåklædning skal forbydes ud fra et objektivt og sagligt hensyn.

Så jeg vil altså sige, at jeg har min værdimæssige holdning til det her, men jeg synes ikke, at det behøver at udmønte sig i, at vi også fra centralt hold skaber lovgivning på området.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti vil jo gerne have lovgivning på det her område, det skal der ikke være nogen tvivl om, og det ville selvfølgelig være rigtig dejligt, hvis der kunne være et flertal i Folketinget, der ville bakke op om Dansk Folkepartis synspunkt.

Det, jeg hæfter mig ved, er, at statsministeren og undervisningsministeren er uenige på det her punkt. Så hvad er egentlig regeringens holdning? Har regeringen en fælles holdning til det her, og er det så statsministerens holdning, der er regeringens holdning, eller er det undervisningsministerens holdning, der er regeringens holdning? Jeg synes, det flagrer sådan lidt i vinden. Man giver udtryk for mange forskellige ting på en gang – én holdning, som sådan set hører til i den ene ende af de politiske holdninger, og en anden holdning, der hører til i den anden ende af de politiske holdninger. Så hvad er regeringens holdning?

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:03

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det, der er regeringens holdning, er, at vi ikke skal lovgive fra centralt hold på det her område, og det er jo sådan set det eneste interessante i den her sammenhæng. Så kan et medlem af regeringen have sin egen personlige holdning til hovedtørklædet, og det behøver vi ikke have nogen holdning til i regeringen. Jeg vil godt give udtryk for mit synspunkt, for det har været mit synspunkt igennem rigtig, rigtig lang tid, og jeg har også givet udtryk for det i den offentlige debat, og det er, at jeg synes, at hovedtørklædet skaber skel imellem mennesker, mellem piger og drenge – et skel, jeg ikke er enig i ud fra mit personlige synspunkt. Det betyder ikke, at vi vil lovgive om det; man behøver ikke at lovgive om alt i det her samfund. Og derfor er regeringens holdning sådan set meget klar: Vi agter ikke at lovgive på det her område. Og hver enkelt person i regeringen kan have sin egen private værdimæssige holdning til, hvad man mener om hovedtørklædet.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:04

Martin Henriksen (DF):

Jamen det kan jo blive interessant på mange forskellige områder, hvis det er sådan, at der er carte blanche, i forhold til at ministre kan indtage deres egne holdninger på stort set samtlige synspunkter, for det må vel være konsekvensen af det.

Mener statsministeren også, at der er andre områder inden for den offentlige sektor, f.eks. inden for sundhedsvæsenet, hvor det er problematisk, hvis man har tørklæde på, eller er det kun i forhold til folkeskolelærere? Hvis det er det, hvorfor så? Og vil statsministeren sende en opfordring – så kan statsministeren sige, at det er en personlig opfordring, men det vil nok lyde, som om det kommer fra statsministeren – om, at der, både fra ministre i regeringen og ude på de enkelte folkeskoler, opfordres til, at hvis man som folkeskolelærer står i en undervisningssituation, bærer man ikke tørklæde?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:05 **Spm. nr. S 1252**

2) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Mener statsministeren, at det er upassende at stille statsministeren spørgsmål i Folketingssalen om fattigdomsbegrebet, om ret og pligt i forhold til modtagelse af kontanthjælp og starthjælp og om, at det skal kunne betale sig at arbejde?

Skriftlig begrundelse

I forbindelse onsdagsspørgetiden den 7. december 2011 meddelte statsministeren i brev af 6. december 2011, at hun ikke ville besvare en række spørgsmål. Disse spørgsmål handlede om fattigdomsbegrebet, om at det skal kunne betale sig at arbejde og om ret og pligt i forbindelse med modtagelse af kontanthjælp m.v. Da disse spørgsmål har været livligt drøftet de seneste uger, fordi et af regeringspartierne rejste debatten, og da statsministeren, beskæftigelsesministeren og socialministeren har været fremme med meget markante synspunkter, så forekommer det uforståeligt, at statsministeren tilsyneladende mener, at det ikke har offentlighedens interesse, at hun besvarer disse spørgsmål i Folketingssalen. Ikke mindst fordi fattigdom fylder en del i regeringsgrundlaget.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Claus Hjort Frederiksen for oplæsning spørgsmålet.

Kl. 15:08

Claus Hjort Frederiksen (V):

Mener statsministeren, at det er upassende at stille statsministeren spørgsmål i Folketingssalen om fattigdomsbegrebet, om ret og pligt i forhold til modtagelse af kontanthjælp og starthjælp og om, at det skal kunne betale sig at arbejde?

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:08

Kl. 15:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har i den her sammenhæng som i så mange andre valgt at følge præcis den samme praksis, som mine to forgængere har haft på det her område. Det er en praksis, som er nøje beskrevet i et svar til Folketingets Udvalg for Forretningsordenen, og det var et svar, som den tidligere statsminister gav i marts 2010.

Det, der egentlig er sagens kerne, er, at jeg forud for spørgetiden den 7. december fik et stort antal spørgsmål om afskaffelse af fattigdomsydelserne. Jeg tror også, at det er det, spørgeren henviser til. Jeg henviste så i overensstemmelse med den nævnte praksis spørgsmålene til den relevante ressortminister, og det er så på det her felt beskæftigelsesministeren. Jeg har, som jeg også har sagt, fuldstændig fulgt den praksis, som mine to forgængere har lagt.

I svaret til Folketingets Udvalg for Forretningsordenen siger den tidligere statsminister i marts 2010, og det er altså ikke så længe siden, at spørgsmål om det nærmere indhold af regeringens politik på et givent sektorområde bør stilles til den relevante ressortminister. Og det er lige præcis den linje, jeg har valgt at følge i den her sag.

De spørgsmål, der blev stillet, drejer sig om sammenhængen mellem ophævelsen af starthjælpen og loftet over kontanthjælpen og om rettigheder og pligter, og det er helt sikkert meget, meget vigtige spørgsmål, som også er blevet debatteret meget her i Folketingssalen, men det er selvfølgelig også klart, at det er spørgsmål, som må stilles til beskæftigelsesministeren. I det følger jeg fuldstændig den praksis, som tidligere statsministre har lagt.

Kl. 15:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi i Danmark har vores lokale demokrati, og at man tager den her slags debatter i vores lokale demokrati. Hvorfor skulle vi sidde på Christiansborg og give regler om den slags ting? Jeg synes, det er en god diskussion at have. Jeg synes ikke, det er en irrelevant diskussion på nogen måde, og jeg synes, det er godt, at hr. Martin Henriksen rejser spørgsmålet. Men jeg synes også, at man kan have holdninger til tørklæder, uden at vi nødvendigvis skal gå i gang med lovgivning på det her felt. Og vi har i hvert fald besluttet i regeringen, at vi ikke fra centralt hold vil komme med lovgivning om det her. Jeg har mit eget synspunkt på det her felt, men jeg synes også, at vi skal overlade ting til det lokale demokrati.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:06

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes godt nok, det er for nemt for statsministeren. Det kan jo ikke være sådan, at man i en regering har flere forskellige synspunkter på et væsentligt område, som har været diskuteret: værdipolitik, udlændingepolitik og integrationspolitik. Der kan jeg nu forstå at regeringen ikke har en fælles holdning. Det synes jeg er tankevækkende, og jeg synes ærlig talt, det er lidt tyndt, at man som regering ikke, hvad kan man sige, har brugt de 10 år i opposition til at formulere en fælles holdning og en fælles politik på det her område. Jeg synes, det er rystende.

Jeg har også spurgt sundhedsministeren, om sundhedsministeren mener, det er hensigtsmæssigt, at en læge eller en sygeplejerske bærer muslimsk tørklæde foran patienterne, og der svarede sundhedsministeren, at ministeren ikke var bekendt med, at det gav anledning til problemer, og dermed svarede sundhedsministeren jo også, at det sådan set er i orden med hende. Så skal jeg bare høre, om statsministeren også her er uenig med sin minister.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg vil godt understrege, at ministrene ikke er uenige. Vi har en fælles holdning i regeringen til det her spørgsmål, og det er, at vi ikke vil lovgive på området, og det er jo sådan set det, der er det relevante. Så kan enhver jo have sin personlige holdning til tørklæder og til, hvornår man synes, det er vigtigt at anvende tørklæder, men det er vel ikke sådan, at alting skal udmøntes i lovgivning. Sådan har vi det i hvert fald ikke.

Så det er ikke helt rigtigt, når hr. Martin Henriksen siger, at der ikke er nogen regeringsholdning. Jo, det er der: Vi agter ikke at fremsætte lovforslag på det her område. Jeg tror i øvrigt, det var det samme med den tidligere regering, det skal jeg ikke gøre mig klog på, men det agter vi ikke at gøre. Men man kan jo godt have en personlig holdning til, hvad man mener om det muslimske hovedtørklæde, og det har jeg også givet udtryk for.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til statsministeren af hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:10 dan vil sige at være fattig, ikke er entydigt – fattigdom er ikke et entydigt begreb – så er det jo ret afgørende at få statsministerens indikation af, hvad det så er, man vil gøre for, at det kan betale sig at arbejde.

Claus Hjort Frederiksen (V):

Baggrunden for spørgsmålet er, at statsministeren satte sin sekretær til i forrige weekend at kontakte spørgerne, der havde spørgsmål at stille i onsdagsspørgetiden, og spørge, om de ville acceptere, at spørgsmålene blev stillet til en anden minister, i det her tilfælde beskæftigelsesministeren, måske på grund af det, som statsministeren forklarer nu.

Det er sådan set o.k., hvis statsministeren ikke har tid til at svare. Men baggrunden for de her spørgsmål er jo, at efter fru Özlem Cekic havde turneret landet rundt med den fattige Carina, rejste spørgsmålet sig om, hvad det er at være fattig. Og i en koordineret aktion mellem statsministeren, beskæftigelsesministeren og socialministeren oplevede vi en meget aggressiv, udfarende diskussionslyst om dagsordensættende ting for at aflede opmærksomheden fra det her.

Når statsministeren engagerer sig så meget i det her spørgsmål, når statsministeren går meget aktivt ud, og når det fylder ret meget i regeringsgrundlaget, er det jo naturligt, at vi ønsker at få at høre, hvad det er, statsministeren så vil gøre. Når man nu gennemfører den politik, at det for mange mennesker, for op mod 100.000 personer, ikke kan betale sig at arbejde, er det efter min mening naturligt at spørge statsministeren, hvordan statsministeren forestiller sig, at det problem kan løses; så det vil jeg bare høre statsministeren om.

Kl. 15:10

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også sagde før, synes jeg, at det er et vanvittigt interessant emne. Det er også noget, vi selv har beskrevet i regeringsgrundlaget. Det er også noget, der er blevet debatteret ret tydeligt her i Folketingssalen. Jeg tror, at den debat, man havde om hele det her emne, varede 6 timer her i Folketingssalen, så det er altså ikke et emne, vi ikke har villet diskutere. Vi er faktisk meget glade for at diskutere det.

Hr. Claus Hjort Frederiksen henviser til, at lige præcis det her spørgsmål om fattigdom fylder meget i regeringsgrundlaget, og at jeg har været ude at udtale mig om det, og det skulle give anledning til, at jeg så skal besvare spørgsmålet her i salen.

Er det lidt mærkeligt, at jeg udtaler mig? Nej, egentlig ikke. Jeg udtaler mig om mange ting. Det gør jeg også på det ugentlige pressemøde. Og hvis den logik skulle føres helt ud, ville det føre til, at jeg skulle stå hernede og besvare spørgsmål på alle ressortområder. Og det ved hr. Claus Hjort Frederiksen jo også godt man ikke skal, det er jo ikke så længe siden, han selv har siddet i regering, og det var ikke den praksis, som den tidligere statsminister og statsministeren før ham fulgte på det her område. Så jeg synes bare, at man også skal huske, hvordan det var for ganske få måneder siden.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:12

Claus Hjort Frederiksen (V):

Men fordi det fylder så meget i regeringsgrundlaget, fordi det fylder så meget i regeringens retorik, at man nu afskaffer de her ydelser, og fordi fru Özlem Cekic' aktion jo afslørede, at svaret på, hvad det så-

For vi er jo helt inde ved kernen i et samfund, nemlig at det for rigtig mange mennesker, specielt for dem, der arbejder for overenskomsternes mindstebetaling, ikke kan betale sig at arbejde. Det er jo derfor, det er så centralt at få statsministerens tilkendegivelse af, i hvilken retning regeringen arbejder.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes bestemt også, at det er interessant at få regeringens tilkendegivelser på det her område, og dem har vi virkelig også givet i mange omgange. En af de ting, vi har sagt – og jeg ved så ikke, om hr. Claus Hjort Frederiksen ikke lige har været der på det tidspunkt, hvor vi har sagt det – er netop, at afskaffelsen af de her lave ydelser ikke kan stå alene. Det skal netop være sådan, at man også gør det helt tydeligt, at hvis der er job at få, skal man påtage sig et arbejde. Det har vi også sagt tidligere. Og f.eks. skal afskaffelsen af starthjælpen følges op af en integrationsindsats, ligesom afskaffelsen af kontanthjælpsloftet skal følges op af netop en kontanthjælpsreform.

De er alle sammen meget, meget væsentlige emner. Derfor har vi også haft en stor og lang debat her i Folketingssalen om dem. Derfor vil jeg også indbyde hr. Claus Hjort Frederiksen til at tage endnu en debat med beskæftigelsesministeren om det, hvis han synes, at der er ting, som ikke er afklaret.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:14

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jamen jeg må sige til statsministeren, at det helt centrale i det her jo er, at statsministeren nu f.eks. med afskaffelse af loftet over kontanthjælpen, gør, at det for mange mennesker bliver en tvivlsom fornøjelse at tage et arbejde. Derfor vil jeg da godt spørge statsministeren: Indgår det i statsministerens overvejelser, at man fastsætter en fattigdomsgrænse som et konkret beløb i kroner og øre?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har haft den her diskussion om en fattigdomsgrænse, og det står der også noget om i regeringsgrundlaget.

Som jeg også sagde før, er det netop sådan, at afskaffelse af de her fattigdomsydelser naturligvis ikke skal stå alene. For det skal også være sådan, at vi tager hånd om hver enkelt kontanthjælpsmodtager og sikrer, at vedkommende kommer ud og får et ordinært arbejde. Det er jo det, vi alle sammen gerne vil have: at man ikke skal være på passiv forsørgelse, men kommer ud og får et ordinært arbejde.

Det er også derfor, vi har sagt, at hvis man afskaffer de her ydelser, og det gør vi jo, fordi vi ikke synes, at man skal have fattigdom i Danmark, skal det også følges op af en god integrationsindsats. Det er jo noget, vi har manglet i mange år i Danmark. Og det skal følges op af en kontanthjælpsreform, som skal sikre, at hver enkelt kontant-

hjelpsmodtager får bedre hjælp til at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det er også noget, vi har manglet i mange år.

Kl. 15:18

Man skal også huske på, at nogle af de eksempler, der har været oppe i medierne – ingen af os kender dem i detaljer, men har læst om dem i aviserne – jo er opstået under den forrige regering. Og det tyder på, at den forrige regering ikke har gjort tilstrækkeligt for at sikre, at mennesker kom i arbejde.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til statsministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 1265

3) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Mener statsministeren, at det er rimeligt over for Folketinget at nægte at møde i spørgetiden og besvare spørgsmål, der vedrører statsministerens egne udtalelser, og vil hun herunder redegøre for, om det er en praksis, som hun agter at følge i fremtiden?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:16

Inger Støjberg (V):

Mener statsministeren, at det er rimeligt over for Folketinget at nægte at møde i spørgetiden og besvare spørgsmål, der vedrører statsministerens egne udtalelser, og vil hun herunder redegøre for, om det er en praksis, som hun agter at følge i fremtiden?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:16

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo et spørgsmål, som lidt ligner det foregående, og derfor er svaret også lidt det samme. Altså, der har været en praksis, som ikke jeg, men min forgænger har etableret, som handler om, at hvis det er et spørgsmål, som vedrører et ressort, er det ressortministeren, som bør besvare det. Der kan man så sige, at det jo ikke er sådan, at det, at statsministeren har udtalt sig om et emne – det kan være på et pressemøde, det kan være uden for Folketingssalen, eller hvor man nu møder pressen – i sig selv begrundes, at det så er mig, der skal svare på spørgsmål om det emne for tid og evighed i salen.

Sådan er det naturligvis ikke, og det fremgår faktisk også meget klart af svaret på spørgsmål fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen, som min forgænger, hr. Lars Løkke Rasmussen, besvarede i marts 2010, altså, marts 2010 er ikke så længe siden. Jeg tror oven i købet, at det var, da fru Inger Støjberg selv sad i regering. Her anføres det, og jeg citerer:

Jeg skal understrege, at det forhold, at jeg eksempelvis på et pressemøde bliver spurgt om og svarer på et spørgsmål om en sag, eksempelvis et lovforslag, som vi har behandlet i dagens ministermøde, eller en anden aktuel enkeltsag, naturligvis ikke betyder, at jeg overtager ansvaret for den pågældende sag, og at alle spørgsmål fra Folketinget vedrørende denne derefter fremover skal rettes til mig.

Det kunne have været sagt af mig. Det er det ikke. Det er den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, som har sagt det. Jeg må sige, at jeg er meget, meget enig med min forgænger.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:18

Inger Støjberg (V):

Nu er det rent faktisk sådan, at det ene af de spørgsmål, som statsministeren afviste at svare på, som jeg havde stillet til spørgetimen i sidste uge, jo rent faktisk netop var noget, statsministeren selv havde udtalt sig om – ikke på et pressemøde eller tilfældigt på gangen, men netop i spørgetimen ugen før, nemlig den 30. november, hvor statsministeren udtalte, »at det selvfølgelig skal være sådan, at man tjener mere ved at gå på arbejde end ved at være på en ydelse«.

Derfor synes jeg jo sådan set, at det kun er ret og rimeligt så også at svare på her i Folketinget, om det er et princip, der skal gælde helt generelt, at man skal tjene mere ved at gå på arbejde end ved at være på en offentlig ydelse. Man må sige, at den 30. november havde statsministeren jo ikke den samme karrige holdning og tilgang til det her område, som hun så fik ugen efter. Derfor efterlader det her os ved spørgsmålet om, om statsministeren synes, at det er ret og rimeligt, at statsministeren udtaler sig så bombastisk om et meget, meget principielt emne den ene onsdag for så den næste onsdag at sige: Det har jeg ikke yderligere kommentarer til.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:19

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, det vil være sådan rigtig mange gange, at statsministeren udtaler sig, forhåbentlig også klart og bombastisk, om et emne, og at det så vil være sådan, at ressortministeren overtager en del af arbejdet i Folketinget derefter. Sådan har det været for min forgænger, og sådan vil det også være for mig. Det, der egentlig er det rare for mig i dag, er, at jeg kan støtte mig så klart op ad den hidtidige praksis, som jeg egentlig også gik ud fra at fru Inger Støjberg støttede, eftersom hun var en del af den tidligere regering. Praksis var altså meget, meget klar, og det står meget klart, at selv om man på et pressemøde bliver spurgt og svarer på spørgsmål om en sag, betyder det ikke, at man overtager ansvaret for den pågældende sag i Folketinget.

Man kan jo egentlig også godt regne ud, at det ikke kan være sådan, at fordi en statsminister svarer på spørgsmål om alle sager, og det gør han eller hun jo, at man med rimelighed kan stille spørgsmål om alle sager i Folketinget. Man kan godt prøve, men det er vel ikke helt rimeligt, at man så bliver fornærmet, når det henvises til den minister, som det egentlig vedrører. Der har vi jo et godt system, hvor vi har masser af ministre, som brænder for at svare på spørgsmål hernede, og det er vel sådan, at de skal svare på spørgsmål inden for deres ressort.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:20

Inger Støjberg (V):

Nu må der jo nok være lidt forskel på, om man som statsminister mere eller mindre af egen drift i en debat i Folketingssalen siger, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, eller om det er i en situation, hvor statsministeren er blevet passet op på gangen af en journalist. Det her er en helt principiel diskussion. Det er en diskussion, som statsministeren selv med brask og bram har taget del i, ikke bare her i Folketingssalen, men også andre steder. Det er sådan set derfor,

at det også er ret og rimeligt, at statsministeren i Folketingssalen svarer på, om statsministeren stadig væk står ved den udtalelse, »at det selvfølgelig skal være sådan, at man tjener mere ved at gå på arbejde end ved at være på en ydelse«.

Mener statsministeren stadig væk det – ja eller nej?

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu henviser spørgeren til, at det er noget, som jeg og andre har udtalt os om med brask og bram, og at det i øvrigt er noget, der står i regeringsgrundlaget. Den logik kan man jo ikke bruge, for hvis man bruger den logik, vil det jo føre til, at jeg skal besvare en endog meget stor del af de spørgsmål, som stilles til ministrene, fordi jeg udtaler mig om alle områder, der står i regeringsgrundlaget, og jeg udtaler mig forhåbentlig også med brask og bram om de områder, der står i regeringsgrundlaget. Men det må stadig være sådan, at spørgsmål, der vedrører de enkelte ressortministre, stilles til de enkelte ressortministre. Det har i hvert fald været det, der har været gældende praksis indtil nu.

Det, jeg kan undre mig over – naturligvis i mit stille sind – er, hvorfor fru Inger Støjberg har ændret holdning på det her område, når min forgænger var så klokkeklar i sin afvisning af, at han skulle svare på alle spørgsmål.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:22

Inger Støjberg (V):

Nu var det sådan set slet, slet ikke det, jeg stillede spørgsmål om, for det, jeg stillede spørgsmål til, var, om statsministeren stadig væk står ved sin udtalelse fra den 30. november om, »at det selvfølgelig skal være sådan, at man tjener mere ved at gå på arbejde end ved at være på en ydelse«.

Står statsministeren ved den udtalelse fra den 30. november – ja eller nej?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:22

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er rigtig, rigtig vigtigt at diskutere fattigdomsydelserne, og jeg er meget stolt af, at vi har afskaffet de fattigdomsydelser. Jeg synes, det selvfølgelig også hænger sammen med, at vi klart og tydeligt siger, at ingen mennesker – ingen mennesker – skal, hvis de ellers kan påtage sig et arbejde, blive hjemme på sofaen. Det tror jeg også de fleste ikke ønsker. Jeg tror, de fleste ønsker at komme ud og få et arbejde. Så ingen mennesker skal blive hjemme på sofaen, hvis der ellers er et arbejde, de kan påtage sig.

Det er også derfor, vi har sagt meget tydeligt, at når man gennemfører en afskaffelse af de her fattigdomsydelser, skal man også gennemføre en integrationsreform og en kontanthjælpsreform. Jeg håber også, at oppositionen vil være med til det her, for det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi får gjort noget ved den andel af mennesker, som er på kontanthjælp og har meget, meget vanskeligt ved at finde tilbage til arbejdsmarkedet.

Det, man jo kan sige, er, at nogle af de eksempler eller måske *det* eksempel, der har været fremdraget i debatten, ikke er et, der er op-

stået under den nye regering. Det er jo et, der tyder på, at der har været visse forsømmelser ved den gamle regering. Lad os tage diskussionen – det vil vi meget gerne – og det er også derfor, jeg har henvist til beskæftigelsesministeren. Det er hendes ressort, det henhører under.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til statsministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 15:24

Spm. nr. S 1266

4) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er statsministeren enig i, at det er rimeligt, at Folketinget har mulighed for at spørge uddybende til de udtalelser, som statsministeren fremsætter i Folketinget og ved pressemøder?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:24

Inger Støjberg (V):

Tak. Er statsministeren enig i, at det er rimeligt, at Folketinget har mulighed for at spørge uddybende til de udtalelser, som statsministeren fremsætter i Folketinget og ved pressemøder?

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er lidt svært at kende forskel på det spørgsmål, der blev stillet før, og det, der bliver stillet nu, men jeg skal alligevel prøve at sige noget andet.

Jeg vil sige, som jeg også sagde før, at det, at jeg har udtalt mig på et pressemøde, ikke i sig selv betyder, at jeg skal svare på eventuelle spørgsmål om sagen i Folketingssalen. Og det samme gælder, hvis der bliver spurgt i spørgetimen. Jeg svarer på rigtig mange spørgsmål i spørgetimen, og jeg synes, det er fantastisk, at vi har vores spørgetime, men det betyder ikke, at jeg for tid og evighed skal komme tilbage til de samme spørgsmål og svare på de samme spørgsmål, særlig når det er spørgsmål, som egentlig vedrører en ressortminister, i det her tilfælde beskæftigelsesministeren.

Det, der egentlig er afgørende for mig, og det, man gør som statsminister, er jo også, at man kigger på: Hvad har forgængereren gjort på det her område? Hvad er ligesom kutyme? Og der har jeg kigget nøje på, hvad min forgænger, hr. Lars Løkke Rasmussen, har gjort på det her område, og jeg synes egentlig, han har svaret ganske, ganske tydeligt, at det skal være sådan, at det er ressortministeren, der besvarer de her spørgsmål.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:25

Inger Støjberg (V):

Det er jo fuldstændig korrekt, at spørgsmålene lidt ligner hinanden, og det må man jo så også sige at svarene gjorde. Nu var det jo så statsministeren selv, der kom ind på det spørgsmål, som jo egentlig har affødt hele den her diskussion, nemlig om det altid skal kunne betale sig at arbejde. Det nævnte statsministeren selv her i sin besva-

relse, og derfor går jeg ud fra, at jeg også kan spørge videre i den retning.

Derfor vil jeg sådan set bare igen spørge statsministeren: Skal det altid kunne betale sig at arbejde i Danmark? Ja eller nej. Og jeg beder ikke om en lang, lang udredning om, hvad tidligere statsministre har gjort i forhold til pressemøder, og når en tidligere statsminister er blevet passet op på gangen, og om man så skal stille op i spørgetimen. Det, jeg helt konkret spørger statsministeren om, er: Skal det altid kunne betale sig at arbejde i Danmark? Ja eller nej.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det har jo ikke meget med teksten i spørgsmålet at gøre i hvert fald, men vi går videre til statsministeren, som svarer. Statsministeren.

Kl. 15:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg vil også sige, at det ikke har så meget med teksten i spørgsmålet at gøre, faktisk intet overhovedet. Og derfor vil jeg egentlig også henholde mig til det, jeg er blevet kaldt herved for at debattere, og det er, om man kan tillade sig at henvise et spørgsmål til en anden minister, og på det punkt har jeg fulgt den praksis, som har været gældende.

Jeg har også en fornemmelse af, at fru Inger Støjberg, hvis hun havde siddet i regering endnu, egentlig havde syntes, at det var en fin nok praksis, men nu har man skiftet position i Folketinget, og så har man også lidt skiftet holdning til sagen.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:26

Inger Støjberg (V):

Jamen så må man jo kunne konstatere, at statsministeren ikke længe står inde for det, statsministeren sagde den 30. november – og jeg citerer:

Det skal selvfølgelig være sådan, at man tjener mere ved at gå på arbejde end ved at være på en ydelse.

Eller sagt på en anden måde: Det skal ikke altid kunne betale sig at arbejde i Danmark.

Så må vi jo prøve at gå videre til hele spørgsmålet om, om statsministeren er forpligtet til at svare i spørgetimen. Nu er det sådan, at det jo ikke er mange uger siden, at regeringsgrundlaget blev lagt på bordet. Hvis man kigger under afsnittet, der hedder »God regeringsførelse«, så står der her:

Regeringen vil bestræbe sig på at besvare spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende og inden for tidsfristen.

Man kan sige, at det i hvert fald ikke er opfyldt.

Mit næste spørgsmål er sådan set et meget konkret spørgsmål, for nu har der jo været diskuteret meget om løftebrud. I går kunne jeg så forstå, at nu hedder det ikke løftebrud længere; nu hedder det korrekturfej. Så mit spørgsmål er sådan set bare: Er det en korrekturfej her i regeringsgrundlaget, at man altid vil svare på de spørgsmål, der bliver stillet fra Folketingets side?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:28

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil først og fremmest lige sige, at fru Inger Støjberg overhovedet ikke kan konkludere, som hun gør. Jeg har valgt at svare på det spørgsmål, som fru Inger Støjberg selv har stillet her i Folketingssa-

len. Hun kan ikke så godt lide svaret, men det ændrer ikke ved, at jeg rent faktisk har svaret meget fyldestgørende på spørgsmålet.

Jeg skal bare sige en gang til, at det ikke er mig selv, der har opfundet det her med, at det bør være sådan, at ressortministeren svarer på de spørgsmål, der stilles. Der har jeg faktisk kigget meget på den praksis, som har været anvendt tidligere, og da statsministeren hed hr. Lars Løkke Rasmussen, blev det udtrykt klokkeklart. Altså, jeg er nødt til at citere en gang til, hvad hr. Lars Løkke Rasmussen sagde til Folketingets Udvalg for Forretningsordenen:

Jeg skal understrege, at det forhold, at jeg eksempelvis på et pressemøde bliver spurgt om og svarer på spørgsmål om en sag – eksempelvis et lovforslag, som vi har behandlet på dagens ministermøde eller en anden aktuel enkelt-sag – naturligvis ikke betyder, at jeg »overtager« ansvaret for den pågældende sag, og at alle spørgsmål fra Folketinget vedrørende denne fremover skal rettes til mig.

Det er den praksis, vi har fulgt, og det vil sige, at når der sendes et spørgsmål om f.eks. kontanthjælp eller fattigdomsydelser, så har vi bedt spørgeren om at stille spørgsmålet til ressortministeren. Det er fuldstændig den praksis, der er fulgt.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:29

Inger Støjberg (V):

Ja, nu hænger der jo hele to spørgsmål i luften. Det ene er, om det her under »God regeringsførelse« bare var noget, man skrev, eller om det rent faktisk var noget, man mente.

Men statsministeren tager jo helt fejl, når statsministeren siger, at jeg ikke kan spørge ind til det konkrete, nemlig om det skal kunne betale sig at arbejde eller ej, for statsministeren har jo selv været inde på det i sine tidligere besvarelser – ikke bare til mig i dag, men også til hr. Claus Hjort Frederiksen, netop i forbindelse med hele diskussionen om, hvorvidt det skal kunne betale sig at arbejde.

Man må sige, at det jo efterlader Folketinget, og i hvert fald mig, med en dyb, dyb mistro til statsministeren, når statsministeren nu pludselig ikke længere vil bekræfte, om det altid skal kunne betale sig at arbejde i Danmark. Man prøver på at snige sig uden om med alle mulige mærkelige proceduresvar, som ingen mennesker forstår. Så jeg vil sige til statsministeren: Chancen er her sådan set for at fortælle Danmarks befolkning, om det altid skal kunne betale sig at arbejde i Danmark, eller om regeringen er ved at gøre op med et helt grundlæggende princip, faktisk det princip, der bærer velfærdssammenfundet Danmark.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Regeringen tager meget gerne en debat om de her spørgsmål, og det har regeringen jo også gjort. Dengang vi havde debatten om fattigdomsydelserne, havde vi en utrolig lang debat i Folketinget om den her sag.

Det, der er spørgsmålet her, er noget andet og noget mere principielt. Og det er jo også det, som ordføreren selv har stillet spørgsmål om. Altså, ordføreren spørger jo ikke om kontanthjælpssystemet; hun spørger, om det er rimeligt, at man henviser spørgsmål til andre ministre. Og det er sådan set det spørgsmål, jeg svarer på her. Så har ordføreren måske fortrudt, at hun har stillet det spørgsmål; hun er måske ked af det, eller noget andet, men jeg svarer blot på det spørgsmål, som ordføreren og den tidligere ordfører har gjort til emnet for dagens debat.

Der må jeg igen sige, at jeg viderefører den praksis, som har været ført, og det er, at selv om en statsminister jo immer væk udtaler sig om mange forskellige ting i løbet af en uge – både på pressemødet og på gangene på Christiansborg, i tv, og hvor vi ellers befinder os – så gør det jo ikke, at man er forpligtet til at komme i Folketingsalen og svare på spørgsmål om alle de emner, man udtaler sig om i løbet af en uge. Det er en praksis, som har været gældende før i tiden, da hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, og det er en praksis, som jeg også har gjort til min.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til statsministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til statsministeren, denne gang af hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:31

Spm. nr. S 1283

5) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil danskerne blive spurgt ved en folkeafstemning om kommende ændringer af EU-traktaten?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:31

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Vil danskerne blive spurgt ved en folkeafstemning om kommende ændringer af EU-traktaten?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:32

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som det også er hr. Peter Skaarup bekendt, havde vi jo møde i Det Europæiske Råd i torsdags og fredags. Vi startede med en uformel middag, kan man sige, og det varede så hele natten. Ved den uformelle middag var en af de ting, vi diskuterede, dybest set en redning af euroen og det, der skal til for at redde euroen. Det var en diskussion, som endte godt. Den endte ikke med den bedste løsning – det havde været, at de 27 lande var blevet enige om, hvordan man skulle gå videre sammen. Storbritannien ønskede ikke at være med, og derfor besluttede de 17 lande at gå videre og inviterede så de 9 ikke-eurolande til at være med.

Det, vi står over for nu, er, at den aftale, der blev indgået, nu bliver skrevet ind som en juridisk tekst, og derefter skal vi så tage stilling til, om det kan være interessant for Danmark at deltage i noget af det arbejde, som de øvrige eurolande skal i gang med. Det må vi jo så tage stilling til, og derfor mener jeg, at det er alt for tidligt at diskutere, hvordan vi skal tage stilling til den her sag. Det eneste, jeg kan sige klart og tydeligt til den danske befolkning, er, at regeringen har den største respekt for euroforbeholdet, og det vil vi respektere hele vejen igennem. Det, vi så skal overveje, er, om det kan være interessant for Danmark – altså ud fra den danske interesse – at være en del af det her samarbejde, selvfølgelig i respekt for euroforbeholdet.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Nu kan man jo diskutere, hvor let eller svært det er at tage stilling til den danske position her. Socialdemokraternes partifæller i Sverige har jo allerede meldt klart ud, at de ikke vil være med. Den svenske regering er jo også skeptisk, kan vi se i dag.

Men lad os nu sige, at regeringen også stadig væk er lidt i tvivl om, hvad det får af betydning for vores forhold i Danmark, så ændrer det jo ikke ved, at der er mulighed for at besvare det spørgsmål, som jeg stillede, og som jeg egentlig ikke synes at statsministeren overhovedet svarede på, nemlig: Vil danskerne blive spurgt ved en folkeafstemning om kommende ændringer af EU-traktaten? Det svarede statsministeren ikke på.

Når det er relevant at spørge om det, er det jo, fordi der kan opstå den situation, at vi kommer til at afgive suveræniteten i juridisk forstand. Det er måske det, statsministeren tænker på, når man skal overveje, om der skal være folkeafstemning. Men man kan jo i virkeligheden gøre det meget enkelt, nemlig ligesom vores tidligere statsminister Poul Schlüter i sin tid, der for at rydde enhver tvivl af bordet om noget så grundlæggende som at tage stilling til den videre vej for EU og de traktatændringer, som vel løbende kommer under alle omstændigheder, ville holde en folkeafstemning uanset hvad. Det var det, man gjorde i forbindelse med EF-pakken i sin tid.

Så ud over at få svar på det spørgsmål, jeg egentlig stillede i freddags, og som vi så skal have svaret på i dag, nemlig om der bliver en folkeafstemning, så vil jeg også godt spørge statsministeren, om der bliver en folkeafstemning, også selv om der ikke i grundlovens forstand er tale om juridisk suverænitetsafgivelse.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu starter spørgeren med at diskutere Sverige lidt, og jeg skal absolut ikke gøre mig klog på den svenske diskussion – det overlader jeg trygt til svenskerne selv. Man skal bare lige huske på i forhold til Sverige og Danmark, at Danmark har valgt at have en fastkurspolitik i forhold til euroen, og det har vi haft i rigtig mange år. Det har tjent Danmark godt at have en fastkurspolitik, og jeg tror, at vores fastkurspolitik betyder, at diskussionen i Danmark bliver lidt anderledes end den, der er i Sverige.

Hvis spørgeren i virkeligheden spørger mig om min generelle holdning til folkeafstemninger, vil jeg gerne redegøre for den. Den er, at hvis der er traktatændringer, altså hvis der fremover vil være tale om traktatændringer, så vil det være sådan, at man i Justitsministeriet vurderer konsekvenserne i forhold til grundloven. Og hvis der afgives suveræniteten efter grundloven, skal vi selvfølgelig have en folkeafstemning.

Jeg tror på det repræsentative demokrati. Jeg tror på vores grundlov. Jeg tror på de regler, vi nu engang har, og de skal selvfølgelig følges.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:36

Peter Skaarup (DF):

Man kan jo godt have statsministeren mistænkt for at have en vis angst for at udskrive en folkeafstemning – det kunne man i hvert fald se hos forgængerer, som tilsyneladende med al vold og magt forsøgte at få indrettet de traktatændringer, der forekom i EU-regi, på en

måde, som netop *ikke* medførte, at vi sådan strengt juridisk afgav suverænitet, men i mange danskeres øjne var det jo sådan, at der blev afgivet suverænitet.

Derfor er mit spørgsmål til statsministeren: Ville det ikke være rimeligt, at man under alle omstændigheder lod afholde en folkeafstemning, når der er tale om så grundlæggende forhold for danskerne? For det er jo rigtigt, som statsministeren siger, at uanset om der bliver lavet den ene eller den anden traktatændring, hvor der afgives eller ikke afgives suverænitet, så har det her forhold stor betydning for Danmark.

Så ville det ikke være rimeligt, at man så i det mindste spurgte befolkningen uanset hvad, ligesom Poul Schlüter gjorde? Det var de fleste glade for, for vi fik en god og sund og rask debat om EU-forhold – eller EF-forhold, som det var dengang. Ville det ikke være rimeligt at spørge befolkningen og høre dens mening?

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg tror nok, at konteksten var lidt anderledes dengang.
Statsministeren.

Kl. 15:37

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er fuldstændig rigtigt, som spørgeren siger, at de beslutninger, der bliver taget i EU, kommer til at påvirke Danmark. Det, man skal gøre sig klart, er, at uanset om Danmark er med i det her eller ej kommer beslutningerne til at påvirke Danmark.

Man skal hvert fald ikke forsøge at bilde danskerne ind, at det forholder sig anderledes. Det vil være sådan, at hvis de har en høj disciplin for den fremtidige finanspolitik i de øvrige europæiske lande, så bliver vi også nødt til at tage bestik af situationen i Danmark, uanset om Danmark er en del af det eller ej. Det synes jeg er det første at få sagt. Så det er rigtigt, at det her påvirker Danmark. Det bliver vi nødt til at forholde os til, og det gælder, uanset om vi er med eller ej.

Så må jeg som det andet sige: Det kan være, at jeg bare tror mere på grundloven end hr. Peter Skaarup, for jeg tror på grundloven, jeg tror på det repræsentative demokrati, og det er også derfor, at jeg synes, at det er helt naturligt, at vi selvfølgelig, hvis der i fremtiden bliver tale om traktatændringer, må følge den procedure, vi nu engang har i Danmark, nemlig at vi lader vores fremmeste jurister vurdere, om der er tale om, at der afgives suverænitet efter grundloven, og hvis det er tilfældet, skal der være en folkeafstemning. Det står i grundloven, og den følger vi selvfølgelig og har stor, stor respekt for.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:39

Peter Skaarup (DF):

Jeg har også stor respekt for grundloven, og vi skal helt sikkert følge grundloven, også når det gælder folkeafstemninger. Men ud over grundloven er der jo mulighed for – det står i øvrigt også i grundloven – at udskrive vejledende folkeafstemninger om forskellige spørgsmål. Det var jo det, som den tidligere statsminister Poul Schlüter gjorde i sin tid, fordi han vurderede, at det var noget, der havde meget stor betydning og meget store konsekvenser for danskerne, uanset om der strengt juridisk blev afgivet suverænitet eller ej.

Det er vel lige præcis den situation, vi har nu. Vi har England, som er dybt skeptisk over for det, som eurolandene har fundet på. Vi har Sverige, som i dag har meldt ud, at de er dybt skeptiske over for det, som eurolandene har fundet på. Og hvorfor er de det? Det er jo,

fordi det er forholdsvis rige lande ligesom Danmark, der kan formodes at komme til at betale en meget stor regning for de sydeuropæiske landes manglende styr på økonomien.

Var det ikke rimeligt, at vi garanterede danskerne – uanset det her juridiske fiksfakseri – at det bliver de også spurgt om?

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er lidt en skam at beskrive grundlovens bestemmelser som juridisk fiksfakseri, for der er jo klare bestemmelser om det her, og jeg tror på, at os, der er valgt til Folketinget, må påtage os vores ansvar. Det er jo dybest set det, der ligger i det repræsentative demokrati, nemlig at os, der er valgt til at sidde herinde og tage beslutninger og række hånden op i forhold til at sige ja og nej, skal påtage os ansvar og stå til regnskab over for vælgerne 4 år senere. Det synes jeg er et godt system, og det er beskrevet meget tydeligt i grundloven, at hvis der er tale om, at man ved indgåelse af traktater afgiver suverænitet, så skal man spørge befolkningen.

Jeg har godt hørt, at Dansk Folkeparti mener, at man bare skal have folkeafstemninger, men hvorfor ikke respektere også *ånden* i grundloven, som jo dybest set handler om, at vi har det repræsentative folkestyre i Danmark, det repræsentative demokrati? Det har vi respekt for, og så er der særlige bestemmelser, når vi afgiver suverænitet. Det synes jeg er ånden i grundloven, og den respekterer vi.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til statsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 1284

6) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvilken linje mener statsministeren Danmark skal følge i forhold til at skabe enighed blandt EU-27-landene, og hvordan mener statsministeren, at det kan ske i respekt for, at Danmark står uden for euroen?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:41

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmål lyder sådan her: Hvilken linje mener statsministeren, Danmark skal følge i forhold til at skabe enighed blandt EU-27-landene, og hvordan mener statsministeren, at det kan ske i respekt for, at Danmark står uden for euroen?

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:41

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes selvfølgelig, det er afgørende, at de 27 EU-lande bliver sammen og holder sammen om de ting, vi har besluttet, vi vil være sammen om. Det er bl.a. det indre marked og en række andre ting. Det var også derfor, at jeg – da jeg kom ud fra det lange, natlige møde mellem torsdag og fredag – sagde, at det havde været bedre, hvis

man kunne finde en løsning blandt de 27 lande. Det havde været den bedste løsning.

Vi fik så den næstbedste løsning, som var nogle gode mekanismer for at sikre større disciplin om euroen og et større økonomisk sikkerhedsnet for euroen. Det var to rigtig vigtige beslutninger. Det fik vi besluttet, dog ikke blandt de 27, men blandt de 17, og så har de ni ikkeeurolande mulighed for at tilslutte sig processen, som det hedder i konklusionerne. Det var den næstbedste løsning, men det er stadig en meget, meget god løsning for Europa.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:42

Peter Skaarup (DF):

Det jo helt rigtigt, som statsministeren er inde på, at der er sket det, at de 17 lande er blevet enige om den her europagt. Nu står Danmark så foran at skulle overtage formandskabet her fra 1. januar og resten af halvåret. Der er det jo interessant at diskutere det her i Folketingsalen, selvfølgelig også fordi Danmark netop er i den position, at vi har en mulighed for at påvirke tingene på en anden måde – og måske på en mere intens måde – end vi kunne før.

Spørgsmålet er så til statsministeren: Vil Danmark – ligesom England og Sverige, der er uden for euroen – sikre, at vi står sammen?

Vi har en udvikling nu, hvor den britiske regering har meldt fra. Det var muligvis en af årsagerne til, at det kun var 17 lande, der blev enige. Vi har nu en situation, hvor det svenske Socialdemokrati – der, selv om det ikke sidder i regering, stadig væk er et relativt stort parti – fuldstændig har meldt fra. Vi har en situation, hvor den borgerlige svenske regering har meget store diskussioner. Nogle partier er imod, nogle måske for, vi ved det ikke rigtigt. Vi har altså en situation, hvor Sverige ser ud til at ende med heller ikke at ville være med.

Er det så ikke fornuftigt af Danmark og den danske regering allerede nu at melde ud – for at prøve at se, om man kan blive enige – at vi står sammen med de lande, der er skeptiske over for de her meget store overførsler af midler til Sydeuropa; skeptiske over for at binde landenes egne økonomier på en måde, der ikke er hensigtsmæssig. Ville det ikke være fornuftigt af Danmark, hvis vi skulle varetage danskernes interesser, at bygge bro også mellem skeptikere og tilhængere af mere EU, og at Danmark meldte ud, at nu står vi sammen med de øvrige rige lande, England og Sverige, i stedet for som nu at sige – som jeg hører statsministeren gør – at det, de 17 lande er blevet enige om, er rigtig godt?

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:44

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er begejstret for internationalt samarbejde, og jeg kan høre, at ordføreren også er det. Man synes, man skal arbejde mere sammen med Storbritannien og Sverige på det her punkt. Men jeg må sige, at i den her sag er det vores opgave at varetage danske interesser. Danske interesser. Hvad er forskellen mellem Danmark, Sverige og Storbritannien i den her sag? Det er, at vi har fastkurspolitik i forhold til euroen.

Så jeg har stor respekt for, at man gerne vil lave internationalt samarbejde med Storbritannien og Sverige, som begge er dejlige, udmærkede lande, men vi skal huske på, hvad der er i dansk interesse i den her sag. Fordi vi har fastkurspolitikken, har vi nok nogle lidt anderledes interesser end Storbritannien og Sverige, som netop ikke

har valgt at have fastkurspolitik. Derfor synes jeg faktisk, at vi først og fremmest skal tænke på, hvad der er i dansk interesse. Det var i dansk interesse at blive siddende ved bordet natten mellem torsdag og fredag og sige, at vi gerne vil være en del af den her proces. Og det er i dansk interesse stille og roligt at vurdere, om der er dele af den her nye aftale, som vi kunne have gavn af at være en del af.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:46

Peter Skaarup (DF):

Der er vi så ikke enige. Det må være i dansk interesse, at vi ikke kommer til at hæfte for den milliardgæld, som de sydeuropæiske lande har sat sig i, og hvis vi forudsætter, at det er en vigtig dansk interesse, er det sådan set ligemeget, om vi har fastkurspolitik eller ej, og så er det ligemeget, hvad regeringens holdning i øvrigt er til EU-spørgsmålet; så må det være i danskernes interesse, at vi står sammen med lande, der ikke er omfattet af at skulle foretage de her store overførsler til Sydeuropa. Og det er jo så ikke bare Sverige og England, det er jo også Norge og Schweiz, der står helt uden euro-samarbejdet – de rige lande, der har kæmpet en hård kamp for at blive så forholdsvis velhavende og sørger godt for deres befolkninger, som nu kan komme i knibe, hvis der skal foretages de her kæmpe-mæssige overførsler til Sydeuropa.

Så jeg vil godt opfordre statsministeren til at overveje det her igen, om ikke i virkeligheden det er i danskernes interesse at være skeptisk og stille sig sammen med de lande, der så vil stå stærkere, i stedet for, som jeg hører at man vil gøre det, at stille sig sammen med de 17 lande, der fuldstændig er på vej ud på et vildspor.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det kan jo være, at hr. Peter Skaarup ved mere, end jeg ved i den her sag, men Danmark er jo ikke blevet bedt om at være med til at hæfte for den gæld, der er i andre lande. Vi er ikke blevet bedt om at være med i den europæiske lånefacilitet, som i øvrigt nu bliver styrket. Så jeg undrer mig egentlig lidt over spørgsmålet.

Jeg tror, man skal passe rigtig meget på, at man ikke i Europadebatten opfinder ting, som rent faktisk ikke er sket. Danmark er ikke blevet bedt om det; Nationalbanken bidrager i form af lån til IMF – en institution, som vi aldrig har tabt en eneste krone på – men Danmark er ikke blevet bedt om at være en del af den lånefacilitet, som nu bliver fremrykket, og som så bliver stærkere. Så hvad er det egentlig, ordføreren taler om?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:48

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror da ikke, det kan have forbigået statsministerens opmærksomhed, at der er to ting, som eurolandene nu slås med: Den ene er, at man altså har en række lande, der balancerer på kanten af overhovedet at kunne fortsætte inden for eurozonen og altså bevare euroen; den anden er, at der er behov for at støtte de lande, og at de lande, der indgår i europagten, binder sig selv på en række områder, som måske ikke er hensigtsmæssige. Altså, det er jo meningen, at vi skal binde os til, at vi maksimalt må have det her strukturelle underskud

– det er fine ord – på højst 0,5 pct. Det er det, Danmark skal binde sig til, hvis vi indgår aftalen, og derfor er vi med til at lænke os til eurolande, der så i øvrigt er nødt til at bidrage voldsomt til Sydeuropa for at sørge for, at de lande overhovedet kan holde sig flydende inden for eurozonen.

Så, om man kan lide det eller ej, står vi over for det valg, om vi skal være sammen med Sverige, England, Norge og Schweiz, eller om vi skal være sammen med de 17 lande, der efter Dansk Folkepartis opfattelse fører en uansvarlig kurs.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:49

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan mærke, at vi får en spændende forespørgselsdebat i morgen, men jeg må sige, at jeg overhovedet ikke forstår, hvorfor ordføreren antyder noget, der slet ikke har været diskuteret. Det har slet ikke været diskuteret, og vi er ikke blevet bedt om, som ordføreren nævner det, at hæfte for de andre eurolandes gæld. Det er vi ikke blevet bedt om på noget tidspunkt. Det skulle i så fald dreje sig om, at vi var blevet bedt om at bidrage til den europæiske lånefacilitet, men det er vi jo rent faktisk ikke, og vi er oven i købet et euroland, så det har vel ikke noget med det her at gøre. Jeg tror faktisk, at man skal passe på med, at man ikke roder tingene sammen i den her sammenhæng.

En ting vil jeg sige meget klart og tydeligt: Vi havde ikke varetaget Danmarks interesser – et land med fastkurspolitik i forhold til euroen – hvis vi var gået ud af lokalet og havde markeret, at vi ikke var interesseret i at være med i den videre proces, som Storbritannien gjorde. Storbritannien sidder nu i nogle voldsomme diskussioner om deres egen tilknytning til EU, deres egen mulighed for interessevaretagelse. Min eneste interesse i denne sammenhæng er, hvad der er i dansk interesse, og hvordan vi sætter nogle gode, fornuftige rammer om dansk økonomi, og det havde ikke været at følge Storbritannien den nat i Bruxelles.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til statsministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:51

Spm. nr. S 1271

7) Til skatteministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at det er et udtryk for service over for erhvervslivet, når SKAT beder erhvervsdrivende om at sende e-mails i stedet for at ringe, hvorefter SKAT's autosvar fortæller, at SKAT vil forsøge at svare på mailen inden for 65 hverdage?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Gitte Lillelund Bech for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:51

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at det er et udtryk for service over for erhvervslivet, når SKAT beder erhvervsdrivende om at sende e-mails i stedet for at ringe, hvorefter SKAT's autosvar fortæller, at SKAT vil forsøge at svare på mailen inden for 65 hverdage?

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:51

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):
Tak, formand, og også tak for spørgsmålet.

SKAT arbejder løbende på at forbedre informationerne på www.skat.dk for at gøre virksomheder og borgere selvhjulpne og uafhængige af åbningstider. Kan svaret ikke findes på www.skat.dk, opfordrer SKAT både virksomheder og borgere til at ringe til SKAT, hvor der i langt overvejende grad svares med det samme. Først derefter henvises der til at stille spørgsmål skriftligt via SKATs hjemmeside. Langt hovedparten af de elektroniske henvendelser til SKAT er af en generel karakter, hvor den forventede sagsbehandlingstid er oplyst til 5 hverdage. I sidste uge blev over 75 pct. af alle modtagne henvendelser besvaret inden for denne frist. Kun 4 pct. af henvendelserne blev besvaret efter mere end 15 hverdage. Et fåtal af de elektroniske henvendelser til SKAT kræver sagsbehandling for at kunne blive besvaret. Her angiver SKAT, at den forventede sagsbehandlingstid er 3 måneder. Jeg opfatter det som god service, at SKAT oplyser, hvornår borgere og virksomheder kan forvente svar på deres elektroniske henvendelser, og at den forventede sagsbehandlingstid differentieres, alt efter hvilken type henvendelser der er tale om.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:52

Gitte Lillelund Bech (V):

Det vil sige, at skatteministeren faktisk mener, at det er et udtryk for god service, at SKAT siger, at de hellere må svare med autosvar og sige det, der forventeligt vil være den længste svarperiode – hvilket er de her 2 måneder eller i hvert fald 65 dage. Mener ministeren helt alvorligt, at det er et udtryk for god service fra SKAT, når SKAT automatisk til alle, der skriver mails til SKAT, skriver, at de kan forvente svar inden for 65 dage? Er det god service?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:53

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Nu vil jeg da gerne indrømme, at der ikke er lavet om på svarfristerne, siden jeg overtog ministerposten, og jeg mener faktisk, at der er en god logik bag den såkaldte kanalstrategi, som SKAT har udarbejdet. Den handler, som jeg også redegjorde for, om, at flest mulige svar skal kunne findes selvhjulpet via www.skat.dk. Derefter satser SKAT på at kunne besvare flest mulige henvendelser telefonisk og derefter henvises så til skriftlig henvendelse, hvor langt de fleste besvares inden for 5 hverdage, fordi der er tale om generelle henvendelser, hvorimod sager af meget kompliceret karakter naturligvis også kræver længere sagsbehandlingstid, nemlig op til 3 måneder.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:54

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu har jeg ikke spurgt til kanalstrategien, vil jeg sige til skatteministeren. Jeg har spurgt, om skatteministeren virkelig mener, det er god service, at alle de små og mellemstore virksomheder, som mailer til SKAT, får et autosvar, der siger: Du kan forvente svar inden for 65 dage.

Det betyder jo, at de små og mellemstore virksomheder ikke er klar over, hvornår de får svar. Og er det virkelig god service, at man får at vide: Du kan forvente at høre fra os inden for 2 måneder. Ja eller nej?

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:54

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg tror også, at spørgeren har fat i en lidt ældre sag med de 65 dage, for netop for at undgå misforståelser ændrede man allerede – sådan som jeg har fået oplyst – under den tidligere regering autosvaret fra at handle om de 65 dage til at omhandle 3 måneder, og hvor det så også klart fremgår, at det er den længste behandlingstid. Jeg tror, det er vigtigt, at man er realistisk fra det offentlige side snarere end urealistisk i forhold til forventede behandlingstider. Men jeg er enig: Man skal altid bestræbe sig på kortest mulig sagsbehandlingstid, og jeg synes ikke, at det her spørgsmål kan ses uafhængigt af den generelle kanalstrategi, som jo handler om at besvare spørgsmål via www.skat.dk, via telefoniske henvendelser og via de generelle henvendelser på skrift inden for 5 hverdage.

Så jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke synes, der sådan er grund til at fare til politisk indblanding i, hvordan autosvarene udformes.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:55

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har skam ikke bedt om politisk indblanding i, hvordan autosvarene udformes. Jeg beder bare om en holdning til, hvorvidt det her er service over for små og mellemstore virksomheder eller ej.

Skatteministeren fik det til at lyde, som om der ikke er nogen problemer her, eller at det er et gammelt problem. Jeg kan bare konstatere, at et af landets store revisionsfirmaer så sent som den 8. december rejste den her problemstilling, og derfor vil jeg bare spørge skatteministeren endnu en gang: Er det et udtryk for god service, og mener skatteministeren dermed, at når et revisionsfirma rejser den her problemstilling den 8. december, er det et udtryk for, at det er revisionsfirmaet, som tager fuldstændig fejl?

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:56

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Naturligvis lytter både jeg og regeringen altid til konstruktive indvendinger. Vi lytter også til revisionsvirksomheder. Jeg mener, at det, der er det afgørende – også fra politisk niveau – er at insistere på, at vores offentlige institutioner og i særdeleshed skattemyndighederne skal være effektive og give let adgang til borgere og virksomheder. Det er det, SKAT bestræber sig på, og det er det, som jeg som minister vil have fokus på også sker fremadrettet.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af hr. Hans Andersen.

Kl. 15:56

8) Til skatteministeren af:

Hans Andersen (V):

Vil ministeren kommentere udtalelserne i Børsen den 9. december 2011 fra NLMK DanSteel i Frederiksværk, der frygter en kraftig reduktion i antallet af medarbejdere som konsekvens af de forhøjede NO_x-afgifter?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Andersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:56

Hans Andersen (V):

Tak. Vil skatteministeren kommentere udtalelserne i Børsen den 9. december 2011 fra NLMK DanSteel i Frederiksværk, der frygter en kraftig reduktion i antallet af medarbejdere som konsekvens af de forhøjede NO_x-afgifter?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:57

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak, formand, og også tak for spørgsmålet. Det giver os jo lejlighed til at fortsætte nogle af de drøftelser, vi har haft i et netop overstået samråd. Stigningen i NO_x-afgiften udgør ikke noget generelt problem for konkurrenceevnen, men det udelukker ikke, at afgiften vil udgøre en belastning af visse virksomheder. Jeg mener ikke, at de virkninger på beskæftigelsen, som Dansk Metal har beregnet, er korrekte. I gennemsnit skønnes stigningen i NO_x-afgiften at belaste de private erhverv svarende til ca. 200 kr. pr. beskæftiget. For DanSteel skønnes belastningen at udgøre ca. 2.500 kr. for hver af de ca. 400 beskæftigede eller i alt ca. 1 mio. kr. om året. Det svarer til knap 0,06 pct. af virksomhedens omsætning i 2010. Dette er ikke i tråd med det fejlagtige billede, som Dansk Metal og andre prøver at tegne, når det kommer til virkningen på beskæftigelsen.

Jeg vil gerne understrege, at den foreliggende aftale om finansloven for 2012 skal ses under et. NO_x-afgiftsstigningerne bidrager ud over de positive effekter på miljøet og det at sikre, at vores luft bliver renere, til finansieringen af en række tiltag, der fremmer vækst og beskæftigelse i Danmark.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 15:58

Hans Andersen (V):

Tak til skatteministeren for svaret. Men hvis man skal tro på udtalelsen fra firmaet DanSteel, er der jo tale om en reel frygt for, at 400 job her går tabt, uanset om man nu kan regne sig frem til, at det er 1 mio. kr. i ekstra afgifter, sådan som jeg lige lyttede mig til, og der vil jeg da bare spørge skatteministeren, om det ikke bekymrer skatteministeren. Der er i Frederiksværk reelt tale om et område i Nordsjælland, hvor arbejdspladserne ikke ligefrem hænger på træerne, og her er man glad for den her arbejdsplads. Hvad vil skatteministeren sige til de smede, der her er i risiko for at blive arbejdsløse?

Kl. 15:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 15:59

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak for det. Jeg vil gerne sige til de smede, at de har fået en regering, hvis primære sigte er at sikre vækst og beskæftigelse i Danmark, sørge for, at dansk økonomi bliver stærk, og at Danmark kommer ud af krisen. Det er også derfor, at vi har lagt en økonomisk politik til rette, der sikrer gode vilkår for erhvervslivet, samtidig med at vi også kickstarter dansk økonomi og sikrer flere beskæftigede både i 2012 og 2013, så vi får gang i hjulene igen og kan komme styrket ud af krisen med flere beskæftigede.

I forhold til NO_x-afgiften er det ikke vores forventning, at den fører til et nævneværdigt negativt beskæftigelsesfald. Grundlæggende synes jeg også, det er vigtigt at anerkende, også fra spørgerens side, at vi er nødt til at fremme tiltag, der kan sikre en renere luft.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 16:00

Hans Andersen (V):

Virksomheden har jo netop investeret 600 mio. kr. i en valsestol, der skal være med til at producere stålplader til vindmølleindustrien, og man kan sige, at der i forbindelse med den her grønne omstilling, som regeringen taler meget om, jo er risiko for, at det, som vi gerne vil fremme, det, som regeringen gerne vil fremme, nu falder til jorden, fordi virksomheden nu risikerer at lukke, og hvor skal de her elementer til vindmølleindustrien så produceres henne? Ja, det bliver så ikke i Danmark, på grund af at NO_x-afgiften hæves. Det synes jeg da er en alvorlig ting, og jeg synes, der mangler en sammenhæng i den her politik omkring en grøn omstilling. For er det ikke netop det her, vi gerne vil fremme? Det synes jeg ikke vi fremmer med den her stigning i NO_x-afgiften, og det vil jeg gerne bede skatteministeren om en kommentar til.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:01

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jamen NO_x-afgiften er en del af den grønne omstilling, og den er også en del af den helt nødvendige indsats, som de virksomheder, der har store udledninger af NO_x, er nødt til at igangsætte. For NO_x er farligt for den luft, vi alle sammen indånder, og derfor er det i forhold til DanSteel og også andre virksomheder, som udleder NO_x, da min forhåbning og min forventning, at afgiftsstigningen vil tilskynde til, at man reducerer sine udledninger mere. Det vil jo også nedbringe afgiftsbelastningen for den enkelte virksomhed.

Så det er klart, at der her er to slags hensyn, to hensigter med den her afgiftsstigning, nemlig dels at fremme en renere luft ved at motivere virksomhederne til at nedbringe deres NO_x-udledning, dels at sikre en ansvarlig finansiering af en nødvendig omstilling af det danske samfund, investere i uddannelse og sundhed, sikring af danske arbejdspladser.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 16:02

Hans Andersen (V):

Vi har før berørt spørgsmålet, nemlig i et samråd tidligere på dagen, og der var svaret fra ministeren for by, bolig og landdistrikter i for-

hold til de her smede, der risikerer at miste deres job, at regeringen ville gøre det billigere at komme på vokseneruddannelse samt fremme antallet af praktikpladser. Er det også skatteministerens svar til de her smede, der nu går julen i møde med en vis utryghed, fordi de lukker virksomheden, og hvad skal de så tage sig til? At regeringen har tænkt sig at kickstarte og investere i danske skoler, plejehjem osv., fører jo ikke nødvendigvis til flere job til lige præcis de her smede, som står over for at miste deres job.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:03

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Det er ikke min forventning, at en afgiftsbelastning på 0,06 pct. af virksomhedens omsætning vil føre til lukning. Men det er klart, at jeg er bekymret, når jeg hører den slags meldinger fra bl.a. DanSteel, og det er også årsagen til, at regeringen har lyttet meget nøje til erhvervslivet og også til hørings svarene generelt.

Derfor har vi fundet, at vi udskyder ikrafttrædelsen af NO_x-afgiften. Det er netop med det formål at give virksomheder, der faktisk har en vilje til at medbringe deres udledninger af NO_x, chance for at investere i den teknologi, der nedbringer NO_x og dermed nedbringe deres afgiftsbelastning. Det er netop af hensyn til, at vores sigte er miljøfremme, og at de dermed kan nå at omstille sig, inden afgiften stiger. Spørgeren har jo ret i, at det er, som min gode kollega sagde i samrådet, nemlig at regeringens politik er, at vi også altid satser på uddannelse. Men det hele skal ses i en sammenhæng.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Hans Andersen. Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren og er af fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:04

Spm. nr. S 1278

9) Til skatteministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Hvor mange danske arbejdspladser er ministeren villig til at nedlægge, for at regeringen kan opkræve ekstra afgifter på nydelsesmidler og fødevarer?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:04

Ellen Trane Nørby (V):

Hvor mange danske arbejdspladser er ministeren villig til at nedlægge, for at regeringen kan opkræve ekstra afgifter på nydelsesmidler og fødevarer?

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:04

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak, formand. Og tak for spørgsmålet.

Indledningsvis vil jeg minde Ellen Trane Nørby om, at den tidligere regering også brugte ekstra afgifter på nydelsesmidler og fødevarer som finansieringselement i forårspakke 2.0. I reformen indgik der således forhøjelser af afgifterne på chokolade, is, slik, sodavand og cigaretter, samtidig med at der blev introduceret en helt ny afgift

på mættet fedt. Det burde således ikke være helt ukendt for Ellen Trane Nørby, at man på den ene side finder finansiering og på den ene side opnår nogle sundhedsmæssige gevinster. Det er netop det, vi har gjort med aftalen om finansloven for 2012.

Med aftalen om finansloven for 2012 sikrer vi samlet set, at beskæftigelsen øges med 9.000 personer i 2012 og op mod 12.000 personer i 2013. Det er i denne sammenhæng, man bør se de ekstra afgifter på nydelsesmidler og fødevarer, og at det så på grund af den øgede grænsehandel – det er jo vigtigt at understrege – medfører færre arbejdspladser i detailhandelen, er den omkostning, man må tage med, dels for at opnå de sundhedsmæssige gevinster, dels for at opnå den nødvendige finansiering af den samlede finanslov. Det var vel i øvrigt også den tankegang, der lå til grund for de ekstra afgifter i forårspakke 2.0, som bidrog til finansieringen af skattereformen.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at den forventede nedgang i beskæftigelsen i detailhandelen vil medføre en stigning i beskæftigelsen i andre sektorer. Der er derfor ikke tale om en stigning i ledigheden.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal bede skatteministeren om at huske tiltaleformerne: ingen direkte tale og også hr. og fru foran navnene.

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:06

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det var et meget spændende svar, skatteministeren kom med, men det var ikke rigtig svar på spørgsmålet, og jeg synes egentlig, det er lidt ærgerligt, at skatteministeren ikke klart og tydeligt vil svare på, hvor mange danske arbejdspladser skatteministeren er villig til at gamble med som følge af, at man sætter skatter og afgifter så masstvist op. De ændringer, som ligger i finansloven nu, og som vil lede til øget grænsehandel, har Dansk Erhverv jo beregnet vil koste 778 danske arbejdspladser. Dertil kommer de effekter, som vi ikke rigtig kender til, fordi vi jo allerede i dag kan se, at der sker en stigende grænsehandel.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:06

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg må simpelt hen indrømme, at jeg ikke helt kan forstå den præmis, som spørgeren lægger for dagen. Sagen er jo, at vi har at gøre med en repræsentant fra et tidligere regeringsbærende parti, der havde ansvaret for Danmark, mens 175.000 arbejdspladser forsvandt ud af landet.

Nu har vi fået en ny regering, en regering, der vil satse på vækst og beskæftigelse, satse på at få Danmark sikkert ud af krisen og samtidig sikre, at vi er et stærkt samfund på den anden side af krisen. I den forbindelse er vi i gang med at gennemføre en økonomisk politik, som vil sikre flere i beskæftigelse, flere job, mere vækst, end den tidligere regering formåede at præstere, og på den baggrund tror jeg det må være rimelig klart, at jeg og den øvrige regering faktisk er optaget af at sikre flere danske arbejdspladser og ikke færre.

Vi insisterer så samtidig på også at have ambitioner på vegne af folkesundheden, miljøet og uddannelsesniveaet.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:08

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror sådan set, at alle Folketingets partier deler de der fine overskrifter om, at vi alle sammen skal gøre noget godt for folkesundheden, vi skal alle sammen gøre noget godt for miljøet, vi skal gøre noget godt for børnene, og hvad der nu ellers kan være af fine overskrifter, som jo egentlig overhovedet ikke vedrører det spørgsmål, som jeg har stillet til skatteministeren i dag, nemlig: Hvor mange arbejdspladser er skatteministeren villig til at gamble med?

Jeg er også bare nødt til, når skatteministeren nu drager den tidligere regerings resultater frem, at minde skatteministeren om, at vi havde en historisk lav arbejdsløshed i Danmark, frem til at krisen ramte, og selv under den finanskrisen, som ramte Danmark, havde vi ikke én dag flere arbejdsløse, end man havde under den tidligere SR-regering, og at vi sådan set i europæisk sammenhæng ligger på et historisk lavt niveau.

Det er det, vi har overladt til den nye regering, som skatteministeren er en del af, og derfor er vi selvfølgelig også dybt bekymrede for de arbejdspladser, som regeringen gambler med lige nu. Det er også derfor, jeg har stillet det her spørgsmål i dag. For det her er ikke et spørgsmål, der giver anledning til, at jeg ønsker store taler om, hvad der sker i andre sektorer. Jeg vil sådan set gerne helt konkret vide: Hvor mange arbejdspladser er skatteministeren villig til at gamble med som følge af afgiftsstigningerne på nydelsesmidler og på fødevarer?

Dansk Erhverv beregner jo, at det er 778 arbejdspladser, vi taler om.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak! Skatteministeren.

Kl. 16:09

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg synes, jeg har svaret på spørgsmålet, nemlig at regeringen ikke gambler med arbejdspladser; regeringen skaber nye arbejdspladser. Det er det, der er hele fundamentet for den økonomiske politik, som regeringen fører.

Hvad angår afgiftsstigninger, har de et dobbelt formål ud over at gøre de usunde fødevarer dyrere. Dels sikrer vi en folkesundhedsgevinst – vi bliver alle sammen lidt sundere, fordi vi køber færre usunde varer – dels sikrer vi et provenu, der på en ansvarlig måde kan finansiere regeringens prioriteringer, der er med til at gøre Danmark stærkere i forhold til uddannelse, i forhold til miljø og i forhold til at sikre nye arbejdspladser.

Det er rigtigt, at vi ikke skal munde hugges om den tidligere regerings manglende resultater, men vi må jo bare konstatere, at Danmark har en vækststudfordring, og den har regeringen påtaget sig at løse.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:10

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kan så forstå, at skatteministerens egne beregninger åbenbart er forkerte, når skatteministeren står her i dag og siger, at man ikke sætter arbejdspladser over styr. Det svarer jo ikke til de svar, som skatteministeren selv har givet, nemlig at det her betyder, at man mister 390 arbejdspladser.

Dansk Erhverv påpeger så, at de beregninger er meget, meget optimistiske, og siger, at det som minimum er 778 arbejdspladser, som man gambler med ved at sætte afgifter og skatter op, sådan som

skatteministeren gør, og som regeringen gør som en del af sit finanslovforslag. Derfor synes jeg, det i høj grad er at bagatellisere problemerne for de danskere, der mister deres arbejde, når skatteministeren her i dag bare står og taler i runde vendinger om, hvor godt det hele er, i stedet for konkret at forholde sig til, hvad de danskere, som nu mister deres arbejdsplads som følge af de her initiativer, skal gøre. Hvad er det helt konkret, skatteministeren ønsker at svare de danskere, der nu kan se deres arbejdspladser flytte ned til Slesvig-Holsten? Al ære og respekt for, at man gerne vil skabe vækst i Slesvig-Holsten og skubbe danske skattekrone i deres statskasse og skubbe danske job derned, men hvad skal de danske arbejdsløse gøre med de her initiativer?

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:11

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Der kommer færre arbejdsløse med regeringens politik end med den foregående regerings politik, og det er vigtigt at holde fast i.

Spørgeren har helt ret i, at vi har fremlagt en vurdering af, hvilke konsekvenser den øgede grænsehandel vil få som følge af afgifterne. Det står jeg inde for, og det har jeg også diskuteret med Folketingets Skatteudvalg ved flere lejligheder. Samtidig tror jeg bare, det er vigtigt at fastholde, hvad der ligesom er skidt og kanel, for sagen er, at vi skaber flere arbejdspladser. Når der reduceres et moderat antal arbejdspladser i detailhandelen som følge af øget grænsehandel, er det ikke udtryk for, at ledigheden stiger; det er udtryk for, at de beskæftigede flytter til andre job så at sige.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Ellen Trane Nørby.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 10, er ligeledes til skatteministeren og er stillet af hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:12

Spm. nr. S 1279

10) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Vil ministeren uddybe, hvad ministeren mener med et »uacceptabelt« tab af arbejdspladser som følge af afgiftsforhøjelser, jf. Børsen den 9. december 2011?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:12

Torsten Schack Pedersen (V):

Vil ministeren uddybe, hvad ministeren mener med et »uacceptabelt« tab af arbejdspladser som følge af afgiftsforhøjelser, jf. Børsen den 9. december 2011?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:12

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Stigningen i NO_x-afgiften udgør ikke noget generelt problem for konkurrenceevnen og dermed beskæftigelsen. Men det udelukker ikke, at afgiften vil udgøre en belastning for visse virksomheder. Jeg mener ikke, som jeg også tidligere i dag har understreget, at de virkninger på beskæftigelsen, som Dansk Metal har beregnet, er korrekte. Jeg mener faktisk, at der er

tale om en stærk overdrivelse af beskæftigelsesvirkningerne ved at forhøje NO_x-afgiften. I gennemsnit skønnes stigningen i NO_x-afgiften at belaste private erhverv svarende til ca. 200 kr. pr. beskæftiget, så det billede, som Dansk Metal og andre prøver at tegne, er fuldstændig ude af proportioner.

En forhøjelse af NO_x-afgiften er forbundet med en række samfundsmæssige gevinster i form af bedre miljø og bedre helbred for alle danskere, uanset om de bor tæt på eller langt fra en virksomhed, som udleder NO_x. Regeringens politik sikrer flere arbejdspladser og bedre miljø. Det er sund fornuft og helt afgørende for Danmark. Jeg vil igen gerne understrege, at den foreliggende aftale om finansloven for 2012 skal ses under et. NO_x-afgiftstigningerne er et led i en større indsats for at skabe bedre forhold for os alle, herunder hvad angår miljø og beskæftigelse.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:14

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan jo så starte med at konstatere, at ministeren ikke vil svare konkret på spørgsmålet, for ministeren er i artiklen i Børsen citeret for, at afgiftsforhøjelsen ikke må føre til et uacceptabelt tab af arbejdspladser. Det er jo så ikke lykkedes ministeren, ej heller ved vores tredje sammenkomst i dag, at komme nærmere, hvad der præcis er et uacceptabelt tab af arbejdspladser. For det er sådan set det, vi har været meget optaget af fra Venstres side. Vi har i Skatteudvalget haft flere deputationer, masser af henvendelser, og medierne har været fulde af historier om, at ikke bare virksomhederne, men også medarbejderne, er stærkt bekymret for deres arbejdspladser som følge af en femdobling af NO_x-afgiften.

Jeg synes, det er lidt voldsomt bare at slå det lidt hen og sige: Jo, det kan da godt være, at det betyder en smule, men det er ikke noget generelt problem. Det synes jeg bare er et fattigt svar til de medarbejdere, der er på de virksomheder, hvor det her rammer massivt, hvor meldingerne fra virksomhedernes ledelse er: Nu er det slut med at investere i Danmark, vi har fabrikker i nabolandene, og der lægger vi investeringerne fremover, for det er simpelt hen for dyrt at producere i Danmark med de afgiftsstigninger, som regeringen lægger op til. Jeg havde egentlig håbet, at den massive og brede indsats, som en lang række mennesker har gjort bredt i hele Danmark og i høj grad også i vores landdistrikter, ville gøre et større indtryk på regeringen end bare at føre til, at man skubber problemerne 6 måneder ud i fremtiden. Det er et sølle svar til de mennesker, der må være stærkt bekymret for, hvorvidt deres arbejdsplads også er her om kort tid.

Jeg prøver så igen at spørge, om ministeren vil definere, hvor meget et uacceptabelt tab af arbejdspladser er.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:16

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen har jo ret i, at vi har haft lejlighed til at diskutere spørgsmålet ad et par omgange, også i dag. Og jeg tror også, det er en vigtig debat, for regeringen – og også jeg selv som skatteminister – er meget optaget af at lytte til både virksomheder, lønmodtagere og organisationer, der har synspunkter vedrørende de forslag, som regeringen fremmer.

Jeg synes, det er afgørende vigtigt at have en konstruktiv dialog med de berørte parter. Det er også baggrunden for – netop fordi re-

geringen tager dialog seriøst – at vi har fremmet et ændringsforslag, hvor vi sikrer en mere fornuftig ikrafttrædelse af stigningen på NO_x-afgifter, således at de virksomheder, der berøres, har en mulighed for at tilpasse sig, inden afgiften stiger.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:17

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg må jo så bare konstatere, at 6-måneders-udskydelsen af NO_x-afgift-forhøjelsens ikrafttrædelse i hvert fald ikke er noget, der er blevet positivt modtaget blandt de virksomheder, der står til at skulle betale den, for de har samstemt sagt, at man så blot skubber problemerne 6 måneder ud i fremtiden. Deres konkurrenceevne vil fortsat blive markant svækket. Det ændres der ikke ved, blot ved at regeringen skubber problemet 6 måneder længere ud i fremtiden.

Det er altså besynderligt, at der ikke er nogen svar på, hvad budskabet er fra regeringen til de mennesker, der er på en arbejdsplads, hvor man bruger meget energi, og hvor den her afgift vil belaste markant. For det er jo ikke gennemsnitstal, der er relevant her. Det, der er relevant i forhold til den belastning, er jo de specifikke erhverv, der betaler broderparten af NO_x-afgiften, og de virksomheder kender skatteministeren; dem er skatteministeren bekendt med. De har både i medierne og i Skatteudvalget givet udtryk for deres holdning, og beskatning af dem stiger markant som følge af det her.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:18

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Spørgeren har helt ret i, at hensigten med forslaget er, at de virksomheder, som har de største udledninger, også skal bidrage med mest og også tilskyndes til at mindske deres udledninger.

Jeg er nødt til understrege, at uanset hvordan man vender og drejer det, er alle ansvarlige politikere nødt til at forholde sig til, at den luft, vi alle sammen indånder, er for foruren, og at vi er nødt til at påtage os et ansvar for at gøre den renere. Det tror jeg at alle med astma og andre luftvejssygdomme vil give mig ret i.

Den balance, regeringen har tilstræbt, er dels hensynet til beskæftigelse, konkurrenceevne og de energiintensive erhverv, dels hensynet til, at den luft, vi alle sammen indånder, skal gøres renere. De to hensyn er forenet i det forslag, som regeringen nu forsøger at fremme, og jeg mener, at oppositionen også har et forklaringsproblem i forhold til, hvad der skal ske for at gøre luften renere.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:19

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis det var miljøargumentet, der var det afgørende for regeringen, så kunne man jo, som regeringen også tidligere har forsøgt at argumentere med, gøre som i Sverige, hvor de lader pengene gå tilbage til virksomhederne for at fremme en miljøforbedring. Det er jo ikke tilfældet her. Her er der tale om, at regeringen skal have nogle penge i kassen for bare at forsøge at indfri en marginal del af de løfter, som man gik til valg på. Det er altså det, der er den skinbarlige sandhed her. Regeringen mangler penge, og så forsøger man at pakke det ind med et miljøargument, men hvis miljøargumentet skulle stå til troende, ja, så førte man jo pengene tilbage til virksomhederne.

Vi får altså ikke et bedre luftmiljø i Danmark, hvis virksomhederne bare flytter til den anden side af grænsen, hvor afgiftsforholdene er ganske anderledes, og det er jeg helt sikker på at skatteministeren udmærket er klar over. Det, vi oplever, er, at regeringen i stedet for at eksportere varer så eksporterer arbejdspladser ud af landet, og det får ingen gavnlig effekt på miljøet.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:20

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Regeringen skaber arbejdspladser i Danmark; regeringen sikrer en økonomisk politik, der fremmer væksten og øger beskæftigelsen. Det er hele fundamentet for at få Danmark sikkert gennem krisen, og det er det, som regeringens økonomiske politik har som sit fornemste formål. Når det er sagt, giver jeg ikke spørgeren ret i antydningerne af, at der kun skulle være et fiskalt hensyn i forhold til afgiften. Til gengæld er det korrekt, at der er et dobbelt hensyn.

På den ene side er der et miljømæssigt hensyn, der skal sikre, at den luft, vi alle sammen indånder, bliver renere, og på den anden side er der et hensyn i forhold til en ansvarlig finansiering af de tiltag, som regeringen har prioriteret i form af bedre uddannelse, i form af en grøn omstilling, i form af sundhed, forbedringer i psykiatrien og bedre muligheder for at drive virksomhed og sikre øget beskæftigelse i det her land. Så kort sagt er der et dobbelt formål, som regeringen hele tiden har promoveret.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Torsten Schack Pedersen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren, stillet af hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 16:22

Spm. nr. S 1281

11) Til skatteministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Skal ministerens udtalelser om Lecaproduktion i Børsen den 9. december 2011 forstås sådan, at ministeren opfatter det som en fordel for Danmark, hvis virksomheden Saint-Gobain Weber lukker produktionen i Danmark?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Michael Aastrup Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:22

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det, formand. Mit spørgsmål lyder: Skal ministerens udtalelser om Lecaproduktion i Børsen den 9. december 2011 forstås sådan, at ministeren opfatter det som en fordel for Danmark, hvis virksomheden Saint-Gobain Weber lukker produktionen i Danmark?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:22

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. I Danmark er det jo virksomhederne selv, der bestemmer, om de vil producere her i landet eller ej. Det er derimod det offentlige, der bestemmer, under hvilke betingelser man må drive virksomhed. Virksomheden skal overholde lovgivningen, også på miljøområdet, og betale skyldige skatter og afgifter.

Virksomheden Saint-Gobain Weber vil blive langt stærkere belastet af NO_x-afgiften end virksomheder i almindelighed, og det skyldes, at virksomheden bidrager stærkt til luftforureningen. Jeg håber, at virksomheden vil være i stand til at nedbringe den meget store forurening, både af hensyn til de ansattes fortsatte beskæftigelse og af hensyn til forureningens ofre.

Jeg vil igen gerne understrege, at den foreliggende aftale om finansloven for 2012 skal ses under et. NO_x-afgiftsstigningerne bidrager således til finansieringen af en række tiltag, der fremmer vækst og beskæftigelse i Danmark. Samtidig opnås betydelige miljøgevinster ved forhøjelsen af afgiften på NO_x.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 16:23

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg må indrømme, at jeg synes, at det var et sørgeligt svar, for man kunne fra ministerens side næsten bare have sagt: Ja, det er helt i orden, at den produktion lukker, og at de 100 arbejdspladser, som der i dag er på de to fabrikker, der ligger lige syd for Randers, åbenbart ikke betyder noget, fordi det er et spørgsmål om miljø.

Hvis nu ministeren havde gjort sig den ulejlighed at sætte sig lidt ind i den konkrete sag, havde han set, at virksomheden faktisk har investeret over 30 mio. kr. i at gå fra kun at bruge fossile brændstoffer til at bruge nogle alternative energiformer. Det er nemlig sådan, at de faktisk nu er gået over til f.eks. at bruge kød- og benmelsrester, som der jo er, og som skal bruges i en eller anden grad, som energi. Det, der bare er problemet med det, er, at der i de kød- og benmelsrester er en meget høj grad af CO₂, så selv om man nu i stor stil bruger alternative energiformer og er gået væk fra kul, bliver man stadig væk straffet af den her afgift, fordi der altså er den her forhøjede udledning af CO₂. Så man kan ikke bruge undskyldningen om, at virksomheden skal tænke nyt; man kan ikke bruge undskyldningen om, at de bare tænker gammeldags, for det gør de nemlig ikke her. Virksomheden med sine 100 arbejdspladser tænker allerede nyt, er allerede gået langt i at forsøge at skaffe mere miljørigtige måder at bruge energi på. Men de står nu i en situation, hvor de altså mister 100 arbejdspladser, hvis den her NO_x-afgift går igennem, og jeg synes, at det er lidt for let – hvis man kan sige det på den måde – at ministeren bare siger, at de må tænke nyt.

Giver de her fakta ikke lidt stof til eftertanke for ministeren? Giver det ikke lidt stof til eftertanke for ministeren, at den her virksomhed reelt ikke har andre muligheder end bare at sige: O.k., så må den her nye politik, som den røde regering åbenbart har, betyde, at der ikke skal være Lecaproduktion i Danmark, så der altså er 100 mennesker, der her til jul kan se frem til, at de om et halvt års tid skal finde sig et nyt arbejde. Giver det ikke stof til eftertanke?

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:25

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det giver stof til eftertanke, hver gang jeg taler med en virksomhed eller en lønmodtager, som har gode forslag eller konstruktive indvendinger i forhold til regeringens forslag og politik. Så naturligvis giver det stof til eftertanke. Det, som spørgeren fremhæver, giver også stof til eftertanke, nemlig at dansk erhvervsliv jo er dygtige til at omstille sig, er dygtige til at bruge miljørigtige teknologier. Mange virksomheder er i fuld bevægelse for at nedbringe CO₂-udslippet, og det, som regeringen nu også ønsker at sætte fart på, er at nedbringe

NO_x-udledningerne, der jo har en meget skadelig effekt på den luft, vi alle sammen indånder. Så jeg har fuld tillid til – og det er ikke for at negligere spørgsmålet – at dansk erhvervsliv faktisk vil gå meget langt for at finde metoder til at nedbringe udledningen af NO_x. Det er det, som er hele regeringens intention med dette forslag.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 16:26

Michael Aastrup Jensen (V):

Der er ikke meget, der kan hjælpe julefreden med at indfinde sig for de 100 mennesker, som nu kan se frem til, at deres arbejdspladser formentlig forsvinder. Det synes jeg er sørgeligt.

Jeg synes også, det er sørgeligt, at ministeren slet ikke kommenterede det, jeg nævnte, nemlig at der i kød- og benmelsresterne, som de nu bruger som alternativ energi, fra naturens side er meget kvælstof. Det er altså sådan, at de har tænkt alternativt. De har prøvet at tænke miljørigtigt. Og den produktion af kød- og benmelsrester skal jo brændes af et andet sted, eller de skal på en eller anden måde skaffe sig af med den et andet sted. Så det, man altså gør, er, at man bare får flyttet det til Tyskland, får flyttet arbejdspladserne til Tyskland og reelt får flyttet væksten, som man hele tiden taler så meget om, ud af landet. Det må jeg indrømme at jeg synes er sørgeligt.

Det er heldigvis sådan, at borgmesteren i Randers, som er socialdemokrat, er ude at sige, at det ikke er rimeligt, at afgiften rammer virksomheden på den måde, som den vil gøre. Han siger også, at for en virksomhed, der producerer isoleringssten, som bidrager til at nedbringe CO₂-udledningen, burde afgiften sættes ned eller fjernes. Det siger den socialdemokratiske borgmester.

Jeg må spørge ministeren: Helt ærligt, her hvor vi nærmer os juleen, gør det så ikke bare lidt indtryk, så man bliver nødt til at gå ind og kigge på den her NO_x-afgiftsforhøjelse igen?

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:27

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Som sagt gør det altid indtryk på mig, særlig når virksomheder og lønmodtagere har gode synspunkter. Med hensyn til virksomhedens villighed og evne til at omstille til miljørigtig og – som jeg forstår spørgeren – CO₂-venlig produktion er jeg fuld af beundring over det og er meget, meget glad for udviklingen.

Men det er korrekt, at der i noget materiale, der måske er godt for CO₂-niveauet, er et problem i forhold til NO_x-udledningen. Heldigvis er det jo også sådan, at der findes teknologier til at reducere NO_x-udledningen, også i forhold til CO₂-venligt materiale. Jeg kan jo ikke gå ind i sagen om den konkrete virksomhed – det kan hverken spørgeren eller jeg formentlig – med hensyn til at finde ud af, hvilke tiltag og hvilke effektiviserende processer der skal indføres i forhold til NO_x-udledningen. Men det er jo det, der er hensigten.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 16:28

Michael Aastrup Jensen (V):

Det drejer sig stadig væk om 100 mand ude i produktionen. Den socialdemokratiske borgmester og undertegnede må jo så stadig væk se, at den her røde regering – undskyld, den nuværende regering –

ikke mener, at de her arbejdspladser er vigtige nok for Danmark til, at man vil gå ind i den konkrete sag og få kigget på den her NO_x-afgift. Det må jeg indrømme at jeg synes er sørgeligt.

Jeg synes, det er dybt sørgeligt at høre det, når vi ellers hører store ord – jeg skrev det endda op – for ministeren sagde til en tidligere spørger, at man vil skabe nye arbejdspladser og satse på vækst og beskæftigelse, men den måde, man åbenbart vil gøre det på, er, ved at 100 mænd syd for Randers kan se frem til julen med den viden, at de skal ud at finde sig et nyt arbejde, for om maksimum 6 måneder er deres arbejdsplads der helt sikkert ikke mere. Er det at skabe ny beskæftigelse? Er det at skabe ny vækst? Hvad gør man for de 100 mennesker, som har arbejdet med Lecaproduktion i mange, mange år? De kan da ikke bare gå ud og få et eller andet job, hvis det job ikke er der. Hvad er ministerens svar til de 100 mennesker, som nu altså går mod julen uden viden? Er det bare at se tiden an og sige: Vi skal nok hjælpe jer? Eller har man noget lidt mere håndfast til de her mennesker, så de har en lidt mere lys fremtid at se frem til?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:30

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Vi har sikret en lempeligere ikrafttræden, der sikrer, at virksomheder som den, spørgeren omtaler, har tid til at tilpasse sig det nye afgiftsniveau og bidrage til, at vi alle sammen får en renere luft, ved at nedbringe udledningerne af NO_x.

Med hensyn til regeringens generelle økonomiske politik vil jeg gerne igen fastslå, at regeringen skaber vækst og beskæftigelse og kickstarter dansk økonomi, fordi der er brug for at få gang i hjulene, og det gør vi altså ved at skabe nye arbejdspladser. Det er resultatet af regeringens økonomiske politik, og det er regeringen naturligvis stolt af. Der udestår stadig efter mange ugers debat om spørgsmålet et svar på, hvad det egentlig er, Venstre og oppositionen vil gøre for at sikre, at vi både får vækst og beskæftigelse og et renere miljø. Man er nødt til at tage begge hensyn, og det er det, der præger regeringens politik på det her område.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Således er spørgsmålet slut. Tak til hr. Michael Aastrup Jensen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren, og det er af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:31

Spm. nr. S 1275

12) Til skatteministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at når en medarbejder har 10-års-jubilæum, er gaven skattepligtig, men hvis medarbejderen fylder 50 år, er gaven skattefri?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:31

Gitte Lillelund Bech (V):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at det er rimeligt, at når en medarbejder har 10-års-jubilæum, er gaven skattepligtig, men hvis medarbejderen fylder 50 år, er gaven skattefri?

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 16:31

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Reglerne på dette felt har været uændrede gennem en årrække. Jeg finder sådan set reglerne ganske rimelige, ligesom min forgænger under den tidligere regering tilsyneladende har gjort. Udgangspunktet i skatteretten er, at enhver form for aflønning, uanset om det er kontanter eller naturalier og uanset baggrunden for aflønningen, er skattepligtig for den ansatte. Det betyder også, at bonusser, gaver og andre former for anerkendelse af en arbejdsmæssig præstation er skattepligtige for den ansatte. Hvis man som ansat får en gave, fordi man har arbejdet 10 år for virksomheden, er der jo tale om en form for belønning for en mangeårig arbejdspræstation.

Der har dog i mange år eksisteret en bestemmelse, som giver skattefrihed for gaver og gratialer, der udbetales i forbindelse med en ansats jubilæum, men der skal noget helt særligt til, for at der gives skattefrihed efter denne bestemmelse. Ud over at det skattefri beløb ikke må overstige 8.000 kr., er det en betingelse for skattefriheden, at ansættelsen har bestået i 25 år, i 35 år eller i et større antal år, som kan deles med 5. Det skal således være en særlig begivenhed og noget, som sædvanligvis er en engangsforeteelse, så at sige, i en persons liv, for at der er tale om en skattefri jubilæumsgave.

En lejlighedsgave er derimod efter mangeårig praksis skattefri. Hvis gaven er sædvanlig og af begrænset værdi, er den skattefri. Er der tale om en sædvanlig lejlighedsgave, som en ansat får af sin arbejdsgiver i forbindelse med en privat mærkedag, som en 50-års-fødselsdag jo er, er der skattefrihed for den ansatte. Her er der jo ikke tale om en belønning af en arbejdspræstation, men derimod om en markering af en privat mærkedag. Der er derfor en logisk forklaring på, hvorfor jubilæumsgaver og lejlighedsgaver rent skattemæssigt behandles forskelligt.

Jeg synes, det er fint, hvis en arbejdsgiver vil give en gave til en ansat, der har 10-års-jubilæum i en virksomhed, men jeg ser intet behov for at ændre en mangeårig praksis og lovgivning, så sådanne gaver gøres skattefri. Jeg finder derfor ikke anledning til at ændre reglerne på området.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:33

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg noterer mig, at skatteministeren ikke har tænkt sig at ændre på reglerne. Så må jeg også notere mig, at skatteministeren mener, at det er ganske rimeligt, at der er forskel på, om man får en gave af sin virksomhed, når man fylder 50 år, eller om man har arbejdet i 20 år i den pågældende virksomhed. Det er altså ganske rimeligt, at der er en forskel.

Så skal jeg bare spørge skatteministeren, om det svar, som skatteministeren lige gav mig, betyder, at man, hvis man har 25-års-jubilæum, 30-års-jubilæum, 35-års-jubilæum eller 40-års-jubilæum i en virksomhed, vil kunne få en skattefri gave eller et gratiale.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:34

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg må ærligt tilstå, at jeg ikke er så langt nede i detaljerne, at jeg ved, om der er begrænsninger i løbet af et arbejdsliv, men jeg skal gerne vende tilbage med et præcist svar på det spørgsmål. Men udgangspunktet er, at der skal noget ganske særligt til, for at en jubilæ-

umsgave er skattefri, og det er baggrunden for reglen om de 25 år eller derover. Det synes jeg sådan set er fornuftigt. Jeg skal nok også, hvis vi kan få spørgsmålet skriftligt, sørge for at opklare de gældende regler.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:35

Gitte Lillelund Bech (V):

Det lyder for mig, som om det er forholdsvis simpel matematik, for det første svar, jeg fik fra skatteministeren, var, at hvis det er 25 år eller noget derover, der er deleligt med 5, vil det være skattefrit. Så skal jeg bare have ministeren til at bekræfte, at det både gælder, hvis det er 25-års-, 30-års-, 35-års-, 40-års-, 45-års- eller 50-års-jubilæum.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:35

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Det er korrekt, hvis det er som ansat. Den måde, jeg forstod de tidligere spørgsmål på, var, om der er en begrænsning på, hvor mange gaver, ud over den første så at sige, man kan modtage. I det tilfælde må jeg vende tilbage med et svar.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:35

Gitte Lillelund Bech (V):

Men så misforstod ministeren klart mit spørgsmål, for det gik sådan set på, om det er, når man har 25-, 30-, 35-, 40-, 45- eller 50-års-jubilæum i en virksomhed, at man så kunne få den her gave af virksomheden, som er skattefri. Ministeren svarede, at det kan man, når det er antal år deleligt med 5. Derfor må jeg sige, at nu har ministeren bekræftet, at det er, når det er deleligt med 5.

Så skal ministeren bare svare på, hvordan det kan være, at der er en del revisionsfirmaer, som siger, at det alene er, når man har 25-års-jubilæum, men ikke når man f.eks. har 30-års jubilæum, at man kan få en skattefri gave, for det harmonerer ikke med det første svar, ministeren gav, som handlede om, at det var antal år deleligt med 5.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:36

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg kan jo ikke redegøre for, hvad revisionsfirmaer har af begrundelse, i og med at jeg ikke umiddelbart er bekendt med deres indvendinger. Jeg kan forholde mig til reglerne, som jeg forstår dem – og undskyld, at jeg misforstod spørgerens tidligere opklarende spørgsmål – og det er, at man kan modtage en skattefri jubilæumsgave af sin arbejdsgiver, hvis man har været ansat i 25, 30, 35 år eller derover, så længe antallet af år kan deles med 5. Det er den forståelse af reglerne, som jeg har. Nu må vi jo se, om jeg har misforstået dem. Det må vi selvfølgelig få opklaret.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Gitte Lillelund Bech.

Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren, og det er af fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:37

Spm. nr. S 1282

13) Til skatteministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Hvad er ministerens holdning til, at regeringens afgiftsforhøjelser på nydelsesmidler og fødevarer vil medføre massive tab af danske arbejdspladser, ikke mindst i Syd- og Sønderjylland, på grund af øget grænsehandel?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:37

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at regeringens afgiftsforhøjelser på nydelsesmidler og fødevarer vil medføre massive tab af danske arbejdspladser, ikke mindst i Syd- og Sønderjylland, på grund af øget grænsehandel?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:37

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg vil indlede med at sige, at det ikke er min forventning, at de foreslåede afgiftsforhøjelser vil medføre massive tab af danske arbejdspladser, heller ikke i Syd- og Sønderjylland. Stigningen i danskernes grænsehandel som følge af afgiftsforhøjelserne på nydelsesmidler og fødevarer forventes således at medføre en nedgang i beskæftigelsen på ca. 390 personer i detailhandelen.

Som jeg sagde i min besvarelse på spørgsmål nr. S 1278 vil nedgangen i beskæftigelsen i detailhandelen modsvares af en stigning i beskæftigelsen i andre sektorer, og den samlede beskæftigelse vil derfor være uændret. Derudover vil kickstarten af dansk økonomi, som indgår i aftalen om finansloven for 2012, komme hele landet til gavn, også Syd- og Sønderjylland.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:38

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kan så forstå, at skatteministeren ikke længere er enig med sig selv og Skatteministeriet i det justerede svar, der er givet til Folketinget i dag, hvor tallet på de 390 arbejdspladser opjusteres til 480 arbejdspladser. Det kan være, at skatteministeren, mens vi nu tager spørgsmålet, finder nogle flere arbejdspladser og nogle flere danskere, som også mister deres arbejde som følge af regeringens politik, for på daglig basis kan vi jo se, at der er flere og flere danskere, der mister deres arbejde. Jeg regner med, at skatteministeren selvfølgelig korrigerer det; at det var en fortalelse fra skatteministerens side, at skatteministeren sagde 390 og ikke 480 arbejdspladser, sådan som det fremgår af det justerede svar til Folketinget.

Jeg kan høre, at skatteministeren fortsætter den linje med de store overskrifter, og at det hele går godt, der var, da vi havde et lignende spørgsmål for kort tid siden. Det er en lettere form for arrogance, som jeg egentlig ikke synes på nogen måde klæder politikere, ligegyldigt hvilket parti man kommer fra, at man ikke vil forholde sig til de danskere, der mister deres arbejdspladser, at man taler udenom, at man siger, at de kan få job i andre sektorer, og at det gavner andre steder i landet. Jeg tror sådan set, at de mennesker, der står i butik i

dag i både Syd- og Sønderjylland og andre steder i landet, hvor Dansk Erhverv anslår, at 778 mennesker vil miste deres arbejde, sådan set er interesseret i at få et lidt mere præcist svar end det, som skatteministeren giver.

Helt konkret for Syd- og Sønderjylland har Dansk Erhverv jo, hvis man ser på deres udtalelser til Jydske Vestkysten den 9. december, anslået, at det vil koste 200 arbejdspladser. Kan skatteministeren løfte sløret bare lidt for, hvor de her 200 mennesker i Syd- og Sønderjylland, der mister deres arbejde som følge af skatteministerens lovforslag på det her område, skal gå hen og få et nyt arbejde?

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:40

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg vil da starte med at korrigere, hvis det, jeg sagde, blev oplevet som en fejl i forhold til tidligere udmeldte tal. Det er helt korrekt, at vi har opjusteret skønnet i forhold til beskæftigelseskonsekvenserne ved øget grænsehandel. Syd- og Sønderjylland vedrører jo primært den tyske grænse, og det var også det, som det første skøn var baseret på. Det er nok årsagen til brugen af forskellige tal, også fra min side. Jeg beklager naturligvis og følger spørgerens ønske og korrigerer.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt regeringens politik egentlig vil gavne Syd- og Sønderjylland, er mit svar, at det vil det. Det vil gavne Syd- og Sønderjylland, at der kommer gang i hjulene i Danmark. Det vil gavne Syd- og Sønderjylland, at vi får skabt nye arbejdspladser. Vi får sikret ny optimisme i dansk økonomi og også nye arbejdspladser og færre arbejdsløse i Syd- og Sønderjylland. Det er regeringens ambition, intention og hensigt med politikken.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:41

Ellen Trane Nørby (V):

Skatteministeren er så uenig med Dansk Erhverv, der anslår, at 778 danskere vil miste deres arbejde, heraf 200 mennesker i detailhandlen i Syd- og Sønderjylland. Det bagatelliserer skatteministeren let og siger, at det vil gavne dem; regeringens politik vil gavne alle folk i Syd- og Sønderjylland. Men skatteministeren forholder sig jo ikke til de 200 mennesker, der vil miste deres arbejde som følge af skatte- og afgiftsstigningerne. Det er i hvert fald det antal mennesker, Dansk Erhverv anslår vil miste deres arbejdspladser.

Jeg vil egentlig også gerne have, at skatteministeren er lidt mere specifik, med hensyn til hvad det er skatteministeren mener helt konkret vil gavne Syd- og Sønderjylland. Er det de 1,2 mia. kr. ekstra, som danskerne vil lægge i øget grænsehandel? Er det de arbejdspladser, der kommer til at ligge lige syd for grænsen? Er det den øgede grænsehandel, der vil gavne sønderjydernes beskæftigelsesfrekvens? Det synes jeg egentlig skatteministeren skal uddybe.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:42

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg tror, det er vigtigt i denne debat at holde sig for øje, at når regeringen ønsker at hæve afgifterne på usunde varer, har det to formål: For det første skal det sikre, at vi alle sammen lige får en tilskyndelse til at købe lidt færre usunde varer og lidt flere af de sunde, så vi

alle sammen bliver lidt sundere. Det er til gavn for folkesundheden og vigtigt for os alle sammen. Det første er altså forebyggelse.

Det andet formål handler om at sikre en ansvarlig finansiering af de tiltag, som regeringen mener er nødvendige for at få Danmark videre. Det er investeringer i uddannelse, investeringer i grøn omstilling og investeringer i bedre sundhed og psykiatri. Det er i det hele taget en modernisering af det danske samfund, som vil komme hele landet til gavn.

Samtidig har regeringen sikret et ansvarligt råderum, som gør det muligt at gennemføre beskæftigelsesfremmende aktiviteter ved at fremrykke investeringer. Det fører også til arbejdspladser i Syd- og Sønderjylland, langt flere end dem, som spørgeren frygter forsvinder som følge af grænsehandlen. Det mener jeg da er værd at tage med.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:43

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror sådan set, at de 778 danskere, som Dansk Erhverv anslår vil miste deres arbejde som følge af det her initiativ, vil være enige med mig i, at en cola købt syd for den danske grænse er lige så usund som en cola købt i en dansk detailbutik. Derfor er der jo mange, der betvivler sundhedseffekten af de initiativer, som skatteministeren og regeringen tager på nuværende tidspunkt, og der er mange, som jo af gode grunde har det her mistænkt for simpelt hen kun at handle om én ting, nemlig at man ønsker at sætte skatter og afgifter op.

Det, som skatteministeren selv har svaret, er, at det her vil føre 1,2 mia. kr. ud af landet i øget grænsehandel, og det harmonerer jo ikke med, at skatteministeren siger, at det handler om, at vi i fællesskab skal finansiere vores velfærdsinitiativer. Derfor må man bare sige, at man kan konstatere ud fra de to runder af spørgsmål, vi nu har haft her i salen i dag: 1) at skatteministeren dybest set ikke har nogen svar på, hvad de 778 mennesker, som Dansk Erhverv anslår vil miste deres arbejde, skal gøre, og 2) at det ikke virker, som om skatteministeren egentlig interesserer sig særlig meget for de her 778 mennesker, der vil miste deres arbejde. Det synes jeg er ærgerligt.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:44

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

For det første synes jeg, at det er klogest, at vi forholder os til Skatteministeriets vurderinger af de eventuelle tab af arbejdspladser i detailhandlen, som øget grænsehandel vil medføre, og ikke til Dansk Erhvervs vurderinger.

Når det er sagt, vil jeg sige, at alle henvendelser vedrørende færre arbejdspladser bekymrer mig, men jeg er da også nødt til som ansvarlig minister i en ansvarlig regering at sige: Hvad er det afgørende? Det afgørende er, at vi samlet set har en økonomisk politik, der fremmer vækst og beskæftigelse i hele Danmark, også i Syd- og Sønderjylland, og det er afgørende, at vi – faktisk på linje med den tidligere regering, og der regner jeg da med, at synspunkterne er de samme – vil fremme folkesundheden ved at forebygge, at vi bliver syge. Hvordan gør vi det? Det gør vi bl.a. ved, at de usunde fødevarer bliver lidt dyrere. Det kræver så, at man også har modet til at sikre en beskæftigelsesfremmende effekt, der kommer hele landet til gavn, og det er præcis det regeringen har. Så jeg negligerer ingenting. Jeg siger bare, at regeringen har en sund, holdbar beskæftigelsesfremmende økonomisk politik, som jeg er stolt af.

- Kl. 16:45
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Ellen Trane Nørby.
 Den næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren af hr. Torsten Schack Pedersen.
- Kl. 16:46
Spm. nr. S 1280
 14) Til skatteministeren af:
Torsten Schack Pedersen (V):
 Vil ministeren beklage sine tidligere udtalelser om, at de øvrige nordiske lande har positive erfaringer med åbne skattelister for multinationale selskaber?
- Kl. 16:46
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Hr. Torsten Schack Pedersen bedes oplæse spørgsmålet.
- Kl. 16:46
Torsten Schack Pedersen (V):
 Vil ministeren beklage sine tidligere udtalelser om, at de øvrige nordiske lande har positive erfaringer med åbne skattelister for multinationale selskaber?
- Kl. 16:46
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Skatteministeren.
- Kl. 16:49
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ministeren.
- Kl. 16:49
Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):
 Tak, formand, og tak for spørgsmålet.
 Der er i øjeblikket ganske betydelig opmærksomhed om selskabers skattebetaling eller mangel på samme. Der flourer mange myter i debatten. Derfor er jeg sikker på, at det vil være godt både for offentligheden og for de selskaber, der lever op til reglerne, at få mere åbenhed på området. Andre lande, herunder nogle af de nordiske, anvender åbne skattelister for at understøtte den samme holdning, som jeg har givet udtryk for, nemlig at øget åbenhed om selskabers skattebetaling vil have en motiverende effekt på selskaberne, eller sagt på en lidt anden måde: Selskaberne kommer til at stå på mål for, hvad de betaler eller ikke betaler i skat.
 Som jeg har givet udtryk for i anden sammenhæng, er jeg ikke bekendt med undersøgelser, der dokumenterer den præcise effekt af åbenhed, og jeg har derfor tidligere beklaget, hvis mine udtalelser er blevet opfattet sådan. Det vil jeg naturligvis gerne gentage. Åbne skattelister kan i øvrigt ikke stå alene som virkemiddel. Det handler også om, at den samlede indsats over for selskabet skal være tilstrækkelig. Det er derfor, regeringen via finanslovforhandlingerne har tilført SKAT flere ressourcer, og det er den samlede pakke af initiativer, som skal sikre, at alle selskaber bidrager med den skat, de retteligt bør.
- Kl. 16:47
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Hr. Torsten Schack Pedersen.
- Kl. 16:47
Torsten Schack Pedersen (V):
 Tak for det, og tak for et præcist og ærligt svar, for jeg står her med ministerens svar på spørgsmål nr. 90 i Skatteudvalget stillet af uddertegnede, hvor ministeren jo i sit svar bekræfter, at SKAT ikke har kendskab til, hvilke erfaringer de tre lande har med åbne skattelister. Det er jo rart, at man så vil stå ved, at man tidligere har været lige hurtigt nok på aftrækkeren. Det vil jeg gerne kvittere for at man vedstår sig.
- Kl. 16:45
 Hele problemstillingen drejer sig om de multinationale selskaber, som ministeren har et ønske om skal betale noget mere i skat. Der synes jeg jo, at det er meget væsentligt at understrege, at de instrumenter, som skatteministeren tager i brug for at øge beskatningen fra de multinationale selskabers side, er nye lovændringer, det er skattestramninger. Skatteministeren foretager sig intet, som betyder, at multinationale selskaber, der i dag efter reglerne ikke betaler skat, vil skulle betale skat, efter at ministeren er kommet til. Hvis der er selskaber, der i dag ikke betaler skat, som fremover skal betale skat, er det, fordi ministeren har ændret loven, således at man laver begrænsninger i rentefradragsretten, særlig forslaget om at begrænse muligheden for at fremføre underskud.
 Jeg synes også, at ministeren skal være ærlig omkring det. Nu har ministeren jo taget den ærlige tilgang, som jeg har kvitteret for, og nu skal ministeren også være ærlig og sige, at det, der fører til et merprovenu fra regeringens side over for multinationale selskaber, er, at man strammer reglerne. Det betyder altså med andre ord, at de initiativer, som regeringen tager, ikke vil have den konsekvens, at dem, der ikke betaler skat i dag, ikke ville skulle betale skat i morgen; det skyldes alene, at man strammer skatteskruen, og det er ikke et spørgsmål om – som ministeren også tidligere har været ude at sige – at der er nogle, der springer over, hvor gærdet er lavest.
- Kl. 16:49
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ministeren.
- Kl. 16:49
Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):
 Det er ikke helt korrekt. Jeg synes, det her er en vigtig debat. For regeringen er det helt afgørende, at alle bidrager for at sikre en ansvarlig finansiering, en retfærdig finansiering af de tiltag, der kan gøre Danmarks stærkere: investering i uddannelse, investering i sundhed, skabelsen af nye arbejdspladser. Her gælder det ikke mindst, at også store internationale koncerner, multinationale virksomheder, naturligvis skal betale den skat i Danmark, som de retteligt bør. Store multinationale selskaber har også god gavn af det danske samfund, infrastrukturen og en veluddannet arbejdskraft.
 Regeringens tiltag går på tre ben, der skal ses i sammenhæng, i forhold til at sikre, at de multinationale bidrager. For det første gennemføres der en markant ressourceprioritering af området inden for skattevæsenet. Det er vigtigt, at vi sørger for, at der faktisk er den nødvendige kontrol, der sikrer, at virksomhederne betaler den skat. Derudover sikrer vi åbenhed, og som det tredje sikrer vi regelopstramninger. De tre ting fører til, at de multinationale selskaber kommer til at betale det, de skal.
- Kl. 16:51
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Hr. Torsten Schack Pedersen.
- Kl. 16:51
Torsten Schack Pedersen (V):
 Jeg må erklære mig fuldstændig enig med skatteministeren i, at alle selvfølgelig skal betale den skat, som de er forpligtet til – hverken mere eller mindre. Det er vi jo fuldstændig enige om.
 Jeg er glad for, at ministeren nævner tre såkaldte ben i de initiativer, som regeringen har taget. For sandheden er, at i de tre ben er provenueffekten fra en øget kontrolindsats 0 kr., provenueffekten af mere åbenhed er 0 kr., mens provenueffekten af regelændringerne hundrede procent er den stigende skat, som regeringen ifølge finanslovaftalen forventer at få fra multinationale selskaber.
 Altså, det eneste, der giver en ekstraskat, er stramning af skatteskruen. Det er ikke, fordi man tager nogle, der i dag ikke betaler den

skat, de skulle, og sørger for, at de betaler den skat, de retmæssigt skal, hvis der måtte være selskaber af den karakter.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:52

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg er tilsvarende glad for, at spørgeren bringer det her vedrørende provenu op. Tiden er knap, så jeg kan ikke nå at svare på det hele. Det giver mig nemlig lejlighed til at gøre lidt reklame for regeringens forsigtighedsprincip. Sagen er, at de stramninger, vi laver af lovgivningen vedrørende bl.a. multinationale selskaber, som kan sikre, at selskaberne også bidrager med det, de skal, har vi naturligvis budgetteret med i finansloven. De gevinster, vi både forventer og regner med at kunne inddrive via øget kontrol og via åbenhed, har vi ikke budgetteret med af forsigtighedshensyn. Der skal pengene så at sige være i kassen, inden midlerne bliver disponeret. Jeg tror, det er et sundt budgetteringsprincip i krisetider, at man naturligvis først bruger pengene, når de er der, medmindre man er helt sikker på et provenuskøn.

Derudover vil jeg bare i forhold til selve spørgsmålet minde om, at i både Norge, Sverige og Finland arbejder man med åbne skattelister. Jeg savner sådan set at høre Venstres holdning til, hvorvidt det ville være fornuftigt i et moderne samfund at sikre åbenhed om virksomheders skattebetaling.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:53

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu er det et spørgsmål til ministeren og ikke omvendt. Men jeg tror ikke, at ministeren er overrasket over, at vi ikke synes, det er nogen god idé at mistænkeliggøre virksomheder, som helt legitimt ikke kan have en positiv skattepligtig indkomst. Så vi er ikke tilhængere af det, hvis ministeren på nogen måde skulle være i tvivl.

Ministerens stolthed over forsigtighedsprincippet undrer mig bare, for når man ser på de politiske budskaber, som ministeren og ministerens parti gik til valg på, ser man jo, at der blev indregnet et finansieringsbidrag fra øget ligning. Der var man ikke tilbageholdende med at sige, at hvis der blev ansat lidt ekstra folk, ville pengene komme flydende ind i statskassen i en lind strøm. Det er blot det, der gør hele diskussionen meget besynderlig. Før valget mente man, at man kunne skaffe ekstra penge på det, og nu sidder man så i regeringskontorerne og tør ikke indregne det. At der kommer ekstra penge fra multinationale selskaber skyldes, at man strammer skatteskruen og ikke, at der er nogle, der bliver mere lovlige i forhold til gældende regler, og det indrømmer ministeren selv.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:54

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg må simpelt hen sige, at jeg er meget overrasket over, at Venstre ikke støtter åbne skattelister og åbenhed om, hvad virksomheder betaler i skat. For netop når der florerer store myter om virksomheders skattebetaling, er det i de regelrette og ordentlige virksomheders – de, der betaler det, de skal – interesse, at der kommer klarhed over, hvem der betaler det, de skal, og hvem der ikke gør. Der er jo ikke tale om en gabestok; der er tale om åbenhed for alle virksomheder,

dvs. fuld åbenhed, som også Venstre burde have en interesse i. Det er det ene punkt, der undrer mig.

Det andet punkt, der undrer mig, er angående stramning af skatteregler. Skattereglerne gør, at man som en stor, multinational koncern, der opererer i Danmark, på en legal måde kan undslå sig at bidrage med det, man bør, til fællesskabet. Er vi så ikke som politikere forpligtet til at tage affære og rette op på de regler og gøre dem strammere, så de ikke kan omgås?

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Torsten Schack Pedersen, og tak til skatteministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 15, er til transportministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:55

Spm. nr. S 1181

15) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Er ministeren enig med SF's trafikordfører, Anne Baastrup, i, at de stigende priser i den kollektive trafik er at betragte som et brud på de løfter, som blev givet i valgkampen af SF og Socialdemokraterne?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:55

Kim Christiansen (DF):

Tak. Er ministeren enig med SF's trafikordfører, Anne Baastrup, i, at de stigende priser i den kollektive trafik er at betragte som et brud på de løfter, som blev givet i valgkampen af SF og Socialdemokraterne?

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 16:56

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Priserne i den kollektive trafik følger det takstloft, som den tidligere regering indførte, og det vil sige, at taksterne i den kollektive trafik ikke kan stige mere end priser og lønninger. Jeg vil gerne sætte priserne på den kollektive trafik ned, men der er i den forbindelse to vigtige forudsætninger. For det første skal vi have pengene til at gøre det; vi er nødt til at have pengene, før vi kan bruge dem. For det andet skal det være kloge takstnedsættelser, som gør det attraktivt for så mange som muligt at skifte fra bil til kollektiv trafik, og det skal være takstnedsættelser, der, havde jeg nær sagt, trækker bilisterne ud af bilen, men ikke cyklisterne ned fra cyklen, og over i den kollektive trafik.

Så det er de to forudsætninger, som jeg synes er helt afgørende, når vi taler takstnedsættelser.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:56

Kim Christiansen (DF):

Jamen jeg er meget enig i, at det er rigtigt, at der er et takstloft, og det har Dansk Folkeparti også været med til at lave for at hindre tidligere tiders himmelflugt af taksterne. Jeg er næsten ked af, at jeg skal gentage spørgsmålet, men det er jo betingelsen, hvis man ikke får et svar:

Er ministeren enig med SF's trafikordfører, fru Anne Baastrup, i, at de stigende priser i den kollektive trafik er at betragte som et brud på de løfter, som blev givet i valgkampen af SF og Socialdemokraterne?

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:57

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, at jeg har svaret temmelig mange folketingsmedlemmer både her i salen og på anden måde på det, og jeg tror ikke, vi kommer det meget nærmere. Altså, det tilkommer ikke mig at citere og kommentere, hvad enkelte folketingsmedlemmer fra forskellige partier mener. Jeg prøver på at køre den politik, som regeringen har, og det var den, jeg gav udtryk for lige før: Ja, vi vil gerne takstnedsættelserne, men det skal være, når pengene er der, og det skal være på en fornuftig måde.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:57

Kim Christiansen (DF):

Nu er SF jo sådan set regeringspartner, og fru Anne Baastrup er trafikordfører for et regeringsparti, og fru Anne Baastrup udtaler, og jeg citerer:

»Det er ikke god stil, at man kommer med denne type af valgløfter, og så står vi i denne situation. Men sådan er det«.

Det er jo en klokkeklar indrømmelse af, at det her er løftebrud, og det synes jeg da at ministeren kan svare meget kortpå: Er der tale om et løftebrud, eller er der ikke tale om et løftebrud?

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:58

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Altså, fru Anne Baastrup taler for fru Anne Baastrup, og jeg taler for regeringen, og jeg er meget optaget af, at transportpolitikken kommer til at foregå på en ordentlig og en fornuftig måde. Jeg er også optaget af, at det, der står i regeringsgrundlaget, nemlig at vi gerne vil en bedre og en mere effektiv og en billigere kollektiv trafik, kommer til at ske, og når vi taler takstnedsættelser, så er det ud fra den præmis, som jeg gav før, nemlig at pengene skal være der, og at det skal være kloge takstnedsættelser.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:59

Kim Christiansen (DF):

Jeg er da enig i, at det skal være klogt; det, man foretager sig i politik, skal vel altid være begavet. Ministeren siger så, at pengene skal være der, men er der opstået en ny viden, efter at man har fået ministerbilerne? For den viden måtte man jo sådan set også have ligget inde med før, også i valgkampen, altså at der den 1. januar måske ikke var penge til at give de her lempelser i billetpriserne på op til 40 pct., som hr. Villy Søvnald prydede Københavns bybusser med at ville. Så der er jo ikke noget nyt i, nogen ny viden i det, at der mangler penge, og derfor undrer det mig, at ministeren nu siger, at der ikke er tale om løftebrud, men at man først lige skal finde pengene.

Så løftet bliver altså indfriet, det bliver bare ikke i forhold til det, man havde lovet, men det bliver så måske om 3, 4, 5 år, når man nu engang får bøvlet en betalingsring på plads, hvis man gør det.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:59

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan bekræfte to ting, og den ene er, at jeg hver dag bliver klogere på transportområdet. Der er andre, inklusive hr. Kim Christiansen, som har arbejdet med det i mange år, men det har jeg ikke, så det er rigtigt, at jeg bliver klogere hver eneste dag. Det andet, jeg kan sige meget klart, er: Nej, der kommer ikke takstnedsættelser fra den 1. januar. Det er i øvrigt efterhånden et stykke tid siden, jeg bekræftede det, og det er så også en bekræftelse på den sidste del af spørgsmålet, nemlig at vi arbejder for, at der, når der er penge til det, kommer takstnedsættelser.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til transportministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:00

Spm. nr. S 1182

16) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Giver det ikke ministeren anledning til bekymring – set i lyset af de stigende priser i den kollektive trafik – når Per Clausen fra Enhedslisten, regeringens parlamentariske grundlag, udtaler, at priserne i den kollektive trafik skal sættes ned, hvis Enhedslisten skal lokkes til at stemme for en betalingsring omkring København?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kim Christiansen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:00

Kim Christiansen (DF):

Giver det ikke ministeren anledning til bekymring – set i lyset af de stigende priser i den kollektive trafik – når Per Clausen fra Enhedslisten, regeringens parlamentariske grundlag, udtaler, at priserne i den kollektive trafik skal sættes ned, hvis Enhedslisten skal lokkes til at stemme for en betalingsring omkring København?

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 17:00

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nej. For det fremgår jo ganske klart af regeringsgrundlaget, at indtægterne fra trængselsafgiften skal bruges til bedre og billigere kollektiv trafik i og omkring hovedstaden. Det er helt i overensstemmelse med det, der står i vores regeringsgrundlag.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:01

Kim Christiansen (DF):

Men det ændrer vel ikke på det faktum, at hr. Per Clausen i hvert fald på Ritzau er citeret for, at Enhedslisten hverken vil lægge stem-

mer til betalingsring eller lastbilafgifter, hvis ikke der kommer takstnedsættelser? Og de takstnedsættelser har jo tilsyneladende ikke rigtig nogen gang på jorden før efter en etablering af en betalingsring, eller hvis man kunne finde andre skatter at plage det danske bilfolk med. Så et eller andet sted må det her vel have den konsekvens, at der ikke kommer nogen takstnedsættelser, og at Enhedslisten dermed ikke kan støtte det, og så har regeringen vel nærmest ikke flertal for betalingsringen. Jeg har ikke hørt andre, der vil støtte det.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:01

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu kan man vel ikke afvise, at vi kommer med et så genialt forslag, at selv Dansk Folkeparti kan stemme for det, men det må vi jo se til den tid. Jeg vil gerne sige, at hr. Kim Christiansen nu forsøger at finde et hår i suppen, som ikke findes der. Jeg er faktisk meget enig med Enhedslisten, når de siger, at også takstnedsættelser er vigtige i forbindelse med betalingsringen eller med indførelsen af en afgift for at komme ind i København. Det skal bare gå hånd i hånd med, at der skal være råd til det, og at det skal være kloge takstnedsættelser.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:02

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil indledningsvis lige sige, at jeg har meget svært ved at se, at ministeren skulle komme med noget så genialt, at Dansk Folkeparti kunne støtte det, når vi taler betalingsmur omkring København. Det har jeg ikke rigtig fantasi til skulle ske i min levetid. Men når det så er sagt, forholder ministeren sig slet ikke til det faktum, at ministeren ikke har et flertal. For betingelserne for, at Enhedslisten vil støtte en betalingsring og kørselsafgift for lastbiler, er, at der kommer takstnedsættelser, og ministeren siger, at der ikke kommer nogen takstnedsættelser.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:02

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nej, jeg sagde præcis det modsatte. Jeg sagde, at jeg er enig i, at der skal være bedre, mere effektiv og billigere kollektiv trafik. Det er en del af regeringsgrundlaget, og derfor erklærer jeg mig sådan set enig med Enhedslisten i, at også takstnedsættelser er en vigtig prioritering, i forbindelse med at vi får en trængselsafgift i København. Så der er ikke noget, der ligner mislyd mellem det, som jeg har hørt Enhedslisten give udtryk for, og det, som jeg giver udtryk for her.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:03

Kim Christiansen (DF):

Jeg tror ikke, at vi kommer det så meget nærmere. Jeg har selvfølgelig kun det skrevne ord fra Ritzau og hr. Per Clausens egne udtalelser om, at Enhedslisten ikke under nogen omstændigheder vil støtte eller lægge stemmer til en betalingsring, fordi regeringen har brudt deres valgløfter om billigere priser i den kollektive trafik. Det er jo bare et faktum. At ministeren benægter det faktum, må så føre til en

snak, som ministeren skal have internt med regeringens parlamentariske grundlag.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:03

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne berolige hr. Kim Christiansen, hvis han er nervøs for, at trængselsafgiften ikke bliver til noget. Det er jeg helt sikker på at den gør, i øvrigt i et fornuftigt samarbejde med Enhedslisten. Jeg tror sådan set, at vi og Enhedslisten har det samme mål, nemlig bedre, mere effektiv og billigere kollektiv trafik. Så bare rolig, julefreden kan godt sænke sig, i hvert fald når det gælder det her spørgsmål.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Kim Christiansen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til transportministeren, men af hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:04

Spm. nr. S 1200

17) Til transportministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

Når alle husstande har fået et brev fra Post Danmark om placeringen af postkassen, finder ministeren det så praktisk for posten, at der for folk, der bor i landzoner, er særlige regler, der betyder, at postkassen skal sættes i naturligt skel, men at man dog ikke er forpligtet til at sætte postkassen mere end 50 m fra ejendommen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bent Bøgsted bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:04

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Når alle husstande har fået et brev fra Post Danmark om placeringen af postkassen, finder ministeren det så praktisk for posten, at der for folk, der bor i landzoner, er særlige regler, der betyder, at postkassen skal sættes i naturligt skel, men at man dog ikke er forpligtet til at sætte postkassen mere end 50 m fra ejendommen?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 17:05

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Postlovens § 8 fastsætter, at ejere af landbrugsejendomme skal opstille brevkasser ved naturligt skel til ejendommen. I bekendtgørelsen om postbefordring og postvirksomhed er det præciseret, at der hermed tænkes på det naturlige skel til ejendommens bygning, eksempelvis ved en overgang fra indkørsel til gårdsplads.

Loven fastsætter endvidere, at afstanden mellem bolig, dvs. stuehuset, hvis det er en landbrugsejendom, vi taler om, og brevkassen ikke må overstige 50 m, medmindre ejeren selv ønsker en placering af brevkassen længere væk fra boligen, eksempelvis ved begyndelsen af indkørslen eller ved overgangen til privat, fælles eller offentlig vej.

Der er tale om en bestemmelse, som er indsat af hensyn til beboerne på landet, idet der på nogle landbrugsejendomme kan være stor afstand imellem stuehuset og indgangen til matriklen. Der er derfor i loven taget hensyn til dette, og det synes jeg faktisk er et rimeligt hensyn at tage til disse husstande. På den anden side er der også ta-

get hensyn til postomdelerne, idet der i bekendtgørelsen dels er fastsat, at der skal være fri og uhindret adgang til brevkassen, således at posten som udgangspunkt kan afleveres direkte i brevkassen fra et køretøj, dels at det skal ske ved placeringen af brevkassen på landbrugsejendomme, altså at der skal tages trafikale hensyn, for så vidt angår til- og frakørsel.

Trafikstyrelsen har oplyst, at det i praksis er sådan, at brevkassen på landbrugsejendomme typisk opstilles ved indkørslen til gårdspladsen, således at omdeleren afleverer postforsendelsen på vej ind eller ud derfra efter at have vendt køretøjet.

Efter min opfattelse er derfor tale om en både praktisk og fornuftig løsning, som Post Danmark da også har været med til at foreslå.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:06

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo et spørgsmål, som ministeren er på hjemmebane i, skulle man mene, med erfaring fra livet som postbud, og det er jo dejligt, at der er nogle, der har erfaring fra erhvervslivet.

Men det, der gør sig gældende her, er f.eks. en ejendom, der har en 200-meters-indkørsel. Hvis man så overholder det, der står i brevet, som alle husstande har fået fra Post Danmark, og placerer postkassen 50 m væk fra stuehuset – jeg kan tage mit eget eksempel, der er mange, der ligesom mig har en ejendom på landet med en lang indkørsel – så resulterer det i, at postbuddet kommer, kører de sidste 50 m ned til gården for at vende bilen, kører tilbage og afleverer posten enten på vej ned eller ud igen. Der kan jeg ikke rigtig se det hensigtsmæssige i, at man skal placere postkassen 50 m fra stuehuset, når postbuddet alligevel skal ned på gårdspladsen for at vende bilen. Det virker meget uhensigtsmæssigt, især om vinteren, hvor der kan være meget sne, det havde vi jo sidste år.

Det vil sige, at enten skal postbuddet ned og vende i gården, og så er man tæt på den postkasse, der alligevel er ved stuehuset, eller også skal postbuddet vælge at bakke tilbage til den offentlige vej. Jeg synes, det virker meget uhensigtsmæssigt, og derfor synes jeg egentlig også, det burde være sådan, at man på landejendomme måske kunne snakke med postbuddet, om ikke det var mere hensigtsmæssigt, når de alligevel kører ned på gårdspladsen og vender, at de så bruger den postkasse, der er på de her landejendomme. Det virker for mig meget uhensigtsmæssigt, at postbuddet skal stoppe op, aflevere posten, køre ned på gårdspladsen og vende bilen og så køre ud igen.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 17:08

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Et eller andet sted oplever jeg, at der er en misforståelse her. Jeg vil gerne lige prøve at læse op igen, hvad det var, jeg sagde i mit første svar:

Loven fastsætter endvidere, at afstanden mellem boligen – eller stuehuset – og brevkassen ikke må overstige 50 m, medmindre ejeren selv ønsker en placering af brevkassen længere væk fra boligen, altså underforstået, at hvis man ønsker at trække den længere væk, kan man gøre det, men hvis man har den, må der maks. være 50 m. Og som jeg ser det her, må der også være mindre.

I øvrigt vil jeg sige, at det her jo er en lov, hvor lige præcis de her formuleringer, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted, stod i bemærkningerne til lovforslaget, som i øvrigt vores to partier har været fælles om. Altså, jeg hører lidt en eller anden form for misforståelse, for jeg op-

lever det her sådan, også med det kendskab, jeg har til det, at det rent faktisk er sund fornuft, som både tager hensyn til ejeren og tager hensyn til postbuddet. Sådan har jeg læst det, og jeg har prøvet på at kigge det ret nøje efter her i løbet af eftermiddagen. Jeg synes faktisk, det ser ud, som om det er sund fornuft.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:09

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det kan godt være, at der er en misforståelse. Så er det måske Post Danmark, der har misforstået loven, for jeg står med det brev, der er sendt ud til borgerne, det har jeg selv fået, og der står: For dig, som bor i landzone, betyder den nye postlov, at din brevkasse skal opsættes i det naturlige skel. Du er dog ikke forpligtet til at sætte postkassen mere end 50 m væk fra ejendommen. Det vil sige, at man ikke må sætte den tættere på ejendommen, at man som minimum skal sætte den 50 m fra stuehuset. Det er sådan, jeg tolker det brev, der er kommet fra Post Danmark. Hvis man så lader postkassen være nede ved stuehuset, får man ingen post, for der står, at man som minimum skal placere den 50 m væk fra stuehuset.

Det er derfor, jeg rejser det her spørgsmål, for hvis der er noget, der, som transportministeren siger, ikke var hensigten, så er der noget, vi skal have afklaret med Post Danmark. For hvad er mest hensigtsmæssigt for postbuddet? Og vi er enige om, at det er det, vi skal tage hensyn til.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:10

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nogle gange kan det måske være nemmest at afklare sådan nogle ting, hvis man sidder og får en kop kaffe, men det kan man jo så ikke få her i Folketingssalen. Jeg vil gerne prøve at læse det op endnu en gang, og det her er jo autoriserede svar, som jeg står med:

Loven fastsætter endvidere, at afstanden mellem bolig – eller stuehus – og brevkasse ikke må overstige 50 m, medmindre ejeren selv ønsker, at den skal placeres i naturligt skel.

Jeg tror, hr. Bent Bøgsted og jeg måske skal snakke om det her, for jeg oplever det, som står i bemærkningerne til det lovforslag, som vi var fælles om, som værende sund fornuft og noget, som både tager fornuftigt hensyn til de mennesker, der bor ude på landet på en landbrugsejendom, og til postbuddet. Jeg må sige, at det er den opfattelse, jeg står med, også efter at have læst det grundigt igennem i dag, nemlig at det rent faktisk er sund fornuft, som begge parter, tror jeg, alt andet lige bør kunne være tilfredse med.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:11

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg vil meget gerne sætte mig ned og drikke en kop kaffe med transportministeren og få løst problemet, hvis det er et fortolknings-spørgsmål. Jeg vil gerne overlade det her brev til transportministeren, hvor der står: Man er ikke forpligtet til at sætte postkassen mere end 50 m fra ejendommen. Så siger transportministeren: medmindre ejeren ønsker at placere den længere væk. Men der står ikke noget om, at man kan placere den tættere på stuehuset, når postbuddet alligevel skal ned på gårdspladsen for at vende bilen. Så var det måske

formålstjenligt, at vi sagde, at man kunne snakke med det lokale postbud om, hvad der er mest hensigtsmæssigt i den forbindelse, hvis postbuddet alligevel skal ned og vende bilen på gårdspladsen og så køre 50 m tilbage.

Nu bor jeg på en lille ejendom med en forholdsvis lille gårdsplads, der er 20 m fra døren i stuehuset og op til en hæk, og så skal jeg yderligere 30 m væk, før jeg placerer postkassen, for ellers overholder jeg ikke det, der står i det brev, jeg har fået fra Post Danmark.

Jeg vil meget gerne tage en snak med transportministeren om det bagefter, for det kan godt være, der er nogle uhensigtsmæssigheder i det her, og at Post Danmark måske har tolket det på en måde, som ministeren ikke er enig i, og så er det jo godt at få det afklaret.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:13

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det her skal vi selvfølgelig have afklaret, og det kan man gøre på en af to måder, eller også kan man kombinere de to måder. Enten kan man snakke sammen, eller også kan man stille et meget præcist skriftligt spørgsmål, og det tror jeg måske ville være det allerklogeste – så kan vi jo ved siden af tage en snak. Men jeg oplever rent faktisk, at der er lavet en fornuftig løsning her, som også vil kunne tilfredsstille spørgeren.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Bent Bøgsted.

Den næste spørgsmål er ligeledes til transportministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:13

Spm. nr. S 1253

18) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det efter ministerens mening hensigtsmæssigt, at det er børnefamilier, som pendler til arbejde fra Sjælland til København, der ifølge en rapport fra DTU er den gruppe, der bliver hårdest ramt af den upopulære betalingsring, som regeringen med vold og magt vil presse ned over befolkningen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:13

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak, hr. formand. Er det efter ministerens mening hensigtsmæssigt, at det er børnefamilier, som pendler til arbejde fra Sjælland til København, der ifølge en rapport fra DTU er den gruppe, der bliver hårdest ramt af den upopulære betalingsring, som regeringen med vold og magt vil presse ned over befolkningen?

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 17:14

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er det, man kalder et ledende spørgsmål. Allerførst vil jeg gerne sige, at jeg rent faktisk ikke er bekendt med den rapport fra DTU, som der henvises til. Vi har ikke kunnet finde den, så vi kan måske efterfølgende få den fremsendt, så er det nemmere at forholde sig til den.

Men jeg mener, at det er for tidligt at konkludere, hvad konsekvenserne af trængselsafgiften vil være, eftersom vi jo ikke kender en konkret model endnu. Vi er i fuld gang med at gennemføre en høringsrunde, så vi kan få indrettet trængselsafgiften på den bedst mulige måde. Så ved spørgeren jo, at når vi har gjort det, fremsætter vi et lovforslag, som kommer i høring, og endelig bliver der en behandling her i Folketinget. Men vi er i den der indledende fase i øjeblikket, og vi arbejder hårdt med det og håber, at vi i begyndelsen af det nye år kan sende et konkret lovforslag til høring.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:15

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Jeg skal nok efterfølgende fremskaffe det dokument fra DTU, som jeg henviser til, når ministeriet ikke har kunnet finde det.

Men ifølge det dokument fra DTU er det jo således, at 54 pct. af dem, der krydser betalingsringen, som den er skitseret fra regeringens side, er børnefamilier. Og børnefamilierne har jo et ekstra tidsforbrug, hvorfor de ikke har mulighed for at benytte kollektiv trafik. De skal aflevere børnene i daginstitutioner, hente børn igen, foretage indkøb osv. osv.. Derfor er det nødvendigt for de pågældende børnefamilier at benytte bilen ind til København. Derfor har de pågældende familier i virkeligheden et valg, de står over for, nemlig at de enten må vælge den her ekstraskat på 11.000 kr. eller mindre kvalitets-tid i deres familie. Hvad synes ministeren om det?

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:16

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu kommer det ikke som nogen overraskelse, at hr. Flemming Damgaard Larsen er imod indførelse af trængselsafgift. Derfor er han måske også en gang imellem lidt fortegnet i sin opfattelse og forudindtaget i sine meninger, for hr. Flemming Damgaard Larsen kender vel lige så lidt som jeg taksterne, ringens placering osv. Jeg gør det i hvert fald ikke selv endnu.

Men på den anden side vil jeg gerne sige, at jeg oplever, at nogle af dem, for hvem tid er noget af det mest kostbare, rent faktisk er børnefamilier. Jeg tror ikke, der er ret mange børnefamilier, som synes, at det er særlig morsomt at bruge rigtig meget unødigt tid på at transportere sig til og fra arbejde. Det er jo rent faktisk det, som ret mange må gøre ude fra Sjælland. Jeg vil sige til hr. Flemming Damgaard Larsen, at jeg også har kørt på Køge Bugt Motorvejen, når jeg skulle være i København til en given tid om morgenen, og det er bestemt ikke nogen fornøjelse. Her tror jeg måske, vi kan give børnefamilierne nogle muligheder, som de ikke har i dag, og som jeg tror nogle af dem vil tage imod med kyshånd, nemlig mere tid.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:17

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det jo således, at betalingsringen medfører en social skævvridning. De familier, der har råd, kan spare transporttid, mens de familier, der ikke har råd, får endnu mindre tid til familien. Det er fuldstændig urimeligt, at betalingsringen griber så markant ind i pendlernes familieliv, og derfor vil jeg godt spørge opfølgende, om det iføl-

ge ministeren er rimeligt, at størrelsen på en families pengepung er det, der skal være afgørende for, hvor meget tid de enkelte forældre kan have sammen med deres børn.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:17

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg nærer sådan set dyb beundring for spørgerens evne til at postulere ting om en trængselsafgift, som jeg i hvert fald ikke kender svaret på endnu. Det er det, man kalder forudfattede meninger, men det er jo fair nok. Det er også en politisk diskussion.

Jeg vil gerne fastholde, at det ikke er nogen optimal situation for nogen i dag og vel slet ikke for børnefamilierne, hvor jeg tror tid er noget af det, man efterspørger, at man skal bruge så mange timer på at sidde i kø for at komme frem og tilbage mellem noget så simpelt som sit hjem og sit job. Det forstår jeg så at spørgeren ikke vil være med til at gøre noget ved, men det vil den her regering altså rent faktisk. Vi vil gerne være med til at sikre, at også disse børnefamilier ikke skal bruge meget tid på at sidde i kø, men at de mere direkte kan komme fra hjem og til job og tilbage igen og dermed få tid i tilgift.

Så er det korrekt, at der er nogle, der kommer til at betale en trængselsafgift. Hvor stor og hvordan den bliver, ved vi ikke endnu, men det er selvfølgelig det, der kommer til at ske. Men så får man også et alternativ i den kollektive trafik, som man ikke har i dag. Så samlet set er jeg sådan set ikke et øjeblik i tvivl om, at når vi får udformet vores forslag om trængselsafgiften, er der er mange, der vil blive vindere, herunder også mange børnefamilier.

Kl. 17:17

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:18

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det således, at jeg og mit parti i Venstre meget gerne vil ned sætte trængslen i København og omegn og ude på Sjælland, men det vil vi gøre ved at bruge gulerod og ikke pisk, altså ekstra skatter, som regeringen vil indføre.

Det sidste, jeg lige vil komme ind på, er, at på min facebookside i går var der en familie, der skrev, og det var Charlotte Beiter Bomme, der skrev:

Det vil koste min mand og mig 30.000 kr. årligt, da vi som elite-trænere arbejder morgen og aften og kører hjem midt på dagen for at være sammen med børnene.

Hvad skal jeg skrive på min facebookside som svar til Charlotte Beiter Bomme?

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:19

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu er det jo ikke min opgave at redigere en facebookside for et folketingsmedlem. Det må nok nærmere være folketingsmedlemmet selv, der tager sig af det. Men hvis jeg skulle give et godt råd, så ville det være at skrive på Facebook: Slå nu koldt vand i blodet, kære familie, vent nu at se, hvad regeringen kommer med. Man kunne jo blive glædeligt overrasket. Det kunne måske oven i købet være, at det blev til gavn for den her familie. Så »slå koldt vand i blodet« var måske det kloge at skrive.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til transportministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:20

Spm. nr. S 1268

19) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren ikke, at det vil være en fordel at fritage taxaer for betaling, når de skal krydse betalingsringen for at køre ind og ud af København, nu, hvor ministeren har udtalt, at den kollektive transport ikke vil blive udbygget, inden betalingsringen etableres?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:20

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak. Mener ministeren ikke, at det vil være en fordel at fritage taxaer for betaling, når de skal krydse betalingsringen for at køre ind og ud af København, nu, hvor ministeren har udtalt, at den kollektive transport ikke vil blive udbygget, inden betalingsringen etableres?

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 17:20

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Flemming Damgaard Larsen, at jeg synes, det er vigtigt, at man som minister betjener Folketinget på den bedste måde; at man forsøger at svare ordentligt og objektivt; at man er omhyggelig med den måde, man svarer på. Men hr. Flemming Damgaard Larsen gør det lidt vanskeligt for mig, for hr. Flemming Damgaard Larsen kræver svar på spørgsmål, der ikke er nogen svar på lige nu. Hr. Flemming Damgaard Larsen kommer med temmelig mange postulater, som jeg ikke kan tilbagevise, fordi jeg ikke har svarene på nuværende tidspunkt.

Så jeg vil bare sige, at der er mange ting, der skal tages hensyn til, når vi indfører en trængselsafgift, herunder også taxakørsel. Jeg mener, det er en af de ting, der skal findes en ordentlig og fornuftig løsning på, og det har jeg tænkt mig gøre at gøre, også i samarbejde med branchen.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:21

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det jo således, at ministeren tidligere har udtalt, at der ikke sker en udbygning af den kollektive trafik, inden betalingsringen indføres. Og det har også tidligere været fremme, at taxaerne ikke bliver fritaget og skal betale. Så det er ikke nogle postulater, jeg bare finder på eller noget, jeg bare kommer med. Det er noget, som er kommet frem fra regeringens side. Men det er da helt fint, hvis ministeren er enig med mig i overvejelserne om at ændre disse forhold. Det allerfineste ville selvfølgelig være, hvis ministeren helt ville droppe betalingsringen. Det ville der være mange der ville have stor glæde af.

Men så vil jeg godt frem til, at taxaer jo er en meget mobil transportform i forhold til så mange andre transportformer inden for den kollektive trafik. Der bliver betalingsringen jo meget konkurrence-

forvridende for taxaerhvervet, ved at de skal betale, mens andre dele – busser, tog osv. – ikke skal betale. Det er meget konkurrenceforvridende for taxaerhvervet, og det vil derfor blive dyrere at bruge taxaerne.

Kl. 17:24

Hvem mener ministeren skal betale den her fordyrelse? Er det taxavognmændene, der må punge ud, eller er det forbrugerne af de pågældende taxaer?

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:22

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg beundrer simpelt hen hr. Flemming Damgaard Larsens evne til ikke at lytte og blive ved med at stille det samme spørgsmål på en anden måde. Jeg tror, at jeg for mindre end 1½ minut siden meget præcist sagde: Der er et problem med taxaerne, når vi taler trængselsafgift. Jeg ved ikke, hvordan det skal løses nu, men jeg erkender, at der er et problem, og det vil jeg løse i samarbejde med erhvervet. Derfor er det umuligt for mig at forholde mig til de postulater, som spørgeren kommer med nu her, da jeg ikke kender svaret på, hvordan vi indretter trængselsafgiften for taxabranchen.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:23

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg er da meget tilfreds med, at mit spørgsmål her har givet anledning til, at ministeren er kommet i tvivl om politikken på området. Derfor vil jeg stille et sidste spørgsmål til ministeren, og det er, om ministeren opfatter taxabranchen som en del af den kollektive trafik.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:23

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg bliver nødt til sige til hr. Flemming Damgaard Larsen, at jeg ikke tror, der findes nogen citater, hvor jeg har udtalt mig om taxaer og om, hvad de skulle, og hvad de ikke skulle, for jeg ved det ikke endnu. Det kan have været en drøm, hr. Flemming Damgaard Larsen har haft, men jeg tror ikke, der findes reelle citater.

Så vil jeg sige, at taxaer er en væsentlig del af det, der gør, at en storby, ja, i det hele taget et samfund, kan fungere, og derfor skal der selvfølgelig også findes en ordentlig, fornuftig løsning for dette erhverv i forbindelse med en trængselsafgift.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 17:24

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg har ikke flere spørgsmål.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak for det. Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Flemming Damgaard Larsen, tak til transportministeren.

Det næste spørgsmål, nr. 20, er til erhvervs- og vækstministeren – i dette tilfælde som fungerende justitsminister – af fru Mette Hjerminde Dencker.

Spm. nr. S 1234

20) Til justitsministeren af:

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at det i dag er muligt for virksomheder at brænde kunder af i forbindelse med kundefaftaler, uden det har konsekvenser for dem, set i lyset af at kunderne til gengæld skal betale kompensation, hvis de udebliver fra en aftale med en virksomhed?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Hjerminde Dencker bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 17:24

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at det i dag er muligt for virksomheder at brænde kunder af i forbindelse med kundefaftaler, uden det har konsekvenser for dem, set i lyset af at kunderne til gengæld skal betale kompensation, hvis de udebliver fra en aftale med en virksomhed?

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Den fungerende justitsminister.

Kl. 17:24

(Justitsministeren (fg.))

Ole Sohn (, fg.):

Efter aftale svarer jeg på vegne af justitsministeren, der desværre ikke har mulighed for at være til stede i dag.

Aftaleretten er i dansk ret i vidt omfang lovreguleret, men der gælder også en række ikke-lovbestemte principper. Aftaleretten bygger bl.a. på et princip om, at såvel mundtlige som skriftlige aftaler er bindende mellem parterne. At en aftale er bindende, betyder bl.a., at den part, der ikke opfylder sin del af aftalen, efter omstændighederne vil være erstatningsansvarlig over for den anden part for det tab, den anden har lidt. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis den ene part i sidste øjeblik løber fra en aftale. I en sådan situation kan den part, der har handlet i tillid til aftalens opfyldelse, forlange en økonomisk kompensation, der svarer til det tab, han kan dokumentere.

Der gælder desuden et almindeligt princip om aftalefrihed, hvilket betyder, at man kan indgå aftaler med hvem, man vil, og med det indhold, som parterne kan blive enige om. Det følger imidlertid af straffelovens § 36, at en aftale kan tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre den gældende. Der skal ved bedømmelse af, om det vil være urimeligt at gøre en aftale gældende, foretages en helhedsvurdering, hvor der kan lægges vægt på enhver omstændighed, der har relation til aftalen og forholdet mellem aftalens parter. Der kan i den forbindelse bl.a. tages hensyn til forholdene ved aftalens indgåelse, aftalens indhold og senere indtrufne omstændigheder.

Aftaleloven indeholder herudover særlige regler om forbrugerftaler. Aftaleloven indeholder bl.a. regler om, at uklare aftaleforhold, der ikke har været individuelt behandlet mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren, skal fortolkes på en måde, der er mest gunstig for forbrugeren.

Loven fastsætter endvidere, at en aftale kan ændres eller tilsidesættes, hvis det vil være stridende med hæderlig forretningsskik og bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren at gøre aftalevilkårene gældende.

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Hjerminde Dencker.

- Kl. 17:27 **Mette Hjermand Dencker (DF):**
Som det ser ud i dag, foregår det jo sådan, at forbrugeren ikke har de samme rettigheder som virksomheden. Når ministeren læser op af sit svar, kunne det godt tyde på, at forbrugeren har de samme rettigheder som virksomheden, men i dag er det sådan, at når virksomhederne brænder kunder af, fralægger de sig efterfølgende ansvaret og nægter at kompensere kunden for det. Hvad er ministerens holdning til det?
Kl. 17:27
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Den fungerende justitsminister.
(Justitsministeren (fg.))
Ole Sohn (, fg.):
Som jeg allerede har nævnt, gælder danske retsprincipper om aftalefrihed, hvilket betyder, at parterne frit kan aftale, hvad de har lyst til. Det følger imidlertid også af aftalelovens regler, at et vilkår i en forbruger aftale kan ændres eller tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handle måde at gøre det gældende, eller hvis det vil være stridende imod hæderlig forretningskik eller bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren. Men i øvrigt tror jeg, at hvis spørgeren har noget specifikt, at det vil være mest givtigt også for besvarelsen, at man i et skriftligt spørgsmål retter henvendelse til justitsministeren, for at man kan få det konkrete forhold afklaret.
Kl. 17:28
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Fru Mette Hjermand Dencker.
Kl. 17:28
- Mette Hjermand Dencker (DF):**
Nu rettede jeg oprindelig det her spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren, og derfor er jeg rigtig glad for, at det er den minister, jeg står over for. Det er jo, fordi det her er et spørgsmål, der vedrører forbrugeren, og eftersom der ikke længere er noget forbrugerministerium, er det jo Erhvervs- og Vækstministeriet, som det her hører ind under.
Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens holdning til, at det, der sker i dag ude i virksomhederne, er, at de, når de brænder kunder af, så ikke efterfølgende tager ansvar for det og siger, at de regler, som de laver over for kunderne, også er gældende for dem. Her vil jeg gerne uddybe det ved at sige, at hvis man går til en tandlæge eller en kosmetolog eller en kiropraktor eller et eller andet, så står der som regel, at hvis man brænder aftalen af, koster det et eller andet beløb. Men hvis det er den anden part, der brænder aftalen af, så fralægger de sig ansvaret, og der vil jeg godt spørge erhvervs- og vækstministeren, hvordan ministeren ser på det forhold.
Kl. 17:29
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Den fungerende justitsminister.
Kl. 17:29
- (Justitsministeren (fg.))
Ole Sohn (, fg.):
Når jeg svarer på vegne af justitsministeren, er det, fordi det er justitsministeren, der har ressortansvaret for aftaleloven. Men som jeg også gjorde opmærksom på indledningsvis, skal begge parter jo selvfølgelig overholde den aftale, og hvis ikke aftalen overholdes, må man jo klage efter de gældende regler. Hvordan de specifikt fungerer
- ved justitsministeren, som har ansvaret for ressortområdet, og jeg vil anbefale, at der rettes et skriftligt spørgsmål dertil.
Kl. 17:30
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Tak. Spørgeren.
Kl. 17:30
- Mette Hjermand Dencker (DF):**
Hvis jeg må komme med et eksempel, så har jeg haft en sag med en kunde, som havde en aftale om en installation af noget internetkabel i kundens sommerhus. Kunden kører 70 km ud til sit sommerhus, tager fri fra arbejde en hel dag, og virksomheden dukker ikke op. De har skrevet på deres seddel, at hvis de dukker op og kunden ikke er der, pålægger de kunden et gebyr på 600 kr. Da kunden så efterfølgende klager til virksomheden, siger virksomheden, at det kan de ikke tage ansvar for. Der vil jeg gerne høre ministeren, om ministeren i den her situation mener, at forbrugeren, kunden, har sin fulde klageret, har loven på sin side.
Kl. 17:31
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Den fungerende justitsminister.
Kl. 17:31
- (Justitsministeren (fg.))
Ole Sohn (, fg.):
Nu har jeg ikke mulighed for at give en konkret vurdering af den konkrete sag, men jeg vil anbefale, at den forulempede klager over det afslag, der er givet, igennem de relevante systemer. Jeg er ikke i stand til at sagsbehandle en sag her i Folketinget på justitsministerens vegne.
Kl. 17:31
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Spørgsmålet er færdigt. Tak til den fungerende justitsminister og til spørgeren.
Vi skal til spørgsmål nr. 21 til ministeren for by, bolig og landdistrikter fra hr. Erling Bonnesen fra Venstre.
Kl. 17:31
- Spm. nr. S 1267**
21) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:
Erling Bonnesen (V):
Hvad er ministerens holdning til indsatspuljen, den såkaldte nedrivningspulje, som støtter nedrivning og renovering i landdistrikterne af faldefærdige huse, og hvorfor fortsættes puljen ikke?
Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Erling Bonnesen fra Venstre.
Kl. 17:31
- Erling Bonnesen (V):**
Tak for det. Hvad er ministerens holdning til indsatspuljen, den såkaldte nedrivningspulje, som jo støtter nedrivning og renovering i landdistrikterne af faldefærdige huse, og hvorfor fortsætter puljen ikke?
Kl. 17:32
- Tredje næstformand (Marianne Jelved):**
Værsgo til ministeren for by, bolig og landdistrikter.
Kl. 17:32
- Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**
Jeg er egentlig lidt forundret over, at hr. Erling Bonnesen spørger mig om, hvorfor puljen ikke fortsætter, for det var jo en engangspul-

je, som den tidligere regering, i hvilken hr. Bonnesens parti havde finansministerposten, ikke havde videreført. Så vil jeg godt hertil sige, at indsatspuljen faktisk har været et godt redskab. Den har givet en håndsrekning til en række af vores landdistriktskommuner, der har haft problemer med det. Men midlerne fra 2011-puljen er ikke disponeret af kommunerne endnu, så de har masser af arbejde at gøre i 2012. Vi evaluerer 2010-indsatsen, og som hr. Erling Bonnesen sikkert ved, var der sat 150 mio. kr. af i 2010 med en refusion på 75 pct. og 70 pct. på de 100 mio. kr., der var sat af i 2011.

Problemerne i landdistrikterne har imidlertid en sådan karakter, at vi ikke kan løse dem alene med puljerne til nedrivning. Måtte jeg ikke sige, at Statens Byggeforskningsinstitut har redegjort for, at der findes 51.000 kondemnerbare boliger i vores landdistrikter. De er jo ikke kommet i løbet af de 10 uger, jeg har været minister. Der er faktisk en række redskaber, kommunerne kan bruge, men jeg er enig i, at det har været en håndsrekning. Man skal også huske på, at det var indsatspuljen, der lå under byfornyelsesloven, og der var faktisk mulighed for også at renovere bevaringsværdige bygninger og f.eks. som på Ærø prøvebygge huset, inden man flyttede det over, så den har været brugt til en lang række forskellige ting og ikke kun nedrivning.

I den forbindelse er det vigtigt at slå fast, at vi evaluerer indsatspuljen. Fra mine besøg rundtomkring i kommunerne kan jeg se – jeg kan sige, jeg har været på besøg i Assens – at der er rigtig mange kommuner, der slet ikke ved, hvor mange kondemnerbare boliger, der er i kommunen. Det er en kæmpeindsats, og skulle man give tilskud til alle sammen, skulle man op på et sted mellem 7 og 8 mia. kr. Vi har ikke mellem 7 og 8 mia. kr. på grund af det kæmpehul, den tidligere regering har efterladt os, men havde vi pengene, ville vi gerne bruge dem på noget andet i vores landdistrikter.

Men jeg vil sige, at det er et stort problem, som jeg gerne vil løse i samarbejde med kommunerne. Jeg har haft møde med Kommunernes Landsforening for at se på, om de redskaber, vi har i byfornyelsesloven og i lejeloven osv., virker, for kommunerne kan faktisk kondemnere boligerne og også få dem fjernet på ejerens regning, hvis det er nødvendigt. Der skal tages hul på den her problematik.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 17:34

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Indledningsvis vil jeg sige, at jeg er meget glad for, at ministeren anerkender det og siger, at det faktisk er et godt redskab. Det er jeg da glad for, eftersom jeg var medinitiativtager til at få det sat i gang under den tidligere VK-regering. Vi kan så også bare konstatere, at det virker godt. Det siger man lokalt. Der har jo i den grad været run på puljen, og derfor fik vi den lige præcis opprioriteret.

Så er der det her med, at det er en engangspulje. Ja, det var det til at begynde med, men vi har netop prioriteret den år for år, og derfor sagde vi jo også dengang i VK-regeringens tid, at det virker så godt, at det selvfølgelig skal fortsætte, og så har vi prioriteret det i forbindelse med finansloven. Det er så der, at kæden sådan set ryger af for den nye regering, og det er det, der er ærgerligt. Det er sådan set det, der lidt er baggrunden for mit spørgsmål i dag.

Angående evaluering kan man sige, at lige præcis den lokale evaluering jo har talt meget, meget klart for det, lige fra KL til borgmestrene, de lokale aktionsgrupper og landsbyerne rundtomkring, hvor man har nogle af de her gamle, faldefærdige rønner stående. Så vi kan sige, at det så at sige ligger til højrebenet, som vi siger i fodbold, at få den her bold sparket ind i kassen. Vi kan jo næsten sige, at bolden lå på pletten for den nye minister, hvis han havde lagt sin energi i det og havde fået det prioriteret, også i forbindelse med den kommende finanslov. Hvad angår det med underskuddet, kan jeg bare

konstatere, at Danmark var gældfri i 2008, så det argument holder jo ingen steder. Det her handler jo om prioritering, og der har den nye regering så valgt at sende pengene ud af landet til forhøjelse af ulandsbistanden i stedet for. Det er så en prioritering, og den må ministeren så stå på mål for.

Spørgsmålet er, hvorfor man ikke lytter til den lokale stemme, når den nu er så klar, og siger, at der her skal fortsætte.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:36

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu taler hr. Erling Bonnesen meget hurtigt og fik stillet rigtig mange forskellige spørgsmål og lavet rigtig mange konstateringer, men måtte jeg ikke sige, at vi, som jeg sagde, har 51.000 kondemnerbare boliger, og jeg medgiver, at det er et stort problem, vi har, men det er jo ikke kommet i den her regerings levetid. Det er kommet, mens hr. Erling Bonnesens parti sad i spidsen for det her. Vi har set en centralisering i vores land i uhørt grad under den sidste regering med en meget snæver kommunalreform, domstolsreform, politireform osv. Man har affolket derude.

Jeg er enig i – jeg glæder mig faktisk over, at hr. Erling Bonnesen stiller de her spørgsmål – at vi har brug for at få sat fokus på landdistrikternes forhold og den million mennesker, der bor derude. Men måtte jeg ikke sige, at vi ikke klarer det alene med kondemnering. Bare et enkelt eksempel: På Lolland har de 3.400 kondemnerbare boliger, og vi kunne have sendt hele puljen derned, for jeg kan sige så meget, at vi med den pulje på 250 mio. kr., som den tidligere regering vedtog, kondemnerer et sted mellem 2.500 og 3.000 boliger. Vi havde ikke engang kunnet klare Lollands problemer med det.

Derfor vil jeg godt sige, at det har været en håndsrekning de steder, hvor kommunerne har fået det ud. Vi evaluerer det nu, og vi laver en landdistriktsstrategi. Og lad mig så sige, at der faktisk ligger næsten 280 mio. kr., 278,2 mio. kr., i vores byfornyelsesmidler. De genererer faktisk 1 mia. kr. i omsætning med både OPP og investeringer. Der kan man også via områdefornyelsen og andre redskaber gå ind og rive boliger ned. Jeg tror, vi er enige om, at vi ikke bare kan klare udviklingen i vores landdistrikter og få et helt Danmark i bedre balance, som den tidligere regering skrev, bare ved at rive boliger ned.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 17:38

Erling Bonnesen (V):

Tak. På basis af den dialog, som der jo er mellem lokalsamfundene og os alle sammen på Christiansborg, er det jo ret klart for de fleste, at det bedste, som man kunne have gjort fra statens side for at hjælpe landdistrikterne, var at have fortsat den her pulje. Det er det, man selv siger lokalt, og det er også derfor, jeg markerer. Jeg synes, at man skulle have lyttet til det. Det er jo afprøvet, og det er jo da fuldstændig rigtigt, som ministeren siger, at man selvfølgelig ikke kan klare det på et år.

Det var også derfor, at vi dengang i VK-regeringens tid fik puljen afsat lidt efter princippet om noget for noget, så det ikke bare blev det her med at sende en større check. Nej, man skulle også selv sådan lidt til lommerne, kan man sige, sådan at man viste, at man ville det.

Vi kan sige, at det i den grad var blevet en win-win-situation for staten, fordi man kunne give en hjælpende økonomisk hånd og et klap på skulderen, for det var jo lokalt, de sådan set skulle lave ar-

bejdet. Så den lå faktisk lige på pletten til at fortsætte, og jeg er da enig i, at der er meget at gøre nu. Så meget desto større grund er der også til at fortsætte den.

Så lad mig bare afslutningsvis spørge, om ministeren ikke er enig i, at der i den grad er behov for stadig væk at give en hjælpende hånd lige præcis på det her punkt, for de der gamle kasser står jo og skæmmer og skræmmer. Så skulle vi ikke se at komme i gang?

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 17:39

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

I forhold til det konkrete indhold af spørgsmålet kan jeg sige, at jeg har taget en dialog med KL og har haft formandskabet, både Jan Trøjborg og Erik Fabrin, til møde. Vi kigger på de redskaber, som ligger hos kommunerne. Man kan kondemnere de her boliger, hvis de er til fare for andre. Man kan efter et stykke tid pålægge ejerne at rive dem ned, hvis de ikke er egnet til menneskeboliger.

Jeg har ude i de kommuner – jeg har været på besøg på Ærø, i Assens, Brønderslev osv. – og spurgt, hvorfor man ikke går i gang. Det er, fordi kommunerne har været noget tilbageholdende, fordi mange af dem er deres egne borgere. Men der er faktisk rigtig mange muligheder i den nuværende byfornyelseslov for at kondemnere boliger. De redskaber skal vi bruge. Jeg tror, vi kan blive enige om, at ingen partier – heller ikke den tidligere regering – kunne have sat 7-8 mia. kr. af til den kæmpeopgave, det er.

Så vil jeg godt sige, at jeg er meget optaget af, at vi bruger byfornyelsen, når man laver områdefornyelse som f.eks. nede i Haarby, som hr. Erling Bonnesen kender, hvor man i øjeblikket fra Assens Kommunes side arbejder med at tynde ud i de boliger, der ikke er menneskeværdige. Man kan få lavet torve; man kan se på et område som helhed frem for kun at rive ned. Jeg mener, at det at rive ned faktisk er en defensiv strategi, som kan virke godt ét sted.

Så har vi nogle helt andre problemer, nemlig de der såkaldte nomadefamilier – det er jo ikke mit ressortområde – men der skal kommunerne have styr på det.

Så der er en lang række forhold, hvor vi skal gå ind at hjælpe hinanden. Og måtte jeg så ikke sige: Der er faktisk 100 mio. kr., som bliver udmøntet nu i år. De er faktisk blevet sat af, og kommunerne er ved at finde projekterne. Men eksemplet fra Fyn med 500 kondemnerbare boliger bare i Assens i forhold til de 40 løser jo ikke Assens problemer alene, men det er en håndsrækning, som jeg har sagt.

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:40

Erling Bonnesen (V):

Tak. Vi kan jo stå her i Folketingssalen og have meget snak, og det er også fint nok, og man kan lave mange rapporter og evalueringer. Men det, jeg markerer, er sådan set bare, at vi er enige i, at der er stort behov. Vi er også enige i, at der, som ministeren svarede nu, er muligheder for kondemnering af boliger osv. Det var der også tidligere.

Vi vidste det jo også godt i VK-regeringen, men vi gik alligevel ind og sagde, at der lige præcis her er behov for, at staten, repræsenteret ved regeringen og Folketinget, rakte hånden frem til lokalsamfundene, og at de også rakte hånden frem, og så fik vi afsat den her gode pulje, som i den grad har virket. Og alle har scoret på det, hvis det kan siges på den måde. Man kan jo spørge KL, som er et autoriseret sted at spørge. De siger også, at vi skal fortsætte puljen.

Så er det sådan set lidt underligt, må jeg ligesom slutte af med at sige, for når ministeren spørger efter nogle nye ting, hvad er det så egentlig, man mangler at få svar på? Der ligger jo i forvejen så mange efterretninger om, at vi bare skal fortsætte det her; det er vi sådan set enige i. Der er jo ingen, der siger det imod. For mig at se er det sådan set kun regeringen, som siger, at den ikke vil. Er det så, fordi regeringen virkelig ikke vil?

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:42

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er, som jeg siger, glad for interessen for landdistrikterne, og det er for hr. Erling Bonnesens vedkommende ikke en ny interesse, det skal jeg medgive. Men samlet set har man ikke videreført den her engangspulje, altså de 260 mio. kr. var ikke sat af på finansloven, og sådan som det er, og det ved hr. Erling Bonnesen jo godt, viderefører vi sådan set den tidligere regerings finanslovsforslag med nogle ændringsforslag.

Da de ikke var sat af på finansloven, er det sådan, at vi siger: Lad os nu evaluere indsatsen, der er foregået i 2010, og de sidste projekter fra 2010 er først ved at blive færdige, og lad os få lavet en strategi for landdistrikterne, så vi kan få et Danmark, der ikke knækker over efter 10 år med en borgerlig regering, der virkelig har centraliseret. Det har kostet 180.000 arbejdspladser, at man ikke har grebet ordentligt ind over for den økonomiske krise. Det har ramt vores landdistrikter. Der har ikke været uddannelsesgaranti til vores unge. Det er især derude, at arbejdspladserne for de ufaglærte er. Man har lagt afgifter på voksenefterskole. Det er herude, at man trænger til omstilling, og det er her, der er rigtig mange ufaglærte. Lad os nu samlet få løftet det.

Jeg vil gerne sige, at på trods af at vi ikke fik penge med til indsatspuljen, er jeg meget stolt af og glad over det finanslovsforslag, vi har lavet, som giver en kickstart, der også hjælper vores landdistrikter. Det sidste, jeg skal tilføje, er, at vores klima- og miljøindsats, som jeg håber at Venstre vil være med til, faktisk også kan være med til at løfte landdistrikterne. Vi skulle gerne have nogle biogasanlæg osv. Så der er meget at komme efter, men det handler ikke alene om at rive boliger ned.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Det spørgsmål er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til ministeren for by, bolig og landdistrikter af Erling Bonnesen, Venstre.

Kl. 17:43

Spm. nr. S 1269

22) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Erling Bonnesen (V):

Hvad er ministerens holdning til tab af danske arbejdspladser i landdistrikterne og nogle byer som følge af regeringens politik, herunder de bebudede forhøjelser af bl.a. sukker-, fedt-, NOx- og energiafgifter?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kl. 17:43

Erling Bonnesen (V):

Tak.

Hvad er ministerens holdning til tab af danske arbejdspladser i landdistrikterne og nogle byer som følge af regeringens politik, her-

under de bebudede forhøjelser af bl.a. sukker-, fedt-, NO_x- og energifgifter?

Kl. 17:47

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Og ministeren.

Kl. 17:47

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Som jeg også har redegjort for i samråd og tidligere i salen, er det jo et ressortområde, der ligger under skatteministeren. Men det er sådan, som jeg nævnte tidligere, at det ser ud, som om der bliver et hul på mindst 95 mia. kr. i indeværende finansår i forhold til de offentlige finanser. Den ringe økonomi har nødvendiggjort en skarp prioritering, og vi har altså i regeringen prioriteret, at den her afgiftspakke skal bringe balance i den danske økonomi. Samtidig har den en positiv effekt på sundhedsområdet og på beskæftigelsen, og den har det også på det grønne område.

Isoleret set i forhold til landdistrikterne er det meget vanskeligt at beregne, og det er forbundet med meget stor usikkerhed. For ét er – og det kender hr. Erling Bonnesen godt fra sine mange år i et regeringsparti – hvad man siger, noget andet er, hvad det ender med. Derfor er det vanskeligt at gøre det fuldstændig op.

Derimod er det sikkert, at afgiftspakken skal ses i sammenhæng med finansloven – det gjorde den tidligere regering også. Den samlede nettoeffekt af finansloven er, at vi skaber job, vi trækker Danmark i en grønnere retning og en sundere retning, og det gælder også landdistrikterne.

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil sige, at jeg selvfølgelig også ligesom hr. Erling Bonnesen har fået henvendelser om det her, og jeg synes, vi skal tage dem alvorligt, og jeg synes også, at skatteministeren og dermed regeringen har reageret ved at udskyde indførelsen af NO_x-afgiften med et halvt år. Det giver mulighed for, at man kan indfase det, og at man kan arbejde med at nedbringe sit NO_x-udslip.

Må jeg ikke, når vi snakker om boksehandske til et blåt øje, sige, at jeg også har været meget optaget af den her afgift, man havde lagt på voksenefterruddannelse for folk, der har mistet deres job. Og vi må jo konstatere, at 180.000 har mistet jobbet de sidste 3 år, fordi den borgerlige regering reagerede for sent og for ringe og for småt. Hver gang vi forelagde det, mente man ikke, man skulle gøre noget. Derimod lagde man afgift på det, vi skal leve af i fremtiden. Derfor har det været afgørende, at vi samlet set trækker Danmark i en grønnere retning og i retning af at investere i det, vi skal leve af. Vi investerer i voksenefterruddannelse, vi investerer i praktikpladser derude, og så synes vi ikke, at folk i landdistrikterne, der er blevet arbejdsløse, skal gå fra hus og hjem efter en 2-års-dagpengeperiode. Den er blevet forlænget, og så laver vi en løsning, som beskæftigelsesministeren kommer til at stå for. Det vil sige, at jeg faktisk er stolt og glad over de prioriteringer, der ligger.

Så vil jeg gerne sige, at det selvfølgelig rammer flere forskellige steder, og det har vi også taget alvorligt ved at udskyde det. Jeg er godt klar over de problemer, der er, men samlet set mener jeg faktisk, at effekten af det her er rigtig.

Altså husk nu, at vi indførte et nyt princip, som den tidligere regering ikke levede under, nemlig et forsigtighedsprincip, der betyder, at vi ikke bruger penge, vi ikke har. Vi skulle ikke gerne gøre hullet endnu større end de 95 milliarder. Det bliver det måske på grund af krisen, men det er, fordi man har grebet for sent ind.

Kl. 17:48

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det første, som ministeren nævnte, var jo det med, at Danmark har underskud i øjeblikket. Lad mig bare sige, at Danmark jo var gældfri i 2008 lige præcis takket være en ansvarlig økonomisk politik fra VK-regeringen og Dansk Folkeparti. Så kom krisen, og så har vi underskud nu. Det ved alle. VK-regeringen sikrede også, at der er sammenhæng i det i 2020-planen, så det økonomiske argument holder ikke. Det er et spørgsmål om prioritering.

Også i den her situation har vi jo gode forudsætninger for begge to at se på det med fynske øjne, så lad os kigge på gartnerierne. Med de nye energiudspil fra regeringens side og med NO_x-afgifterne oven i kan man jo sådan bruge ministerens eget yndlingsudtryk og sige, at det her jo passer som en boksehandske til et blåt øje. Det er jo en af de rammende bemærkninger, som ministeren også tidligere selv har brugt rundtomkring, så derfor undrer jeg mig jo sådan set lidt over, at regeringen lige præcis tager boksehandsken på i den her situation og så stikker den lige ind i et blåt øje på gartneriet. Det her vil jo betyde massive tab af arbejdspladser f.eks. lige præcis i gartnerisektoren, og hvad vil resultatet så være? Det vil være, at vi jo så ikke kan købe gode og sunde danske grønsager, men skal have dem importeret, hvor vi alle sammen ved at der er et højere restindhold af pesticider og andet. Det synes jo at være en tab-tab-strategi.

Så det var jo lidt klogere set med mine øjne, og det er sådan set baggrunden for spørgsmålet, at sige, at man skal tænke på erhvervene i den her situation. Har man slet ikke gjort det? Og når jeg siger erhverv, fører det over til lige præcis landdistrikterne, fordi gartnerierne og landbruget jo hører hjemme i landdistrikterne. Derfor går jeg ud fra, at det også har ministerens interesse.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:48

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jamen det mantra, som regeringen har med, at man ikke vil bruge pengene, før man har dem, er jo så i hvert fald heller ikke noget problem for regeringen, for man stikker jo sugerøret ned i virksomhedernes og borgernes lommer og suger godt og grundigt op. Så den side af sagen har regeringen umiddelbart ikke nogen problemer med i første runde, men det giver bare et problem i anden runde, og det er sådan set det, der er grundlaget for spørgsmålet her: når man suger pengene op af lommerne ude på f.eks. gartnerierne, slår det jo tilbage som en boomerang lige i nakken – i første runde på gartnerierne, men i anden runde jo på statskassen. Så derfor hænger det jo sådan set ikke sammen.

Der er jo ikke nogen, der kan være uenige i, at det er fint nok at gå i en grønnere retning, og det er helt udmærket, at vi skal passe på vores miljø – det ved vi også alle sammen – men vi skal altså også lige have brød på bordet. Og eftersom vi skal spise sundere, skal vi lige præcis også spise mere grønt, og derfor har vi jo brug for gartnerierne. Det er derfor, at den prioritering undrer mig. Men jeg er da selvfølgelig glad for, at regeringen i første runde har sagt, at det her nok ikke lige er alt for godt, så man starter med en udskydelse.

Så har jeg jo også haft lejlighed til at debattere med et par andre af ministerens kolleger om det, hvor man siger, at det er lidt mærke-

ligt, at vi ikke har kunnet finde ud af det i Danmark, når de kan i Sverige. Jamen så synes jeg sådan set, at man skulle prøve at kigge på, hvad de gør i Sverige, for der tilbagefører de jo lige præcis en række af de her afgifter til erhvervene. Så hvis ikke ministeren lige som har haft det på blokken i forvejen, vil jeg da opfordre ministeren til at skrive: tilbageførsel af energiafgifter, f.eks. til gartnerierne, f.eks. til Aalborg Portland og f.eks. til alle de andre tunge danske arbejdspladser, som er på vej til at sige: Når vi alligevel skal bombes ud af landkortet, er vi nødt til at flytte til udlandet. Så skulle vi ikke gøre en indsats for at holde dem herhjemme? Så vil ministeren arbejde for at få de her afgifter ført tilbage til erhvervene, så de kan overleve her i Danmark?

Kl. 17:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Ministeren.

Kl. 17:50

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):
Nu er det jo som sagt skatteministerens ressortområde, men mig bekendt indførte den tidligere regering jo også en NO_x-afgift, og jeg kunne spørge tilbage: Tilbageførte man de 5 kr. pr. kilo, som man indførte som afgift dengang? Det mener jeg sådan set ikke at man gjorde. Og det var præcis med det samme formål, nemlig for at fremme sundheden, og fordi NO_x er en meget, meget farlig gift i vores miljø; det er en, der især generer astmatikere og folk med luftvejssygdomme. Så på den måde synes jeg, at vi skal tage det alvorligt. Vi tager også det andet alvorligt.

Jeg glæder mig over, at hr. Erling Bonnesen her også tager spørgsmålet op om landdistrikter og NO_x- og fedtafgifter. Men jeg vil bare sådan lige for god ordens skyld her læse op, at der er fremrykkede investeringer i veje, jernbaner og kystbeskyttelse for 1,6 mia. kr.; der er kommunale investeringer i skoler, daginstitutioner m.v. for 3,9 mia. kr.; der er regionale investeringer i nyt apparatur på sygehusene for 1,8 mia. kr.; der er renovering af almene boliger, bare i år for ekstraordinært 2,1 mia. kr. – vi lavede jo et bredt forlig her – og der er investeringer afledt af energiaftalen, hvis den går igennem, for 1,3 mia. kr. Alt i alt investerer den her regering altså 10,7 mia. kr. i fremrykkede investeringer, hvoraf rigtig mange – naturbeskyttelse osv. – kommer vores landdistrikter til gode.

Kl. 17:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til spørgeren. Værsgo.

Kl. 17:51

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jeg kan godt forstå, at ministeren sådan rækker ud efter et passende stort hæfteplaster til at sætte på, med hensyn til hvad man kan fylde på af andre ting. En fremrykning af investeringer foretog den tidligere regering jo også i et forsøg på at prøve at holde, om jeg så må sige, hånden under aktiviteterne. Fint nok med det, og så må vi se på et tidspunkt, hvor meget det hjælper. Det kan vi da alle sammen kun håbe at det så vil gøre, men det løser bare ikke det grundlæggende problem, som ligger som grundlag for mit spørgsmål.

For så vidt angår det om NO_x-afgifter, vil jeg sige: Ja, det gjorde vi også i VK-regeringens tid, og hvorfor? Jo, fordi vi også lige præcis tog miljøspørgsmålet alvorligt. Og ja, jeg tror, at ministeren lige skulle prøve at grave et par spadestik dybere i arkiverne og eventuelt spørge kollegaen, om der ikke blev foretaget en tilbageførsel af afgifterne der. Det tror jeg lige at vi kan vende sådan ved en passende lejlighed ude ved kaffeautomaten eller et andet sted, altså når vi får lejlighed til det. Men lad os begge to grave en gang i arkiverne. Jeg er ret sikker på, at vi nok skal få et godt svar på det.

Men mit spørgsmål er så, når vi er enige om, at der er et problem: Vil ministeren så arbejde for, at det, det måtte slutte med, hvis ikke regeringen vælger at trække det hele af bordet, altså at de afgifter, der så måtte blive pålagt, f.eks. til gartnerierne, bliver tilbageført til erhvervet?

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:52

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):
Vi står i en økonomisk situation, som er meget alvorlig. Man kan bare kigge ud i Europa og på de forhandlinger, der føres om stabilitetsaftale, europagt osv., og se, at det er en meget alvorlig økonomisk situation, og Danmark står i en alvorlig økonomisk situation. Vi er også kede af, at den tidligere regering ikke greb ordentligt ind i tide over for krisen, men satte det yderligere i stå med afgifter på voksen- og efteruddannelse ved at ville spare 0,5 mia. kr. på SU osv., ved ikke at indføre en ordentlig uddannelsesgaranti, flere praktikpladser osv. Vi mener, det var nogle forkerte prioriteringer. Men da vi skal finansiere det, er det her en del af det. Det er det ene. Det andet er, at der også er et sundhedsmæssigt spørgsmål i forbindelse med det her, da NO_x er en meget, meget farlig miljøgift, og nu har vi udskudt det et helt år for at give tid.

Jeg vil godt sige, at det er nogle andre prioriteringer. Vi er politisk uenige her, vil jeg godt sige til hr. Erling Bonnesen, sådan er det jo. Men jeg vil sige, at jeg tror, hr. Bonnesen vil glæde sig over, at de mange initiativer, som jeg læste op før, også kommer landdistrikterne til gode. Og jeg håber sandelig, at Venstre vil gå konstruktivt ind i landdistriktsforhandlingerne, når vi nu skal have lagt en strategi. Vi skal give os ordentlig tid til den, så det bliver en, der virker, frem for det, den tidligere regering kom med, nemlig »Danmark i bedre balance«, stort set uden at gennemføre noget af det, og det gjorde den først, efter at Holstebro sagen var opstået. Jeg tror virkelig, at vi nu i fællesskab kan sætte fokus på at få løftet landdistrikterne, også med de mange initiativer, der ligger.

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er færdigt, så tak til ministeren og til spørgeren.

Jeg skal oplyse, at de spørgsmål, der er opført som nr. 26 og nr. 27 på dagsordenen, overgår til skriftlig besvarelse.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 17:54

Spm. nr. S 1150

23) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Mener ministeren, at familier, der modtager kontanthjælp i henhold til reglerne om kontanthjælpsloft, er fattige?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 17:54

Ole Birk Olesen (LA):

Tak.

Mener ministeren, at familier, der modtager kontanthjælp i henhold til reglerne om kontanthjælpsloft, er fattige?

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:54

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at det at bekæmpe fattigdom har høj prioritet i den nye regering, og derfor har vi som noget af det første fremsat lovforslag, der bl.a. skal afskaffe loftet over kontanthjælp, starthjælp og timereglen. Vi har samtidig tilkendegivet i vores regeringsgrundlag og ved andre lejligheder, at vi synes, der er behov for en dansk fattigdomsgrænse, så vi ikke enten skal læne os op af udenlandske målemetoder eller af fattigdomsgrænser, der er uenighed om værdien af. Derfor er det regeringens holdning, at der nu skal ned sættes et udvalg, der skal komme med forslag til, hvor en sådan fattigdomsgrænse skal placeres. Når jeg siger det sådan, er det, fordi jeg tror, det er vigtigt, at vi får et fælles grundlag at diskutere fattigdom ud fra i fremtiden.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:55

Ole Birk Olesen (LA):

Det var jo ikke noget svar på spørgsmålet. Spørgsmålet lød, om ministeren mener, at folk, der lever under kontanthjælpsloftet, er fattige. Det udenomssvar, ministeren kom med, var, at regeringen er i gang med at undersøge, hvad det vil sige at være fattig. Så det var ikke et svar på det her spørgsmål.

Jeg noterer mig, at den skråsikkerhed, som ministeren og ministerens parti havde i valgkampen, er pist forsvundet. Dengang var der for ministeren og ministerens parti ingen tvivl om, at kontanthjælpsloftet var en fattigdomsydelse. Det var det, man gik til valg på. Det var den retorik, man havde. Det var på den måde, man søgte at overbevise danskerne om, at de skulle stemme på regeringens partier, især Socialdemokraterne og SF – og ministeren selv i øvrigt. Hvor er den skråsikkerhed henne i dag? Er den afløst af en eftertænksomhed, ifølge hvilken man måske siger, at folk faktisk godt kan leve under kontanthjælpsloftet og ikke være fattige overhovedet?

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 17:56

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg mener nu, at der altid har været eftertænksomhed i både vores socialpolitik og vores beskæftigelsespolitik. Det er der, når vi er i opposition, og det er der selvfølgelig også, når vi er i regering.

Når jeg udtaler mig anderledes om kontanthjælpsloftet, end jeg gør i forhold til starthjælpen og timereglen, er det, fordi loftet er en anden ydelse. Loftet er en ydelse, der hænger nøje sammen med vilkår, der omgiver den enkelte familie. Jeg tror, at det, man skal være opmærksom på, er, at der, hvor loftet kan have en negativ konsekvens, også hvad angår fattigdom, er, når børnefamilier rammes af loftet og det, man kalder 500-kroners-reglen, altså, hvor kontanthjælpen samlet set nedsættes med et betydeligt beløb. Når man kombinerer det med ægtepar, forsørgere, der har været på kontanthjælp igennem en lang periode, kan der sagtens være tilfælde, hvor børn, der vokser op i de familier, oplever meget, meget begrænsede ressourcer, og det kan også godt, tror jeg, komme til udtryk i fattigdom. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at hvis vi tager en enlig på start-hjælp med et rådighedsbeløb på et sted mellem 2.000 og 3.000 kr., ja, så er der tale om fattigdom, og der vil også være folk, der er ramt af kontanthjælpsloftet, som jeg vil mene det er korrekt at kategorisere som fattige.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:58

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg kunne godt tænke mig at se eksempler på familier, der lever under kontanthjælpsloftet, som ifølge regeringen er fattige. Det var jo det forsøg, som fru Özlem Sara Cekic, folketingsmedlem for SF, forsøgte at gøre, da hun ville fremvise en angiveligt fattig person for såvel hr. Joachim B. Olsen som pressen. Det viste sig, at denne person ikke var fattig. Det var regeringen enig i, og det var fru Özlem Sara Cekic efterhånden også enig i.

Nu forholder det sig jo sådan, at kontanthjælpsloftet og socialloven er lige for alle, og det vil sige, at der findes masser af personer og familier ude i samfundet, som lever under kontanthjælpsloftet, og som får de samme ydelser fra det offentlige, hvis de ellers har det samme huslejeniveau og lignende. Alle disse mennesker har regeringspartierne og ministeren kaldt fattige i valgkampen. Kan vi nu konstatere, at de ikke er det alligevel?

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 17:59

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg skal måske rette en ting, for det, jeg sagde før, var, at jeg mener, man godt kan finde børn, hvis forældre er ramt af kontanthjælpsloftet og 500-kroners-nedsættelsen, der er fattige, men der kan være andre ting, der spiller ind på den families vilkår og de børns opvækstbetingelser end loftet over kontanthjælpen. Det kan være familier, der er ramt af loftet, af langtidslidighed, dvs. mange år på kontanthjælp, måske en gældsproblematik og en meget høj husleje. Så jeg kommer ikke her med familieeksempler, der peger i den ene eller den anden retning, for i mine øjne er loftet en anden form for ydelse end den, der gælder for starthjælpen. Det, jeg sagde før til spørgeren, var, at jeg tror, man godt kan finde børn, som lever i familier ramt af loftet, der vokser op i fattigdom. Men om det så er loftets skyld, eller om det er et samspil mellem den nedsatte kontanthjælp, en gældsproblematik i familien, en høj husleje, langtidslidighed eller andre problemer, kan jeg ikke stå og afklare her i salen.

Når vi har været optaget af at afskaffe de lave ydelser under et, er det, fordi vi mener, at de samlet set ikke har bidraget i tilstrækkelig grad til at få folk i beskæftigelse, og dermed har der jo været en risiko for, at folk igennem mange år har skullet være på nedsat kontanthjælpsydelse. Jeg tror, at det, der er vigtigt at fokusere på herfra, er, hvordan vi får folk væk fra kontanthjælpen og i beskæftigelse, så flere mennesker kan forsørge sig selv og deres børn.

Kl. 18:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:00

Ole Birk Olesen (LA):

Det var da et interessant input til den diskussion, som skal foregå, når regeringen vil definere, hvad fattigdom er, for her tog ministeren jo udgiftsposter på en families budget med som årsager til fattigdom. Hvis en familie har opbygget gæld, som skal tilbagebetales, eller har en høj husleje, som skal betales hver måned, kan det gøre familier fattige, lød det fra ministeren. Er der andre udgifter, som kan gøre familier fattige? Kan en familie være fattig, hvis den spiller meget, bruger mange penge på tøj eller har en stor hund, der skal have me-

get mad? Hvilke andre udgiftsposter end gæld og høj husleje vil regeringen inddrage som årsager til fattigdom? Det her er jo helt nyt. Jeg må gøre opmærksom på, at alle de kendte fattigdomsdefinitioner ikke inddrager udgiftsposter som årsager til fattigdom, men alene lave indkomster.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:02

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen man kan jo sige det meget enkelt: Hvis regeringen var af den overbevisning, at man kunne adoptere en af de fattigdomsgrænser, der er kendt, kunne vi jo gøre det. Når vi vælger at nedsætte et ekspertudvalg, der skal rådgive om, hvordan vi kan lave en dansk fattigdomsgrænse, er det jo i erkendelse af, at en grænse, der alene fokuserer på relativ fattigdom eller på absolut fattigdom, ikke i tilstrækkelig grad giver mening. Selvfølgelig har indtægter og udgifter noget med hinanden at gøre. Det, jeg sagde før, var, at man, når det drejer sig om en børnefamilie, bliver nødt til at se på det samlet.

Jeg er ikke af den overbevisning, at jeg moralsk skal vurdere, hvad folk skal bruge deres penge på, men det siger sig selv, at i og med vi giver støtte via boligstøtteregler og boligydelsesregler, er sådan noget som huslejudgifter et aspekt, vi kan inddrage. Det synes jeg sådan set er ret oplagt, for hvis vi ikke kan forholde os til huslejens størrelse, giver det ikke nogen mening at have regler for boligydelse og boligstøtte. De regler er der jo allerede i dag, og dermed har vi truffet det valg, at også boligens størrelse og øvrige forhold kan have indflydelse på, hvad det er for en støtte, vi vælger at give. Jeg tror, det er vigtigt at anskue det her som et samlet hele, men det ændrer ikke på, at jeg synes, man skal have et rimeligt ydelsesniveau i Danmark.

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Næste spørgsmål, nr. 24 på dagsordenen, er også til beskæftigelsesministeren af Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 18:03

Spm. nr. S 1152

24) Til beskæftigelsesministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Mener ministeren, i lyset af at Beskæftigelsesministeriet som svar på spørgsmål 19 af 26. oktober 2011 vurderer, at 2.000-3.000 færre vil komme i beskæftigelse, når de såkaldte fattigdomsydelser fjernes, at dette initiativ modvirker det normskred i befolkningen, som det er regeringens selverklærede mål at bekæmpe?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:03

Joachim B. Olsen (LA):

Tak. Mener ministeren, i lyset af at Beskæftigelsesministeriet som svar på spørgsmål 19 af 26. oktober 2011 vurderer, at 2.000-3.000 færre vil komme i beskæftigelse, når de såkaldte fattigdomsydelser fjernes, at dette initiativ modvirker det normskred i befolkningen, som det er regeringens selverklærede mål at bekæmpe?

Kl. 18:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:04

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg vil sige indledningsvis, at det her med et selverklæret mål er et sjovt begreb. Det er korrekt, at jeg har givet et interview, hvor jeg bl.a. adresserer de udfordringer, jeg synes vi har i forhold til dele af den yngre generation. Altså, som det er spørgeren bekendt, er jeg socialdemokrat, og når man er det, så er man også stærk tilhænger af princippet om ret og pligt. Det er i øvrigt en værdi, som hele regeringen lægger til grund for vores beskæftigelsespolitik.

Når jeg har talt om et normskred, er det, fordi jeg har det sådan, at jeg mener, at de borgere, der er i Danmark i den erhvervsdygtige alder, i det omfang, det overhovedet lader sig gøre, jo skal forsøge sig selv. Og hvis man i en periode skulle have behov for at modtage dagpenge eller kontanthjælp, synes jeg jo, at man har et stort personligt ansvar for at komme væk fra den overførselsindkomst.

Man skal ikke være flov over, at man har behov for hjælp, og det er ikke sådan, at vi overhovedet skal tilbage til en tid, hvor arbejdsløse skal stå i lange køer. Men hvis man modtager en ydelse, har man selvfølgelig også selv et stort ansvar for at forsøge at komme væk derfra. Og det, jeg har beskrevet i det pågældende interview, er, at jeg bl.a. møder unge, som jeg synes repræsenterer nogle andre værdier; som synes, at det er helt i orden at være på kontanthjælp, og som ikke mener, at de selv har et meget, meget stort ansvar for enten via uddannelse eller arbejde at bringe sig væk derfra.

Kl. 18:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:05

Joachim B. Olsen (LA):

Mener ministeren, at det her normskred kan skyldes, at politikere bl.a. går til valg på at love mere og mere? Man går bl.a. til valg på at hæve de offentlige ydelser, f.eks. ved at fjerne kontanthjælpsloftet, på trods af at nogle af de folk, der er ramt af kontanthjælpsloftet – det kan vi jo blive enige om – ikke er fattige; man går til valg på ikke at ville afskaffe efterlønnen, på trods af at 85 pct. af dem, der er på den, er i stand til at arbejde og ikke har noget dårligt helbred; man går til valg på ikke at ville forkorte dagpengeperioden, og man går til valg på højere skatter, der skal finansiere flere og flere – i gåseøjne – gratis ydelser.

Er ministeren af den opfattelse, at det kan være med til at skubbe til det her normskred, at man fralægger sig selv mere af ansvaret og begynder at tænke: Jamen staten er der jo, og den klarer det for mig?

Kl. 18:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:06

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nej, jeg tror ikke, der er den direkte sammenhæng. Jeg tror ikke, det er sådan, at hvis man som politisk parti mener, der er bedre økonomiske løsninger end at afskaffe en efterløn, så har det direkte indflydelse på, hvordan en ung på 19 år ser sig selv, når vedkommende modtager kontanthjælp. Så let tror jeg ikke det er at forklare.

Jeg tror under alle omstændigheder – hvis jeg har ret i, at der helt eller delvis finder et normskred sted, for det er jo min subjektive oplevelse og vurdering – at vi har et fælles ansvar og en fælles forpligtelse til at imødegå det. Jeg tror ikke, at værdier ændrer sig med den hast, som spørgeren lægger op til. Til gengæld tror jeg, det er utrolig vigtigt, at vi i den politiske debat også diskuterer, hvad det er for nogle grundlæggende principper og værdier, Danmark hviler på. Og der er det altså vigtigt for mig, at vi fremmer princippet om ret og

pligt. Konsekvensen af det er, at vi på den ene side stiller krav – når det handler om arbejdsmarkedsparate ledige, synes jeg godt, vi kan tillade os at stille endnu større krav – og på den anden side giver mennesker de rettigheder, som et medborgerskab i Danmark fører med sig.

Det er også i det lys, man skal se det, at vi afskaffer starthjælpen, som i mine øjne ikke er at give mennesker den ret, som andre har til et ordentligt forsørgelsesgrundlag. Så ret og pligt skal følges ad.

Kl. 18:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:08

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg er heller ikke af den opfattelse, at værdier ændrer sig hurtigt, og det lå ikke i mit spørgsmål, at det kun er Socialdemokratiets skyld, at der er sket et normskred. Men jeg kan bare konstatere, at i takt med at man har bygget en større og større velfærdsstat op, har værdierne ændret sig. Da man f.eks. indførte folkepension, valgte 20 pct. ikke at tage imod den, fordi de følte, at det var skamfuldt at modtage noget fra staten; de ville gerne klare sig selv. Sådan er det ikke i dag. Der er det nok meget få mennesker, der ikke tager imod en offentlig ydelse, hvis de er berettiget til den. Og det er det, der er min pointe. Altså, man opbygger den her kæmpestore stat med højere skatter og flere ydelser, og man går til valg på at love endnu mere og endnu mere – selv til folk, der er i stand til at arbejde, siger man: Ved du hvad, det skal du ikke, for det synes vi ikke – gå på efterløn.

Det kan godt være, at ministeren og jeg ikke er helt enige, men kan ministeren imødekomme mig bare en lille smule og sige, at det godt kunne være, at det var med til at skabe et normskred og skabe en krævemotalitet i samfundet?

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren, værsgo.

Kl. 18:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg vil være varsom med at drage den form for konklusion. Jeg vil hellere bruge energi på at diskutere, hvad vi gør fremadrettet. For hvis vi er enige om, at der er behov for at have fokus på både ret og pligt, håber jeg, at det er en idé, der kan bibringes støtte fra hele Folketinget. Jeg tror, det er vigtigt, at man evner at gå på begge ben. Altså, når man eksempelvis indfører en starthjælp eller en timeregulering, som ikke i tilstrækkelig grad får folk i arbejde, men som i stedet skaber et fattigdomsproblem, er man jo i virkeligheden både uklar i tilgangen til ret og til pligt, for man svækker rettighederne, og man stiller måske mennesker over for en pligt, som de i virkeligheden ikke er i stand til at efterleve. Altså, hvis man er nyankommen flygtning til Danmark, ikke behersker det danske sprog, måske har en traumatiseret baggrund og skal leve for et sted mellem 2.000 og 3.000 kr. om måneden, når huslejen er betalt, så tror jeg, det er sværere at være en aktiv medborger på arbejdsmarkedet såvel som andre steder. I forhold til en familie, der i årevis har levet på en nedsat kontanthjælp og er uden udsigt til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, synes jeg ikke, der er meget perspektiv i at holde dem på en lavere ydelse. Så synes jeg, der er mere perspektiv i at bringe folk tættere på arbejdsmarkedet. Derfor har vi behov for en reform af kontanthjælpsområdet.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg er egentlig lidt skuffet, for nu har ministeren været ude at tale om et normskred i samfundet, og ministeren er overhovedet ikke villig til at være bare en lille smule imødekommende i forhold til, at det har betydning, når politikere går til valg på at love mere og mere og slet ikke har nogen erkendelse af, at det kan være med til at gøre, at visse grupper i samfundet også forventer mere og mere. Altså, jeg synes virkelig, det her er en meget vigtig debat at tage, for vi kan jo bare konstatere, at vi har skabt et samfund, hvor flere og flere er udenfor, og hvor man kan leve på kontanthjælp og have lige så meget til sig selv som dem, der er på arbejdsmarkedet.

Jeg kan i øvrigt også konstatere, at et flertal af danskerne synes, at de her ydelser er for høje, og de er meget forargede over, at det ikke kan betale sig at gå på arbejde. Det er jo en konsekvens af lovgivning, som er lavet herinde – ikke kun af Socialdemokratiet, men også af tidligere regeringer.

Jeg mener, at det underminerer fundamentet for det her samfund, men det kan jeg forstå at ministeren ikke er enig med mig i. Jeg kan bare konstatere, at de samfund ude i verden, hvor det ikke har kunnet betale sig at være produktiv, og hvor man ikke har fået noget ud af at gøre en indsats, er brudt sammen før eller siden, og det er gået ud over de allersvageste, når det er sket.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:12

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nu ved jeg ikke, hvad det er for samfundsmodeller eller specifikke nationer, som spørgeren er inspireret af, men jeg vil i al stilfærdighed minde om, at nogle af de samfund, hvor man i videst omfang har villet, at det skulle kunne betale sig at arbejde – både med skattepolitik og med meget, meget lave lønninger – er det jo ikke sådan, at man er kommet arbejdsløsheden til livs, tværtimod er det samfund, hvor der også er massive fattigdomsproblemer. Man kan sige med hensyn til strategien om working poor, altså at man skal sætte lønningerne meget lavt for på den måde at motivere også mennesker med f.eks. svage kompetencer til at være på arbejdsmarkedet, at de steder, hvor man har eksperimenteret med det, har det ikke betydet, at alle har løftet sig, og at man har løst fattigdomsproblemerne.

Så jeg tror, man skal have en mere praktisk tilgang til det her. Og måske skal man også udvide diskussionen. For vi har meget, meget velbetalte borgere i Danmark, der snyder i skat, og det synes jeg er et problem. Vi har borgere, der bor nord for København, som har en meget, meget høj indtægt, og som benytter sig af underbetalt arbejdskraft udefra. Vi har unge, der synes, det er helt o.k. at være på kontanthjælp. Så der er altså nogle forskellige bevægelser i det her samfund, som jo sådan set alle sammen anfægter et fællesskab.

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren, og det er stillet af hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 18:13

Spm. nr. S 1154

25) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Mener ministeren i lyset af svaret på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål 24 af 1. november 2011, at det er rimeligt, at antallet af

mennesker, der ikke har økonomisk incitament til at arbejde, bliver større, når bl.a. kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen fjernes?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kl. 18:13

Ole Birk Olesen (LA):

Tak. Mener ministeren i lyset af svaret på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål 24 af 1. november 2011, at det er rimeligt, at antallet af mennesker, der ikke har økonomisk incitament til at arbejde, bliver større, når bl.a. kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen fjernes?

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:14

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Vi har fra regeringens side ikke lagt skjul på, at det lovforslag, som de her spørgsmål i dag refererer til, er et lovforslag, hvis formål er at bekæmpe en del af den fattigdom, der igennem de senere år har været stigende i Danmark. Det er ikke et lovforslag, der skal udvide arbejdsudbuddet. Vi har hele tiden sagt, at vi lægger til grund, at afskaffelsen af de lave ydelser kan have en negativ effekt på arbejdsudbuddet.

Derfor har vi fra regeringens side hele vejen igennem, fra starten af den her diskussion, sagt, at afskaffelsen af de lave fattigdomsydelser ikke kan stå alene. Der er en skattereform i vente, og jeg har som beskæftigelsesminister anmeldt en reform af kontanthjælpen, fordi det at afskaffe folks lave ydelser ikke i sig selv gør, at vi får bekæmpet ulighed eller får sikret lige muligheder. Nu er ydelserne snart afskaffet, de lave af dem, og nu går vi i gang med de fremadrettede reformer, som bl.a. skal sikre, at arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere selvfølgelig står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:15

Ole Birk Olesen (LA):

Så kom den igen, altså den om fattigdommen. Det var jo derfor, at jeg stillede det spørgsmål, som jeg stillede for to spørgsmål siden, her i salen, hvor ministeren ikke ville sige, at danskere, som lever under kontanthjælpsloftet, nødvendigvis er fattige. Ministeren var ude i noget, synes jeg, sniksnak om, at de måske var fattige, hvis de havde en stor gæld og en høj husleje, men ikke fordi deres indkomst var for lav. Det var deres udgifter, der var for høje, og det var det, der gjorde dem til fattige, forstod man på ministeren.

Nu ser vi så den anden side af denne mønt, hvor ministeren vil give flere penge til familier, som ministeren ikke vil sige er fattige, men som ministeren ikke desto mindre alligevel vil give flere penge. Den anden side af den mønt er, at det for de selv samme familier nu endnu mindre kan betale sig at arbejde.

Hvis vi kigger på tallene i svaret på spørgsmål 24, som jeg henviste til i spørgsmålet her, viser de følgende: I 2001, før den tidligere borgerlige regering indførte bl.a. kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen, var det sådan, at det for hver 12. i arbejdsstyrken ikke kunne betale sig at arbejde forstået som, at forskelsbeløbet på at være i arbejde og på at være på overførselsindkomst var mindre end 1.000 kr. om måneden. Det var for hver 12.! Det blev så ændret med de reformer, som nu ruller tilbage, således at det i dag er for hver 30., at det ikke kan betale sig at arbejde.

Nu ruller regeringen jo det tilbage med henvisning til noget sniksnak om fattigdom, selv om de familier, vi taler om, jo ikke er fattige. Ministeren vil ikke tage ordet fattigdom i sin mund om disse familier. Så vi har kun negative sider af det her. Der udryddes ikke fattigdom; der skabes blot et mindre incitament til at arbejde.

Kl. 18:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:17

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Der er flere ting i spørgerens præmis, som jeg ikke forstår. Lægger spørgeren til grund, at det sådan er frivilligt, om man ønsker at komme i arbejde eller ej? Det er muligt, at det tidligere har været sådan i beskæftigelsespolitikken, men det er ikke den beskæftigelsespolitik, som jeg og regeringen står for. Hvis man er arbejdsmarkedssparat og på kontanthjælp og ikke gider at arbejde, skal man da ikke have kontanthjælp.

Jeg synes, at det er et element i den her diskussion, som ofte glemmes, og som tilsidesættes af nogle af aktørerne. Hvis man er arbejdsmarkedssparat, skal man stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Derfor er der ikke tale om et frit valg, når man er på kontanthjælp, og der skal ikke være tale om et frit valg. Jeg har taget initiativ til, at vi nu får genvurderet de borgere, der er i matchgruppe 3, for at få afdækket, om de borgere er matchet rigtigt. Det betyder selvfølgelig, at hvis man finder ud af, at nogle af de borgere bør være i matchgruppe 1 eksempelvis, så skal de stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Den der diskussion, som sådan bygger på præmissen om, at man bare kan lade være, er jeg ikke enig i, og jeg er bestemt ikke enig, hvis der ude i kommunerne er eksempler på, at man lader en borger sidde derhjemme på kontanthjælp, hvis vedkommende er arbejdsmarkedssparat, og stiltiende accepterer det. Det mener jeg ikke at man skal. Hvis man ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet og er arbejdsmarkedssparat, skal man ikke have en ydelse.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:18

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg ved godt, at der er en lov, der kræver, at mennesker, der er på kontanthjælp, skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Men jeg ved til gengæld også, at sådan en lov ikke er nok til, at folk, der ikke ønsker at arbejde, bliver tvunget i arbejde.

Det er jo sådan, at ud over at man skal have regler, der siger, at folk skal søge et arbejde, hvis de faktisk er arbejdssøgende, er det altså også nødvendigt, for at folk kommer i arbejde, at de udviser en reel motivation for at få et arbejde. De skal i ansøgninger og ved job-samtaler anskueliggøre en lyst til at påtage sig det arbejde, de nu har mulighed for at få. Det er meget nemt at stå til rådighed for arbejdsmarkedet med jobansøgninger, samtidig med at man skriver jobansøgninger, som gør, at ingen arbejdsgiver vil ansætte en.

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:20

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Hvis spørgerens præmis om, at det ikke er nok at have regler for rådighed, holder vand, er der altså rigtig, rigtig meget, der tyder på, at det så heller ikke er tilstrækkeligt at sætte ydelserne ned. For hvis

det at sætte ydelserne ned, som den tidligere regering har gjort, vil få folk i arbejde, hvorfor har vi så folk på kontanthjælp? Altså, jeg synes, det er det, der også er kernen i den her diskussion. Nu er ydelserne blevet sat ned i flere omgange. Og jo, det har været med til at skabe et fattigdomsproblem. Hvorfor er de folk så ikke kommet i arbejde? Hvor langt skal ydelserne så ned? Skal de ned på nul? Skal de i minus? Hvor meget skal man have?

Jeg er da ikke i tvivl om, at hvis vi fjernede alle offentlige overførselsindkomster i morgen, ville vi givet flytte nogle fra passiv overførselsindkomst ind på arbejdsmarkedet, men er det det, vi vil? Jeg tror, at det er muligt at have en balanceret social- og beskæftigelsespolitik, hvor vi på den ene side har et stærkt socialt sikkerhedsnet med et ydelsesniveau, som er rimeligt, samtidig med at vi på den anden side sikrer, at folk kommer i arbejde.

Jeg kan bare konstatere, at det at flytte folk fra passiv overførselsindkomst ud på arbejdsmarkedet ikke har stået tilstrækkeligt højt på dagsordenen, for der er desværre ikke flyttet ret mange mennesker.

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:21

Ole Birk Olesen (LA):

Det fremgår jo af regeringens tal, at de initiativer, som er taget med bl.a. kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen, har ført til en højere beskæftigelse. For ellers ville regeringen jo alt andet lige ikke forvente en lavere beskæftigelse som følge af, at tingene nu rulles tilbage. Regeringen forventer jo en lavere beskæftigelse på 2-3.000 personer. Det er jo en klokkeklar indrømmelse af, at de lidt lavere overførselsindkomster i det her tilfælde faktisk fører til, at folk i højere grad søger et arbejde.

Jeg synes ærlig talt, at ministeren skylder os et svar. I svaret på et tidligere spørgsmål har ministeren erkendt, at kontanthjælpsloftet ikke i sig selv fører til fattigdom. Nu siger ministeren, at vi bliver nødt til at ophæve det for at få mindre fattigdom, selv om det har den konsekvens, at beskæftigelsen falder. Det hænger jo ikke sammen, vil jeg sige til ministeren. Hvorfor er det nødvendigt at mindske tilskyndelsen til at søge et arbejde, når der ikke er fattigdom?

Kl. 18:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:22

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det må altså stå for spørgerens egen regning, når han siger, at der ikke er fattigdom i Danmark, og at der ikke er en sammenhæng mellem de ydelser, vi nu afskaffer, og fattigdom. Det er jeg ikke enig i. Og der er grund til, at de sociale organisationer igen kan melde om længere køer i forbindelse med at søge julehjælp. Vi har også i undersøgelser dokumentation for, at der er sket en forøgelse af fattigdommen i Danmark. Så det må stå for spørgerens egen regning, når han siger, at der ikke er fattigdom.

Ja, de nedsatte, lave, sociale ydelser har medført en højere beskæftigelse. Men er det nok? Altså, vil vi have mennesker, der lever på en meget, meget lav ydelse i mange år for at få en lidt højere beskæftigelse? Eller kunne man forestille sig, at man ikke blot kunne få en højere beskæftigelse, men en meget højere beskæftigelse, hvis man nu reformerede beskæftigelsesindsatsen på en klog, fremadrettet, individuel måde? Og var det ikke klogere?

Når starthjælpen, som er en meget, meget lav ydelse, har stået på for en borger i mere end 4 år, har den ikke engang fået hver anden i arbejde. Det kan godt være, at spørgeren synes, at det succeskriteri-

um er o.k. Det synes jeg ikke. Og jeg tror, at konsekvenserne af år efter år at enten at leve i fattigdom eller på en nedsat kontanthjælpsydelse i sig selv kan give andre problemer, hvad angår muligheden for at blive en del af arbejdsmarkedet.

Så der er en reel politisk uenighed her. Jeg tror på, at reformer af den aktive beskæftigelsespolitik kan bringe flere mennesker i arbejde end det bare blindt at nedsætte ydelserne.

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren og spørgeren.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren, og det er fra hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 18:24

Spm. nr. S 1207

26) Til beskæftigelsesministeren af:

Søren Pind (V):

Mener ministeren, at det er et passende niveau for en kontanthjælpsmodtager at modtage omkring 16.000 kr. pr. måned efter skat, når alle offentlige ydelser medregnes, eller hvad påtænker ministeren konkret at foretage sig?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 18:24

Spm. nr. S 1208

27) Til beskæftigelsesministeren af:

Søren Pind (V):

Kan ministeren oplyse, hvordan ministeren konkret vil sikre, at regeringens kontanthjælpsreform vil gøre det mere attraktivt at arbejde, sådan som bl.a. socialministeren oplyste det på TV 2 den 30. november 2011, og vil det dermed indebære, at regeringen vil skære ned i kontanthjælpsydelserne eller begrænse adgangen til at modtage kontanthjælp?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 18:24

Spm. nr. S 1210

28) Til beskæftigelsesministeren af:

Finn Sørensen (EL):

Mener ministeren, at der i en reform af førtidspensionen skal indgå, at nuværende førtidspensionister skal have revurderet deres sag med mulighed for, at de fratages førtidspensionen?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:24

Finn Sørensen (EL):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at der i en reform af førtidspensionen skal indgå, at nuværende førtidspensionister skal have revurderet deres sag med mulighed for, at de fratages førtidspensionen?

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:24

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg er alarmeret over, at vi bliver ved med at se så mange unge mennesker, der kommer på førtidspension. Det hænger jo sammen med, at de antagelser, der lå til grund for den førtidspensionsreform, der nu er mere end 10 år gammel, ikke holder stik. Jeg er alarmeret og bekymret over udviklingen, for jeg synes, det er meget perspektivløst, at vi førtidspensionerer så

mange mennesker i Danmark. Jeg er ikke i tvivl om, at der er nogle borgere, der er så syge, og som har så store funktionsnedsættelser, at en førtidspension er det, der skal til for at sikre både et rimeligt forsørgelsesgrundlag og den ro, tryghed og stabilitet, som de borgere har behov for.

Men jeg vil samtidig gerne sige, at det er mit klare indtryk, at en del af de borgere, der bl.a. førtidspensioneres på grund af psykiske lidelser, er borgere, som, hvis vi gør den rette indsats, både hvad angår behandling og anden form for støtte, vil kunne opnå en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Vi har endnu ikke taget hul på de politiske diskussioner om den førtidspensionsreform, som er anmeldt i regeringsgrundlaget.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:26

Finn Sørensen (EL):

Jeg er også alarmeret over den udvikling, som beskæftigelsesministeren beskriver, men et nyt spørgsmål kan jo være – jeg har lige lidt mere – om ikke det i høj grad skyldes en brutalisering af arbejdsmarkedet, hvilket udstøder mange mennesker.

Men det spørgsmål, jeg stillede, synes jeg ikke at jeg fik noget svar på. Det var jo, om der i en sådan reform, som jeg ved ministeren arbejder med, skal indgå, at nuværende førtidspensionister skal revurdere deres sag med mulighed for, at de kan fratages førtidspensionen.

Jeg vil gerne lige begrunde spørgsmålet og sige, hvorfor det er vigtigt at få svar. Vi får i Enhedslisten henvendelser – og jeg tror egentlig også, at ministeren har fået en del henvendelser – fra meget skræmte og meget bekymrede førtidspensionister, der oplever den senere tids debatter og også ministerens egen udmelding om, at unge under 35 år ikke skal have adgang til førtidspension, i hvert fald som udgangspunkt, som skræmmende. Det er noget, folk bliver meget skræmt over, og der synes jeg det er vigtigt, at vi får et helt klart svar på, om nuværende førtidspensionister kan forvente, at deres sag bliver revurderet med fare for, at de mister førtidspensionen.

Kl. 18:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:27

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil gerne sige, at det ikke indgår i mine planer, at vi skal genvurdere alle førtidspensionssager. Jeg tror, det er vigtigt at lave en reform, der er fremadrettet, men som samtidig kan indeholde det element, at vi kan tilbyde de borgere, der i dag er på førtidspension, en mulighed for at opnå en tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg er ikke kommet med et udspil til en førtidspensionsreform endnu, men jeg kan jo konstatere, når jeg lytter til mennesker på førtidspension, og jeg kan også se det i undersøgelser, at vi har en gruppe af borgere, der er førtidspensioneret, som måske kunne have lyst til at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Hvad angår brutaliseringen, som er det udtryk, spørgeren bruger om arbejdsmarkedet, tror jeg da, at en del af de borgere, der førtidspensioneres, opnår førtidspension på grund af nedslidning og et hårdt arbejdsliv på et arbejdsmarked, der stiller krav. Men det er ikke hele forklaringen, for en del af de unge, der førtidspensioneres, har ikke været på arbejdsmarkedet. Nogle af dem har ikke været på en arbejdsplads endnu, og der skal forklaringerne søges nogle andre steder.

Under alle omstændigheder synes jeg, det er vigtigt at sige, at alle mennesker skal have lov til, hvis de overhovedet kan, at være en

del af et aktivt arbejdsfællesskab. Jeg synes ikke selv, det er særlig perspektivrigt, at vi bruger en masse energi på at holde mange mennesker uden for arbejdsmarkedet, for jeg tror også på, at der er en personlig gevinst ved at have noget at stå op til om morgenen og ved at få lov til at være en del af arbejdsfællesskabet, hvis man kan. Det siger sig selv, at hvis man er syg eller har store funktionsnedsættelser, er det ikke den rigtige vej at gå, men for en del vil det at være på arbejdsmarkedet være en løsning.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:29

Finn Sørensen (EL):

Jeg er enig med ministeren i, at der sikkert er mange grunde til, at unge mennesker ikke kommer ind på arbejdsmarkedet, og at de kommer i en situation, hvor de søger at få bevilget førtidspension. Vi er vel enige om, at lovgivningen siger, at for at man kan få førtidspension, kræves, at man har en varigt nedsat arbejdsevne, der gør, at der ikke er nogen forventninger om, at man kan komme tilbage på arbejdsmarkedet. Så jeg går ud fra, at det må være sådan, at de mennesker, der har fået førtidspension, har fået det med god grund. Det vil jeg gerne have ministerens bekræftelse af.

Men så vil jeg gerne spørge lidt ind til det her med at give et tilbud. Det er jo noget andet end at sige: Nu tager vi din førtidspension fra dig, hvis du ikke går ud og tager et arbejde. Det håber jeg er to forskellige ting. Der vil jeg gerne høre ministeren, om der som led i sådan et tilbud vil indgå det forslag, som ministerens eget parti var enige med SF og Det Radikale Venstre om før valget, hvor man jo lavede et fælles oplæg om, at færre skal udstødes fra arbejdsmarkedet. Derfra vil jeg gerne læse to sætninger og høre ministeren, om de sætninger stadig væk står ved magt i det pågældende oplæg. Under overskriften »Eksisterende førtidspensionister skal ikke have ringere vilkår« står der:

»Personer, der allerede er på førtidspension kan være sikre på, at S, SF og RV ikke vil forringe deres vilkår.«

Så springer jeg lige noget over, og så kommer jeg til det nye, jeg gerne vil have ministeren til at bekræfte stadig væk står ved magt:

»S, SF og RV foreslår, at førtidspensionister på ny ordning tildeles et førtidspensionsbevis så de også har sikkerhed for at kunne vende tilbage til pensionen hvis de ikke klarer det på arbejdsmarkedet.«

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg skal lige minde spørgeren om, at taletiden for de to sidste spørgsmål er 1 minut. (*Finn Sørensen (EL): Undskyld!*). Værsgo til ministeren.

Kl. 18:31

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Som jeg sagde før, har vi ikke fra regeringens side fremlagt et forslag til en førtidspensionsreform endnu, og var vi klar med det, havde jeg fremlagt det i offentligheden. Men jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at vores umiddelbare holdning er, at vi skal igangsætte en reform af førtidspensionen, der peger fremad, og det vil sige, at de beslutninger, vi tager, og de ændringer, der måtte forekomme, er for kommende førtidspensionister. Hvad vi så kan finde ud af af løsninger for de borgere, som allerede har fået tilkendt en førtidspension, og som kunne have lyst til at prøve kræfter med arbejdsmarkedet, måske på skånevilkår eller andre vilkår, er en diskussion, som jeg glæder mig til at tage, når vi går i gang med at forhandle om en førtidspensionsreform.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:32 **Tredje næstformand** (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kl. 18:34

Finn Sørensen (EL):

Det er klart, at Enhedslisten vil være interesseret i en sådan forhandling ud fra de holdninger, jeg her giver udtryk for. Men nu har jeg kun 1 minut, så jeg vil slutte med at sige, at jeg er lidt bekymret over den måde, ministeren svarer på. Jeg tror ikke, at det fjerner den store utryghed, der er hos mange førtidspensionister, om, hvad der kan ske, og jeg vil opfordre ministeren til måske at gå hjem og tænke lidt over det og komme med en udmelding, der klart og tydeligt siger, at når vi taler om en revision af førtidspensionsloven, handler det ikke om at tage førtidspensionen fra nogle mennesker, der ikke har andre muligheder, men det handler om at give tilbud. Det er bare en opfordring, jeg håber ministeren vil følge, og jeg håber, at der også vil indgå en idé om et førtidspensionsbevis, så man har den sikkerhed.

Kl. 18:32

Kl. 18:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:33

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes sådan set, at jeg har svaret på spørgsmålet. Det er min indstilling, at en reform af førtidspensionen skal pege fremad, og i og med at den peger fremad, er det jo en reform, der skal reformere, kan man sige, både tilgangen og adgangen til førtidspensionen og den måde, som førtidspensionen fungerer på for dem, der måtte blive tilkendt førtidspension i fremtiden. Derfor tror jeg sådan set ikke, at spørgeren og jeg er så uenige om, at for de mennesker, der er på førtidspension, er det vigtigt at sikre en tryghed om forsørgelsen og det, at de pågældende borgere er på førtidspension i dag.

Men jeg synes samtidig, det er vigtigt at holde fast i, at tryghed kan være mange ting, og for nogle vil det også være forbundet med tryghed, om ikke andet så på længere sigt, at de kan få lov til at virke på en anden måde, end de får lov til i dag, hvor i hvert fald nogle førtidspensionister ikke får mulighed for at være en del af arbejdsmarkedet, selv om de måtte have et ønske om det.

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål, som har nr. 29 på dagsordenen, er også til beskæftigelsesministeren fra Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 18:34

Spm. nr. S 1285

29) Til beskæftigelsesministeren af:

Finn Sørensen (EL):

Har ministeren tænkt sig at følge BAT-kartellets opfordring til med alle midler at gå imod Kommissionens forslag om »mindskelse af de reguleringsmæssige byrder for små og mellemstore virksomheder«, jf. Kommissionens rapport herom af 23. november 2011, der ifølge BAT-kartellet vil virke stik imod regeringens egne intentioner om en bedring af arbejdsmiljøet og bekæmpelse af social dumping?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til BAT-kartellets åbne brev af 7. december 2011 til statsministeren, der kan læses på BAT-kartellets hjemmeside.

Finn Sørensen (EL):

Tak. Spørgsmålet lyder: Har ministeren tænkt sig at følge BAT-kartellets opfordring til med alle midler at gå imod Kommissionens forslag om »mindskelse af de reguleringsmæssige byrder for små og mellemstore virksomheder« – det er titlen på Kommissionens forslag – jf. Kommissionens rapport herom af 23. november 2011, der ifølge BAT-kartellet vil virke stik imod regeringens egne intentioner om en bedring af arbejdsmiljøet og bekæmpelse af social dumping?

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:35

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at vi lige har haft et fortrinligt samarbejde med Enhedslisten i finanslovforhandlingerne om bekæmpelse af social dumping, så det er min oplevelse, at regeringen og Enhedslisten her deler den grundlæggende holdning, at mennesker, der arbejder på det danske arbejdsmarked, skal have ordentlige arbejds- og lønvilkår. Jeg vil også gerne sige, at det er erhvervs- og vækstministeren, der er ansvarlig for EU-arbejdet med bedre regulering og dermed også er ansvarlig for opfølgningen på det papir, som spørgeren stiller spørgsmål til.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at jeg som beskæftigelsesminister selvfølgelig vil være imod, hvis det her arbejde får en så vidtrækkende konsekvens, som det er beskrevet af BAT. De administrative lettelser, som diskuteres i Kommissionen, skal selvfølgelig ikke ske på bekostning af arbejdstagerbeskyttelse, og det er også den officielle danske holdning. Folketingets Europaudvalg er på et møde den 30. november 2011, altså for kort tid siden, blevet orienteret om følgende:

»Regeringen lægger vægt på, at administrative byrder kun vil blive reduceret i de tilfælde, hvor det ikke medfører forringelser af de grundlæggende beskyttelsesniveauer i lovgivningen.«

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren har nu 2 minutter til det næste spørgsmål.

Kl. 18:36

Finn Sørensen (EL):

Tak for hjælpen. Jeg vil også gerne kvittere for vores udmærkede samarbejde om det her punkt i finansloven. Jeg er faktisk heller ikke i tvivl om, at regeringen vil være modstander af det, hvis den her rapport medfører de forringelser, som BAT-kartellet frygter.

Problemet er jo, at nu er rapporten godkendt af rådet på mødet den 9. december – det fremgår af konklusionerne fra rådsmødet, og det bekræftede statsministeren på et møde i Europaudvalget i går. Det betyder, at lovgivningsarbejdet i Kommissionen går i gang efter de retningslinjer, der står i rapporten, og det er jo ikke kun et spørgsmål om at fritage små og mellemstore virksomheder – dvs. cirka 90 pct. af alle EU's virksomheder – fra en række arbejdsmiljøkrav; det handler om at forringe kravene i forhold til udstationeringsdirektivet, som de også skal undtages fra; det handler om sikkerhed til søs og om, hvorvidt der skal være en læge på små skibe; og så handler det om, at det pr. 1. januar 2012 er sådan, at alle små og mellemstore virksomheder som udgangspunkt er fritaget for regulering. Så jeg synes, vi har et gevaldigt problem.

Jeg har forstået, at BAT-kartellet også har skrevet til beskæftigelsesministeren. Men jeg er glad for, at ministeren stiller op til at svare på de her spørgsmål.

Kl. 18:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:37

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, det er rigtigt, at Kommissionen har initiativretten på det her felt, og som udgangspunkt kan den danske regering jo ikke påvirke det arbejde, der pågår i Kommissionen. Men vi kan jo påvirke behandlingen af forslaget, som Rådet og Parlamentet efterfølgende skal være enige om.

Så vidt jeg har forstået det, taler det papir, vi diskuterer her, kun i endnu meget generelle vendinger om på udvalgte områder at overveje at finde alternative måder at regulere de små virksomheder på. Regeringens holdning er, at vi jo ikke på forhånd kan sige, at vi ikke vil diskutere, om man kan regulere på en klogere måde; vi vælger bare fra regeringens side at fastholde, at det selvfølgelig ikke må betyde, at grundlæggende arbejdstagerrettigheder ikke respekteres og overholdes.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:38

Finn Sørensen (EL):

Jeg er ikke enig i, at den danske regering ikke kan påvirke lovgivningsarbejdet i Kommissionen. Jeg mener, og det sagde jeg også til statsministeren i går, så det skal beskæftigelsesministeren jo ikke skældes ud for, at regeringen kunne have stoppet den rapport, men det er det stik modsatte, der er sket. Der står højt og tydeligt i konklusionerne for rådsmødet, at det, altså Rådet, godkender de tiltag, som Kommissionen har foreslået i sin rapport om mindskelse af de reguleringsmæssige byrder for små og mellemstore virksomheder. Og så er jeg altså ikke enig i, at det er så nemt at lave noget andet end det, der rent faktisk ligger i rapporten, for rapporten er ganske tydelig, tiden tillader ikke, at jeg remser det hele op, men den er meget tydelig, med hensyn til at man netop ikke skal stille så vidtgående krav til små og mellemstore virksomheder og også det, der kaldes mikrovirksomheder, som inden for byggeriet jo næsten er dem alle sammen, som man gør i dag.

Der står, at man skal lempe reglerne i forhold til anvendelsen af udstationeringsdirektivet; der står, at for mindre skibe kan man ikke stille krav om, at der er en læge om bord. Det er sådan rimelig konkret, hvad det er for en retning, det går i. Så er mit spørgsmål: Hvordan vil den danske regering forhindre, at der kommer noget lovgivningsarbejde, der følger de intentioner, der ligger i Kommissionens rapport?

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:40

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg skal jo være ærlig og sige, at jeg er begrænset af, at jeg ikke ressortmæssigt har ansvaret for behandlingen af det her spørgsmål. Det er erhvervs- og vækstministeren, der er den ansvarlige minister fra dansk side, og derfor kan jeg ikke redegøre for alle elementer deri. Det er en følge af den ressortmæssige opdeling, som er i regeringen. Jeg kan som beskæftigelsesminister gentage det, der også er sagt i

Folketingets Europaudvalg, nemlig, at vi ikke som udgangspunkt har noget imod, at man diskuterer, om man kan lette administrative byrder, men det skal selvfølgelig ske i respekt for grundlæggende arbejdstagerrettigheder.

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:40

Finn Sørensen (EL):

Jeg er glad for, at vi er enige om den tilgang til det. Det er jo den tilgang, man skal have. Jeg siger bare, at vi allerede er så langt fremme i processen, at Kommissionen nu har fået grønt lys til at arbejde videre efter de retningslinjer, der ligger i rapporten, og der tror jeg ministeren vil være enig med mig i, at når man læser dem, er det ganske tydeligt, hvad vej det går. Det går nemlig stik imod den retning, som vi ellers er enige med regeringen om at gå, nemlig, at vi skal bekæmpe social dumping. Så hvis ikke jeg kan få et svar fra beskæftigelsesministeren, må jeg jo komme efter en anden minister, og til sidst finder jeg forhåbentlig en, der kan forklare mig, hvordan vi forhindrer Kommissionen i at lave noget EU-lovgivning, der går imod det fælles mål, vi har her i Danmark. Jeg ved ikke, om ministeren så kan hjælpe mig med at få det afklaret.

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:41

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo et spørgsmål af mere principiel karakter. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde før: Vi kan ikke som regering påvirke Kommissionens interne arbejde, men vi har indflydelse på, hvad der sker i Rådet, og så kan vi selvfølgelig partipolitisk påvirke vores kollegaer i Europa-Parlamentet. Men Kommissionen arbejder jo som en selvstændig størrelse. Det er, som både spørgeren og jeg som minister har konkluderet, erhvervs- og vækstministeren, der arbejder videre med drøftelserne af papiret, og derfor vil jeg foreslå, at fremtidige spørgsmål af mere detaljeret karakter, som ikke har at gøre med beskyttelse af arbejdsmiljø og andre ting, som jeg har det ressortmæssige ansvar for, bør rettes til den ansvarlige minister.

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det var afslutningen på det spørgsmål. Tak til ministeren og til spørgeren.

Næste spørgsmål er nr. 30, og det er til børne- og undervisningsministeren fra Esben Lunde Larsen fra Venstre.

Kl. 18:42

Spm. nr. S 1259

30) Til børne- og undervisningsministeren af:

Esben Lunde Larsen (V):

Hvad mener ministeren, at folkeskolen kan gøre for at sikre dannelse og oplysning i folkeskolen, så unge senere i deres liv kan modstå religiøse parallelsamfund og social kontrol?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Esben Lunde Larsen fra Venstre, værsgo.

Kl. 18:42

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Hvad mener ministeren at folkeskolen kan gøre for at sikre dannelse og oplysning i folkeskolen, så unge senere i deres liv kan modstå religiøse parallelsamfund og social kontrol?

Kl. 18:42

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:42

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak. Jeg vil godt starte med at sige, at det er et vigtigt spørgsmål, som har været en del af folkeskolens formålsparagraf i mange år. På lidt forskellige måder har det været udtrykt igennem de år, hvor man så har ændret formålsparagraffen, og derfor tror jeg, at det kunne være nyttigt lige at læse op, hvad der nu står i folkeskolens formålsparagraf om det spørgsmål.

Det fremgår nemlig af § 1, stk. 3, at folkeskolen skal forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati.

Det bygger jo på, at det er fundamentet for det samfund, vi lever i her. Der skal være plads til alle borgere med udgangspunkt i demokrati, medinddragelse, åndsfrihed osv. Det bliver der jo arbejdet med på mange forskellige måder i folkeskolerne. Et af udgangspunkterne er selvfølgelig også, at vi ikke vil acceptere, at der bliver opbygget parallelsamfund. Parallelsamfund kan jo blive opbygget af mange grunde. Det kan være religiøse parallelsamfund, men det kan også være nationale parallelsamfund, og det kan være andre ting. Det, der er afgørende, er, at vi bor i Danmark, der bygger på et fælles grundlag, der lige præcis er afspejlet i folkeskolens formålsparagraf.

For at komme med nogle eksempler på, hvordan man arbejder med det ude på skolerne, kan jeg sige, at det er noget, man tager op via skolebestyrelsen, hvis man har oplevet problemer med det. Der er faktisk også taget en række initiativer, der giver nogle værktøjer til skoler, som synes, at de måske har et problem med nogle, som ikke helt ved, hvordan man skal se på demokrati, medinddragelse, åndsfrihed osv. Der er bl.a. udviklet nogle værktøjer, som findes i nogle hæfter, der hedder »Lokale strategier« som et eksempel, og et andet, som hedder »14 eksempler fra arbejdet med radikaliserings«, som er udgivet af et demokratikontor i Social- og Integrationsministeriet, og som også bliver brugt i det informationsmateriale, man kan hente fra Børne- og Undervisningsministeriets side. Så vi synes, det er meget relevant, at opstår der nogen problemer på skolerne, skal man drøfte det. Det er oplagt, at både skolens ledelse og skolebestyrelse arbejder med det. Der er en række værktøjer, som man kan anvende i undervisningen, sådan at man lige præcis lever op til folkeskolens formålsparagraf.

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:45

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Nu har ministeren jo ganske korrekt gengivet teksten fra folkeskolens formålsparagraf, og hun refererer også om demokrati, lighed, åndsfrihed og en række andre kernebegreber. Når vi så alligevel kan se i den rapport, der hedder »Ung i 2011«, at der er nogle problemstillinger, som social- og integrationsministeren reagerer overrasket over, og social- og integrationsministeren siger, at hun slet ikke havde forestillet sig, at det havde sådan et omfang med hensyn til social kontrol, kan børne- og undervisningsministeren så sige det overhørigt, at der tilsyneladende er et reelt problem? Vil ministeren gå ind i den problemstilling, i forhold til at der bliver sat ind så tidligt som muligt i folkeskolen?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:45

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er jo sådan, at folkeskolens formålsparagraf udmønter sig i hele den måde, man så tænker de forskellige fag og discipliner ind, som der er i folkeskolen. Det gælder jo fra 0. klasse og frem. Derfor er det jo en del, der skal tænkes ind, lige fra børnene starter. Når det så er sagt, er det jo også nogle måder at tænke på, som afspejler sig i dagtilbud, som nu er rykket over i det nye Børne- og Undervisningsministerium, fordi der jo også der er forældrebestyrelser, lokale ledelser. Både dagtilbud og folkeskole er jo noget af det, som er kommunernes ansvarsområde.

Nu henviser spørgeren til en undersøgelse, der har været, og det er et meget godt eksempel på, at vi jo løbende også som en del af den danske demokratiske tradition selvfølgelig undersøger, hvordan det går, og også tager en temperatur på det. Spørgsmålet er, om man så lever op til de forpligtelser, man har som demokratisk borger, herunder åndsfrihed osv. Er der nogen problemer – og det er jo det, som undersøgelsen bliver lavet for – kan man tage fat. Det, som vi konstaterer, er, at det her har der været fokus på igennem et stykke tid, faktisk også under Social- og Integrationsministeriet tidligere. Det er nogle ting, som vi har taget op også i Børne- og Undervisningsministeriet med værktøjer til, hvordan man kan italesætte det. Men det må være en diskussion, der bliver taget på de enkelte skoler og for den sags skyld på dagtilbudsstederne, hvor vi også har lokale ledelsesorganer med skolebestyrelser, forældrebestyrelser og kommunalbestyrelser, der er forpligtede til at følge op.

Kl. 18:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 18:47

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Nu er det jo en kendt sag, at det ofte er ressourcestærke forældre og velintegrerede forældre, der tager del både i skolebestyrelserne og i daginstitutionernes bestyrelser, så man kan sige, at vi formentlig ikke så ofte møder de her parallelsamfund og mere radikaliserede grupper i de demokratiske institutioner bl.a. på dagpasnings- og folkeskoleområdet.

Så mit spørgsmål til ministeren skal egentlig være: Hvordan giver vi redskaber i folkeskolen til lærerne, så de spotter de her tendenser? Vi ved jo, at lærerne har en indberetningspligt, men jeg er ikke så optaget af selve indberetningspligt delen, jeg er mere optaget af, om vi reelt via dannelse og myndiggørelse sikrer de unge redskaber til at komme ud af de parallelsamfund, til at komme ud af den demokratiske indsnævring, som det jo er, når man ikke har sine frie rettigheder. Der vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren påtænker noget over for lærerne og de redskabsfag, de har i folkeskolen, og også med hensyn til de kompetencer, der jo ligger hos forældrevalgte bestyrelser for skoler og daginstitutioner. Det er rigtigt, som ministeren anfører – og nu skal jeg slutte mit spørgsmål – at det er kommunerne, der har en tilsynspligt, men hvordan får vi så reelt den tilsynspligt til at virke?

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:48

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er min oplevelse, at der i løbet af de år, hvor jeg har arbejdet med området, jo har været eksempler rundtomkring på skoler og for den sags skyld også på daginstitutioner, hvor der har været nogle tendenser, hvorom man har sagt, at det her ikke var i orden. Der sker noget, hvor man kan begynde at snakke om, om man opbygger et parallelsamfund på baggrund af nogle andre værdier, der ekskluderer det, som er det fælles grundlag. Det, der så også er mit indtryk, er, at man har været god til at tage fat lokalt. Jeg synes ikke, at historien, man hører, er, at skolebestyrelser ikke gør noget, at kommunalbestyrelser ikke gør noget.

Det, der måske er det vanskelige, og det, som jeg også hører fra spørgeren, er, hvordan man så får det først kan få nogle redskaber til at spotte det, og for det andet hvad man så skal gøre. Derfor henviste jeg også i mit første svar til, at der jo er udviklet en række værktøjer, netop for at hjælpe skolebestyrelser og andre, der synes, at der nu skal gøres noget. Jeg nævnte de to hæfter »Lokale strategier« som det ene og »14 eksempler fra arbejdet med radikaliserings« som det andet. En tredje ting, jeg så ikke fik nævnt i min første svar, er, at der også er etableret et skoleledernetværk i et samarbejde mellem Danmarks Pædagogiske Universitet, Institut for Menneskerettigheder og Ungdomsbyen netop for fremme det at lave videns- og erfaringsudveksling om strategier, der aktivt fremmer medborgerskab både i skolen og i samfundet generelt. Så der er fokus på problemet, der er en række værktøjer, og nu har vi haft en anledning til også at synliggøre dem her i debatten i salen, så det er ikke så skidt.

Kl. 18:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:50

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Jeg er egentlig enig med ministeren i, at der foregår mange gode ting også i folkeskolen. Jeg er klar over, at der er en stor bevidsthed om det ansvar, der også ligger decentralt i de forældrevalgte bestyrelser osv., som der er. Jeg tror ikke, at det er ond vilje, når vi bl.a. i folkeskolen ser, at der er visse områder i landet, hvor det kniber med at komme den sociale kontrol og parallelsamfundene til livs. Når vi så har den her »Ung i 2011«-rapport i baghovedet, og vi ved, at der er et reelt problem, skal mit spørgsmål til ministeren alligevel være, om det dannelsesaspekt, som folkeskolens lærere – og også i daginstitutionerne – udfolder der, er tydeligt nok, og om det bliver italesat nok, så det også forplanter sig dels til børn og unge, dels til den forældregruppe, som skolen og daginstitutionen jo er i kontakt med.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:50

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er mit klare indtryk, at det dannelsesaspekt er meget tydeligt på skolerne blandt lærerne. Men som spørgeren jo også selv er kommet ind på, sker det jo, at man oplever radikaliseringsseksempler eller parallelsamfund ved siden af skolen. Så det er i virkeligheden kun glimtvis, at man kan se nogle tendenser på skolen, og derfor er der værktøjer til at spotte det og til at se, hvad man kan gøre via skolen. Men skal man for alvor gøre noget ved det, er det jo et helhedsperspektiv, og så er det typisk i nogle bestemte boligområder, hvor man inddrager hele livssituationen af det, for så er det både noget med, hvordan man tænker boligorganisering, foreningsliv i et samarbejde

med dagtilbud, skole og fritidshjem, og der er jo særlige indsatser, som der netop også er med det helhedsperspektiv, hvor man arbejder med at kunne modvirke, hvis der er nogle tendenser til radikalisering.

Så jeg mener, at der er en række værktøjer, som er til rådighed, og det, det jo så handler om, er, om der så er tilstrækkelig information, for at man kan bruge dem. Men værktøjerne er til stede, og det er min oplevelse, at i forhold til børne- og skoleområdet, som er det, jeg har ansvaret for, er der en række gode initiativer i gang.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Næste spørgsmål er også til børne- og undervisningsministeren fra Esben Lunde Larsen.

Kl. 18:52

Spm. nr. S 1260

31) Til børne- og undervisningsministeren af:

Esben Lunde Larsen (V):

Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at sikre, at folkeskolen gennem oplysning og dannelse gør eleverne i stand til at modstå religiøse parallelsamfund og social kontrol?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 18:52

Esben Lunde Larsen (V):

Tak. Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at sikre, at folkeskolen igennem oplysning og dannelse gør eleverne i stand til at modstå religiøse parallelsamfund og social kontrol?

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til børne- og undervisningsministeren.

Kl. 18:52

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er jo et spørgsmål, som ligger i direkte forlængelse af den runde spørgsmål og svar, vi havde lige før. Derfor vil jeg supplere med konkrete initiativer, man kan tage. Noget af det, som vi jo arbejder med – det har vi gjort i en årrække i folkeskoleforligskredsen – er, hvordan man kan arbejde for, at der er en mangfoldighed i elevgrundlaget på de enkelte skoler. For det er noget af det, der betyder noget, hvis man skal have et helhedssyn på og have en mulighed for at arbejde med det, der er folkeskolens formålsparagraf. Så skal det jo netop være en folkeskole for alle.

Det er blot for at nævne, at noget af det, som kommunerne konkret har arbejdet med, er, hvordan man målrettet kan gøre noget for, at der kommer en blandet elevsammensætning; der er også kommuner, der gør det med dagtilbuddene; der er en meget målrettet indsats i kommunerne med hensyn til arbejdet i forældrebestyrelser og skolebestyrelser; der er jo en række værktøjer, som jeg nævnte tidligere, som inspirerer til, hvordan man også kan arbejde mod tendenser til radikaliserings.

Til sidst kan jeg måske her nævne, at det jo også er et spørgsmål om aktivt medborgerskab og det, man gør. Det er også rettet mod eleverne selv. Det er sådan, at elevorganisationen Danske Skoleelever netop har sat en kæmpe stor kampagne i gang. Den hedder Speak Up, og her går de som elever ud på alle landets folkeskoler for at involvere eleverne og gøre dem til aktive medborgere ved at tage elevdemokratiet alvorligt. Det er et meget godt eksempel på, hvordan man også på andre måder praktiserer folkeskolens formålsparagraf

og derigennem også forpligter ens kammerater til at være en del af det demokratiske fællesskab.

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:53

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Nu omtalte ministeren i det foregående spørgsmål den hele livssituation. Jeg er ikke uenig i, at det er nødvendigt at sætte alle funktioner ind for at løse de her problemer, som jo er reelle. I den forbindelse vil jeg gerne høre ministeren, om ministeren påtænker at inddrage Kommunernes Landsforening og Danmarks Lærerforening, og om regeringen som helhed påtænker at tage nogle målrettede, brede initiativer for at løse det her problem.

Det, som jo er en udfordring, når man har et åbent og demokratisk samfund, er, at demokrati er en frivillig tilslutning. Hvordan kommer man den ufrivillighed til livs? Det er jo et iboende problem for de grupper, som udøver social kontrol og lignende. Der synes jeg det er relevant – også set i relation til de problemstillinger, som også er blevet berørt i vores forrige debat – at få et svar fra ministeren på, hvordan vi dels kommer ind i en helhedsbetragtning fra regeringens side, dels kommer ind i den vigtige og væsentlige debat om, at demokrati og et åbent samfund er et spørgsmål om frivillig tilslutning.

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren, værsgo.

Kl. 18:55

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Der er en række initiativer i gang relateret til hele diskussionen om, hvordan man kan lave en folkeskole for alle. Et nyt initiativ er, at der på 14 skoler med mange elever med anden etnisk baggrund og med mange faglige udfordringer er afsat ca. 3 mio. kr. til hver af skolerne i et samarbejde om at lave et udviklingsprogram for at løfte fagligheden. Isoleret set har det ikke noget som helst med parallelsamfund at gøre, men når jeg nævner eksemplet her, er det bare for at sige, at det er et initiativ, der er sat i gang.

Vi har lige haft møde med samtlige 14 skoler og de seks kommuner, som skolerne ligger i. En af de ting, der var enighed om, var, at hvis man skal løfte fagligheden, er man nødt til at have et helhedsperspektiv på børnenes liv, fordi det typisk er sociale faktorer og andre ting, der gør, at det er svært for dem på lige fod med andre at lære det, som vi forventer af elever i folkeskolen.

Et af indsatsområderne er det sammenhængende liv. Det handler netop om, hvordan de via det boligområde, de bor i, kan arbejde med de forskellige frivillige organisationer i et tæt samarbejde med de lokale repræsentanter. Man diskuterer, med hvilke værdier man går ind i det danske samfund med dets demokrati. Det er bare for at sige, at der er en stor opmærksomhed på det rundtomkring.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg tror, at selv om der er tendenser til det – spørgeren henviser også til en undersøgelse – er det generelle billede, at der er rigtig, rigtig mange, som, uanset hvor de i øvrigt måtte komme fra, i den grad værdsætter det demokrati, som vi har her i Danmark.

Kl. 18:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:56

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det.

Nu er ministeren jo ikke kun minister for folkeskoleområdet, ministeren er også minister for friskoleområdet, og der har jo igennem de senere år med mellemrum været problemer i friskolemiljøer, som hører til i den mere radikaliserede del af samfundet. Der er også blevet taget nogle initiativer i forhold til at modvirke det, med ekstra kontrol og lignende, og jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren påtænker at gå ind i hele den her friskoleproblematik i forhold til de friskoler, som har vanskeligt ved at leve op til de krav og forventninger, der er inden for ligestilling, inden for demokrati og inden for medborgerskab, og om ministeren vurderer, at der er et reelt problem.

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:57

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er korrekt, at friskoler og privatskoler også hører under Børne- og Undervisningsministeriet, og det, der er det generelle udgangspunkt i forhold til samtlige fri- og privatskoler, er, at hvis de ikke lever op til folkeskolens formål – og det gælder selvfølgelig også i forhold til demokrati, ligestilling, ytringsfrihed osv. – kan de blive udsat for et tilsyn, herunder et skærpet tilsyn. Og hvis de fortsat ikke lever op til det, der er folkeskolens formål, så kan de i sidste ende få frataget muligheden for at drive en friskole. Men over årene er det sket nogle gange, og jeg synes, det er rigtig fint, at man har muligheden for at sætte friskoler under skærpet tilsyn, af mange forskellige grunde, men med det udgangspunkt, at de skal kunne leve op til, at eleverne i sidste ende kan det, der svarer til, hvad der står i folkeskolens formålparagraf.

Så vi har et velfungerende system, og det har været så velfungerende, at det også har betydet, at der er nogle, som har fået frataget deres mulighed for at drive friskolevirksomhed. Jeg skulle så hilse og sige, at det bestemt ikke kun har været i forhold til religiøse parallelsamfund, og hvad det måtte betyde for skolens virke, det har været med udgangspunkt i det, der ligger i folkeskolens formålparagraf om demokrati osv., men frem for alt, om de lever op til de faglige krav, der skal være i de forskellige fag.

Kl. 18:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 18:58

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det.

Med mellemrum, og det skal være det sidste, jeg adresserer, er læreruddannelsen jo oppe at vende. Nu ligger læreruddannelsen ikke under børne- og undervisningsministeren mere, men jeg ved, at børne- og undervisningsministeren har et tæt samarbejde med uddannelsesministeren, og som sådan vil børne- og undervisningsministeren nok også blive inddraget, ifald der skal ske en revision af læreruddannelsen.

Mener ministeren, at hele dette dannelsesaspekt, som vi har gjort gældende her i forhold til parallelsamfund og medborgerskab og lignende, står stærkt nok i læreruddannelsen og i forhold til de kompetencer, som lærere skal give videre? Og der tænker jeg ikke kun på faglige kompetencer, jeg tænker dannelse som dannet som et helt menneske, dannet i forhold til at have en stor fagviden, i forhold til en historik, den religiøse arv, den demokratiske arv, vi har som samfund. Mener ministeren, at det står stærkt nok, og agter ministeren, når vi kommer til en revision af læreruddannelsen, hvad vi jo nok gør på et eller andet tidspunkt, at tage initiativer i forhold til uddannelsesministeren, når det gælder dannelsesområdet?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:59

som lokalemæssigt ikke er så omkostningstunge, og derfor kan man se, at der er en forskel på taksten i forhold til, hvad det tekniske gymnasium får, og hvad handelsgymnasiet får. Det samme gælder for den sags skyld det almene gymnasium, for de har nogle naturvidenskabelige retninger, og så har de f.eks. obligatorisk musik og idræt, der også er noget, som er dyrt at drive i forhold til de faciliteter, der skal være til rådighed.

Kl. 19:00

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak. Det er sådan, at hele dannelsesaspektet fylder en pæn og vigtig del af læreruddannelsen. Det var faktisk sådan, at da læreruddannelsen blev ændret for et par år siden, kiggede vi særskilt på det, der så ufolkeligt hedder KLM, altså kristendom, livskundskab og medborgerskab, og som er et element, som alle lærerstuderende skal have, fordi det er et underlag for, lige præcis hvordan man arbejder med det, der er folkeskolens formålsparagraf, i forbindelse med demokrati, medindflydelse, ytringsfrihed osv. Så det var der et særskilt fokus på i forbindelse med ændringen af læreruddannelsen, og det er mit indtryk, at det fungerer rigtig godt.

Nu er det sådan, at der er nedsat en følgegruppe, der følger, hvordan det går med læreruddannelsen, og de har til opgave at kigge den efter i sømmene der, hvor den måske kan gøres lidt bedre i forhold til det, der var formålene. Det er nu ikke mit indtryk, at det er det såkaldte KLM-fag, som der er behov for at kigge på, for det har fundet en form. Men nu må vi høre, hvad følgegruppen anbefaler, når de fremlægger deres forslag til eventuelle ændringer af læreruddannelsen.

Kl. 19:01

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til børne- og undervisningsministeren af fru Anni Matthiesen.

Kl. 19:01

Spm. nr. S 1261

32) Til børne- og undervisningsministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at der bør være lige konkurrencevilkår mellem de almene gymnasier og erhvervsgymnasierne?

Kl. 19:01

Formanden:

Værsgo.

Kl. 19:01

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at der bør være lige konkurrencevilkår mellem de almene gymnasier og erhvervsgymnasierne?

Kl. 19:01

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:01

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg går ud fra, at det, som spørgeren mener, er de lige økonomiske vilkår, for det er det korrekt at der har været en diskussion af. Det er jo sådan, at vi har som udgangspunkt, at der skal være lige vilkår, men lige vilkår betyder ikke, at de skal have den samme takst, og det er der nogle grunde til. For de gymnasiale uddannelser har en profil, der er ret forskellig, og lad mig komme med nogle eksempler på det.

Hvis man tager det tekniske gymnasium, htx, kan man se, at det – det siger næsten sig selv – har en klar teknisk profil, men det betyder også, at det, for at de kan drive de linjer, der hører til htx, er en uddannelse, der er dyr at drive, fordi de i langt højere grad end f.eks. handelsgymnasiet både skal have laboratoriefaciliteter og værkstedsfaciliteter. Handelsgymnasierne har så nogle andre studieretninger,

Men hvis man renser det for de forskelle, der er på uddannelsesretningerne, kan man se, at det alt andet lige er sådan, at de får det samme i takst. Der, hvor forskellen så kommer, ud over at der er nogle forskellige linjer, er ved, at overenskomsterne for lærergrupperne er forskellige, og det giver sig udslag i, hvad det koster at drive den ene eller den anden gymnasiale uddannelse. Men overenskomstforhandlinger er ikke børne- og undervisningsministerens bord.

Kl. 19:02

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 19:02

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Jeg har nogle helt konkrete eksempler på noget, hvor jeg i hvert fald synes der er nogle urimelige økonomiske forskelle mellem de almene gymnasier og erhvervsgymnasierne. Jeg har et eksempel, som faktisk er fra min egen kreds, hvor Grindsted almene gymnasium og Erhvervsgymnasiet Grindsted ligger med 100 m afstand fra hinanden. Det er to gymnasier, som er lige store, det er to gymnasiale uddannelser, som er underlagt de samme betingelser, både hvad angår lærerkvalifikationer, adgangskrav, eksamensbestemmelser og undervisningsniveau, og de er begge studiekompetencegivende på samme niveau, men trods det har det almene gymnasium hvert år 8 mio. kr. mere at drive skole for. Og det vil jeg egentlig gerne høre ministerens holdning til.

Kl. 19:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:03

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Hvis spørgeren ønsker at gå ind i det med hensyn til de to helt konkrete uddannelsesinstitutioner, der er her, vil jeg foreslå spørgeren at sende det som et skriftligt spørgsmål, og det er simpelt hen, fordi det er ganske svært at gå ind og se på, om der er nogen særlige lokale forhold, der gør det. Og det er derfor, jeg kan svare spørgeren på det, som angår de generelle principper for tildeling af takster. Det har også noget at gøre med, at det kan gøre en forskel, om det er et stort eller et lille gymnasium, og inden for den almene gymnasiale sektor er der nogle særlige udkantstilskud, som der ikke behøver at være til nogle af de andre gymnasiale områder.

Så generelt er det sådan, at man, hvis man kigger på de fire gymnasiale uddannelser, der er, og renser det for de forskelle, der er i, at laboratorie- og værkstedsfaciliteter kan være forskellige, så kan se, at det er udlignet i forhold til de fire retninger. Der kan være noget, der giver en forskel på størrelsen, og der kan være noget i forhold til læreroverenskomster. Så derfor vil jeg i forhold til lige præcis det eksempel foreslå, at spørgeren stiller det som et skriftligt spørgsmål, og så kan vi se nærmere på, hvad det skal være.

Så hvad angår de generelle principper, skulle der være lige vilkår med de forskelle, jeg nævnte før.

Kl. 19:04

Formanden:

Anni Matthiesen.

Anni Matthiesen (V):

Det vil sige, at det, jeg hører ministeren sige, er, at der også burde være ens retningslinjer for f.eks. sådan noget som udkantstilskud og de betingelser, der er, for at kunne få udkantstilskud. Eller er der forskellige beregningsgrundlag for de to typer gymnasier, og hvordan er de?

Kl. 19:05

et om det. Men man kan spørge sig selv om, hvorfor det ene fik, når det andet ikke fik, og derfor er det en af de ting, vi gerne vil kigge på, når vi lige kigger taxameterstrukturen igennem. Men en ting er det dog vigtigt at få sagt her, og det er, at de ændringer, der er blevet lavet, er lavet ved en omfordeling inden for den pågældende sektors egen økonomi. Det er ikke noget med, at man har taget fra erhvervsskolerne for at give noget til gymnasierne eller vice versa. De udkantstilskud, der f.eks. er givet, har været en omfordeling blandt den samme type institutioner.

Kl. 19:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:05

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til børne- og undervisningsministeren fra fru Anni Matthiesen.

Kl. 19:08

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Regeringen vil nedsætte et udvalg, der skal kigge på ikke alene taxametrene for de selvejende institutioner for at fremme det, som vi kalder et socialtaxameter, men også de geografiske forskelle. Så vi kommer til at give taxameterområdet et eftersyn. Og det gør vi, fordi der i forhold til de forskellige gymnasiale uddannelser, herunder erhvervsuddannelserne, af historisk politiske grunde er forskel på, hvordan man har givet udkantstilskuddet. Bl.a. er det sådan, at man for det almene gymnasium længe har haft et særligt tilskud til særlig små gymnasier, som man ikke havde for de andre gymnasiale uddannelser, og det kan være noget af det, der slår igennem i forhold til de to konkrete eksempler, som spørgeren har givet.

Kl. 19:05

Erhvervsskolerne fik et tilskud på finansloven for 2010, da man indførte et udkantstilskud til erhvervsskolerne, og hvis man tager VUC-centrene, er der en anden historik om, hvordan man har lavet udkantstilskud til dem, og de dækker jo så nogle af hf-uddannelserne.

Så det er bare for at sige, at lige præcis på de udkantstilskud, der har været, er der forskel, og det er noget af det, som vi vil kigge på i forbindelse med et taxametereftersyn og socialtaxameteret for at se, om der er noget, vi skal overveje at gøre anderledes.

Kl. 19:06

Formanden:

Anni Matthiesen.

Kl. 19:06

Anni Matthiesen (V):

I samme forbindelse kunne man måske også vælge at kigge på det med regionaliseringsfaktorerne, hvor det er på den måde, at det anvender man i erhvervsgymnasierne, men ikke i de almene gymnasier. Er det noget, undervisningsministeren også kunne tænke sig at drage ind i drøftelserne, når vi skal til at kigge på taxameterstilskud?

Kl. 19:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:07

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er et meget godt eksempel på nogle historisk betingede forskelle, som der ikke har været et stringent politisk arbejde med. De almene gymnasier har fået og fik, da de blev gjort til selvejende institutioner, og hvis de var særlig små, lidt ekstra i tilskud til at kunne oprette nogle flere studieretninger, selv om der var lidt færre elever. På den måde kunne de alligevel have en pæn vifte af udbud på de selvejende almene gymnasier.

Man har så efterfølgende sagt: Jamen hvad med erhvervsskolerne? Giver det ikke også mening, at de skulle have et ekstra tilskud? Og det var det tilskud, jeg henviste til i mit svar før om, at man i 2010 så gav en regional takst til dem. Det er kommet af lidt forskellige grunde, og det har været nogle brede forlig, der har været indgå-

Spm. nr. S 1262

33) Til børne- og undervisningsministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at der ydes A-niveau-takster pr. elev på de almene gymnasier, men at der ikke opereres med særlige A-niveau-takster på erhvervsgymnasier?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 19:08

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at der ydes A-niveau-takster pr. elev på de almene gymnasier, men at der ikke opereres med særlige A-niveau-takster på erhvervsgymnasierne?

Kl. 19:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:08

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

A-niveau-taksterne blev indført i forbindelse med, at de almene gymnasier overgik fra amterne til at være selvejende institutioner. Der var en politisk diskussion om, at man gerne vil fremme nogle fag – det var inden for de naturvidenskabelige fag – ved at give mulighed for A-niveau-takst for at gøre det mere attraktivt at udbyde nogle af de her naturvidenskabelige fag. Derfor blev det så indført. Der var en bred politisk aftale på det tidspunkt, netop for at fremme de naturvidenskabelige fag. Det beløb, man så fandt til A-niveau-fagene, var en omfordeling inden for selv samme gymnasier.

Så kan man spørge sig selv, om det er hensigtsmæssigt, og om det ikke er en knopskydning på et i forvejen måske lidt uoverskueligt taxametersystem. Det synes jeg er et meget relevant spørgsmål, og man kunne godt overveje, om man skulle kigge på det, når vi alligevel på et tidspunkt kigger på taksterne.

Kl. 19:09

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 19:09

Anni Matthiesen (V):

Jeg er glad for høre, at ministeren også vil tage nogle af de her ting med, når der skal ryddes op i nogle ting.

Det, som ministeren jo også er bekendt med, er, at de rigtig mange steder har indgået et campussamarbejde på tværs, og at det mange steder fungerer rigtig fint. Men jeg kan sige, at det i hvert fald er nogle af de ting, der kan give problemer, f.eks. i det her tilfælde med

Grindsted almene gymnasium og Erhvervsgymnasiet Grindsted, at de har så vidt forskellige økonomiske muligheder for at drive skole. Jeg vil høre ministeren, om ministeren ikke også mener, at det kan give problemer i campussamarbejdet, når der f.eks. som her er en forskel på 8 mio. kr. på økonomisiden hvert eneste år, når man sammenligner de to skoler.

Kl. 19:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:10

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Som jeg sagde i den tidligere spørgerunde, vi havde, er der nogle grunde til, at der er forskel på taksterne, og hvorfor et erhvervsgymnasium kan have en anden økonomi end det almene gymnasium. Det er simpelt hen, fordi det er dyrere at drive nogle af det almene gymnasiums tilbud inden for de naturvidenskabelige retninger. Det er bare for sige, at det er lidt vigtigt at holde fast i, at selv om det på papiret ser ud, som der er stor forskel på taksterne til de forskellige gymnasiale uddannelser, er der også en grund til det, nemlig uddannelsens indhold. Og renser man det for de forskelle, får de det samme i takst.

Til den anden del, som spørgeren er inde på, nemlig etablering af campus, synes jeg – ligesom spørgeren, kan jeg høre – at det er en rigtig god idé, at man laver nogle samlede ungdomsuddannelsesmiljøer. Det er ikke, fordi vi synes, at man skal tvangsfusionere alle ungdomsuddannelserne. Nogle steder har man valgt at lave nogle egentlige fusioner, andre steder nogle frivillige samarbejder. Noget af det, vi er i gang med at kigge på i Børne- og Undervisningsministeriet, er, om vi kan gøre regelsættet lettere. Hvis man vil samarbejde, uanset om det er frivilligt, eller om det er, fordi man vil fusionere, er der så nogle regler, der vanskeliggør de samarbejder? Vi vil snart komme med et udspil til, hvordan det kan gøres lettere, hvis man vil lave en campus.

Kl. 19:11

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 19:11

Anni Matthiesen (V):

Ministeren har sagt flere gange, at i forbindelse med, at regeringen vil indføre klasseloftet på de 28 elever i gymnasierne, er der afsat en pulje, som gymnasierne kan søge, hvis de har brug for at bygge nye klasselokaler. Jeg har også forstået, at det giver noget frustration hos erhvervsgymnasierne, fordi det åbenbart nu er kommet frem, at det ikke gælder dem. Det gælder åbenbart kun de almene gymnasier, der har mulighed for at søge den her pulje. Er det noget, ministeren kan bekræfte?

Kl. 19:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:12

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Regeringen og Enhedslisten har lavet en aftale, hvor der afsættes 121 mio. kr. til at gennemføre et gennemsnitligt loft på maks. 28 elever i de gymnasiale uddannelser, og det dækker udgiften til loftet. Derudover er der en såkaldt kapacitetspulje i Børne- og Undervisningsministeriet. Kapacitetspuljen blev nedsat, i forbindelse med at gymnasierne blev lavet om til selvejende institutioner, og det vil så sige, at det er gymnasier, hvor man har det almene gymnasium og hf, og hvis det er, at de støder mod grænsen og skal udbygge, kan

man søge fra kapacitetspuljen. Den pulje kan alle de selvejende institutioner, der gik fra at være amtskoler til at blive selvejende institutioner, søge. Det er i den forstand uafhængigt af, at vi har afsat ekstra 121 mio. kr. til et maks.-loft på 28 elever i klasserne, men der er mulighed derudover for, at de almene gymnasier og hf, der blev til selvejende institutioner, også kan søge kapacitetsudviklingspuljen.

Kl. 19:13

Formanden:

Sidste spørgsmål fra fru Anni Matthiesen.

Kl. 19:13

Anni Matthiesen (V):

Som jeg forstår det, gør det, at erhvervsgymnasierne jo så ikke kan spise af den pulje.

Afrundingsvis vil jeg gerne sige, at jeg er glad for, at ministeren er indstillet på at kigge på det her område og måske prøve på at gøre konkurrencevilkårene mere lige. Jeg vil også rigtig gerne overrække eksemplet her med tallene til ministeren, som ministeren så kan prøve at kigge på, for jeg må sige, at jeg mener, at det eksempel, som er her, er grotesk i forhold til lige konkurrencevilkår, og jeg vil høre ministeren, om ministeren har lyst til at se tallene.

Kl. 19:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:13

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil glæde mig til at modtage spørgsmålene fra spørgeren, og så får spørgeren selvfølgelig også et godt og grundigt svar fra Børne- og Undervisningsministeriet.

Kl. 19:14

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til social- og integrationsministeren fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 19:14

Spm. nr. S 1247

34) Til social- og integrationsministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvad er ministerens holdning til imam Abdul Wahid Pedersens forslag om en voldgiftsret, jf. Jyllands-Posten og Århus Stiftstidende den 8. december 2011, der skal vurdere ægteskaber i forhold til islamisk lov?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 19:14

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Mit spørgsmål til social- og integrationsministeren er: Hvad er ministerens holdning til imam Abdul Wahid Pedersens forslag om en voldgiftsret, jf. Jyllands-Posten og Århus Stiftstidende den 8. december 2011, der skal vurdere ægteskaber i forhold til islamisk lov?

Kl. 19:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:14

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det kan jeg sådan set besvare meget kort og meget grundigt også på en og samme tid: Det går regeringen selvfølgelig ikke ind for. Vi går

på ingen måde ind for, at der skal etableres noget, der ligner sharia-
 råd eller en religiøs voldgiftsret. Vi har den danske lovgivning. Den
 gælder alle danskere og alle, der befinder sig i Danmark. Så jeg kan
 på meget kort vis sige, at det afviser vi naturligtvis.

Kl. 19:15

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 19:15

Louise Schack Elholm (V):

Den problemstilling, som Abdul Wahid Pedersen belyser her, er, at
 han oplever, at mange muslimske mænd kommer til ham, når deres
 hustru har fået skilsmisse, og spørger, om de nu er skilt i muslimsk
 forstand. Det mener han ikke nødvendigvis de er, og derfor vil han
 gerne have sådan et råd.

Den radikale rådmænd i Aarhus er positivt stemt over for det her
 navn. Hvordan stiller regeringen sig, hvis Aarhus Kommune støtter
 op om et sådant råd?

Kl. 19:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:15

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er jo fint, hvis Aarhus Kommune synes, man skal gå i dialog.
 Jeg har intet imod dialog. Men det, jeg gerne vil advare imod – og
 det skal være til alle, som går rundt med de tanker – er på nogen som
 helst måde at etablere et parallelt retssystem til det, vi har. I Dan-
 mark har vi én lov, den gælder os alle sammen, og der skal ikke væ-
 re nogen anden model. Så det kan jeg selvfølgelig på det klareste af-
 vise at jeg på nogen som helst måde vil bakke op om.

Jeg vil gerne minde om, at SFI for nylig har offentliggjort en me-
 get omfattende undersøgelse af parallelle retsopfattelser i Danmark.
 Den viser jo lige præcis, at det har meget alvorlige konsekvenser for
 især kvinderne, som ikke oplever at kunne få anerkendt den skil-
 smisse, som de jo har fået hos de danske myndigheder. Derfor vil jeg
 gerne sige, at det her jo er et problem, som vi i regeringen tager me-
 get alvorligt. En ting er, at det ikke er et ægteskab i juridisk forstand,
 man måske ikke kan få opløst ved sharia, en anden ting er, at det her
 faktisk betyder noget for de her kvinder.

Derfor har jeg gjort det, at jeg har nedsat et hurtigtarbejdende
 embedsmandsudvalg, som ser på, lige præcis hvad vi kan gøre for at
 hjælpe de her kvinder, som det primært drejer sig om.

Kl. 19:16

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 19:16

Louise Schack Elholm (V):

Er det ministerens opfattelse, at der er nogle, der allerede har lavet
 sådanne uofficielle råd og nævn?

Kl. 19:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:16

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Nej, det er ikke noget, jeg er vidende om. Med den viden, jeg har,
 findes det ikke i Danmark, og derfor er det også et forholdsvis hypo-
 tetisk spørgsmål. Jeg vil gerne sige, at det heller ikke er noget, som
 jeg synes skal komme, og det er noget, som jeg vil se meget alvorligt
 på, hvis der er nogle, der går rundt og synes, at det her er en god idé.

Selvfølge skal vi ikke have en anden lovgivning for visse grupper
 i vores befolkning.

I Danmark har vi én lov. Den vedtages lige præcis i den her sal,
 hvor vi står, og der er kun den lov, og den gælder os alle. Det, der
 kan være udfordringen, og som jeg synes vi må arbejde rigtig meget
 med, er også at få bearbejdet holdningerne hos dem, som synes, at
 det er en rigtig god idé med sharia-råd, men det er sådan set også at få
 oplyst kvinder og mænd om, hvilke rettigheder og forpligtigelser
 man har.

Vi har jo, synes jeg, gjort det meget tydeligt, i og med at vi har
 nedsat en arbejdsgruppe, at vi tager de her problemer alvorligt, og at
 vi gerne vil gøre noget ved det. Den embedsmandsgruppe kommer
 med en rapport eller nogle konklusioner til foråret, og så må vi jo se,
 hvordan vi griber det an derfra.

Jeg vil gerne sige, at jeg tager de her problemer meget alvorligt,
 fordi det rammer de mennesker, som er i klemme i systemet, hårdt,
 men vi bliver nødt til at sige, at sharialov ikke er nogen farbar vej i
 Danmark.

Kl. 19:18

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm for et sidste spørgsmål.

Kl. 19:18

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er jo sådan set rigtig glad for de ting, ministeren siger, for jeg
 mener også, at det er et stort problem, hvis der er sådan nogle paral-
 lelle retssamfund, og jeg er også bekymret over de kvinder, som op-
 lever de her problemer. Så jeg ser i hvert fald også frem til, at det her
 udvalg skal sidde og arbejde med det her.

Kan ministeren fortælle noget nærmere om, hvor lang tidshori-
 senten er, hvornår vi kan regne med at se nogle udspil fra dem, og
 hvad det er for nogle retningslinjer, de kigger på?

Kl. 19:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:18

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det kan jeg godt. Der kom nogle SFI-rapporter, næsten lige efter at
 jeg var blevet minister, og nogle af dem konkluderede jo bl.a., at vi
 har problemer med social kontrol. Der var en rapport, som handlede
 om parallelle retsopfattelser, og som selvfølgelig endnu en gang un-
 derstregede, at man i mange, mange år har gjort alt for lidt på det her
 område. Det synes jeg jo er en opgave, som vi i fællesskab må tage
 på os. Og jeg håber, når embedsmandsgruppen engang kommer med
 sit arbejde, at vi også i Folketinget kan finde et bredt flertal for at
 gøre noget. For det her drejer sig om, hvordan vi kan hjælpe en
 gruppe borgere, som kan blive rigtig klemte, fordi der kan være visse
 kultur- eller værdinormer, som de bærer med sig, og som gør, at de
 ikke oplever, at den danske lov gælder dem.

Derfor handler det for mig om at se rigtig meget om oplysning.
 Alle skal oplyses om, hvad det er for nogle regler, der gælder i Dan-
 mark, hvad det er for nogle retningslinjer, der er de gældende, og
 hvad for nogle rettigheder folk har. Det synes jeg er rigtig vigtigt.

Så vil jeg også gerne sige, at myndighederne også løbende ind-
 skærper over for trossamfundene i Danmark, at det lige præcis er dansk
 lovgivning, der skal følges, og at man kan tilbagekalde viel-
 sesmyndigheden, hvis der er nogle, der skaber tvivl om, hvorvidt de
 lever op til det ansvar.

Kl. 19:19

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til social- og integrationsministeren af fru Louise Schack Elholm.

Kl. 19:19

Spm. nr. S 1248

35) Til social- og integrationsministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvordan vil ministeren sikre, at alle kvinder i Danmark er sikret den samme lovbestemte ret til skilsmisse uanset religion?

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm. Værsgo.

Kl. 19:19

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Mit næste spørgsmål til ministeren er:

Hvordan vil ministeren sikre, at alle kvinder i Danmark er sikret den samme lovbestemte ret til skilsmisse uanset religion?

Kl. 19:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:20

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Alle kvinder har den samme ret, for vi er alle sammen dækket af den danske lovgivning. Så det, jeg tror spørgeren måske mener med spørgsmålet, er, hvordan vi vil sørge for, at alle oplever, at den ret også virker i praksis. Og der har jeg tidligere til spørgsmålet, der gik forud for det her, sagt, at jeg tror, at noget af det, der er rigtig vigtigt, er, at vi oplyser kvinderne og også mændene om, hvad for nogle retningslinjer, regler og love der gælder i Danmark, at vi bliver bedre til at tage fat på nogle af de medarbejdere i det sociale system, som har med de her befolkningsgrupper at gøre, og at vi også underviser i, hvordan man skal imødegå nogle af de udfordringer, der er.

Det hurtigtarbejdende embedsmandsudvalg, jeg har nedsat, kommer med en rapport til foråret, og til foråret vil regeringen desuden fremlægge en national strategi mod æresrelaterede konflikter. Så det her er noget, der står højt på vores dagsordenen, og vi gør alt, hvad vi kan, for at få sat nogle gode løsninger i søen. Og jeg håber meget, at vi, når rapporten kommer, og når vi skal til at udmønte den her nationale strategi, kan finde et bredt flertal i Folketinget. Jeg synes, det her er en sag, som vi i fællesskab skal værne om, og hvor vi skal sige, at vi går ind for ligestilling, og at det gør vi alle sammen.

Kl. 19:21

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 19:21

Louise Schack Elholm (V):

Historien fortæller jo også, at de her kvinder, når de kommer til muslimske lande, oplever, at de, selv om de har fået en skilsmisse i Danmark, ikke har fået en skilsmisse i de muslimske lande. Oplever ministeren, at det er et problem i forhold til andre landes anerkendelse af dansk lov, eller at det er islam – islam i Danmark, imamerne – der lægger hindringer i vejen for, at det kan blive anerkendt?

Kl. 19:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:21

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er ikke sikker på, at jeg forstår spørgsmålet helt, altså det med islam i Danmark. Hvis der er lande, man rejser til, og hvor man ikke

får anerkendt sin skilsmisse, så er det jo det pågældende land, der ikke respekterer, at lovgivning står over religiøse forskrifter eller den måde, man måtte vælge at fortolke dem på. Det er selvfølgelig en udfordring, men jo næppe en udfordring, der kan løses fra det danske Folketing, hvor vi vedtager love, som gælder alle, og som også gælder kvinder, som har en muslimsk baggrund eller ønsker at rejse til muslimske lande.

Kl. 19:22

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 19:22

Louise Schack Elholm (V):

Det er jo helt klart, at Danmark også har mulighed for at indgå i en dialog med nogle af de lande, der er problemer med. Er ministeren indstillet på at indgå i en dialog for at sikre, at de her kvinders skilsmisse også bliver anerkendt i de lande, de rejser til?

Kl. 19:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:22

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Nu er jeg jo ikke udenrigsminister, men jeg vil tro, at hvis man spurgte udenrigsministeren, ville svaret være, at vi altid gerne tager en dialog med alle lande om, hvordan man kan støtte op om demokratiet og om de retningslinjer og regler, som gælder i Danmark. Men jeg synes, jeg vil henvise til udenrigsministeren, for jeg har ikke kompetence til at gå ind og afgøre, hvordan man tager diplomatisk kontakt til andre lande.

Men jeg kan selvfølgelig sige, at i Danmark har vi én lov, og den gælder alle. Det er et synspunkt, som vi alle sammen her er villige til at stå på mål for, og som vi selvfølgelig også tager en dialog med andre om, når det er muligt.

Kl. 19:22

Formanden:

Sidste spørgsmål fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 19:23

Louise Schack Elholm (V):

Problemet for kvinderne er jo ikke kun, at de rejser i udlandet; det er også, at andre muslimer måske ikke anerkender den skilsmisse, som de har fået gennem dansk lov. Hvordan vil ministeren sikre, at muslimer og islam generelt, imamerne, kan man sige, i Danmark anerkender de skilsmisser, som bliver bevilget gennem dansk lov?

Kl. 19:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:23

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen jeg tror, der er behov for holdningsbearbejdning på det her område, og derfor er jeg sådan set meget optaget af, at vi starter med de unge, at vi har dialog, at vi fortæller og oplyser de unge om, hvad det er for nogle rettigheder, der gør sig gældende. Men det skal selvfølgelig ikke kun være de unge, der skal være meget bevidste om, hvad for nogle rettigheder de har; jeg kunne godt tænke mig, at vi bliver langt bedre til, at alle bliver fuldstændig klar over, hvad for nogle rettigheder man har, når man er i Danmark.

Derfor handler det om oplysning, og det handler om rådgivning. SFI-undersøgelsen viser jo lige præcis, at mange etniske minoritetskvinder slet ikke er bevidste om deres rettigheder og muligheder i

det danske samfund, og derfor synes jeg, vi har en udfordring foran os dér.

Jeg synes også, der er grund til at fokusere på initiativer, der handler om oplysning og om rådgivning af de religiøse minoriteter og også af de socialarbejdere, som arbejder med religiøst betingede konflikter. Jeg har selv for nylig foreslået, at der kunne oprettes kontaktpunkter, hvor kvinderne kan henvende sig for at få hjælp, for det er et projekt, som jeg tror vil være rigtig godt. I øvrigt findes der heldigvis også allerede nu mange vellykkede initiativer på området, eksempelvis LOKK og det korps af unge frivillige, som er etableret med støtte fra satspuljen.

Kl. 19:24

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til social- og integrationsministeren af fru Karin Nødgaard.

Kl. 19:24

Spm. nr. S 1249

36) Til social- og integrationsministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Er det ministerens opfattelse, at landets kommuner fører det fornødne økonomiske og pædagogiske tilsyn med opholdssteder, hvortil borgere er visiteret?

Formanden:

Værsgo til fru Karin Nødgaard.

Kl. 19:24

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Er det ministerens opfattelse, at landets kommuner fører det fornødne økonomiske og pædagogiske tilsyn med opholdssteder, hvortil borgere er visiteret?

Kl. 19:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:24

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Spørgsmålet, som fru Karin Nødgaard stiller, er, om kommunerne er gode nok til at føre tilsyn, og til det vil jeg sige, at det er der bestemt nogle kommuner der er. Der er kommuner, der er rigtig gode til at føre tilsyn, og som har fundet en god måde at organisere tilsynsopgaven på, men der er også nogle kommuner, der skal blive bedre til at føre både det økonomiske og det pædagogiske tilsyn.

Det løbende tilsyn er helt centralt, både i forhold til borgerne, f.eks. beboere i botilbud, at de får den hjælp og støtte, som de har brug for, og at de mange penge, der bruges på området, anvendes korrekt. Derfor har jeg også sammen med KL besluttet mig for at sende en opfordring til kommunerne, jeg tror nok, den udgår i morgen, om, at tilsynsopgaven i højere grad løses i fællesskab. Det kan f.eks. ske, ved at kommuner går sammen i klynger og samarbejder om tilsynet, så vi får nogle professionelle og fagligt bæredygtige tilsynsenheder, og derfor vil jeg selvfølgelig følge området rigtig tæt.

Kl. 19:26

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 19:26

Karin Nødgaard (DF):

Tak, og tak for det indledende svar.

Der er jo ikke nogen tvivl om, at vi alle, både ministeren og undertegnede og alle, der er interesseret i det sociale område, er inte-

resseret i, at alle mennesker, der er udsatte, og det er lige meget, om det er børn, unge eller voksne, skal have den fornødne hjælp, støtte og vejledning, når der er nogle ting, der halter i deres tilværelse. Men jeg synes jo, at vi har hørt alt for mange eksempler på, at det halter rundt omkring i kommunerne, og jeg synes også, det er væsentligt i den her forbindelse at sige, at netop når vi snakker om mennesker, levende væsener, så er det vigtigt, at kommunerne ligesom tager den her sag noget mere alvorligt, end de har gjort hidtil.

Det drejer sig jo ikke om, at de skal til at bygge en ny svømmehal eller de skal finde ud af, hvor de skal placere et rådhus osv., det her er altså mennesker og menneskeskæbner, som det drejer sig om. Og i forbindelse med at også ministeren nu siger, at man melder ud, at man vil opfordre kommunerne til yderligere tiltag, mener jeg måske ikke, at en opfordring er nok. Jeg mener måske hellere, man skulle skride til nogle krav, og det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministerens kommentarer til, nemlig om ikke det var bedre at stille nogle krav til kommunerne i stedet for bare at komme med en opfordring, for for mig ligger der lidt i ordet opfordring også, at der er en frivillighed.

Kl. 19:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:27

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Altså, jeg vil gerne sige, at det jo er svært at opfordre til noget, der allerede er omfattet af lov, men det er sådan set det, jeg gør. Jeg henviser til, at loven er der, og indskærper selvfølgelig, at man skal undersøge, om man på alle måder dækker det tilsyn, som man skal.

Det, som jeg tror vi må se i øjnene, er, at der har været noget forvirring hos nogle kommuner om, hvornår man er ansvarlig for tilsynet. Er det, når man er anbringende kommune, eller når man er stedlig kommune? Der er nogle kommuner, der har fundet ud af at løfte nogle af de her opgaver ved at gå sammen i klynger, ved at sørge for, at der er systematik, at der er faglig tyngde, og at der er en meget, meget stor grundighed i de tilsyn.

Andre steder er tilsynsopgaven ikke blevet udført med samme ildhu, og derfor tror jeg sådan set, at når jeg sammen med Kommunernes Landsforening sender sådan et brev til kommunerne, så ved de jo godt – de har jo også set fjernsyn og set nogle af de her meget grelle eksempler på kommuner, der virkelig har betalt rigtig mange penge for noget, der slet ikke er i orden, noget, jeg tror forarger os alle sammen – at der er mennesker, der på den måde kan sidde og spekulere i at suge penge ud af systemet, når de i virkeligheden skulle sørge for at passe på vores svage borgere.

Kl. 19:28

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 19:28

Karin Nødgaard (DF):

Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om ministeren har tænkt, at man, når nu man har gennemført den her opfordring og der er gået en rum tid, måske et halvt år, så vil følge op på det og bede samtlige kommuner i landet om at melde tilbage om, hvordan de egentlig har ageret i forhold til den her opfordring. For jeg er jo godt klar over, hvordan lovgivningen egentlig er indrettet, men problemet er bare, at kommunerne ikke efterlever den lovgivning. Så der vil det jo være væsentligt at få bekræftet – eller afkræftet – at ministeren vil tage en kontakt til samtlige landets kommuner for at høre, om de nu også lever op til det, de skal.

Formanden:
Ministeren.

Kl. 19:29

Det synes jeg er en god ting, for for mig er det vigtigt, at vi finder en løsning hurtigt, at vi hurtigt får det her system, som vi altså har reguleret i lovgivningen, til at være gældende og til at fungere. Og jeg tror, at dialog og samtale, bl.a. med KL, hvor vi også meget tydeligt markerer over for hinanden, hvad vi forventer af hinanden for at løfte opgaven og ansvaret sammen, er det, der er vejen frem. Derfor tror jeg faktisk, at partnerskabet, som jeg ser det, afløser mange års evig snak om, at kommunerne ikke gør det godt nok, og svar tilbage fra kommunerne om, at det også er, fordi de ikke har nogen penge. Jeg lægger op til en anden vej, hvor vi i fællesskab og partnerskab løser opgaverne.

Kl. 19:32

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at siden jeg blev minister, synes jeg, der er dukket mange rapporter op, som har vist, at der er plads til forbedring. Der har været børn, der er blevet hjemtaget fra anbringelse, og som ikke har fået samtaler, og der har været rigtig mange rapporter og problemer fremme, der har dokumenteret, at det ikke altid løftes godt nok i kommunerne. Det tager jeg som socialminister selvfølgelig rigtig alvorligt, for det er børn, det er udsatte, det er handicappede, det er folk med svære problemer, som vi tit taler om, der kommer til at betale prisen for, at der eksempelvis ikke er tilsyn, eller at man ikke lever op til de regler, vi har sat i lovgivningen.

Derfor har jeg indgået et partnerskab med KL, som består af tre delelementer: for det første en understregning af, at kommunerne naturligvis skal leve op til loven; for det andet en forpligtelse for mig til at blive bedre til at tydeliggøre over for kommunerne, hvad det er for nogle indsatser, der virker, så man kan tage de gode eksempler; og for det tredje i fællesskab at tilvejebringe et bedre datagrundlag. Dernæst har vi aftalt at have opfølgende møder, så vi skal mødes en gang i kvartalet, og lige præcis det her med tilsyn er noget af det, jeg vil tage rigtig, rigtig meget fat på.

Kl. 19:30

Formanden:

Fru Karin Nødgaard for det sidste spørgsmål.

Kl. 19:30

Karin Nødgaard (DF):

Det er jeg meget glad for at høre, for der er jo ikke nogen tvivl om, at de konsekvenser, der kan være af, at man ikke fører det fornødne tilsyn, kan være katastrofale, ikke bare for barnet og den unge, men også for plejefamilien f.eks., som ikke får den fornødne støtte. For jeg synes jo også, det er vigtigt, at når vi snakker tilsyn, skal det ikke lyde, som om det er en kontrol. Altså, jeg opfatter det egentlig mere, som om det er støtte og vejledning, både til den anbragte og til den plejefamilie, som faktisk yder en fantastisk stor indsats i hverdagen i forhold til at have et barn med store problemer eller et ungt menneske med store problemer i sit eget hjem. Så jeg håber virkelig, det er noget, som ministeren vil følge rigtig meget op på.

Men jeg synes, det er problematisk, at vi i dag hører, at der er tal, der viser, at fire ud af fem kommuner faktisk ikke lever op til det, som de er forpligtet til, og derfor vil jeg egentlig godt høre ministeren måske præcisere lidt mere: Vil det sige, at vi om et halvt år kan forvente, at samtlige kommuner lever op til de her krav, og at vi ikke vil se de her forfærdelige sager på tv-skærmen eller blive konfronteret med dem som landspolitikere?

Kl. 19:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:31

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, jeg har fået sendt et meget klart signal til KL, og jeg oplever, at de reagerer på det. Jeg har selvfølgelig sendt det meget klare signal, at hvis tilsynet fortsat skal ligge i kommunerne, skal der rettes op på det her. Det er man meget bevidst om i KL, og derfor er man jo også gået sammen med mig om at skrive det brev, som så udgår til landets kommuner i morgen. Man er klar til at påtage sig ansvaret og få løftet opgaven.

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til social- og integrationsministeren af fru Karin Nødgaard.

Kl. 19:32

Spm. nr. S 1250

37) Til social- og integrationsministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Finder ministeren, at kommuner, der ofte klager over dårlig økonomi, udnytter skatteborgernes penge optimalt, når der ikke følges op på, om penge til opholdssteder bruges bedst muligt, og om pengene dækker de faktiske udgifter, der er forbundet med en anbringelse?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 19:32

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Finder ministeren, at kommuner, der ofte klager over dårlig økonomi, udnytter skatteborgernes penge optimalt, når der ikke følges op på, om penge til opholdssteder bruges bedst muligt, og at pengene dækker de faktiske udgifter, der er forbundet med en anbringelse?

Kl. 19:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:32

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Nej, det er naturligvis helt uacceptabelt, når kommuner ikke får det, de betaler for, og sådan set også, når det betyder, at udsatte børn og voksne ikke får den tilstrækkelige indsats. Og derfor har jeg også taget initiativ til det partnerskab, som jeg omtalte i det sidste spørgsmål, og det første, der bliver taget hul på med partnerskabet, er lige præcis styrkelsen af kommunernes tilsyn. Det er det første vigtige skridt.

Dernæst kan jeg sige, at jeg også er gået i gang med i det hele taget at se på en gennemgang af reglerne, hvilket eventuelt også kan resultere i ny lovgivning. Men indtil videre vil jeg sige, at det er partnerskabet, som jeg tror skal være nøglen til at få løst de her problemer.

Kl. 19:33

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 19:33

Karin Nødgaard (DF):

Det synes jeg også lyder positivt sådan på længere sigt, men lige nu står der jo en masse skatteborgere, som synes, det virker fuldstændig urimeligt, at man betaler så mange penge i skat, og at det så faktisk

ender med, at man i en udsendelse på tv kan få oplyst, at regnskaberne overhovedet ikke stemmer, at opholdsstederne ikke kontrolleres, og at tallene ikke dækker de faktiske udgifter, der har været i forbindelse med en anbringelse. Et af eksemplerne var jo, at det kunne ses på nogle lønsedler, at man havde fået 30.000 kr., men på det samlede regnskab til kommunen stod der 54.000 kr. Hvor er den difference så endt? Ja, den er nok endt i de forkerte lommer. Og der kan man jo sige, at det er dårlig moral hos anbringelsesstedet – det kan vi sikkert blive helt enige om – men jeg synes faktisk også, det er sjuksk fra kommunens side, at man ikke fører noget mere opsyn med, hvad pengene går til. Én ting er, at der er nogen, der ikke får det, de er berettiget til og visiteret til, noget andet er, at der faktisk bliver nogle penge væk i systemet, og at der sidder nogle bagmænd, der kan tjene en masse på nogle sarte sjæle. Og det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministerens kommentar til, for jeg synes, det er meget problematisk, at man har så mange embedsfolk i kommunerne, og at der så ikke, når man får et regnskab fra et opholdssted, sidder nogen bagefter og lige tjekker igennem, om det nu også er helt realistisk, at de får så og så meget i løn f.eks.

Kl. 19:34

Formanden:
Ministeren.

Kl. 19:34

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror sådan set, at den forargelse, som spørgeren har, kunne jeg lige så godt have udtrykt selv. Altså, jeg er dybt forarget over, at der sidder mennesker og spekulerer i, hvordan man kan oprette skuffeselskaber og datterselskaber og så leje ud til sig selv og sidde hele tiden og have det for øje at få mest muligt ud af kommunekassen. Når man så lægger oven i det, at nogle af de her mennesker slet ikke løser deres opgaver og slet ikke hjælper eller passer eller tager hånd om dem, som de er sat i verden for at tage vare på, så er det jo for alvor, at de røde lamper lyser. Det gør de hos mig, ligesom jeg kan høre at de gør hos spørgeren. Derfor har jeg sat fuld kraft ind på at få ryddet op i det her og få tydeliggjort, hvem det er, der har ansvaret for de forskellige tilsynsopgaver. Jeg har taget kontakt til KL, og jeg har indgået partnerskabet, og der har jeg naturligvis en forventning om at de her ting kommer til at blive løst nu. Og samtidig gennemgår jeg selvfølgelig også reglerne for at se, om der er noget, der skal laves om. Men jeg vil gerne sige, at jeg tror, vi alle sammen kan være lige forargede over, at der foregår sådan nogle ting som dem her ude i kommunerne.

Kl. 19:35

Formanden:
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 19:35

Karin Nødgaard (DF):

Ja, og den forargelse retter sig jo mod dem, som udnytter systemet. Men jeg vil egentlig også gerne spørge lidt til kommunernes rolle og det, at der ikke sidder nogle folk i landets mange, mange kommuner og kontrollerer, hvad vores skatte kroner egentlig går til.

Jeg synes, det er dybt frustrerende, når man generelt hører kommunerne jamre over dårlig økonomi. De vil have mere og mere, for de kan ikke få det til at løbe rundt, men det viser sig, at de måske har nok penge i kassen, de bruger dem bare forkert, og de kontrollerer ikke, at de penge, de har brugt, bliver brugt på det rigtige. Der vil jeg godt høre, om ministeren ikke kan give mig ret i, at kommunerne sjuksker i forhold til den forpligtelse, de har til at føre regnskab. Det var jo altså aldrig gået i en privat virksomhed, kan man sige. Derfor synes jeg, det er interessant at høre om kommunerne – ud over dem, som har en dårlig moral, og som snyder og bedrager og alt muligt

andet i forhold til de her sarte sjæle – for de lever simpelt hen ikke op til det ansvar, der er pålagt dem.

Kl. 19:36

Formanden:
Ministeren.

Kl. 19:36

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det gør de ikke alle sammen, men jeg vil gerne sige, at det heller ikke er alle sammen, jeg har grundlag for at udtale kritik af.

Jeg er sådan set meget enig i, at kommunerne skal behandle de her tilsyn anderledes. For at få afklaret, hvem det er, der skal føre tilsyn, og hvornår – for det har der åbenbart været forvirring om ude i kommunerne – sender jeg nu sammen med KL et brev ud. Vi sørger også for at anbefale, at man eksempelvis går sammen i større klynger og beslutter sig for, hvem i lokalområdet der skal stå for alle de her tilsyn. Det har man f.eks. gjort på Fyn, hvor Faaborg-Midtfyn foretager alle tilsyn, hvorefter det så er de almindelige kommuner, som går ind efterfølgende og godkender, så der er armslængde i det. Ved at lave sådan nogle klynger kan man sagtens få noget, der fagligt er langt, langt bedre.

Jeg vil sige, at det selvfølgelig er beskæmmende, at der er sket de fejl, der er sket, og jeg ser sådan set med meget stor alvor på at få rettet op på det, og det regner jeg bestemt med at der bliver. Nogle af de her tilbud er meget, meget dyre enkeltmandsforanstaltninger, som der slet ikke bliver ført kontrol med, og vi ved, at nogle af de mennesker, der er anbragt der, jo er anbragt der, fordi de har svære problemer, som de så ikke får den rigtige hjælp til. Så jeg ser sådan set med stor alvor på problemet.

Kl. 19:37

Formanden:
Sidste spørgsmål fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 19:37

Karin Nødgaard (DF):

Det er fint, men ministeren kører meget på, hvad skal man sige, de mere menneskelige og mere følelsesmæssige aspekter i det.

Jeg vil altså også gerne i det her spørgsmål koncentrere mig rigtig meget om økonomien, for vi har hørt kommunerne sige, at de har en dårlig økonomi. Jeg vil så godt høre ministeren, om ministeren mener, at kommunerne har en dårlig økonomi. Er det ikke bare et spørgsmål om, at de bruger pengene forkert? Jeg ved, at den daværende opposition, altså den nuværende regering, i valgkampen var ude med store løfter om, at kommunerne kunne få flere penge, så hvis det nu viser sig, at kommunerne har en dårlig økonomi, er ministeren så rede til at gå ind og give yderligere ressourcer? Jeg kan somme tider blive lidt forvirret i forhold til det der med kommunernes økonomi: Er den god, eller er den dårlig? Og hvis den er dårlig, er det så, fordi man forvalter de penge, man har, forkert?

Kl. 19:38

Formanden:
Ministeren.

Kl. 19:38

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Om tilsynet vil jeg sige, at indsatsen *skal* blive bedre. Det kan der ikke sættes spørgsmålstejn ved, det er en bunden opgave, og den skal løses.

Når det drejer sig om kommunernes økonomi, vil jeg sige, at vi, ud over at vi har indført et forsigtighedsprincip, som jeg tror vi lancerede på tredjedagen i valgkampen, også har sørget for at have et råderum, så der eksempelvis også vil være penge, når der skal laves

en ny kommuneaftale. Det har vi jo gjort, fordi vi bl.a. har sat nogle skatter i vejret, og det er så en politisk beslutning. Når spørgeren spørger om, hvorvidt vi har god økonomi i kommunerne eller ej, vil jeg sige, at jeg tror, der er meget stor forskel. Der er nogle kommuner, der har været dygtige til i tide at omstille sig, og andre, der ikke har været lige så gode, har haft en gammel gæld eller har haft andre forudsætninger. Så jeg tror, at situationen i kommunerne er meget forskellig. Men jeg er sådan set enig med spørgeren i den argumentationsrække, der handler om, at man skal få mere ud af de penge, der bliver brugt. Det tror jeg sådan set også vi kan ved lige præcis at sats på det, der er punkt to i partnerskabsaftalen, nemlig at sørge for, at det er de indsats, der virker, der kommer til at sprede sig, sådan at vi ikke har mange indsats, der fægter i alle mulige retninger, men at vi har fokus på det, som vi ved har effekt.

Kl. 19:39

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til social- og integrationsministeren af fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 19:40

Spm. nr. S 1263

38) Til social- og integrationsministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mener ministeren, at der i Danmark er behov for såkaldte islamiske råd til på baggrund af sharialov at mægle i bl.a. skilsmisssager?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 19:40

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Spørgsmålet lyder sådan her:

Mener ministeren, at der i Danmark er behov for såkaldte islamiske råd til på baggrund af sharialov at mægle i bl.a. skilsmisssager?

Kl. 19:40

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:40

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er det tredje spørgsmål, jeg får i dag, om stort set det samme emne. Derfor vil jeg selvfølgelig gerne henvise til de andre, men jeg kan også meget, meget tydeligt sige, at naturligvis synes jeg ikke, at der skal være islamiske råd, der skal mægle på baggrund af sharialov i skilsmisssager. I Danmark har vi én lov, og den gælder os alle sammen.

Den her debat om skilsmisseråd ville i øvrigt også være helt overflødig, hvis alle borgere i Danmark, herunder alle imamer, accepterede, at når et ægteskab juridisk ophører efter dansk lov, er den religiøse vielse automatisk ophørt. Så derfor synes jeg, at det her handler om – som jeg også nævnte ved de tidligere spørgsmål – et krav til anerkendte trossamfund om, at man skal følge dansk lov. Vi skal blive bedre til at oplyse alle i Danmark om, hvilke rettigheder de har, og vi skal blive bedre til at sætte ind med en indsats, eksempelvis i forhold til parallelle retsopfattelser, og det er det, som regeringen er på vej med.

Kl. 19:41

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 19:41

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jamen jeg hørte godt, at der var andre, der også havde de spørgsmål, og det er jo, fordi det her er noget, der vedrører os alle, og er noget, der berører os meget dybt: at vi ser, at hele vores fundament i Danmark faktisk bliver undermineret af, at man laver et parallelt samfund.

Derfor har jeg jo savnet meget, at ministeren mere tydeligt var ude på handling. For jeg har ikke hørt ministeren sige, at hun tager kontakt til Aarhus og dermed får talt med Aarhus Kommune om, hvordan de kan undgå, at dette kommer til at ske. Jeg kunne forstå på en avis, at det faktisk er sådan, at der er nogle i regeringen, der synes, det ligefrem er en god idé.

Så jeg vil gerne høre ministeren meget tydeligt svare på: Er det muligt, at ministeren tager kontakt til Aarhus og får tydeliggjort, at det ikke er noget, man skal støtte der?

Kl. 19:42

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:42

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg har faktisk ikke hørt om, at Aarhus har gået i de her tanker, og jeg vil selvfølgelig starte med først at vende tilbage til ministeriet og finde ud af, hvad der er op og ned i den sag.

Men når det så er sagt, vil jeg gerne sige: I Danmark har vi én lov, og den gælder os alle sammen. Og jeg tror, at vi skal være lige opmærksomme på det, uanset hvor vi står henne i det politiske spektrum her i Folketinget, altså på, at vi har en forpligtelse til at sætte ind for at bekæmpe nogle af de ting, som vi ser, bl.a. at man ikke kan få accepteret, at man er blevet skilt, når man nu er blevet skilt.

Derfor har vi jo sat ind meget tydeligt med mange forskellige indsats. Jeg er selvfølgelig ked af, at spørgeren ikke synes, at hun har set handling fra min side. Jeg har nu faktisk været i samråd, hvor jeg har oplyst om præcis de her initiativer. Spørgerens eget parti er desuden med i satspuljeaftalen, hvor vi jo i fællesskab har afsat 24 mio. kr., og hvor vi har haft mange af de her drøftelser.

Så jeg tror ikke, at min holdning er ukendt, når det drejer sig om sharia i nogen som helst form. Det har jeg selvfølgelig ingen intentioner om eller muligheder for at bakke op om. Jeg synes ikke, at det er nogen god idé, og derfor glæder jeg mig sådan set også til, at vi skal til at udmønte satspuljeaftalen i lovforslag.

Kl. 19:43

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 19:43

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg takker for, at ministeren siger, at der er sat penge af i satspuljen. Vi har alle sammen sat stor pris på og haft meget fokus på, at det var nødvendigt. Men derfor er der nu stadig væk noget, jeg mangler at høre om.

Jeg kan forstå, at vi har en minister og en regering, som har mange studiekredse og sådan mange hyggesammenkomster. Er det ikke på sin plads, at man i Justitsministeriet sammen med social- og integrationsministeren får lavet sig et regelsæt, der tydeligt viser, hvor det er, Danmark står?

For der må være tvivl, når det lader til, at en imam helt uden bliv går ud og siger som en anbefaling, at det ville være godt at have et råd, der lige kunne vejlede og agere parallelt med det danske system. Dermed må det jo være sådan, at man ikke er vidende om, at det er dansk lovgivning, der gælder. Og det kan dog ikke være de tidligere

hjemlandes lovgivning og regelsæt, der skal regere i de familier, der bor i Danmark. Er det sådan, at ministeren har tænkt sig at gøre noget i den sammenhæng?

Kl. 19:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:44

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er min oplevelse, at jeg har redegjort for, hvad det er for nogle initiativer, vi har, og at vi faktisk gør noget.

Jeg har nedsat en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, som skal komme med forslag til løsninger. Det her er jo ikke nogen ny problematik; det er en problematik, der også har gjort sig gældende i løbet af de sidste 10 år, men man må jo bare sige, at der har vi desværre ikke set den store handling i forhold til rent faktisk at ville gøre noget. Jeg har selv stået her i salen mange gange til debatter med forskellige ministre, som har sagt: Jamen vi vil overhovedet ikke gå ind i den debat, fordi det der med, at de pågældende ikke er blevet skilt, jo bare er noget, de leger. Og derfor kan vi ikke gå ind og gøre noget ved det.

Vi har en anden holdning til det. Jeg er sådan set meget enig i, at et shariaavslået ægteskab ikke nødvendigvis har juridisk gyldighed, men vi bliver nødt til at anerkende, at de mennesker, der bliver ramt af nogle af de her konflikter, faktisk oplever at stå med problemer. Og derfor har jeg jo nedsat den her arbejdsgruppe for lige præcis at kunne komme med nogle forslag til, hvad det er, vi gør. Og der vil jeg sige, at det jo havde været rigtig dejligt, hvis sådan en arbejdsgruppe havde været nedsat for mange år siden. Det har den så ikke været. Nu har jeg nedsat den, og der kommer svar til foråret.

Kl. 19:45

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen for det sidste spørgsmål.

Kl. 19:45

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Men ministeren har jo dermed blåstemplet det; godkendt at det fungerer, at det eksisterer, og at hjemlandenes shariaopfattelse griber så meget ind i familiens virke, at selv om familien i dag bor i Danmark, er det sådan, at hvis en mand kommer ned og er skilt i Danmark og ønsker at blive gift med en anden i det tidligere hjemland, så kan det ikke lade sig gøre, fordi man siger, at han ikke er skilt, selv om han juridisk set har haft sit liv og virke i Danmark efter den danske grundlov.

Sådan en sag synes jeg er ganske, ganske alvorlig, og jeg synes faktisk ikke, at jeg hører andet, end at ministeren siger: Jo, jo, men nu undersøger vi så, hvad det er, og vi kan måske se, om vi kan gøre lidt. For mig lyder det som en blåstempling og en godkendelse: Jo, jo, det er jo sådan, det er. Vi har jo de her shariaavslåede ægteskaber, og de fungerer ligesom de i Danmark indgåede ægteskaber.

Det bliver aldrig sådan, jeg ser på sagen, men nu vil jeg jo så gerne høre, hvad ministeren siger.

Kl. 19:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:46

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Så skal jeg starte med at beklage, hvis jeg skal gentage mig selv, men jeg vil gerne sige en gang til: I Danmark har vi en lov. Den gælder alle. Der findes ikke noget, der er højere end den danske lov i Danmark.

Det, det gælder om for mig, er at gøre folk bevidste om og meget tydeligt klar over, hvad det er for en lovgivning, man skal rette sig efter, når man er i Danmark. Man skal også være klar over, hvilke rettigheder og muligheder man har ifølge loven, og det er lige præcis noget af det, som SFI-rapporten jo har vist, nemlig at der er mange kvinder med minoritetsbaggrund, som ikke er klar over, hvilke rettigheder de faktisk har. Det synes jeg vi skal gøre noget ved, og jeg har redegjort for, hvordan regeringen har tænkt sig at lægge op til ændringer i strategien, både i forhold til æresrelaterede konflikter, parallelsamfund og mange andre ting. Så jeg vil sige, at det tager jeg faktisk rigtig, rigtig alvorligt.

Jeg synes, en vigtig del af det her er at få bearbejdet holdninger og få skabt holdningsændringer, og derfor kaster jeg mig jo også over det med ildhu, for jeg synes, det her er et vigtigt område. Men jeg forestiller mig ikke, at det ville have nogen som helst gavnlige effekt, at jeg tog telefonen og ringede til Iran for at fortælle dem, hvordan de skal tage imod eventuelle fraskilte kvinder. Jeg tror, vi skal tage udgangspunkt i det sted, hvor vi er. Det er Danmark, og det er her, jeg har mulighed for at påvirke tingene.

Kl. 19:47

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til social- og integrationsministeren af fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 19:48

Spm. nr. S 1264

39) Til social- og integrationsministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mener ministeren, at det vil gavne integrationen i Danmark, at der oprettes såkaldte islamiske råd, der skal mægle efter sharialov i bl.a. skilsmisssager?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 19:48

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mange tak. Spørgsmål lyder: Mener ministeren, at det vil gavne integrationen i Danmark, at der oprettes såkaldte islamiske råd, der skal mægle efter sharialov i bl.a. skilsmisssager?

Kl. 19:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:48

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Nej, det mener ministeren ikke. Jeg vil meget gerne på al mulig måde meget klart og meget tydeligt tage afstand fra shariatråd, og jeg mener selvfølgelig ikke, at borgernes rettigheder skal svækkes med udgangspunkt i religiøse retslige principper. Vi har religionsfrihed i Danmark, og det synes jeg vi skal værne om, men den danske lovgivning skal efterleves, og vi skal ikke have tilstande, hvor der er borgere, der lever efter forskellige retsprincipper alt afhængigt af deres religiøse tilhørsforhold.

Kl. 19:48

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 19:48

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Så er mit spørgsmål: Når vi ser rapporten »Ung i 2011 – nydanske unges oplevelser af social kontrol, frihed og grænser« og læser den

store rapport igennem – jeg har kun printet et par sider – så får vi et meget tydeligt billede af, at integrationen i hvert fald ikke er fremmet, og at de unge piger er skrækslagne for, at deres familie skal gå ud og om ikke udøve vold så i hvert fald sætte meget skarpe grænser og frihedsberøve dem, hvis de vælger en samlever selv, eller hvis de får en ung kæreste. Det er unge mennesker. Det er unge mennesker fra 15 til 20 år, som er blevet spurgt, og man går ind og differentierer meget, med hensyn til hvilken etnicitet pigerne har, altså om de er efterkommere af indvandrere eller indvandrere til Danmark.

Når det er sådan i 2011, må det dog vække den tanke, at der er noget, der i hvert fald ikke har fungeret med hensyn til integrationen. Så er det bare, jeg gerne vil have en præcisering fra ministeren. Kunne vi ikke godt gøre det tydeligere, også på skolerne, af hensyn til integrationen, at sådanne imamråd ikke er et ønske?

Kl. 19:50

Formanden:
Ministeren.

Kl. 19:50

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er enig med spørgeren i, at man ikke har gjort det godt nok i forhold til integrationen. Nu har jeg siddet som minister i 10 ugers tid, vil jeg tro. Andre har siddet der måske 10 år før mig, og nu står jeg i den situation, at jeg får nogle af de rapporter ind på mit bord og handler på dem. Det står helt i modsætning til, hvad man tidligere har gjort. Eksempelvis kom der en rapport i maj måned om salafister, som den daværende integrationsminister valgte ikke at handle videre ud fra.

Jeg ser på det her på en anderledes måde. Jeg vil rigtig gerne kaste mig helhjertet ind i det, for jeg mener faktisk, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at sikre udbredelsen af lige muligheder og af frihedsrettigheder, og de værdier, vores forfædre har kæmpet for at vi har, skal vi selvfølgelig gøre, hvad vi kan, for også at tilbyde til andre. Noget af det, som rapporten viser, og som er ganske frygteligt, er faktisk, at der ikke kun er en stor udbredelse af social kontrol, men at den også i højere grad er mere tydelig for dem, som er født i Danmark, end dem, der er indvandret til Danmark. Der er altså her tale om et problem, som er blevet forstærket, og der synes jeg, at vi må stille os selv det rigtig gode spørgsmål: Hvorfor er det sket, og hvad kan vi gøre ved det? I forhold til den sidste del er jeg på vej. Jeg har nedsat et embedsmandsudvalg, som kigger på, hvad man kan gøre, og vi har mange andre initiativer på vej for at dæmme op for det.

Kl. 19:51

Formanden:
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 19:51

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Så manglede jeg lige svaret på, hvad ministeren gør i forhold til imamrådene.

Kl. 19:51

Formanden:
Ministeren.

Kl. 19:51

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Vi indskærper jo nogle gange tydeligt over for imamer og repræsentanter for andre anerkendte trossamfund i Danmark, at man for at virke som vielsesmyndighed selvfølgelig skal overholde den danske lovgivning. Det kan være en særlig udfordring i forbindelse med imamer, fordi de jo ikke altid er mennesker, som har fået en godken-

delse. Det kan være folk, der rejser hertil og virker som imamer, og derfor kan det nogle gange være ganske vanskeligt. Når jeg som minister taler med dem, der er anerkendt og godkendt, oplever jeg, at det sådan set sjældent er der, der ligger nogle fejl. Jeg har i hvert fald fået at vide, at det typisk gælder for andre grupper, og derfor kan det være ganske svært at nå ud til dem.

Men jeg har taget initiativ til en arbejdsgruppe, som bl.a. skal komme med forslag til, hvad vi kan gøre. Det her er en problemstilling, som jeg sådan set er enig i findes, og derfor håber jeg også, at vi i fællesskab kan finde en god løsning.

Kl. 19:52

Formanden:

Så er det sidste spørgsmål fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.
Kl. 19:52

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Men jeg fik ikke et svar. Jeg fik ikke at vide, at man eventuelt vil gå til Justitsministeriet og til børne- og undervisningsministeren og gå ind og få lavet et regelsæt, der gør, at der kommer oplysning ud, og så ud til de unge mennesker selv. Der kunne jo passende være noget der. Det ville måske også være nyttigt, at vi fik udbredt det lidt mere til de familier, så de alle sammen fik mulighed for at komme på arbejde, så de slap for at gå hjemme og være forhindret i at møde det danske samfund. Ministeren er jo selv med til at ændre på nogle af de offentlige ydelser, der bliver givet til dem, så der i hvert fald ikke er noget der, der animerer til, at de kommer ud på arbejdsmarkedet.

Men jeg har brug for at få et svar fra ministeren: Er der virkelig ikke noget handling i forhold til at gøre noget aktivt, for at integrationen skal fungere? Det skal starte helt nedefra, og det skal bredes ud, og de imamråd skal bare stoppes.

Kl. 19:53

Formanden:
Ministeren.

Kl. 19:53

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med endnu en gang at slå fast, at vi jo i fællesskab har afsat penge til præcis det her område gennem satspuljen. Det er en aftale, jeg er glad for at jeg fik Venstre til at være med i, for det er en aftale, jeg synes er rigtig vigtig, og derfor vil jeg naturligvis gerne kvittere for, at Venstre på den måde aktivt har vist sig som en positiv medspiller i forhold til at sætte ind lige præcis på det her område. Det synes jeg er vigtigt, og jeg synes, det er godt, at vi i fællesskab har løftet den opgave.

Spørgeren spørger også til kontanthjælpen. Ud over at jeg selvfølgelig kan henvise til beskæftigelsesministeren, kan jeg jo i hvert fald slå fast, at man skal stå til rådighed for at modtage kontanthjælp. Det vil sige, at hvis der er et arbejde, skal man naturligvis også anvises til det. Jeg har her under fire næsten enslydende spørgsmål nu mange gange redegjort for, hvad der er regeringens holdning, hvad der er regeringens initiativer, og hvad regeringen har sat i værk. Vi har nedsat et embedsmandsudvalg, det kommer meget snart med nogle anbefalinger. Vi gennemgår lovgivningen. Vi har i satspuljeaftalen vedtaget at sætte penge af til bl.a. det her. Vi når også ud til både børnene og forældrene. Vi når også ud til socialarbejderne og til kommunerne. Vi maler med den brede pensel, men jeg er enig i, at det skal der også til, for som spørgeren ganske rigtigt sagde, er der store fejl og mangler på integrationsområdet, og det har der været igennem lang tid.

Kl. 19:54

Formanden:

Spørgsmålet til social- og integrationsministeren er sluttet.

Det næste spørgsmål er til klima-, energi- og bygningsministeren af hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 19:57

Kl. 19:54

Spm. nr. S 1274

40) Til klima-, energi- og bygningsministeren af:

Lars Christian Lilleholt (V):

Hvor mange arbejdspladser er regeringen villig til at tabe de kommende år som konsekvens af en forhøjelse af energifgifterne?

Formanden:

Hr. Lars Christian Lilleholt, værsgo.

Kl. 19:54

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak til formanden. Hvor mange arbejdspladser er regeringen villig til at tabe i de kommende år som konsekvens af en forhøjelse af energifgifterne?

Kl. 19:55

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:55

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Regeringen fremlagde den 25. november energiudspillet »Vores Energi«, som skal fremtidssikre det danske samfund ved at omstille det energi- og transportsystem, så det bliver baseret på 100 pct. vedvarende energi i 2050. Når »Vores Energi« er fuldt udrullet i 2020, vil det koste 5,6 mia. kr., og det skyldes først og fremmest, at vi mister en del af de 35 mia. kr., der årligt strømmer ind i statskassen fra afgifter på kul, olie og gas.

Man kan hævde, at det er en meget høj pris at skulle betale. Jeg vil modsat sige, at vi med stor sandsynlighed står over for en endnu højere pris, hvis vi lader stå til og ikke gør noget. Det bekræftes fra flere sider af både OECD og Det Internationale Energiagentur. At starte en grøn omstilling nu kan sammenlignes med en forsikring: De investeringer, vi foretager, er en forsikringspræmie, som vi betaler for ikke at blive ramt af de kraftige prisstigninger og prisudsving på fossil energi, som vi forventer i fremtiden. Energiagenturet forventer, at olieprisen kan stige til 150 dollar pr. tønde inden for de næste 3 år, hvilket er en stigning på ca. 50 dollar i forhold til i dag. Konsekvensen kan aflæses på virksomhedernes bundlinje med det samme. Det så vi i foråret, da olieprisen steg med 20 dollar, hvilket medførte, at dansk erhvervsliv fik en ekstraregning på ca. 2 mia. kr.

»Vores Energi« vil medføre markante investeringer i vindmøller, ombygning af kraftværker, så de kan bruge biomasse, etablering af biogasanlæg og varmepumper, energieffektiviseringer m.v. Allerede på kort sigt vil energiudspillet skabe investeringer for 6,7 mia. kr. i 2012 og 2013, svarende til en øget beskæftigelse på ca. 900 arbejdspladser i 2012 og 5.500 i 2013.

Øgede afgifter og tariffer vil kunne påvirke beskæftigelsen negativt på længere sigt. Det er jo de energitunge og konkurrenceudsatte virksomheder, der er i risikogruppen, når vi øger energiudgifterne. Det er regeringen naturligvis opmærksom på, og netop derfor har vi i udspillet taget vidtgående hensyn til erhvervslivet generelt og de energitunge virksomheder i særdeleshed.

Lad mig bare nævne en række af de ting, vi gør. For det første lempes der erhvervet for omkostninger, så erhvervet under et faktisk er fritaget. Vi etablerer en ny ordning, der sikrer tilskud til virksomhederne, og jeg tror, at jeg nævner resten lidt senere.

Kl. 19:57

Formanden:

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. Med finansloven indføres der en NO_x-afgift, og med energiudspillet er der tale om, at vi konverterer fra anvendelse af kul til biomasse i de store byområder. Begge de ting koster rigtig mange arbejdspladser, hvis det ikke håndteres rigtigt. Er det således, at ministeren har foretaget beregninger af, hvad det kommer til at koste af danske arbejdspladser?

Kl. 19:57

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:57

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Nu er den nye NO_x-afgift ikke en del af det samlede energiudspil, som spørgeren ønsker at få oplysninger om. Det, der er interessant her, er, at i forhold til det tidligere udspil, som den tidligere regering kom med på energiområdet, er det her faktisk mere gunstigt for erhvervslivet. Regeringen har taget initiativ til en helt ny pulje, hvorfra der kan gives tilskud til energieffektiviseringer og omlægninger af energiforbruget i de private virksomheder, som kunne forventes at blive ramt af det her, så vi opnår en varig forbedring af konkurrenceevnen og dermed flere danske arbejdspladser og job.

Det har vi netop gjort, fordi det er os ekstremt magtpåliggende i den nuværende situation, at vi både investerer i fremtiden og investerer på kort sigt uden at miste arbejdspladser. Det er også baggrunden for, at Dansk Industri og Dansk Erhverv støtter vores forslag. Det er, fordi det er et afbalanceret forslag, der netop har til hensigt at styrke dansk konkurrenceevne på både kort og længere sigt.

Kl. 19:58

Formanden:

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 19:58

Lars Christian Lilleholt (V):

Der er set meldinger fra hele landet, ikke mindst fra den tunge industri, Aalborg Portland og en lang række andre virksomheder, herunder også gartnerierne, som har peget på, at det her vil koste mellem 5.000 og 6.000 arbejdspladser. Hvad mener ministeren om det?

Kl. 19:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:58

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Regeringen er i løbende dialog med alle de virksomheder, der er bekymrede over energiudspillet. Jeg vil dog sige, at Aalborg Portland ikke bliver ramt af disse energiudgifter. Vi har netop fritaget dem med tung proces. På tilsvarende vis er vi i en dialog med danske gartnerier, og vi håber jo på, at vi kan få et bredt forlig bl.a. med spørgeren, sådan at vi i fællesskab kan sikre alle de erhverv, som vi også skal leve af i Danmark i fremtiden, men det er selvfølgelig noget, der kræver en bred og velvillig indsats fra alle parter i Folketinget.

Kl. 19:59

Formanden:

Hr. Lars Christian Lilleholt for sidste spørgsmål.

Kl. 19:59

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg har ikke flere spørgsmål.

Formanden:

Så er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Jane Heitmann.

Kl. 19:59

hurtig hjælp til børn og unge, som vi i fællesskab har aftalt, vil blive udmøntet. Så jeg forventer også, at der gennem en omlægning af arbejdsindsatsen og de øgede midler kan sikres en endnu kortere ventetid.

Kl. 20:02

Spm. nr. S 1255

41) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at børn og unge med en psykisk lidelse skal vente rundt regnet dobbelt så længe i Region Midtjylland og Region Nordjylland sammenlignet med Region Syddanmark, jf. den seneste ventetidsopgørelse fra Sundhedsstyrelsen?

Kl. 19:59

Formanden:

Fru Jane Heitmann.

Kl. 20:02

Formanden:

Værsgo.

Kl. 19:59

Jane Heitmann (V):

Tak. Det glæder mig, at ministeren anerkender, at der er et problem med ventetiderne for børn og unge. Det er jo sådan, og det går jeg ud fra at ministeren er enig i, at regionerne i øjeblikket behandler flere patienter med psykiske lidelser, og alligevel er ventetiderne uacceptabelt lange.

Nu har jeg hørt ministeren redegøre for de regionsvise forskelle, og nu bliver jeg så i forlængelse af det nødt til at spørge ministeren: Hvornår er det så, at der er ens ventetid, uanset hvor i landet man kommer fra?

Kl. 20:02

Jane Heitmann (V):

Tak. Mener ministeren, at det er rimeligt, at børn og unge med en psykisk lidelse skal vente rundt regnet dobbelt så længe i Region Midtjylland og Region Nordjylland sammenlignet med Region Syddanmark, jf. den seneste ventetidsopgørelse fra Sundhedsstyrelsen?

Kl. 19:59

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 19:59

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Mit udgangspunkt er jo, at vi skal have ventetiderne ned, og at for mange børn og unge venter i for lang tid. Det tror jeg sådan set er noget, vi er enige med regionerne om. Det er jo også derfor, at vi har afsat den pulje i fællesskab i satspuljeaftalen, som der nu kan søges om, så vi kan sørge for at få nedbragt de her ventetider.

Det er jo meget rigtigt, som spørgeren også siger, at der bliver behandlet flere. Og man kan sige, at det på den måde helt klart er positivt, men når ventetiderne så samtidig bliver ved med at være for lange, er det jo ikke godt nok. Når man kan se, at de kan gøre noget ved det i nogle regioner ved at lægge nogle metoder om, altså ved at have en anden tilgang til det, kan jeg ikke forestille mig andet, end at de andre regioner også vil tage ved lære af det. Det er jo noget af det, vi har lagt ind i den pulje, som vi har udmøntet under satspuljen, altså at det ikke bare er et spørgsmål om at søge om midler, men også er et spørgsmål om i den ansøgning, man laver, at påvise, hvordan man kan få en øget aktivitet.

Det kan man jo gøre ved at kigge på den måde, de har gjort det på i Region Syddanmark. Man kan gøre det ved at kigge på den måde, de har gjort det på i Region Sjælland, som jeg, da jeg var ude at høre om det, selv synes er meget inspirerende. Her har de simpelt hen sagt, at det tager for lang tid, og at de bliver nødt til at fokusere ved at have færre børn inde i maskineriet – var jeg ved at sige – ad gangen og til gengæld nå at behandle dem på meget kortere tid. Det tror jeg er til gavn for alle parter.

Kl. 20:04

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at der er for mange børn og unge, der venter for længe på behandling i børne- og ungdomspsykiatrien. Ventetiderne skal ned.

De nyeste tal på området viser, at den gennemsnitlige ventetid for børn og unge i 2010 var 77 dage. Tallene viser heldigvis også, at halvdelen af børnene venter mindre end 50 dage, altså under 2 måneder. Men der er stadig store forskelle på ventetiderne fra region til region, og der er børn og unge, som venter i uacceptabelt lang tid. Det vil jeg meget gerne være med til at lave om på.

Det er regeringens helt klare politik, at børn og unge, der rammes af psykiske lidelser, skal have hurtig hjælp. For at sikre børn og unge hurtigere hjælp skal ventetiderne nedbringes i børne- og ungdomspsykiatrien. Samtidig skal vi sikre, at ventetiden bruges til at give barnet eller den unge og familien støtte og vejledning, for vi må også sikre, at de her børn ikke mister kontakten til familien, skolen og vennerne, mens de venter på udredning og behandling. Regeringen har på den baggrund sammen med satspuljepartierne – og et af de partier kommer spørgeren jo fra – afsat godt 100 mio. kr. over 4 år til nedbringelse af ventetiden i børne- og ungdomspsykiatrien og til en styrkelse af samarbejdet mellem børne- og ungdomspsykiatrien, praksissektoren og kommunen.

Regionerne har allerede taget forskellige tiltag, både kapacitetsmæssige og organisatoriske, for at nedbringe ventetiden. I Region Sjælland, hvor jeg for kort tid siden var på besøg, har de ved hjælp af leanmetoder i børne- og ungdomspsykiatrien nedbragt regionens ventetid, og den er i dag blandt de laveste i landet. I Region Syddanmark, hvor de har den laveste ventetid, er der indført en ekstra tilskyndelse til at øge aktiviteten på de børne- og ungdomspsykiatriske afdelinger. De afdelinger, der øger aktiviteten og behandler flere patienter end året før, får en økonomisk bonus. Det har betydet, at tre ud af fire afdelinger i regionen øgede deres aktiviteter i 2010.

Alt i alt har regionernes tiltag skabt øget aktivitet til gavn for patienterne, og det er med udgangspunkt i de her tiltag, at den pulje til

Formanden:

Tak. Så er det fru Jane Heitmann.

Kl. 20:04

Jane Heitmann (V):

Færre børn i maskineriet – det synes jeg da var et interessant statement at komme med her. Så bliver jeg jo nødt til at spørge ministeren: Betyder det så, at der er nogle børn, der ikke skal behandles, og hvad stiller vi så op med dem, som er syge, men som der tilsyneladende ikke er plads til, når vi skal have færre børn i maskineriet?

Formanden:
Ministeren.

Kl. 20:04

Det næste spørgsmål er også til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Jane Heitmann.

Kl. 20:07

Kl. 20:04

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nu løb tiden fra mig før, og det var derfor, det endte med at være så kort. Lad mig uddybe: Det, man har gjort i Region Sjælland, er, at man simpelt hen har sagt, at man bliver nødt til at have nogle mere fokuserede forløb for de børn, man går i gang med en udredning om. Så laver man nogle teams, der samler alle de faggrupper, der er brug for for at lave en samlet udredning, og så må en samlet udredning ikke tage mere end 2 og maksimalt 4 uger. Det stiller nogle krav til selve systemet, det stiller nogle krav i forhold til de udtalelser, der skal ligge fra f.eks. skolen, og det stiller også nogle krav til forældrene. Men fordi man laver et så fokuseret og mere intensivt forløb, er der altså også nogle krav, som man kan forvente bliver honoreret fra alle parter. Det er til glæde for alle parter, at det her sker hurtigt.

Det må så bare siges, at når man laver så intensiveret et forløb, er det færre børn, der kan være i forløbet ad gangen, men samlet set får man jo hjulpet mange flere hurtigere, og det er også det, ventetiderne fra Region Sjælland viser. Så jeg tror sådan set, at den tilgang med at have nogle accelererede forløb, som det hedder på andre områder, og som vi har succes med, bl.a. er noget af det, man skal gå videre med.

Kl. 20:05

Formanden:

Fru Jane Heitmann for det sidste spørgsmål.

Kl. 20:05

Jane Heitmann (V):

Tak. Nu kunne jeg i forlængelse af ministerens svar så godt tænke mig at høre, hvad ministeren helt konkret agter at foretage sig for at nedbringe ventetiden og for, at behandlingsforløbene – som jeg hører det – skal kunne accelereres.

Så fik jeg ikke svar på mit forrige spørgsmål: Hvornår er det helt præcis, at ministeren har tænkt sig, at der skal være ens ventetider for børn og unge, der skal i behandling i psykiatrien? Hvornår er det helt præcis, at der vil være ensartede ventetider, uanset hvorfra i Danmark man kommer?

Kl. 20:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:06

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Hvad vi vil gøre? Jamen ud over det, der er blevet gjort i de tidligere år, som f.eks. satspuljeaftalerne – og der har været fælles fokus på det her i længere tid, hvilket er rigtig vigtigt og rigtig godt – har vi jo i den satspuljeaftale, der er indgået i det indeværende år, afsat en ny pulje, så vi kan få ventetiderne ned, og det vil i høj grad betyde noget, når den bliver udmøntet.

Jeg vil sige, at jeg forventer, at alle regioner med regeringens og satspuljepartiernes håndsrekning vil sikre, at vi får nedbragt ventetiden. Og det gælder alle regionerne – her skal vi se resultater alle steder. Jeg kan i hvert fald love her i dag, at jeg med Sundhedsstyrelsens kvartalsvise opgørelser over ventetiden til psykiatrisk sygehusbehandling vil følge det her område meget tæt, for det er helt afgørende, at vores børn og unge ikke skal vente så længe på at få den hjælp, de har brug for, når vi snakker om psykiatri.

Kl. 20:07

Formanden:

Dette spørgsmål er sluttet.

Spm. nr. S 1257

42) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, at udrednings- og behandlingsgarantien til de psykiatriske patienter fungerer optimalt, og hvilke initiativer vil ministeren tage, hvis ministeren ikke mener, at det er tilfældet?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 20:07

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, at udrednings- og behandlingsgarantien til de psykiatriske patienter fungerer optimalt, og hvilke initiativer vil ministeren tage, hvis ministeren ikke mener, at det er tilfældet?

Kl. 20:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:07

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Efter min vurdering fungerer de udvidede behandlingsrettigheder i psykiatrien. De nyeste tal fra Sundhedsstyrelsen viser, at ventetiden i voksenpsykiatrien i 2010 var på 35 dage, altså væsentlig under fristen på de 2 måneder, som gælder for den udvidede behandlingsret. I børne- og ungdomspsykiatrien har indførelsen af de udvidede rettigheder bl.a. betydet, at flere børn og unge undersøges og behandles, men der er samtidig i perioden, som vi også var inde på tidligere, sket en stigning i antallet af børn og unge, som henvises til psykiatrien. Det er en stigning, der skyldes en række forskellige ting, bl.a. bedre diagnosticering og behandling, massiv efterspørgsel og dermed en massiv vækst i patienttilgangen. Det betyder, at den stigende aktivitet i børne- og ungdomspsykiatrien ikke er afspejlet i ventetiderne endnu, men jeg håber og tror på, at midlerne til nedbringelse af ventetiden, som vi har afsat, og styrkelsen af samarbejdet om børn og unge med psykiske sygdomme, som vi jo netop har prioriteret i vores aftale, vil give kortere ventetid.

Den nuværende lovgivning om de udvidede rettigheder skal jo evalueres i september, når vi når om på den anden side af nytår og ind i det nye år. På den lidt længere bane har regeringen også planer om en række initiativer, som skal imødekomme udfordringerne i psykiatrien, herunder ventetiderne i børne- og ungdomspsykiatrien.

I begyndelsen af det nye år vil regeringen nedsætte et udvalg, som skal komme med anbefalinger om, hvordan behandlingen af mennesker med psykiske lidelser tilrettelægges og gennemføres bedst muligt. Med afsæt i det udvalgs anbefalinger vil regeringen udarbejde en samlet langsigtet plan for den fremtidige udvikling og udbygning af psykiatrien.

Herudover har regeringen en vision om, at psykiatriske sygdomme skal ligestilles med fysiske sygdomme. Fremover skal mennesker med psykiske og fysiske sygdomme altså have den samme ret til behandling. I foråret 2012 vil regeringen fremsætte lovforslag om en differentieret behandlingsgaranti, som vil betyde, at patienternes ret til udvidet frit sygehusvalg fremover differentieres efter sygdommens alvor. Sondringen mellem alvorlig og mindre alvorlig sygdom skal være fagligt begrundet, og i arbejdet skal vi tage såvel de somatiske som de psykiatriske sygdomme med. Og det faglige arbejde ligger hos Sundhedsstyrelsen.

- Formanden:**
Fru Jane Heitmann.
- Kl. 20:09 at vi skal have en ligestillet forståelse, en ligestillet tilgang til de somatiske og de psykiatriske sygdomme i vores sundhedsvæsen, har jeg bedt Sundhedsstyrelsen om at tage begge de områder med i det faglige arbejde, der pågår lige nu.
- Kl. 20:09 Kl. 20:12
- Jane Heitmann (V):**
Tak. Behandlingsgarantien har jo været en effektiv patientrettighed på det somatiske område, og jeg kan så forstå, at ministeren vil lave en langsigtet plan. Nu bliver jeg så nødt til at spørge: Hvornår er den færdig?
- Kl. 20:10
- Formanden:**
Ministeren.
- Kl. 20:10
- Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):**
Som jeg sagde, skal vi have et udvalg, der skal arbejde, og som bliver sat i gang, når vi kommer ind i det nye år, og som skal lave den her langsigtede handleplan for psykiatrien og for, hvordan vi i det hele taget tilrettelægger behandlingen af mennesker med psykiske lidelser bedst i vores samfund. Der er ikke sat nogen endelig slutdato for det udvalgsarbejde bl.a. af den grund, at det ikke er nedsat endnu, men de oplysninger vil Folketinget selvfølgelig også få, når det udvalgsarbejde går i gang.
- Kl. 20:10
- Formanden:**
Fru Jane Heitmann.
- Kl. 20:10
- Jane Heitmann (V):**
Jeg bliver ærlig talt en lille smule betænkelig, når jeg hører ministeren sige, at hun vil nedsætte et udvalg, og at hun ikke har nogen som helst forestilling om, hvornår det her udvalg skal være færdig med at udarbejde en langsigtet plan for psykiatrien. Det finder jeg dybt betænkeligt, men lad det nu ligge, vil jeg sige til ministeren.
- Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan man skal forstå regeringens behandlingsgaranti på psykiatriområdet, som det fremgår af side 45 i regeringsgrundlaget, hvor der står:
- »Regeringen vil derfor indføre en udrednings- og behandlingsgaranti for psykiatriske sygdomme«.
- Vil ministeren også lige kort gøre rede for, om det blot er en fortsættelse af den eksisterende garanti, eller kan vi se frem til ændringer? Og hvis vi kan se frem til ændringer, hvad er det så for nogle ændringer, ministeren påtænker?
- Kl. 20:11
- Formanden:**
Ministeren.
- Kl. 20:11
- Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):**
Det er da dejligt at høre, at vi har en opposition, som utålmodigt venter på at komme i gang med samspillet. Vi har jo arbejdet godt sammen om de ting, der indtil videre er blevet lavet inden for satspuljen i forbindelse med psykiatrien, så jeg ser da frem til at diskutere den langsigtede handleplan for psykiatrien med ordføreren og alle Folketingets partier. Men udvalget er ikke nedsat endnu, og derfor kan jeg ikke stå her og fortælle noget om tidsplanen. Ordføreren skal nok blive oplyst om det, når vi kommer dertil.
- Det samme vil jeg sige i forhold til behandlingsgarantien. I det lov-katalog, der i forlængelse af regeringsgrundlaget er blevet lagt frem, kan man jo se, at der til foråret kommer et lovforslag om differentieret behandlingsgaranti. Og i forlængelse af hele tilgangen med,
- Formanden:**
Så er det Jane Heitmann for sidste spørgsmål.
- Kl. 20:12
- Jane Heitmann (V):**
Tak. Jeg vil gerne vide angående behandlingsgarantien: Hvad er det for nogle ændringer, vi kan se frem til?
- Kl. 20:12
- Formanden:**
Ministeren.
- Kl. 20:12
- Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):**
Jeg kan jo ikke gå i detaljer af den simple grund, at hele grundfilosofien i det her er, at vi skal sørge for den bedste ressourceudnyttelse overhovedet i vores sundhedsvæsen. Der har været en kritik af, at den 1-månedes-regel, der har været gældende indtil nu, lukker af for, at der kan foretages en lægefaglig prioritering: Hvad haster, hvad kan vente, hvordan sikrer vi, at danskerne får den bedst mulige behandling i rette tid? Det er det faglige arbejde, der pågår lige nu, og som vil munde ud i et lovforslag, som vil blive fremlagt i Folketinget.
- Men grundfilosofien er jo kendt: Vi skal sørge for, at der, hvor tiden virkelig er en vigtig faktor og sygdommen er alvorlig og det betyder noget, at man kommer hurtigt til, skal vi prioritere tid som en afgørende faktor. Til gengæld er der så nogle ting, der kan vente lidt længere, og det er ikke mig som politiker, der kan foretage den faglige vurdering. Det er en lægefaglig og sundhedsfaglig vurdering. Derfor er jeg meget tryk ved, at den ligger hos Sundhedsstyrelsen, og vi præsenterer så et lovforslag for Folketinget i næste samling.
- Kl. 20:13
- Formanden:**
Spørgsmålet er sluttet.
- Det næste spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse stilles af fru Sophie Løhde.
- Kl. 20:13
- Spm. nr. S 1270**
43) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:
Sophie Løhde (V):
Er ministeren enig med Kommunernes Landsforening i, at svangreomsorgen i ukomplicerede tilfælde skal overgå til den kommunale sundhedspleje, fra det øjeblik mor og barn er udskrevet fra hospitalet, eller er ministeren enig med Danske Regioner i, at forslaget er »helt hen i vejret« og »aldeles risikabelt både for de nyfødte og deres mødre«?
- Formanden:**
Fru Sophie Løhde, værsgo.
- Kl. 20:13
- Sophie Løhde (V):**
Er ministeren enig med Kommunernes Landsforening i, at ukomplicerede tilfælde skal overgå til den kommunale sundhedspleje, fra det øjeblik mor og barn er udskrevet fra hospitalet, eller er ministeren enig med Danske Regioner i, at forslaget er »helt hen i vejret« og »aldeles risikabelt både for de nyfødte og deres mødre«?

Jeg glemte vist at nævne, at det drejer sig om svangreomsorgen, som det også fremgår skriftligt af spørgsmålet. Det skal jeg beklage.

Kl. 20:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:14

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg forstod godt, hvad spørgeren mente, selv om ordet svangreomsorg var gledet ud.

Jeg er meget glad for, at Kommunernes Landsforening melder sig på banen på sundhedsområdet, hvor udspillet på svangreområdet er et af de første konkrete bud fra KL på, hvordan kommunernes rolle kan styrkes. Konkret foreslås det, at en lang række opgaver, herunder bl.a. hælprøve, høretest, efterfødselsamtaler, overføres fra regionerne til kommunerne og fremover udføres af sundhedsplejersker.

Det kan være rigtig fornuftigt en gang imellem at kaste opgaverne op i luften og vurdere, om de nu også er placeret på den mest hensigtsmæssige måde, men det skal være faglighed og ikke politik, som skal afgøre, hvor opgaverne lander, og hvilke faggrupper der skal løse dem. Derfor vil jeg, som spørgeren måske kan regne ud, på baggrund af det heller ikke stå her i dag og erklære mig enig med Kommunernes Landsforening eller Danske Regioner. Det har jeg ikke de faglige forudsætninger til at gøre. Jeg vil overlade til min faglige styrelse, Sundhedsstyrelsen, at tage stilling til, hvilke faggrupper der kan løse hvilke opgaver inden for svangreomsorgen og på sundhedsområdet i øvrigt.

Kommunernes Landsforening har derfor også gjort det helt rigtige ved at sende deres udspil til Sundhedsstyrelsen, som netop er i gang, lige mens vi står her, med at opdatere de faglige anbefalinger for svangreomsorgen, og som altså har anledning til at forholde sig fagligt til udspillet i den forbindelse.

Jeg har med glæde noteret mig både i Politikens artikler om udspillet fra Kommunernes Landsforening og på Altinget, at både Danske Regioner og Kommunernes Landsforening, ligesom jeg selv, synes, at svangreomsorg er et vigtigt område.

Jeg har også noteret mig, at begge parter gerne vil påtage sig et stort ansvar på området, og det er jo en meget god baggrund at have for at få en god og konstruktiv dialog med begge parter om, hvordan vi fremover sikrer, at både kommunerne og regionerne hver især løfter deres del af opgaverne, og hvordan parterne bliver bedre til at koordinere det og samarbejde om forløbet til gavn for de ca. 60.000 nye borgere, som hvert eneste år kommer til verden, og deres forældre.

Kl. 20:16

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 20:16

Sophie Løhde (V):

Jeg er først og fremmest glad for ministerens tilkendegivelse af, at ministeren også er glad for, at Kommunernes Landsforening melder sig på banen. Og så noterer jeg mig, at ministeren siger, at ministeren ikke har fagligheden til at kunne udtale sig om eller forholde sig til det her udspil, men der man må jo så sige, at der i hvert fald er en lang række andre aktører, der har fagligheden til at kunne gøre det – eller i hvert fald selv mener, de har fagligheden til at gøre det. For det er jo ikke kun Danske Regioner, som har været ude at hælde det her forslag ned ad brættet; også regeringspartiernes egne ordførere har brugt udtryk, som at forslaget er helt ude i hampen, og at kommunerne bør stikke piben lidt ind.

Det synes jeg jo personligt er en lidt underlig måde at diskutere på, men det er altså stilen fra regeringspartiernes side, når kommunerne konstruktivt forsøger at rejse en diskussion om, hvordan svangreomsorgen fremadrettet kan forbedres.

Når Socialdemokraternes sundhedsordfører med egne ord bl.a. mener, at kommunerne skal stikke piben ind, når der er nogle kommuner, der ikke overholder Sundhedsstyrelsens anbefalinger, så vil jeg på den baggrund spørge ministeren, om ministeren er enig med ordføreren i, at kommunerne skal stikke piben ind, herunder også, om ministeren mener, at regionerne bør stikke piben ind, eftersom det er et faktum, at ingen af regionerne overholder Sundhedsstyrelsens anbefalinger om, at alle nybagte forældre får besøg af en jordemoder inden for 2 dage efter fødslen, hvis man føder ambulant.

Kl. 20:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:17

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Der har da vist været gang i de sproglige blomster. Nu har jeg ikke lige de citater foran mig, som spørgeren refererer til, så dem kan jeg ikke så godt forholde mig til, men jeg kan sige, at jeg selvfølgelig synes, at det er rigtig vigtigt, at Sundhedsstyrelsens anbefalinger efterleves, og det gælder sådan set alle parter, ligegyldigt om vi så beder hinanden om at stikke piben ind eller ej.

Jeg ser også meget frem til, at Sundhedsstyrelsen kommer med de opdaterede vejledninger, som, så vidt jeg er orienteret, kommer, lige når vi når ind i det nye år. Og det synes jeg sådan set er det, man må tage som afsæt her, nemlig at nu har vi de to parter, der er involveret i at sikre en god svangreomsorg og sikre den bedste start på livet for de nye borgere, der kommer til verden. De parter, der er en del af det, har begge to meget markant meldt sig på banen og sagt, at de både er meget optaget af at sikre det bedst muligt og meget interesseret i at påtage sig et stort ansvar. Det er jo det bedste udgangspunkt, når Sundhedsstyrelsen kommer med deres opdaterede anbefalinger, for så også at sikre, at man forpligter sig på at leve op til det.

Kl. 20:19

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 20:19

Sophie Løhde (V):

Sproglige blomster er så betegnelsen, som ministeren vil give ordene fra sine sundhedsordførere fra Socialdemokraterne og SF, når de siger, at forslaget er helt ude i hampen og kommunerne bør stikke piben ind. Jeg vil selvfølgelig i dag også gerne understrege, at jeg jo heller ikke på stående fod er i stand til at komme med nogle endegyldige svar på, hvordan svangreomsorgen i fremtiden bedst kan indrettes eller struktureres for at blive forbedret. Jeg må bare konstatere, at der er rigtig mange nyfødte og deres forældre, som i dag ikke får de tilbud, som de burde, og at man derfor også som politiker bør være åben over for konstruktivt at overveje, hvordan indsatsen kan forbedres, og herunder også overveje konstruktivt, om den nuværende opgavefordeling fungerer efter hensigten.

Derudover synes jeg, det er væsentligt at bemærke, at baggrunden for kommunernes forslag er, at rigtig mange nybagte mødre i dag udskrives tidligere og tidligere fra sygehuset. I en enkelt region er det sågar sådan, at der er lagt op til, at den normale fødsel foregår ambulant; samtidig kan vi se, at indlæggelser inden for de første 30 dage af barnets liv stiger, ligesom antallet af behandlinger af nyfødte med ernæringsrelaterede diagnoser også stiger.

De ting viser – set med mine øjne – at der er behov for at overveje en ændret praksis på området, og derfor vil jeg gerne spørge mini-

steren, når nu ministeren ikke vil forholde sig til de sproglige blomster fra hendes egne ordførere og heller ikke vil forholde sig til noget som helst om, hvordan man kunne gøre tingene bedre, om ministeren så mener, at Sundhedsstyrelsen helt bør se bort fra de forslag, som kommunerne nu har bragt på banen.

Kl. 20:20

Formanden:
Ministeren.

Kl. 20:20

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nej, som jeg også sagde i min besvarelse, synes jeg jo lige præcis, at Kommunernes Landsforening har gjort det rigtige ved at fremsende deres udspil til Sundhedsstyrelsen, så det kan blive en del af det arbejde, der pågår i Sundhedsstyrelsen lige nu.

Jeg er sådan set meget enig med spørgeren og også meget optaget af, hvor kortsigtet og uheldigt det er, hver eneste gang vi ser en genindlæggelse af et meget spædt barn og barnets mor, som det jo typisk vil være, der bliver indlagt sammen med det, hvad enten det så er på grund af dehydrering eller gulsot eller noget andet, som man formentlig kunne have undgået, hvis man havde fulgt de vejledninger, der er fra Sundhedsstyrelsen.

Så det er bestemt noget, jeg synes vi skal kigge på med meget stor alvor, og jeg vil bestemt bruge de opdaterede anbefalinger fra Sundhedsstyrelsen til også at tage nogle meget grundige snakke med Danske Regioner og Kommunernes Landsforening om, hvordan vi i fællesskab sikrer den bedste svangreomsorg og kan gøre noget i forhold til den stigning, der har været i antallet af genindlæggelser, for det er der jo sådan set ingen parter overhovedet der kan være tjent med.

Kl. 20:21

Formanden:
Fru Sophie Løhde.

Kl. 20:21

Sophie Løhde (V):

Jeg er jo lidt ked af, at jeg ikke kan få et nærmere svar på bare nogle af de spørgsmål, som jeg forsøger at stille. Som sagt har jeg stor forståelse for, at ministeren selvfølgelig ikke kan sidde og vurdere samtlige faglige aspekter i forhold til et givent område, men ministeren må jo alligevel som minimum have bare en politisk holdning til, hvordan man kunne overveje at se på nogle områder: hvad der kunne gøres bedre, hvordan man kunne overveje at gøre det bedre osv. osv. Man kan jo ikke parkere ethvert svar her i Folketingssalen, med henvisning til at man må bede om en nærmere redegørelse fra Sundhedsstyrelsen, før man kan komme tilbage i Folketingssalen.

Så mener ministeren med sine politiske briller, at det forslag, som Kommunernes Landsforening er kommet med, er fuldstændig og helt og aldeles *risikabelt* for Sundhedsstyrelsen at begynde at se nærmere på i forbindelse med dens videre arbejde med at revurdere anbefalingerne på området?

Kl. 20:22

Formanden:
Ministeren.

Kl. 20:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror bare, at jeg vil henholde mig til, at ordføreren selv i sin første replik til mig kvitterede for, at det sådan set er ganske fornuftigt, at man lader fagligheden veje tungt i det her. Når vi snakker om opgavevaretagelse her, er det jo et spørgsmål om en faglig vurdering af, hvilke faggrupper der kan løse hvilke opgaver, og hvor man har

den kapacitet, der i øvrigt skal til, når vi snakker om sådan noget som fødsler, som jo også har en eller anden geografisk udbredelse, og som stiller nogle krav til, hvad der skal være af kapacitet. Så det vil jeg holde fast i, altså at det er meget svært at politisere over det.

Målet må være, at vi ikke skal have de her genindlæggelser, og at vi ikke skal have, at der ikke bliver fulgt op på og efterlevet de anbefalinger, der kommer fra Sundhedsstyrelsen. Mange af de problemer, vi ser, og som ordføreren også selv remsede op før, ville jo ikke være der, hvis man efterlevede de anbefalinger, der er.

Nu kommer der opdaterede, nye anbefalinger fra Sundhedsstyrelsen, og det er et rigtig godt afsæt for at forpligte parterne, som jo begge i den her sammenhæng har meldt sig meget tydeligt på banen. Og når man melder sig på banen, skal der altså også leveres.

Kl. 20:23

Formanden:

Dette spørgsmål er sluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Sophie Løhde.

Kl. 20:23

Spm. nr. S 1272

44) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at kommuner og regioner i dag leverer en god og sammenhængende svangreomsorg, og hvilke initiativer vil ministeren eventuelt tage for at forbedre den?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 20:24

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at kommuner og regioner i dag leverer en god og sammenhængende svangreomsorg, og hvilke initiativer vil ministeren eventuelt tage for at forbedre den?

Kl. 20:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:24

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Vi har jo desværre i de seneste år set en kedelig udvikling hen imod flere ambulante kontakter og genindlæggelser i den første tid efter fødslen, bl.a., som vi også har været inde på, grundet ernæringsproblemer og dehydrering, en rigtig, rigtig dårlig start for den nyfødte og for den nye familie. En statusrapport fra Sundhedsstyrelsen fra marts i år viser, at man i regioner og kommuner ikke tilbyder den familie- og fødselsopfølgning efter fødslen, som er anbefalet af Sundhedsstyrelsen. Så nej, jeg synes ikke, at kommuner og regioner i dag leverer en tilfredsstillende svangreomsorg. Hvad vil jeg så gøre ved det?

For det første har vi i regeringsgrundlaget bebudet et udvalgsarbejde vedrørende struktur og incitament i sundhedsvæsenets økonomistyring, herunder afregningspriserne. Formålet er bl.a. at give et incitament til en forebyggende indsats i kommuner og regioner. Gravide og nybagte familier er jo som udgangspunkt ikke syge, men det kan de blive, hvis sundhedsvæsenet ikke leverer en ordentlig forebyggende indsats. Så det skal der være et incitament til.

For det andet vil jeg sørge for, at vi i regeringen prioriterer og følger udviklingen på svangreområdet. Jeg vil samtidig gøre mit for at sikre, at man også i regionerne og kommunerne fastholder et ledelsesmæssigt fokus på området. Sundhedsstyrelsen udarbejder en model for, hvordan området kan følges ved hjælp af eksisterende da-

ta. Ud over at bidrage til et ledelsesmæssigt fokus, ja, så giver det også muligheden for at sætte ind rettidigt, såfremt udviklingen ikke går i den forventede retning. Her tænker jeg bl.a. på, at kurven over antallet af nyfødte børn, som oplever dehydrering, skal knækkes; den udvikling skal vi have vendt.

For det tredje er Sundhedsstyrelsen, som jeg har nævnt et par gange, jo ved at lægge sidste hånd på en opdatering af anbefalingerne for svangreomsorgen, hvor fokus er på at sikre et tilstrækkeligt sikkerhedsnet under familien den første tid efter fødslen, og når de anbefalinger ligger klar, vil jeg, som jeg også sagde tidligere, sætte mig ned sammen med kommunerne og regionerne og drøfte en realisering af de anbefalinger. Som jeg også sagde før, har jeg i lyset af den sidste uges meldinger fra begge parter en klar forventning om en konstruktiv dialog, hvor parterne også er villige til at tage deres ansvar på sig.

Det er jo beklageligt, at man kan fremvise de tal, som man kan, i forhold til svangreomsorgen. Det er et problem, jeg har arvet fra den tidligere regering, kan man sige, men jeg er sikker på, at jeg i samarbejde med regionerne og kommunerne nok skal få svangreomsorgen tilbage på ret kurs.

Kl. 20:26

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 20:26

Sophie Løhde (V):

Ministeren siger, at kommuner og regioner ikke leverer en tilfredsstillende svangreomsorg, og hvad vil ministeren så gøre? Jo, hun vil gerne være med til at give nogle incitament og følge området, og så kommer der nogle nye anbefalinger. Der er allerede nogle eksisterende anbefalinger, men man kunne sige, at vi ville komme langt, hvis bare de eksisterende anbefalinger rent faktisk blev fulgt. Så jeg synes ikke, det var meget, der var fra ministeren, når det kommer til at udvise handling.

Men som det sikkert også er ministeren bekendt, er antallet af fødesteder i Danmark jo på kraftig retur, og dermed er der også langt flere kvinder, som i dag og fremover får meget langt til deres fødested. Det er jo ikke alle, der ligesom f.eks. ministeren selv kan bo i Københavnsområdet, hvor der snart sagt ligger et sygehus på hvert andet gadehjørne, i hvert fald i sammenligning med, hvordan det er i det jyske. Så hvis ministeren mener, at hele efterfødselsforløbet skal foregå i sygehusregi, så betyder det jo, at hospitalernes jordemødre enten skal bruge en meget stor del af deres tid på transport på landevejen, eller at de nybagte mødre skal bruge en stor del af deres tid på transport.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om ministeren mener, det er en hensigtsmæssig måde at bruge tiden på for sygehusenes jordemødre, og herunder om det er hospitalernes jordemødre eller de nybagte mødre, som ifølge ministeren for fremtiden skal tage de mange og lange ture frem og tilbage mellem hjem og sygehus.

Kl. 20:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 20:28

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nu er det altså ikke mig som minister, der i detaljer er inde at tilrettelægge, hvordan man vælger at indrette sundhedsvæsenet i det udførende led, ikke på det her område, og ikke på nogen andre områder, og det tror jeg faktisk, ud over at jeg ville få umanerlig travlt, hvis jeg skulle det, så også ville være rigtig ærgerligt i forhold til at sikre den faglighed, som jo skal være det, der ligger til grund for den måde, vi indretter vores sundhedsvæsen på, fordi det simpelt hen og

så er det, der sikrer, at vi får den bedste ressourceudnyttelse og det bedste resultat for borgerne.

Så jeg synes nu sådan set nok, at jeg har nævnt nogle ting, nogle af de skibe, vi har sat i søen for at rette op på den udvikling, vi har set inden for svangreomsorgen under den borgerlige regering, altså hele det fokus på at sørge for at have nogle økonomiske incitament, der, hvad kan man sige, ikke belønner genindlæggelser, altså hvor det ikke økonomisk belønnes, at man efter en fødsel så bliver genindlagt med et lille barn, som er dehydreret eller underernæret. Det skal forebygges, og det skal det for den enkelte families skyld, og det skal det også, fordi det for os som samfund er for dyrt med de genindlæggelser. Så det er da en meget grundlæggende ting at tage fat på at sørge for, at vi får nogle andre incitament i vores sundhedsvæsen.

Så er der hele spørgsmålet om fremover at have en bedre monitorering, så vi kan sætte ind, når vi kan se, at der er nogle ting, der går skævt, så vi kan sørge for at få knækket kurven, inden den bliver for stejl og går for højt op. Så vil jeg sige, at jeg med hensyn til det her med at have de her opdaterede anbefalinger i hånden og sætte sig ned med to parter, de to afgørende parter, kommunerne og regionerne, som inden for den sidste uge har vist sig så ivrige på det her område, faktisk har meget høje forventninger til, hvad vi kan få ud af det.

Kl. 20:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg skal lige minde om, at vi er inde i den række af spørgsmål, som der er 1 minut til at svare på.

Værsgo til spørgeren.

Kl. 20:29

Sophie Løhde (V):

Tak, formand. Jeg er udmærket opmærksom på, at ministeren selvfølgelig ikke kan detailtilrettelægge. Men jeg må endnu en gang spørge ministeren, om ministeren ikke som minimum har en holdning til, om det er en hensigtsmæssig måde, jordemødrene bruger deres tid på, nemlig ved at pendle frem og tilbage med store afstande mellem sygehuset og de hjem, hvor mødrene bor, herunder hvem ministeren mener i fremtiden skal pendle mellem de her store afstande.

I valgkampen skortede det i hvert fald ikke på holdninger, heller ikke fra ministeren og hendes parti og fra Socialdemokraterne, som jo var ude at love bedre forhold for de fødende. Der skulle bl.a. gives en garanti for hjemmebesøg og ret til overnatning efter fødslen. Vil ministeren leve op til det løfte? Eller skal det føres på den efterhånden lange liste over løftebrud?

Endelig vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren er enig i, at det økonomisk er helt tåbeligt, at man i dag sender nybagte mødre og børn så hurtigt hjem efter fødslen, når alle tal viser, at antallet af indlæggelser inden for de første 30 dage af barnets liv stiger?

Kl. 20:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 20:30

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

I forhold til antallet af genindlæggelser tror jeg sådan set, sådan har jeg hørt det i dialogen her, at vi er enige om, at hvis man fulgte Sundhedsstyrelsens anbefalinger, er det et af hovedgrebene til at få nedbragt antallet af genindlæggelser. At de anbefalinger ikke efterleveres, er jo et problem, som man kan sige lander både på regionernes bord og på kommuners bord. Nu får vi så i det nye år nogle opdaterede anbefalinger. Det er jo et rigtig oplagt afsæt til, at jeg sætter mig ned sammen med kommunerne og regionerne og får taget en

forpligtende snak om, hvordan vi får vendt det her, for den udvikling, vi har set inden for svangreomsorgen og i antallet af genindlæggelser inden for de seneste år, er utilfredsstillende for alle parter.

Jeg vil fastholde, at det ikke er mig, der skal stå her og detailstyre, hvordan man skal tilrettelægge f.eks. de samtaler, som Sundhedsstyrelsen anbefaler skal finde sted med både jordemødre og sundhedsplejersker i den umiddelbare tid efter en fødsel. Det er ikke mig som sundhedsminister, der skal stå og detailstyre det.

Med hensyn til det udspil, som jeg går ud fra at der blev henvist til, der hedder »Flere børn og tryghed for nybagte forældre«, er der jo en del af elementerne derfra, der allerede er realiseret eller er i gang med at blive realiseret. Resten indgår jo i det videre arbejde med at sikre en rigtig god svangreomsorg for alle i Danmark.

Kl. 20:32

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren.

Kl. 20:32

Sophie Løhde (V):

Jeg synes, det er pudsigt, at ministeren i dag ikke synes, at det økonomisk er helt tåbeligt, at nybagte mødre og nyfødte børn sendes så hurtigt hjem for derefter for en stor dels vedkommende at blive genindlagt efterfølgende. Jeg tillod mig bare at referere til de udtalelser, som ministeren selv kom med, dengang ministeren ikke var minister, men hvor hun som ordfører rigtig gerne ville vinde et folketingsvalg. Men der er så åbenbart sket nogle nye ting. Jeg må forstå ministerens svar på den måde, at ministeren tager afstand fra sine egne udtalelser fra valgkampen, og dernæst, at Socialdemokraternes og SF's løfter til de nyfødte og deres forældre skal skrives på den lange liste over løftebrud.

Endelig må jeg konstatere, at det forslag, man kom med, heller ikke fremgår af regeringens lovprogram. Hvis ministeren så vil svare, som ministeren plejer at svare – vi har jo efterhånden været par gange i salen – at det er hendes opgave at konkretisere og udfylde regeringsgrundlaget, vil ministeren så oplyse, om der er tale om en korrekturfejl, når det ikke fremgår af regeringsgrundlaget, og når forslaget ikke er kommet med? I går hørte vi jo økonomi- og indenrigsministeren oplyse, at det var en korrekturfejl, at der var et forslag, der var kommet med i regeringsgrundlaget, så det kunne jo være, at det er en korrekturfejl, at det her forslag ikke er kommet med i regeringsgrundlaget.

Kl. 20:33

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 20:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Men det er jo et problem, at vi har haft og har den stigning i antallet af genindlæggelser. Og det er et problem, at der ikke sker de opfølgninger, der skal, når folk udskrives hurtigt. Det er da menneskeligt meget omkostningsfuldt og tåbeligt, og det er da økonomisk omkostningsfuldt og tåbeligt, at tingene ikke fungerer. Derfor er det også noget af det, som vi i den nuværende regering prioriterer.

Hvis man kigger på de konkrete elementer i det udspil, som spørgeren refererer til, og som jo er et udspil fra to af partierne i regeringen, er det ene element i gang med at blive behandlet i Folketinget som et lovforslag. Det er spørgsmålet om brugerbetaling på kunstig befrugtning. De to andre elementer er nogle, der fordrer, at vi faktisk får regioner og kommuner til at efterleve Sundhedsstyrelsens anbefalinger fra 2009. Det er der, hvor jeg siger, at når de nye anbefalinger ligger der, og når parterne har meldt sig så tydeligt banen – både regionerne og kommunerne – er der det bedst mulige afsæt for, at de

også forpligter sig på at efterleve de nye anbefalinger. Det er noget af det, jeg vil tage med til dem.

Så jeg må sige, at jeg synes, det er dejligt at se, at spørgeren er så optaget af den her problemstilling. Man kunne være lidt spydig og sige, at spørgeren som en del af den tidligere regerings magt har haft nogle år til selv at gøre noget ved det. Men det er rigtig dejligt, hvis det her kan tages som et udtryk for, at spørgeren også fremadrettet vil være med til at sikre, at vi kan få gjort noget ved de problemer, der er med vores svangreomsorg.

Kl. 20:34

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren for sundhed og forebyggelse og tak til fru Sophie Løhde.

Vi går til spørgsmål nr. 45 på dagsordenen, og det er til ministeren for ligestilling og kirke af Fatma Øktem, Venstre, værsgo.

Kl. 20:35

Spm. nr. S 1256

45) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Er ministeren enig med sin radikale kollega fra Aarhus, viceborgmester Rabih Azad-Ahmad, i, at der er et »konkret behov« for såkaldte islamiske råd til bl.a. på baggrund af sharialov at mægle i skilsmis-sesager?

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Værsgo.

Kl. 20:35

Fatma Øktem (V):

Tak, formand. Mit spørgsmål lyder: Er ministeren enig med sin radikale kollega fra Aarhus, viceborgmester Rabih Azad-Ahmad, i, at der er et konkret behov for såkaldte islamiske råd til bl.a. på baggrund af sharialov at mægle i skilsmis-sesager?

Kl. 20:35

Tredje næstformand (Marianne Jelled):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 20:35

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil lige korrigere lidt, inden jeg svarer, for viceborgmesteren i Aarhus skulle, hvis jeg skal følge ordføreren, have sagt, at man skulle have islamiske råd på baggrund af sharialov – og det er på baggrund af den her artikel fra den 8. december, så vidt jeg ved. Jeg vil bare korrigere lidt, for der står ikke noget om islamiske råd, og der står ikke noget om sharia. Det er ikke, fordi spørgsmålet ikke er relevant, men det er bare for at korrigere, inden vi begynder at skyde vedkommende noget i skoene. Han siger faktisk, at det ikke altid er religiøse afgørelser, som folk efterspørger, og også, at jurister og eksperter må undersøge mulighederne for sådan nogle nævn eller råd – altså ikke et ord om sharia eller islamiske råd, hvis det er den her artikel, der tales om. Igen vil jeg sige, at han påpeger, at Mødrehjælpen tilbyder konfliktmægling og familierådslagning, og det gør statsforvaltningen også. Vi har også retsmægling. Det Arabiske Initiativ ved vi også har været med til at tilbyde mægling. Så det her er bare råd og nævn, som vedkommende snakker om. Og det, som der også står i artiklen, er, at rådgivende organer eller mæglen-de grupper selvfølgelig ikke skal tage kompetencen fra myndighederne. Det eneste, de skal gøre, er at skabe forståelse – det er bare, så vi er enige.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig i, at vi ikke skal have islamiske råd eller shariaråd. Men der er stor forskel på det, der bliver spurgt om, og det, der står skrevet. Og den eneste

mulighed, vi har for at imødekomme det og gøre noget ved det, er jo oplysning, oplysning og atter oplysning og at klæde vores socialarbejdere bedst muligt på, så de kan række en hånd ud til de familier og de kvinder, der har brug for hjælp.

Kl. 20:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren.

Kl. 20:37

Kl. 20:38

Fatma Øktem (V):

Tak. Der blev holdt et møde i Gellerup den 8. december, og der blev det foreslået, at der blev lavet sådan et råd. De nævnte eksempler handlede meget om skilsmisser og kvindens ret til skilsmisse, fordi det i mange tilfælde ikke bliver godkendt, når det er sådan, at de er skilt juridisk i Danmark. Når jeg stiller det her spørgsmål, stiller jeg det udelukkende ud fra et ligestillingsperspektiv, og der vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål. Han sagde, at der er meget stor forskel på de her råd; shariaråd er ikke nødvendigvis det samme som imamråd eller islamiske råd. Det ved jeg ikke, og det kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren om. Hvad er forskellen på et imamråd og et shariaråd?

Kl. 20:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 20:38

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det eneste, jeg bare opponerer mod, er, at man trækker en person frem og tillægger personen nogle synspunkter fra en artikel, som vedkommende rent faktisk ikke har udtrykt.

Der er jo i virkeligheden ikke nogen forskel på, hvordan man mægler; om man mægler i mødregrupper, eller om man mægler i skilsmisssager, eller det er i – som den tidligere regering også satte i verden – Det Arabiske Initiativ, hvor man bl.a. i Marokko også mægler i skilsmisssager. Jeg synes, det er rigtig fornuftigt, at man rækker hånden ud og tilbyder hjælp. Det er også det, mægling går ud på, altså at finde to vindere i stedet for to tabere.

Forskellen er jo – og det er der, vi er fuldstændig enige – når man trækker en religiøs kappe ned over det, og det er jo der, hvor et shariaråd bliver uheldigt, og det er der, hvor vi lige pludselig oplever parallelle retstilstande, som vi desværre har set nogle af i forskellige boligområder, også blandt forskellige indvandrergrupper. Men det er bare vigtigt at skille tingene ad. Og kampen mod de her shariaråd og parallelle retstilstande, der kan være, er jo selvfølgelig en kamp, som vi kan tage sammen, og som vi klæder vores socialarbejdere og vores medarbejdere på til. Jeg ved, at ordføreren også selv har været med i forbindelse med rettighedskampagner.

Kl. 20:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 20:40

Fatma Øktem (V):

Mange tak, jeg kan herfra kun nikke ja til, at vi i Venstre altid er med, når det handler om, at det er den enkeltes frihed, den enkeltes ret til altid selv at bestemme, og at alle står lige for loven. Så er det, jeg bliver sådan lidt forvirret, for ministeren har jo, inden ministeren blev minister, udtalt sig den 2. februar 2011 til Kristeligt Dagblad og selv anbefalet et imamråd, og så kunne jeg jo starte med at spørge: Mener ministeren stadig væk, at vi har brug for sådan et imamråd?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 20:41

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes, at spørgeren laver den samme argumentationsteknik, jeg vil næsten sige finte, som spørgeren også gjorde i spørgsmålet, for det her bliver også taget ud af en kontekst. Det, det handlede om på daværende tidspunkt, var jo ikke et shariaråd; det handlede bare om, at der var nogle imamer, der skulle sætte sig ned og prøve at tale med én stemme, som man også kan andre steder, og det har ikke noget med religiøsitet at gøre. Så jeg synes, det er vigtigt, at spørgeren sørger for at skille tingene ad, og det er altså ikke det, der sker lige i øjeblikket.

Kl. 20:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 20:42

Fatma Øktem (V):

Jeg kan forstå, at ministeren er helt klar over, hvor skellet er mellem et shariaråd og et imamråd, og så kunne jeg godt tænke mig at høre: Hvis det er sådan, og det kan jeg jo forstå – jeg kan lige oplyse, at inden ministeren blev minister, blev det anbefalet, og det har også stået på De Radikales hjemmeside, at man ønsker imamråd til mægling – og hvis ministeren stadig væk holder fast ved den tanke om, at der er brug for de her mæglere, hvordan vil ministeren så sikre, at dette råd, imamråd, ikke kommer til at agere ud over det?

Kl. 20:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 20:42

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Når man har nogle problemer og man gerne vil løse dem – om det er imamer, eller om det er præster, eller om det hinduer med turban, er for mig fuldstændig ligegyldigt – så er det, det handler om, at man løser problemerne. Det er der mange præster der gør, det er der mange imamer der gør, og det er der også mange hinduer der gør, det gør man i alle mulige forskellige trosretninger. Dertil vil jeg sige, at social- og integrationsministeren jo på bedste måde fortalte, hvordan vi har nedsat en embedsmandsgruppe, der netop skal komme med anbefalinger til, hvordan vi kan forhindre de her problemer, men at der er nogle brodne kar rundtomkring, skal ikke gå ud over alle. Og sådan er det desværre inden for alle religioner.

Kl. 20:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Der er endnu spørgsmål til ministeren for ligestilling og kirke af fru Fatma Øktem, Venstre.

Kl. 20:44

Spm. nr. S 1258

46) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Mener ministeren, at det gavner ligestillingen i Danmark, at der oprettes islamiske råd, der skal mægle efter sharialov i skilsmisssager?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kl. 20:44

Kl. 20:47

Fatma Øktem (V):

Mener ministeren, at det gavner ligestillingen i Danmark, at der oprettes islamiske råd, der skal mægle efter sharialov i skilsmissegange?

Kl. 20:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:44

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Indledningsvis vil jeg gerne henvise til, at skilsmisselovgivning hører til under social- og integrationsministeren og også Familiestyrelsen, bare sådan for god ordens skyld.

Men jeg synes, at jeg har svaret lidt på det. Jeg vil gerne gøre det igen. Nej, jeg synes ikke, det gavner ligestillingen på nogen som helst måde. Vi har masser af eksempler på, at når imamer har prøvet at gå ind og påvirke sådan en proces, er det kvinderne, der taber i det her. Jeg har selv lige skrevet en bog om det, hvor jeg selv er blevet overrasket over – den er ikke udkommet, skal jeg lige hilse og sige – at vi fortsat har de her problemer i Danmark. Så nej, jeg synes på ingen måder, at det gavner ligestillingen, hvis vi indfører og opretter islamiske råd, som skal mægle efter sharialovgivning.

Kl. 20:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 20:45

Fatma Øktem (V):

Ministeren mener altså, at det ikke vil gavne ligestillingen – det var det, jeg forstod, altså at ministeren ikke mener, at sådan et råd ville gavne ligestillingen. Så bliver jeg i tvivl igen, og med risiko for at jeg kan blive beskyldt for, at jeg nu tager tingene ud af kontekst igen, kan jeg ikke lade være med at spørge, som jeg også gjorde ved et tidligere spørgsmål: Hvis det imameråd, som ministeren selv har anbefalet som mægler, skal ind at mægle og give råd og vejledning til de unge, som jeg kan forstå var det, ministeren mente dengang i februar måned, hvordan vil man så lægge linjen for, at det ikke går hen og får en rådgivende funktion i forhold til ligestilling, i forhold til kvindernes ret, især til skilsmisse?

Kl. 20:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:46

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det eneste, vi foreslog i al fredsommelighed, var, at de kunne sætte sig ned – man kan kalde det råd, man kan kalde det nævn, danske præster gør det, vi ser det også i andre lande – og prøve at hjælpe. Det eneste, det går ud på, er at rådgive. Når jeg taler om mægling, bliver ordføreren ved med gang på gang at gradbøje tingene, synes jeg, for jeg taler ikke om sharialov på nogen som helst måde. Jeg har ikke sagt noget om sharialov på nogen som helst måde. Principperne for mægling er, uagtet hvor man er i verden, at man er neutral. Det er det eneste, det handler om. Så er det, at man skal finde to vindere og ikke to tabere, og så er mægling i øvrigt også fuldstændig frivilligt. Det har intet med sharialov at gøre.

Kl. 20:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren.

Fatma Øktem (V):

Ministeren har fuldstændig ret. Jeg bliver ved med at gentage mit spørgsmål og bliver ved med at spørge til det, indtil jeg får et svar. Jeg får ikke et svar fra ministeren. Hvordan kan vi sikre, at det er neutrale imamer, der sidder og skal rådgive og vejlede om skilsmisser, hvor kvinden ikke har den samme mulighed som manden? Hvordan skal vi sikre det? Skal vi sende dem på mæglingkurser? Skal vi selv være til stede, mens de sidder og rådgiver og vejleder, eller hvordan skal vi gøre det?

Kl. 20:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:47

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Mæglingkurser er en god idé. Man kan også selv sidde der, der kan jo sidde flere parter, der kan også sidde jurister. Men jeg er glad for, at ordføreren for en gangs skyld kommer med et alternativ. Det har jeg jo ikke hørt. Jeg har kun hørt, at man problematiserer tingene. Det der med mæglingkurser vil jeg da gerne tage til mig og skrive ned og i øvrigt også give videre til social- og integrationsministeren. Jeg synes faktisk, det er dagens bedste idé indtil videre.

Kl. 20:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 20:48

Fatma Øktem (V):

Jeg mener, at det er mit sidste spørgsmål. Kan det passe?

Ja. Men så må jeg jo stille det og se, om der er et mere. Så vil jeg bruge mit spørgsmål til at spørge ministeren om side 56 i regeringsgrundlaget, hvor regeringen varsler initiativer for at komme religiøse retsinstanser til livs. Jeg synes kun, at ministeren siger, at det går man ikke ind for. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om ministeren så synes, at det er i overensstemmelse med regeringsgrundlaget.

Kl. 20:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 20:48

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes da, at jeg lige har svaret, at min gode kollega, social- og integrationsministeren, har nedsat en embedsmandsgruppe, som lige præcis vil kigge på det her, og som vil komme med nogle anbefalinger til, hvordan vi kan løse de her udfordringer. Det glæder jeg mig rigtig meget til, og det kan spørgeren selvfølgelig også glæde sig til. Det, vi kan gøre i fællesskab, er at tilbyde den der fremragende idé om mæglingkurser. Det ville være rigtig godt. Nu er jeg jo også kirkeminister, og der er også masser af erfaringer fra kirken, med hensyn til hvordan man hjælper borgere, og måske er der også noget at hente der. Så jeg synes, at vi skal vente. Der sker rigtig meget, og det her er noget, som regeringen tager rigtig, rigtig alvorligt.

Kl. 20:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Det var afslutningen på spørgsmålene til ministeren for ligestilling og kirke. Tak til ministeren, og tak til fru Fatma Øktem.

Det sidste spørgsmål på dagsordenen er spørgsmål 47 til kulturministeren af Morten Marinus for Dansk Folkeparti.

Kl. 20:49

Spm. nr. S 1239

47) Til kulturministeren af:

Morten Marinus (DF):

Er ministeren enig i, at DR's julekalender er en yderst folkelig institution, som mange børn og voksne følger med i jul efter jul, og som skaber en fælles kulturel referenceramme, og at det har en betydning, om den har en folkelig appel og harmonerer med danske nationale og kristne værdier?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 20:49

Morten Marinus (DF):

Tak for det: Er ministeren enig i, at DR's julekalender er en yderst folkelig institution, som mange børn og voksne følger med i jul efter jul, og som skaber en fælles kulturel referenceramme, og at det har en betydning, om den har en folkelig appel og harmonerer med danske nationale og kristne værdier?

Kl. 20:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til kulturministeren.

Kl. 20:50

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Først tak for spørgsmålet. Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at DR's julekalender er en både populær og folkelig institution, som jeg er helt sikker på at rigtig, rigtig mange børn og ikke mindst deres forældre er glade for i den her juletid.

Kl. 20:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 20:50

Morten Marinus (DF):

DR's julekalender er netop en samlende ting for nationen. Næsten alle ser den og har en holdning til den. Det er jo DR's flagskib næsten på linje med TV-avisen, og derfor skal den selvfølgelig også bare være i orden. Derfor er det også uforståeligt, at DR ikke vælger at prioritere at producere en god og gedigen julekalender hvert år. De unge er jo langt mere troløse over for DR end os, der er vokset op i monopolets tid, og derfor skal der måske ikke så meget til at skræmme dem væk fra DR, hvis man tilbyder dem ringe udsendelser og en talentløs julekalender som f.eks. »Nissebanden i Grønland« i år. Så kommer de aldrig tilbage til Danmarks Radio.

Dansk Folkeparti mener, at DR skal være en samlende, kulturbærende institution, og i den sammenhæng har kanalen jo her en unik mulighed for at fastholde næsten en hel nation i det meste af december ved netop at vise en god julekalender. Mener ministeren derfor ikke, at det bør være i DR's egne interesser, at man udnytter den her ekstremt gode mulighed for at cementere, at man er hele Danmarks tv-kanal? DR's julekalender bør jo være en satsning, der skal binde nationen sammen og faktisk også give de voksne seere en følelse af, at de faktisk får noget for de voldsomt store licensbeløb, de betaler. I stedet for har man så i år valgt at vise den fuldstændig indholdsløse og kunstnerisk talentløse og forældede »Nissebanden i Grønland«, som i niveau ligger langt under f.eks. TV 2's julekalender i år.

Mener ministeren ikke, at DR på den måde har skudt sig selv i foden og skræmmer sit fremtidige publikum væk ved bare at give indtryk af, at man er en støvet tv-kanal, hvor al idéudvikling faktisk er sat i stå? Nu havde de netop muligheden for at gøre noget for de fremtidige seere.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 20:52

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg er helt sikker på, at der er rigtig mange, der har fornøjelse af at se »Nissebanden i Grønland«. Det er som sagt en genudsendelse tilbage fra den tid, hvor jeg selv havde børn, der så julekalenderen. Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvorfor Danmarks Radio har valgt at genudsende en julekalender, som som sagt har rødder tilbage i 1980'erne. Men jeg bakker fuldstændig op om, at det er en vigtig institution, og jeg kan godt forstå den interesse, spørgeren viser for det.

Samtidig vil jeg også sige, at jeg som kulturminister på ingen måde vil gå ind og blande mig i programlægningen af Danmarks Radio. Det er jo sådan, at det overordnede programansvar ligger på bestyrelsesniveau, altså i Danmarks Radios bestyrelse, og at det konkrete, daglige programansvar ligger hos generalsekretæren. Der er givetvis løbende en livlig diskussion i Danmarks Radios bestyrelse om, om man lever op til kvalitetskriterierne i public service-aftalen, så jeg er helt sikker på, at der bliver taget godt hånd om det. Jeg skal ikke på nogen måde gå ind som minister og være smagsdommer over de enkelte juleudsendelser og julekalenderudsendelser. Selv var min favorit »Hullet i jorden« tilbage i starten af 1980'erne, men jeg var nok en af de få, der havde det sådan.

Kl. 20:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og værsgo til spørgeren.

Kl. 20:53

Morten Marinus (DF):

Jamen så bliver jeg nødt til spørge ministeren, om ministeren virkelig mener, at DR lever op til public service-ansvaret, når vi år efter år oplever, at der bliver brugt mindre og mindre tid og ressourcer på egen programudvikling og kvalitetsprogrammer som f.eks. den årlige julekalender. Her har man altså de sidste 22 år været udsat for, at det de 15 af årene har været genudsendelser; kun seks har været egenproducerede, og en enkelt har man købt i Norge.

Kan ministeren ikke komme ind på, hvad vi egentlig skal med et licensfinansieret mediehus, hvis det ikke bruger tid og kræfter på at adskille sig i kvalitet og emnevalg fra de kommercielle tv-kanaler? Det kan jo være svært for os politisk at blive ved med at stå inde for, at DR skal have en særstatus og de privilegier, de har, når der bruges enorme summer af licensmidlerne på ligegyldige ting og udenlandske konceptprogrammer som Voice og X Factor til fredags- og lørdagsunderholdningen i stedet for måske at bruge pengene på en julekalender hvert år.

Kl. 20:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og værsgo, minister.

Kl. 20:55

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Igen kan man sige, at jeg kan gentage mig selv lidt ved endnu en gang at understrege, at jeg som minister ikke vil gå ind og blande mig i selve den daglige programplanlægning. Programansvaret ligger på det overordnede plan i DR's bestyrelse, og i dagligdagen er det generaldirektørens ansvar. Og hvert år er det jo sådan, at Danmarks Radio skal give en redegørelse, i forhold til hvordan man har levet op til public service-forpligtelserne. Og i sidste ende er det jo

Radio- og tv-nævnet, der afgør, om Danmarks Radio lever op til de forventninger, man fra offentlig side har til deres virke.

Kl. 20:58

Der er jo altid til en livlig debat – og det kunne vi også have her som privatpersoner – om, hvordan vi hver især synes programmerne lever op til vores forventninger, men som sagt vil jeg som minister aldrig gå ind og blande mig i selve programlægningen i Danmarks Radio. Det er DR's bestyrelses ansvar, og i sidste ende er det Radio- og tv-nævnets afgørelse, om Danmarks Radio lever op til sine forpligtelser.

Kl. 20:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og værsgo til spørgeren.

Kl. 20:56

Morten Marinus (DF):

Det, jeg kan forstå ministeren henviser til, er det såkaldte armslængdeprincip, og der vil jeg godt spørge: Mener ministeren, at det såkaldte armslængdeprincip er helligt, eller kan vi som politikere – og kan en politisk udpeget bestyrelse – tillade os at stille kvalitetsmæssige krav til indhold og produktion af programmerne på Danmarks Radio? Kan ministeren kort redegøre for, hvordan armslængdeprincippet i hans optik adskiller sig fra bare at være en bekvem mekanisme, der gør, at ministeren ikke kan drages til ansvar for de penge, som bliver opkrævet i licens til Danmarks Radio?

Til slut kan jeg jo lige bruge lidt taletid på at sige, at jeg da kan opfordre DR til, hvis de så gerne vil genudsende nogle af de gamle julekalendere, f.eks. at gøre det på en kanal som DR Ramasjang. Det er der jo plads til.

Kl. 20:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og værsgo til ministeren.

Kl. 20:57

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Det er fuldstændig rigtigt læst og aflæst, at jeg holder armslængdeprincippet i hævd, og det overrasker mig meget at høre, hvis Dansk Folkeparti ikke gør det. Jeg hører i hvert fald spørgsmålet formuleret på den måde, at Dansk Folkeparti ønsker at knægte armslængdeprincippet, og det synes jeg personligt er problematisk.

Det er sådan, som jeg også har nævnt tidligere, at ansvaret for den overordnede programlægning ligger i bestyrelsen. Det har Folketinget vedtaget. Og det er de spilleregler, som Danmarks Radio agerer efter. Og hvis man mener, at Danmarks Radio ikke lever op til aftalen, er det Radio- og tv-nævnets opgave at vurdere det.

Jeg synes, det er meget interessant at høre, at man fra Dansk Folkepartis side sætter spørgsmålstegn ved armslængdeprincippet og også sætter spørgsmålstegn ved hele den konstruktion, som Danmarks Radio er bygget op omkring, og som Folketinget bakker op om. Så jeg glæder mig til at tage en videre diskussion med ordføreren for Dansk Folkeparti og finde ud af, om det virkelig er rigtigt, at Dansk Folkeparti faktisk ønsker armslængdeprincippet afskaffet.

Kl. 20:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er spørgsmålet afsluttet. Tak til kulturministeren og tak til hr. Morten Marinus.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 15. december 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 20:58).